

TIISTAI 3. HELMIKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Adam BIELAN**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjuminen (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavaksi Roberta Angelillin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta (2008/2144(INI)) (A6-0012/2009)

Roberta Angelilli, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan aluksi kiittää kollegojani heidän erinomaisesta yhteistyöstään, joka nähdäkseni mahdollisti hyvin tyydyttävän tekstin laatimisen. Olen myös kiitollinen kaikille työhömmme tiiviisti osallistuneille kansalaisjärjestöille ja toimielimille. Niiden arvokkaat ehdotukset ovat vahvistaneet mietintöä.

Asetimme kaksi keskeistä tavoitetta, joista ensimmäinen oli sen huolellinen tarkistaminen, missä määrin vuoden 2003 puitepääöstä pannaan täytäntöön 27 jäsenvaltiossa, ja toinen oli tarvittavien parannusten esittäminen. Todellisuudessa puitepääöstä on ajantasaistettava lasten suojelun tason nostamiseksi, kun otetaan huomioon myös uudet ja vakavat uuteen teknologiaan liittyvät hyväksikäyttötapaukset.

Ensimmäiseksi painopistealaksi määritettiin seksiturismin torjuminen, sillä se on lisääntynyt huolestuttavasti, osittain alentuneiden matkakulujen vuoksi. Tämän osalta on parannettava rajaylittävää yhteistyötä, ja jäsenvaltioita on pyydyttävä sulkemaan pois kaksoisrangaistavuusvaatimus lasten hyväksikäyttöä koskevissa rikoksissa.

Toiseksi lasten houkuttelua (ns. grooming), eli psykologista manipulointia verkossa seksuaalisessa tarkoituksessa, olisi pidettävä rikoksena kaikissa jäsenvaltioissa.

Kolmanneksi jäsenvaltiot olisi velvoitettava vaihtamaan seksuaalisesta hyväksikäytöstä tuomittujen rikosrekisteritietoja. Tarkoituksena on estää kokonaan seksuaaliseen hyväksikäyttöön syyllistyneiltä mahdollisuus harjoittaa ammattia, jossa he ovat tekemisissä alaikäisten kanssa.

Yksi mahdollisimman pian toteutettavista ehdotuksista on hälytysjärjestelmän perustaminen kadonneiden lasten löytämiseksi. Järjestelmää on jo kokeiltu ja pantu täytäntöön, tosin vain joissakin harvoissa jäsenvaltioissa, ja ainoastaan kokeilutasolla, mutta siitä on saatu erinomaisia tuloksia. Meidän on siis levitettävä sen käyttö kaikkiin 27 jäsenvaltioon. On syytä muistaa, että tosiasiaassa Euroopassa katoaa vuosittain jäljettämiin tuhansia ja tuhansia lapsia.

Haluan korostaa vielä yhtä näkökohtaa. Kansallisten lainsäädäntöviranomaisten on yleisesti sitouduttava parantamaan lapsiuhrien suojelua tutkinnan aikana sekä mahdollisen lapsia koskevan oikeuskäsittelyn aikana ja sen jälkeen. Näin estetään lasten joutuminen uhriksi kahteen kertaan, ensin rikoksen uhriksi ja sitten tiedotusvälineiden tai oikeuslaitoksen uhreiksi.

Lopuksi korostimme, että on kriminalisoitava kiireesti pakkoavioliitot, joista suurin osa koskee lapsia.

Arvoisa puhemies, minusta on tärkeää pyytää kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan mahdollisimman pian Euroopan neuvoston viimeisin yleissopimus lasten suojelemisesta seksuaaliselta hyväksikäytöltä. Yleissopimus on lokakuulta 2007, ja se on innovatiivisin ja ajantasaisin lasten suojelua koskeva säännös.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan kiittää lämpimästi jäsen Angelillia hänen erinomaisesta mietinnöstään. Haluan kiittää häntä myös tavasta, jolla hän on tehnyt yhteistyötä komission kanssa tässä hyvin herkässä ja arkaluontoisessa asiassa, joka herättää voimakkaita tunteita.

Lapset ovat haavoittuvia ja heillä on oikeus suojeluun, joka takaa heidän tasapainoisen kehityksensä. Seksuaalinen hyväksikäyttö ja muu hyväksikäyttö, varsinkin lapsipornografia, ovat halveksittavia rikoksia, joilla on syvällisiä ja pitkäkestoisia vaikutuksia nuoriin uhreihin.

Kyseessä on järkyttävä ilmiö, jonka laajuutta ei tunneta. Jotkut lähteet kertovat, että 10–20 prosenttia eurooppalaisista lapsista on kokenut jonkinlaista seksuaalista häirintää lapsuutensa aikana.

Euroopan unioni on laatinut tätä koskevaa lainsäädäntöä. Vuoden 2004 puitepääöksessä vahvistettiin kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaistamisen vähimmäistaso kriminalisoinnin ja rikoslakien osalta. Vaikka tiedot olivat puutteellisia, komissio katsoi vuonna 2007 antamassaan kertomuksessa, että puitepääös oli yleisesti pantu täytäntöön tyydyttävällä tavalla. Tämä ei kuitenkaan riitä.

Internetin kehitys on osaltaan edistänyt lapsiimme kohdistuvien uusien uhkien lisääntymistä. Yksi tällainen uhka on lapsipornografia, ja muitakin uhkia on, kuten lasten houkuttelu, johon esittelijä Angelilli viittasi. Seksiturismi kolmansiin maihin lasten hyväksikäyttötarkoituksessa on todellista, ja tiedetään, että toisissa jäsenvaltioissa tuomitut henkilöt syyllistyvät edelleen hyväksikäyttöön.

Jäsenvaltiot eivät ole tyytyväisiä. Vuoden 2007 lopussa ne neuvottelivat Euroopan neuvoston kanssa yleissopimuksesta hyvin korkean suojelun tason käyttöönottamiseksi. Yleissopimuksen ensimmäisen voimassaolovuoden aikana 20 kaikkiaan 27 jäsenvaltiosta on allekirjoittanut yleissopimuksen.

Parlamentti ei kuitenkaan vielä ole tyytyväinen, ja tästä on osoituksena jäsen Angelillin mietintö. Parlamentti vaatii vielä parempaa täytäntöönpanoa ja erityisesti yhteisön lainsäädäntökehyksen merkittävää parantamista tietyillä toimilla näiden rikosten torjunnan tehostamiseksi.

Minun on todettava, etten itsekään ole tyytyväinen. Olen ilmoittanut nykyisen yhteisön tätä koskevan lainsäädännön tarkistamisesta ja esitän komission jäsenten hyväksyttäväksi ehdotuksen maaliskuussa. Haluan esittää kunnianhimoisen tekstin, jossa käsitellään sekä lain valvontaa että uhrien suojelua ja ehkäisyä.

Mietinnössä esitetyt ehdotukset auttavat meitä ehdotuksen toteuttamisessa. Suurin osa mietinnön sisällöstä olisi sisällytettävä uuteen puitepääökseen, mutta jos tämä osoittautuu teknisistä tai oikeudellisista syistä mahdottomaksi, pyrimme määrittämään sopivimmat välineet puitepääöksen ulkopuolelle mahdollisesti jäävien ehdotusten toteuttamiseksi. Tutkimme, ovatko poliittiset aloitteet mahdollisia, erityisesti vuoropuhelu kolmansien maiden kanssa, tai jopa rahoitusvälineiden löytäminen, kuten nykyisissä ohjelmissa.

Siinäpä se. Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen iloinen pannessani merkille parlamentin halukkuuden ottaa käyttöön sieppauksia koskeva hälytysjärjestelmä jokaisessa jäsenvaltiossa. Minun on kerrottava, että viimeisimmässä sisä- ja oikeusministerien kokouksessa esitin hyvin määrätietoisesti, että jokaiseen jäsenvaltioon on saatava sieppauksia koskeva hälytysjärjestelmä. Jotta järjestelmät olisivat todella tehokkaita, ne on tietenkin yhdistettävä toisiinsa.

Haluan jälleen kerran kiittää Euroopan parlamenttia sen määrätietoisesta paneutumisesta asiaan. Kiitän myös jäsen Angelillia, joka on esittänyt meille kiistatta korkealaatuisen mietinnön.

Lissy Gröner, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komission uutta ehdotusta tarvitaan kiireesti. Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnalla on ehdotusta koskevia erityisiä kysymyksiä ja ehdotuksia. On tärkeää, että ylitämme Daphne-ohjelman rajoitukset ja esitämme lapsipornografiaa koskevia lainsäädäntöaloitteita. Kyse on tietenkin myös käyttäjien vastuusta, mutta jäsenvaltioiden on ryhdyttävä toimiin. Katson esimerkiksi, että Europol on merkittävä väline, jota yhdistettynä tehokkaaseen asiantuntijaverkostoon ja erikoisyksikköön, jonka jäsenet ovat saaneet erityiskoulutusta, voidaan käyttää lapsipornografian ja prostituution torjumiseen. Meidän on myös ratkaistava ekstraterritoriaalisuuskysymys soveltamalla yhteistä eurooppalaista lähestymistapaa.

Tarvitsemme lisää taustatietoja uhrien sosiaalista tilannetta koskevista konkreettisista tutkimuksista, sillä usein lasten hyväksikäyttöön ja verkkoon laittamiseen syyllistyvät perheenjäsenet. On tärkeää, että saamme aikaan selvää edistymistä tällä alalla.

Toivon, että komissio on valmis tekemään tiivistä yhteistyötä naisten oikeuksien ja tasa-arvon valiokunnan kanssa, jotta voimme yhdessä ratkaista nämä ongelmat.

Edít Bauer, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Europolin järjestäytyntä rikollisuutta koskevassa raportissa vuonna 2006 todettiin, että Internetin tieto- ja viestintäteknologian osalta tarjoamat mahdollisuudet ovat suureksi hyödyksi järjestäytyneelle rikollisuudelle. Tässä lapset ovat kiistatta kaikkein haavoittuvin ryhmä. Asiantuntijoiden mukaan noin 90 prosenttia 12–17-vuotiaista käy Internetin keskustelupalstoilla. Luokkatovereille viestimisen ja pelien lisäksi he käyttävät tuntemattomien käyttäjien verkkoja webbisivujen keskustelupalstoja, jotka ovat täydellisiä yhteyspaikkoja mahdollisia uhreja vaaniville väärää henkilöllisyyttä käyttäville pedofiileille.

Internet Watch Foundation, joka tarkisti vuonna 2006 yli 30 000 raporttia, totesi, että 91 prosenttia uhreista oli alle 12-vuotiaita. Näistä 80 prosenttia oli tyttöjä, ja lasten hyväksikäyttöön liittyviä verkkoalueita oli yli 3 000. Lisäksi yli 55 prosenttia lasten hyväksikäyttöön liittyvistä verkkoalueista sijaitsi Yhdysvalloissa, 28 prosenttia Venäjällä ja vain kahdeksan prosenttia Euroopassa. Olisi aiheellista esittää EU:n ja Yhdysvaltojen välisten tapaamisten esityslistalle yhteistyö lasten hyväksikäyttöön liittyvien webbisivustojen lakkauttamiseksi.

Todistamme hyvin järjestäytyneen kansainvälisen pedofiiliverkoston ja seksiteollisuuteen liittyvän järjestäytyneen rikollisuuden toimintaa, kuten jäsen Angelilli totesi. Toisaalta lainvalvontaviranomaisten kansainvälinen yhteistyö on rajallista. On lähes uskomatonta, että lapsen oikeuksien yleissopimuksen valinnaiselta pöytäkirjalta lasten myynnistä, lapsiprosituutiosta ja lapsipornografiasta puuttuu vielä kahdeksan ratifiointia ja Palermon pöytäkirjalta neljä ratifiointia, vaikka se on ihmiskaupan torjuntaa koskevan kansainvälisen yhteistyön perusasiakirja. Hieman alle puolet jäsenvaltioista ei ole vielä ratifioinut Euroopan neuvoston tietoverkkorikollisuutta koskevaa yleissopimusta.

Tälläkin alalla on paljon tehtävää. On siis aika lähettää voimakas ja selkeä viesti neuvostolle lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumista koskevan neuvoston puitepäätöksen tarkistamiseksi.

Inger Segelström, PSE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Barrot, hyvät kollegat, aluksi haluan kiittää jäsen Angelillia ja kaikkia muitakin hyvin rakentavasta yhteistyöstä. Muistatte varmaan, kuinka vähän saatiin aikaan parlamentin toimikauden alussa, mutta viimevuotisen lasten oikeuksia koskevan strategian myötä lasten oikeudet pääsivät pahimman yli. Päätös, jonka nyt teemme, koskee lasten oikeutta olla tulematta seksuaalisesti hyväksikäytetyksi sekä lapsipornografian torjuntaa.

Olen tietenkin erityisen iloinen siitä, että onnistuin saamaan kolme ehdotusta hyväksytyiksi kansalaisvapauksien, oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa, ja toivon niiden säilyvän tämän päivän äänestyksessä. Ensimmäinen ehdotus on, että alle 18-vuotiaista on pidettävä lapsena. On hyvin tärkeää voida suojella nuoria tyttöjä ja poikia seksuaalirikoksilta ja seksuaaliselta hyväksikäytöltä kaikkialla EU:ssa.

Toinen ehdotus koskee lasten suojelua lapsiseksiturismilta siten, että kaikki jäsenvaltiot kriminalisoivat seksuaalirikokset niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin. Tämä merkitsee sitä, että rikoksiin syyllistyneet eivät voi koskaan enää syyllistyä seksiturismiin ja hyväksikäyttää muiden valtioiden köyhimpiä ja nuorimpia lapsia ja nuoria, koska syytteeseen asettaminen ja rangaistus odottavat heidän palatessaan kotiin, olipa koti missä tahansa EU:ssa.

Kolmas ehdotus koskee sitä, että meidän on nyt vakavasti puututtava Internetiin ja kehitettävä yhdessä suurimpien luottoyhtiöiden kanssa pankkien ja rahanvaihtopisteiden, Internet-palveluntarjoajien ja hakukonepalveluiden tarjoajien sekä tietenkin matkailualan avulla teknisiä keinoja pysäyttää maksujärjestelmät, kun maksut koskevat seksuaalirikoksia ja lapsiin ja nuoriin kohdistuvaa väkivaltaa ja seksuaalista hyväksikäyttöä. Kaikkialla ollaan samaa mieltä pyrittäessä sulkemaan webbisivustoja, nimittäin että lapset ovat etusijalla luottamuksellisuuteen nähden ja että lasten ja nuorten hyväksikäytöstä on ilmoitettava.

Tämän mietinnön ansiosta me voimme nyt hengähtää ja olla tyytyväisiä siihen, että täällä parlamentissa on otettu ensimmäinen askel lasten oikeuksien kunnioittamisen puolesta, ja kun päästään uuteen Lissabonin sopimukseen, lasten oikeudet ovat myös oikeusperusta ja tavoite EU:ssa, eikä yhtään liian aikaisin. Kiitos.

Alexander Alvaro, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, kiitän esittelijää hänen ponnisteluistaan ja hänen mietintöä koskeneesta aloitteestaan. Internetiä käyttävien

lasten suojeleminen ja lapsipornografian torjuminen ovat kaksi kiireellisintä asiaa, joihin meidän on ryhdyttävä. Minusta on hyvin tärkeää varmistaa, että lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumista koskeva puitepäättös tarjoaa korkean tason suojelun. Lasten hyväksikäyttöön Internetissä voidaan puuttua vain yhteisön tason yhteisellä aloitteella, sillä Internet ei katso kansallisia rajoja.

Minusta mietinnössä on kolme seikkaa, jotka kaipaavat parantamista. Ensinnäkin on säilytettävä tasapaino lasten turvallisuuden ja tietosuojan välillä. Meidän on otettava huomioon lasten henkilötietojen lisäksi myös muiden henkilötiedot sekä lasten suojelun edellyttämä sisältö. Internetin käyttäjien ja lapsipornografian välittäjien rikossyytteiden lisäksi meidän on ensin tunnistettava näiden järkyttävien toimien takana olevat ihmiset ja pidätettävä heidät. Väärinkäyttöä voidaan torjua menestyksekkäästi vain tarttumalla sen juuriin. Meidän on kohdistettava toimmemme myös niihin henkilöihin, jotka tarjoavat näitä palveluja, tällaista kauheaa rikollista toimintaa, muille ja saavat siitä voittoa.

Rikoksiin syyllistyneiden syyttämisen lisäksi, kuten jäsen Angelillin mietinnössä kuvataan, meidän on myös lisättävä lapsia hoitavien tietoisuutta ja selitettävä Internetin käyttöön liittyvät vaarat.

Meidän on keskityttävä kehittämään uusia teknisiä menetelmiä ja suunnitellun yksityisyyssuojan periaatteen vakiinnuttamiseen.

Lisäksi meidän on edistettävä jäsenvaltioiden yksittäisten viranomaisten välistä tietojen ja kokemusten vaihtoa. Jäsenvaltioiden tietosuojaviranomaiset voivat toimia tässä merkittävänä välittäjinä. Vain kattava lähestymistapa voi olla menestyksekkäs.

En kuitenkaan hyväksy sitä, että Internet-palveluntarjoajista tehdään lainvalvontaviranomaisten jatkoa. Paljon parempi ratkaisu on sellaisten sopimusten täytäntöönpano, jotka antavat Internet-palveluntarjoajille mahdollisuuden tehdä vapaaehtoista yhteistyötä lainvalvontaviranomaisten kanssa, kuten jo nyt tehdään.

Lapsipornografia kaikissa ilmenemismuodoissaan ei ole enempää tai vähempää kuin rikos ihmisyyttä vastaan. Meidän on pyrittävä kaikin tavoin torjumaan sitä. Meidän on varmistettava, että jäsenvaltiot tekevät kanssamme yhteistyötä, ja että me kaikki täällä parlamentissa kuljemme samaan suuntaan. Tämän vuoksi Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän jäsenet tukevat jäsen Angelillin mietintöä.

Bogusław Rogalski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, vaikka jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä onkin sanktioita lasten seksuaalista hyväksikäyttöä ja lapsipornografiaa vastaan, meidän on silti nostettava lastemme suojelun tasoa.

On korostettava, että uutta teknologiaa ja varsinkin Internetiä käyttävät lapset ovat vaarassa joutua tekemisiin mahdollisten seksuaalirikollisten kanssa. Olemassa olevan vaaran vuoksi jäsenvaltioita on kehoitettava sulkemaan pääsy lapsipornografiaa sisältäville Internet-sivustoille. Tämän on oltava laillisesti sitova velvoite.

On myös kiireesti toteutettava Euroopan laajuinen kampanja vanhemmille ja teini-ikäisille, jotta nämä tulevat tietoisiksi Internetin lapsipornovaarasta. Tämän tuomittavan liiketoiminnan uhrien ja näiden perheiden tukeminen on myös tärkeää. He jäävät usein ilman apua. Velvoitteemme on tarjota lapsillemme paras mahdollinen suojeleminen.

Jean Lambert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Roberta Angelillia hänen mietinnöstään. Toistan sen, mitä kollegamme Bauer totesi omien jäsenvaltioidemme toimista tiettyjen yleissopimusten ja pöytäkirjojen allekirjoittamiseksi ja ratifioimiseksi. Jos haluamme yhteiset puitteet ja yhteisen lähestymistavan, ne ovat keskeisiä viitekohtia, jotka auttavat myös jäsenvaltioita lähettämään viestin, että nekin ovat huolestuneita näistä asioista. Minusta ratifiointi on yksi aivan keskeinen asia, joka niiden olisi tehtävä, ja olisi mielenkiintoista tietää miksi tietyt valtiot eivät vielä ole allekirjoittaneet näitä yleissopimuksia ja pöytäkirjoja.

Olemme suurelta osin tyytyväisiä mietintöön sen oikeuksiin perustuvan lähestymistavan osalta, ja toivoisin tämän heikentävän näkemystä, jonka mukaan kyse on pelkästään rikosoikeudellisesta asiasta. Kyse on itse asiassa lasten ja nuorten oikeuksista ja suojelusta. Tarvitsemme selkeitä toimenpiteitä uhreiksi joutuneiden lasten tukemiseksi – joko oikeuskäsittelyissä, joissa on luonnollisesti ratkaisevaa saada esiin totuus, muttei siten, että lapset ovat käsittelyn jälkeen traumatisoituneempia kuin sen alkaessa, tai lasten tunnistamisyhteistyön kautta.

Lasten on kuitenkin itsekkin osallistuttava suojeluun. Meidän on vahvistettava lasten Internet-lukutaitoa sekä heidän ymmärrystään vaaroista ja siitä, mitä heidän on itsekkin tarkkailtava voidakseen aktiivisesti auttaa näiden rikosten torjunnassa.

Aiomme tukea tiettyjä tarkistuksia tänään, erityisesti kun katsomme tiettyihin periaatteisiin kajoamisen olevan vaarallista – kuten kaksoisrangaistavuus ja tiettyihin ammatteihin liittyvä luottamuksellisuus – ja parin muun osalta katsomme, että tarvitaan kenties tarkempaa määrittämistä. Yleisesti ottaen kannatamme suuresti tätä mietintöä ja odotamme sen etenevän.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmää / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto tukee mietintöä. Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia ovat inhottavia rikoksia, joiden ehkäiseminen edellyttää kansainvälistä yhteistyötä. Lapsia pahoinpidellään pakottamalla heidät poseeraamaan seksuaalisessa yhteydessä, valokuvataan tai filmataan ja esitetään sitten Internetissä. Elokuvia ja kuvia voidaan katsella kaikkialla maailmassa, ja tällaisen väkivallan lopettaminen edellyttää voimakkaampaa kansainvälistä yhteistyötä. Tiedämme, että seksiorjakaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön välillä on selvät yhteydet. Yhdistyneet Kansakunnat arvioi, että 85 prosenttia seksiorjakaupan uhreista on alle 18-vuotiaita lapsia.

Emme tiedä kuinka paljon lapsia ostetaan ja myydään hyödykkeinä seksuaalista hyväksikäyttöä varten, mutta tiedämme, että heitä on paljon, ja että näistä jokainen lapsi on liikaa. Aikuisten maailman on otettava vastuu lapsiemme suojelemisesta tältä, yhdeltä pahimmista rikoksista, jonka uhriksi lapsi voi joutua.

Meidän ei pidä tässä keskustelussa unohtaa sitä, että monet lapsiin kohdistuneista rikoksista tehdään perheen sisällä tai perheystävien piirissä, joten on tärkeää, että yhteiskunta huolehtii siitä, että lapsilla on muita aikuiskontakteja, jotta heillä on joku jolta pyytää apua.

Kaikki lasten seksuaalinen hyväksikäyttö on rikollista ja siihen on suhtauduttava rikoksena kaikissa jäsenvaltioissa. Kaikkia lapsiin kohdistuviin seksuaalirikoksiin syyllistyviä on rangaistava riippumatta siitä, tehdäänkö rikos EU:ssa vai sen ulkopuolella.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Roberta Angelillia hänen selkeästä mietinnöstään. On päivänselvää, että lasten seksuaalinen hyväksikäyttö on saatava loppumaan. Rikollisen toiminnan räjähdysmäinen lisääntyminen Internetissä edellyttää koordinoitua lähestymistapaa.

Meidän on kuitenkin oltava varovaisia yksityiskohtaisten rangaistusten määräämisessä hyväksikäytöstä yhteisön tasolla. Jäsenvaltioiden on itse pyrittävä kaikin tavoin tekemään rangaistavaksi nykymedioiden väärinkäyttö. Internetin lapsipornografiasta on säädettävä jäsenvaltioiden rikoslaissa. Samalla tavalla kuin kielto jatkaa ammatissa, neuvoston olisi pyrittävä myös tukkimaan lainsäädännön porsaanreiat, jotta Internetin kautta tapahtuva hyväksikäyttö ja kuvien levittäminen ei siirry muihin valtioihin, joissa ei ole riittävää lainsäädäntöä. Haluan kuulla komissiolta, olisiko myös mahdollista keskustella tästä kolmansien maiden kanssa, mutta neuvosto ei valitettavasti ole täällä edustettuna.

Lisäksi puollan yhteistyön vahvistamista Europolin ja Eurojustin kanssa. Niiden organisaatiossa on katsottava kansainvälisten lapsipornoverkostojen torjunta ensisijaiseksi, sillä se tukee mahdollisuuksia asianmukaisiin toimiin Euroopan unionin ulkopuolella.

Koska olemme samaa mieltä lasten hyväksikäytön tuomittavuudesta, ehdotan, että keskustelemme myös aikuisten hyväksikäytöstä. Aloitteet prostituution vähentämiseksi jalkapallon mestaruuskisojen ja olympialaisten kaltaisissa mittavissa tapahtumissa ansaitsevat lisää tukea parlamentilta.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, pedofiilijärjestöt ovat uhka kansalaisille, ja niitä olisi kohdeltava kuten mafiaa tai terroristijärjestöjä, erityisten tiukkojen lakien mukaisesti.

On raivostuttavaa, että on tuhansia ihmisiä, joita on syytetty lapsipornorikoksista ja jotka eivät ole olleet päivääkään vankilassa. Haluan myös muistuttaa esittelijää, jäsen Angelillia, jonka työn laatua me kovasti ihailimme, siitä, että hänen kotikaupungissaan tapahtui viime vuonna lootuksenkukkana tunnettu tapaus, joka koski 200 romanilasta. Kun tapauksen käsittely oli ohi, nämä romanilapset itse asiassa katosivat. Kukaan ei tiedä, menivätkö he itse asiassa takaisin leireille, joissa hyväksikäyttö tapahtui.

Kaikkien jäsenvaltioiden on siis oltava valppaita, on otettava käyttöön erityislainsäädäntöä, ja tätä raivostuttavaa ja kauhistuttavaa yhteiskuntaan kohdistuvaa uhkaa on tarkasteltava erityisessä ja hyvin ankarassa lainsäädännössä.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, keskustelemme täällä tänään asiasta, joka oikeutetusti saa hyväntahtoiset ihmiset raivon valtaan. Tuomitsemme ilmiön ja ajattelemme sitten, että tällainen trauma voi kohdata vain muiden lapsia. Kuitenkin kaikki lapsemme ovat vaarassa, sillä lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian uhrien määrä moninkertaistuu. Meidän

on siis taisteltava kaikin keinoin torjuaksemme tällaiset teot. Meidän on varmistettava, että kansallisten oikeusjärjestelmien seuraamukset pannaan tehokkaasti täytäntöön, ja että tämä pyrkimys näkyy jokapäiväisissä käytännöissä. Jäsenvaltioiden on tehtävä kaikki mahdollinen kysynnän poistamiseksi kokonaan.

Meidän on oltava erityisen valppaita uuden verkkoteknologian luomille jatkuville haasteille – webbikamerat, matkapuhelimet ja erityisesti Internetin käyttö – tällä alalla. Pääsyn estävän teknologian käyttöönotto voi olla yksi tapa toimia sen lisäksi, että perheet ja lapset saadaan tietoisiksi vaaroista. Meidän on joka tapauksessa korostettava, että nämä ovat vakavia rikoksia, ja että niiden jäljittämiseksi on tärkeää poistaa kaikki esteet lainvalvontaviranomaisten sujuvalta rekisterien vaihdolta jäsenvaltioiden kesken, jotta voidaan luoda keskitetty rikollisia koskeva tietokanta.

Minusta on hyvin tärkeää ja aivan olennaista, että jäsenvaltiot ratifioivat nykyiset kansainväliset asiakirjat ja että niiden sisältö pannaan tehokkaasti täytäntöön. Meidän on varmistettava, että lasten turvallisuudesta tulee keskeinen seikka kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Jäsen Angelillin erinomainen mietintö edistää osaltaan näitä pyrkimyksiä, ja me tuemme sitä äänestyksessä. Paljon kiitoksia.

Iratxe García Pérez (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, seksuaalinen hyväksikäyttö on todellisuutta, jota pojat ja tytöt kokevat kaikkialla maailmassa, sillä lapsia on tarjolla seksuaalisesti hyväksikäytettäväksi erityisesti köyhissä valtioissa ja kysyntää Internetin pornografialle ja seksiturismille on rikkaissa valtioissa.

Tämän suosituksen avulla tuomme julki, että on toteutettava todellisia toimia. Vaadimme seksuaalisen itsemääräämisoikeuden suojaikärajan yhdenmukaistamista Euroopassa, tiukempia rangaistuksia seksuaalisesta hyväksikäytöstä ja enemmän ja vahvempia kansallisia toimintaohjelmia ja järjestelmiä. Tämän aikaansaamiseksi meidän on keskityttävä jäsenvaltioihin, jotta voimme – kuten Espanjassa on tehty, saattamalla asiaa koskeva neuvoston puitepäätos osaksi kansallista lainsäädäntöä – kehittää ja toteuttaa toimintasuunnitelmia, joihin eturyhmät osallistuvat ja joihin sisältyy kansalaisille tiedottamista ja yhteiskunnallista aktivointia, laiminlyömättä myöskään kansainvälistä yhteistyötä.

Lopuksi haluan yhtyä niihin, jotka vaativat jäsenvaltioita allekirjoittamaan, ratifioimaan ja panemaan täytäntöön kaikki asiaa koskevat kansainväliset yleissopimukset, jotta voimme taata, että alaikäisten oikeuksia kunnioitetaan.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvä jäsen Angelilli, hyvät kollegat, tieto- ja viestintäteknologian nopea kehitys on luonut rikollisille uusia kanavia toteuttaa tai esitellä rikoksiaan. Tämän mietinnön aiheena olevista rikoksista on keskusteltu maailmassa ja Euroopassa eri foorumeilla.

Vuonna 2003 Euroopan unionin neuvosto antoi sitovan lasten seksuaalista hyväksikäyttöä ja lapsipornografian torjuntaa koskevan puitepäättöslauselman, ja päätöslauselman sisältö on sisällytetty suurelta osin jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmiin. Tietotekniikan nopean kehityksen vuoksi sitä on kuitenkin ajantasaistettava, emmekä me tietenkään voi vitkastella tässä. Olen iloinen siitä, että komissio saa pian valmiiksi uuden ajantasaistetun puitepäättöslauselman.

Kaikkien jäsenvaltioiden on määritettävä lapsipornografian käsite ja julistettava lasten houkutteleva Internetin kautta rikolliseksi. Internetissä toimivia ahdistelijoita on vaikea tavoittaa, mutta se ei ole mahdotonta. Samalla useilla kansallisilla laeilla rajoitetaan valvontaa. Valvontaa ei siis voida hyödyntää toisen asteen rikosten tutkinnassa, ja usein myös tietosuojasta muodostuu este.

Kotimaassani on ollut myös viime aikoina tapauksia, joissa alaikäinen on tehnyt itsemurhan Internet-ahdistelijan toiminnan seurauksena. Tällaisia tapauksia on ollut myös muissa jäsenvaltioissa. Meidän on voitava suojella lapsiamme ennen kuin he joutuvat uhreiksi. Euroopan unionissa on oltava nollatoleranssi pedofilian ja lapsipornon suhteen. Meidän on saatava tämä aikaan.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, lasten seksuaalinen hyväksikäyttö on kauhistuttava ongelma. Se on nyky maailman häpeätahra ja vakava merkki rappiostamme.

Viime aikoina on havaittu sen lisääntyneen suuresti Internetin ja sellaisen uuden ja erikoistuneen teknologian huimaavan yleistymisen ansiosta, jolle lapset ovat alttiita ja joihin heillä on pääsy ilman rajoja, sääntöjä, valvontaa tai rangaistuksia. Viimeksi mainittuja tarvitaan nyt kipeämmin kuin koskaan, ja niitä on sovellettava yhä tehokkaammin ja esimerkkiä näyttäen.

Jäsen Angelillin erinomaisessa mietinnössä, josta kiitän häntä lämpimästi, ja parlamentin komissiolle esittämässä erityisissä suosituksissa esitetään ja ehdotetaan toimenpiteitä, joilla voidaan todella hillitä

lapsipornografian leviämistä, lasten verkossa tapahtuvaa houkuttelua, seksiturismia ja kaikenlaista lasten hyväksikäyttöä.

Viime aikoina saadut huolestuttavat tiedot, muun muassa lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa koskenut YK:n selvitys, osoittavat, että lasten seksuaalinen hyväksikäyttö lisääntyy nopeasti ja että yhdessä ihmiskaupan kanssa siitä on muodostumassa yksi suurimmista tulonlähteistä ja nopeimmin lisääntyvästä rikollisuudesta kansainvälisellä tasolla, ja vuotuisen liikevaihdon arvellaan olevan noin 10 miljardia Yhdysvaltain dollaria.

Kansainvälisen työjärjestön arvion mukaan yli 12 miljoonaa ihmistä on pakkotyön uhreja, heistä yli miljoona on seksuaalisen hyväksikäytön uhreja, joista 45–50 prosenttia on lapsia.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ehdotus Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta yleisesti perustuu uuden televiestintätekniikan selkeään kehitykseen.

Sähköiset keinot lasten houkuttelemiseksi ovat todellakin lisääntyneet, mutta käytän tätä tilaisuutta tuomitakseni myös naisten kuvien hyväksikäytön. Suurimmassa osassa EU:n jäsenvaltioita levitetään usein kuvottavaa naiskäsitystä, jossa kaupallista tavoitetta tavoitellaan sekä karkeasti että todella naisten ihmisarvoa loukkaavasti, puhumattakaan ärsytyskynnyksen alapuolella olevasta mainonnasta ja televisio-ohjelmista – varsinkin kotimaassani, minun on myönnettävä.

Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että neuvoston puitepääöstä 2004/68 on ajantasaistettava lasten suojelun tason lisäämiseksi ja seksuaalisen hyväksikäytön torjumiseksi yleisesti. Euroopan neuvoston yleissopimuksen ratifiointi on aivan yhtä tärkeää, mutta me emme saa tyytyä tähän. On myös kriminalisoitava lasten houkuttelu verkossa ja lisättävä rajatylittävää yhteistyötä tällä alalla.

Minusta jäsenvaltiot on velvoitettava vaihtamaan seksuaalirikostuomioita koskevien rikosrekisterien tietoja – ja uskon ECRIS-järjestelmän varmasti olevan askel eteenpäin tässä – jotta voidaan estää tiettyihin rikoksiin syyllistyneiden yhteydet lapsiin ja näin parantaa uhrien suojelua, ei pelkästään tutkimusten aikana vaan myös oikeudenkäyntien jälkeen.

Lopuksi haluan korostaa, että lasten hyväksikäyttöön liittyy valitettavasti muutakin kuin seksuaalista hyväksikäyttöä, ja toivoisin toimielintemme keskittyvän enemmän näihin muihinkin aloihin.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, aluksi kiitän jäsen Angelillia hänen poikkeuksellisesta työstään näin herkässä asiassa, joka koskee meitä kaikkia. Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö on ilmiö, joka järkyttää yhteiskuntaa Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja muuallakin. Internetin lapsipornografia on yhä paheneva ongelma, kun ajatellaan, että ajanjaksolla vuodesta 1997 vuoteen 2007 lasten seksuaalista hyväksikäyttöä esittelevien Internet-sivustojen määrä on kasvanut tuhat prosenttia. Vahvistettu yhteistyö yksityisen sektorin kanssa voisi osaltaan edistää lapsipornografiaa sisältävien Internet-sivujen määrän rajoittamista. Yhteistyötä voitaisiin edistää esimerkiksi luottokorttiyhtiöiden kanssa Internetin lapsipornografian torjumiseksi yhteisön tasolla hyödyntämällä niiden maksujärjestelmiä lapsipornoa myyvien kaupallisten sivustojen jäljittämiseksi.

Lisäksi yhteisön uusi Internetiä käyttävien lasten suojeluohjelma auttaa edistämään entistä turvallisemman verkkoympäristön luomista. Euroopan unionin 20 jäsenvaltion allekirjoittama Euroopan neuvoston yleissopimus on ensimmäinen kansainvälinen säädös, jossa lasten seksuaalisen hyväksikäytön eri muodot luokitellaan rikokseksi. Jotta ilmiöön voidaan puuttua tehokkaasti, jäsenvaltioiden on kriminalisoitava kaikki lasten pakottaminen seksuaaliseen toimintaan. Lopuksi katson hyvin tärkeäksi, että huomioidaan pedofiilirekisterit ja estetään heitä pääsemästä työhön tai vapaaehtoistyöhön, jossa he ovat välittömässä yhteydessä alaikäisiin.

Katalin Lévai (PSE). – (HU) Paljon kiitoksia arvoisa puhemies. Hyvät kollegat, koko maailmassa noin 40 miljoonaa alle 12-vuotiaasta lasta joutuu jonkinlaisen väkivallan uhriksi. Pedofiilien käyttämien uuden teknologian ja erityisesti Internetin ja uusien sähköisten menetelmien jatkuvan kehityksen vuoksi on hyvin tärkeää nostaa lasten suojelun tasoa. Eurobarometrin mukaan 74 prosenttia alaikäisistä lapsista käyttää päivittäin Internetiä, joten monet heistä ovat alttiina väkivaltaisille tai pornografisille tekijöille.

Tehokkaan suojelun edistämiseksi suosittelen niin kutsuttujen ilmaisten perhetiedotuspakettien käyttöönottoa Euroopassa. Ne ovat jo laajasti tiettyjen eurooppalaisten Internet-palveluntarjoajien käytössä, ja katson, että muutkin voivat osallistua kumppaneina tähän pyrkimykseen. Paketeissa tarkastellaan neljää perustavaa laatua olevaa turvallisuustekijää – turvallisuus ja viestintä, viihde, lataaminen ja virtuaaliväkivalta, ja ne tarjoavat leikkisällä tavalla perheille apua Internetin turvallisessa käytössä. Lisäksi suosittelen, että paketteihin

sisällytetään ilmainen lapsiystävällinen Internet-selain, joka voi toimia suodattimena, joka estää lapsia pääsemästä käsiksi WWW:n ei-toivottuun sisältöön. Meidän on oltava varmoja, että lapsemme ovat turvassa, eikä pelkästään Internetissä, vaan myös julkisissa ja yksityisissä instituutioissa. Tämän vuoksi on ratkaisevan tärkeää, että kaikki työssään säännöllisesti lasten kanssa yhteydessä olevat raportoivat kaikista seksuaalisen hyväksikäytön tapauksista. Kiitos.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia ovat hyvin vakavia rikoksia. Vaikka lainsäädäntö on useissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa riittävän tiukkaa, on vielä toteutettava monia toimenpiteitä lasten asianmukaisen suojelun takaamiseksi. Kaikkien jäsenvaltioiden on ratifioitava Euroopan neuvoston yleissopimus ja pantava täysimääräisesti täytäntöön puitepäättös yhdenmukaisen lähestymistavan aikaansaamiseksi Euroopan unionin tasolla.

Lasten hyväksikäyttöä sisältävä laiton materiaali on poistettava Internetistä lähteistään ja nettisivustojen palveluntarjoajien on estettävä materiaalin pääsy sivustoille. Televiestintäalan lainsäädännön tarkasteleminen, josta parhaillaan keskustellaan Euroopan parlamentissa neuvoston ja komission kanssa, tarjoaa hyvän mahdollisuuden lainsäädännön parantamiseen.

Seksuaaliseen hyväksikäyttöön syyllistyneiltä on kiellettävä mahdollisuus toimia ammatissa, johon liittyy yhteyksiä lapsiin. Paikallisviranomaisten on itse asiassa valvottava tiiviimmin tiettyjä orpokoteja.

Lopuksi katson, että Euroopan komission ja jäsenvaltioiden on tarjottava rahoitus- ja logistiikkatukea vanhemmille ja lapsille suunnatuille kampanjoille.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että parlamentissa keskustellaan vakavasti lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta. Olen erityisen tyytyväinen siksi, että tähän mennessä monet eurooppalaiset vasemmistoryhmät ovat vaatineet mahdollisimman laajaa seksuaalista vapautta kiinnittämättä huomiota tämän suuntauksen seurauksiin lasten kannalta. On jopa yritetty perustaa poliittisia pedofiilipuolueita. Tämän on herätettävä kauhua jokaisessa Euroopan unionin kunnan kansalaisessa. Ilmiö on valtavan laaja, kuten voi todeta vain lukemalla päivän lehdet.

Käytän keskustelun tuomaa mahdollisuutta todetakseni, että olisi kiinnitettävä huomiota Euroopan ulkopuolelta tulevien maahanmuuttajien lasten oikeuksien rikkomiseen ja lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön. Se, että tällainen on sallittua heidän kotimaissaan on eri asia, mutta heidän asuessaan Euroopan unionin jäsenvaltioissa heidän on noudatettava tiukasti voimassaolevaa lainsäädäntöä tai poistuttava Euroopasta. Ei voi olla eri lainsäädäntöä Euroopan perinteisille kansalaisille ja maahanmuuttajille. Tämä koskee kaikkia elämän osa-aloja.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä on kiistatta merkittävä asia, joka edellyttää jokaiselta jäsenvaltiolta tehokasta yhteistyötä. Haluan korostaa, että nykyaikaisessa yhteiskunnassa lasten suojelu hyväksikäytöltä on heikentynyt monelta osin. Syitä on perheiden hajoamisesta ja yksinhuoltajaperheiden lasten kasvavasta määrästä aina kansalaisten suurempaan liikkuvuuteen ja nykyaikaisen tietotekniikan leviämiseen. Tämän vuoksi tuen voimakkaasti mietintöä.

Katson, että lasten avoin seksuaalikasvatus on tärkeää lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumiseksi, mutta sitä olisi tarjottava myös vanhemmille, kasvattajille sekä sosiaali- ja terveydenhuoltoalan ammattilaisille. On tärkeää, että kaikki ovat asianmukaisesti tietoisia näistä rikoksista ensinnäkin myöntämällä niiden olemassaolo, jotta mahdolliset hyväksikäyttäjät voidaan jäljittää ja hyväksikäyttö estää.

Haluan kiinnittää huomionne siihen, että lasten seksuaaliset hyväksikäyttäjät hyvin usein toistavat rikoksensa. Tähän on jossain määrin sovellettavissa saksalaisten ystäviemme sananlasku *einmal ist keinmal*. Jos joku kuitenkin tekee tällaisen rikoksen kaksi kertaa tai useammin, meidän on kyettävä estämään häntä tekemästä lisää rikoksia. Tällaisissa tapauksissa on käytettävä niin terapeuttisia kuin erilaisia ehkäiseviäkin toimenpiteitä, ja erityisesti on estettävä lasten ja nuorten parissa työskenteleminen. Koska rikosten toistumisen välinen aika voi olla pitkä, tiedot tällaisiin rikoksiin suuntautumisesta on säilytettävä rekisterissä pitkään. Suosittelen myös opettajiksi, valmentajiksi ja nuorten valvojiksi hakevien henkilöiden aiemman seksuaalirikosmenneisyyden pakollista tutkimista.

Kokemukseni mukaan lapsiin kohdistuviin seksuaalirikoksiin syyllistyneet pyrkivät usein kiertämään lasten kanssa työskentelemistä koskevaa kieltoa erilaisin juonin, myös käyttämällä väärää henkilöllisyyttä, pyrkiessään jälleen uhriensa lähelle. Henkilöiden vapaa liikkuvuus Euroopan unionissa antaa heille siihen suuremmat mahdollisuudet.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Roberta Angelillia hänen erinomaisesta mietinnöstään.

Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö on rikos yhteiskuntamme kaikkein haavoittuvimpia vastaan, ja olen tämän vuoksi järkyttynyt siitä, että seitsemän Euroopan unionin jäsenvaltiota ei ole vielä allekirjoittanut Euroopan neuvoston yleissopimusta. Kahdeksan jäsenvaltiota ei ole myöskään ratifioinut YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen valinnaista pöytäkirjaa lasten myynnistä, lapsiprostituutiosta ja lapsipornografiasta.

On tosiasia, että Internet tarjoaa nyt uusia keinoja näiden rikosten toteuttamiseen, ja katson tämän vuoksi että velvollisuutemme on vaatia Internetin käyttö lapsipornografian levittämiseen ja lasten houkuttelemiseen kriminalisoitavaksi. Ei riitä, että valtiot valittavat sen olevan vaikeaa. Meidän on tehtävä yhteistyötä koordinoitusti sen varmistamiseksi, että voimme tehdä sen. On todellakin oltava jokaisessa jäsenvaltiossa mahdollista saattaa oikeuden eteen kuka tahansa Euroopan unionin kansalainen tai täällä asuva, joka on syylistynyt rikokseen Euroopan unionin ulkopuolella.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin onnitella ja kiittää Roberta Agnelillia erinomaisesta mietinnöstä. Uskon meidän kaikkien tukevan tällaista mietintöä.

Kuten täällä on todettu, kyse on rikoksesta, ja jokaista, joka vahingoittaa tai asettaa vaaraan lapsia, on kohdeltava rikollisena. Valitettavasti tätä tapahtuu Internetissä. Internet on loistava väline, loistava tietolähde meille kaikille ja haluamme sen olevan osa elämäämme tulevaisuudessakin. On kuitenkin henkilöitä, jotka saalistavat lapsia ja käyttävät Internetiä kaikin mahdollisin tavoin asettaakseen lapsia vaaraan.

Noin kahdeksan kymmenestä lapsesta Euroopan unionissa käyttää Internetiä, ja minusta meidän on erityisen huolellisesti suojeltava kaikkein haavoittuvimpia lapsia kiusaamiselta, houkuttelulta ja ahdistelulta. Meidän on edistettävä yleistä tietoisuutta ja Internetin turvallisuutta, erityisesti lasten kannalta, mutta myös vanhempien, jotta he tietävät täsmälleen mitä Internetissä tapahtuu ja mitä sen avulla voidaan tehdä.

Minusta jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä kansalaisten ulottuvilla olevan yhteyspisteiden verkon luomiseksi laittomasta ja haitallisesta sisällöstä ja käyttäytymisestä ilmoittamiseksi. On tärkeää, että niin vanhemmat kuin lapsetkin tuntevat olonsa turvallisiksi käyttäessään Internetiä ja että heillä on yhteyspiste, johon väärinkäytöstä voi ilmoittaa. Lasten houkuttelusta ja pornografian levittämisestä verkossa vastuussa olevien saamiseksi vastuuseen teoistaan, meidän on nähtävä asia sellaisena kuin se on. Kyse on rikoksesta ja sellaisena sitä on käsiteltävä.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Barrot, hyvät kollegat. Vuoden 2003 puitepäätöksellä pyrittiin kaventamaan lainsäädännöllistä kuilua jäsenvaltioiden välillä lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumiseksi. Tämän vuoksi hyväksyttiin yhteinen säännöskehys, jossa säädetään muun muassa kriminalisoinnista, sovellettavista seuraamuksista sekä uhrien suojelemisesta ja heidän auttamisestaan. Pidän valitettavana, että eräät jäsenvaltiot eivät ole vielä hyväksyneet tarvittavia toimenpiteitä puitepäätöksen täytäntöönpanemiseksi, vaikka määräaika on jo mennyt.

On tärkeää, että kaikki jäsenvaltiot kriminalisoivat kaikenlaisen lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja että kaikkiin lapsiin kohdistuviin seksuaalirikoksiin Euroopan unionissa tai sen ulkopuolella syyllistyviin Euroopan kansalaisiin sovelletaan yhdenmukaista ekstraterritoriaalista rikoslainsäädäntöä kaikkialla unionissa. On tärkeää varmistaa, etteivät tällaisiin rikoksiin syyllistyneet voi välttää lain kouraa. Kannatan myös puitepäätöksen tarkistusta, jotta siinä taataan ainakin sama suojelutaso kuin Euroopan neuvoston vuoden 2007 yleissopimuksessa. On valitettavaa, että kaikki jäsenvaltiot eivät vielä ole allekirjoittaneet yleissopimusta.

On myös tärkeää vahvistaa puitepäätöstä ottaen huomioon viestintäteknologian viimeaikaisen kehityksen. Lapset käyttävät yhä enemmän Internetiä, josta on tullut yksi varsinaisten ja mahdollisten rikollisten suosituimmista välineistä ja jossa erityisesti houkuttellaan ja kannustetaan lapsia laittomiin tarkoituksiin, mihin jäsen Angelilli jo viittasi. Käytän tilaisuutta hyväkseni ja onnittelen esittelijää erinomaisesta työstä ja kiitan hänen meille toimittamastaan mietinnöstä.

Olen tietoinen näiden ponnistelujen monimutkaisuudesta ja vaikeudesta, mutta uskon, että lasten seksuaalista hyväksikäyttöä voidaan torjua yhdenmukaisin toimin ja yhteisin pyrkimyksin. On korostettava ennalta ehkäisyä edistämällä sellaisia kampanjoita, joilla vanhemmat ja lapset saadaan tietoisiksi lapsipornografiaan liittyvistä vaaroista erityisesti Internetissä ja varsinkin seksuaalisen hyväksikäytön vaarasta keskustelupalstoilla ja foorumeilla.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, runoilija Zbigniew Herbert sanoi, että meidän on opittava sanomaan "ei", että "ei" on hyvin merkittävä osa puhetta. Se on vastaansanomista pahuudelle. Meidän on nyt sanottava "ei" lasten perusoikeuksien rikkomiselle, "ei" väkivallalle ja lasten seksuaaliselle hyväksikäytölle, "ei" Internetin turmeltuneisuudelle ja pornografialle ja "ei" seksiturismille.

Kiitän tämän vuoksi jäsen Angelillia hänen mietinnöstään. Olen ottanut asian esiin itsekkin monta kertaa. Alalla tarvitaan ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä. On hyvin tärkeää lisätä tietoisuutta vaaroista, niin lasten kuin heidän vanhempiansa ja hoitajiensakin parissa. Rikollisten nopea jäljittäminen ja rangaistusten tiukka täytäntöönpano ovat välttämättömiä. Tarvitaan tiedotusvälineiden yhteistyötä. Näiden toimenpiteiden on katettava koko maailma, sillä eräissä valtioissa on järjestöjä, jotka kyseenalaistavat lapsiin kohdistuvien seksuaalisten yhteyksien kriminalisoinnin. Esitetään jopa harhaanjohtavaa käsitystä niin kutsutusta hyvästä pedofiiliasta. Meidän ei pidä suhtautua välinpitämättömästi lastemme halventamiseen, satuttamiseen ja nöyryyttämiseen. Tämä on aikamme häpeätahra.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa komission varapuheenjohtaja, jäsen Angelillin tänään niin hienosti esittämä suositus, jota kollegani tukevat, on suunnattu pääasiassa neuvostolle. Koska totesitte esittävänne oman ehdotuksenne maaliskuussa, pyydän laatimaan ehdotuksen Euroopan unionin lukuisten politiikanalojen mukaisesti eikä vain yksisuuntaisena. Ehdotuksessa on säädettävä kriminalisoinnista, tiukoista toimenpiteistä ja yhteistyöstä Europolin kanssa, jonka yleissopimuksessa mainittiin ensimmäistä kertaa ihmiskauppa. Älkäämme unohtako, että uhkien, väkivallan, pettämisen ja erityisesti perheissä huollettavien hyväksikäytön lisäksi on tietoista houkuttelua hyväksikäyttöön, pääasiassa senikäisten ihmisten, jotka eivät voi vastata. Viittaan ilmiöön, jossa kaupataan hylättyjä lapsia, kuten olemme nähneet yhä enemmän tapahtuvan Internetissä, ja kun sanon Internet, en tarkoita pelkästään World Wide Webiä ja keskustelupalstoja, joihin lapset menevät omista huoneistaan, vaan myös useita muita välineitä, kuten matkapuhelimia, joita lapset voivat käyttää, ja tämän vuoksi meidän on säädettävä kaikista rajoista.

Kun puhutaan rikoksesta, on ajateltava myös tilannetta rangaistuslaitoksissa ja vankiloissa. Jos vähennämme näiden laitosten henkilöstöä, ilmiön vaara kasvaa. Myös uhrien elinolojen parantamisesta on säädettävä. Meidän on suojeltava uhreja ja heidän perheitään, koska hyväksikäyttäjien väkivalta leviää ja heidän käyttämänsä keinot ovat voimakkaampia kuin uhrien käytettävissä olevat puolustautumiskeinot, sillä ne ovat pääasiassa taloudellisia. Uskonkin uuden ehdotuksenne tämän vuoksi käsittävän alaikäisten voimakkaamman suojelutason ja hyvin yksilöityjä keinoja.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, jäsen Angelillin mietintö auttaa kaikkia vanhempia suojelemaan lapsiaan Internetissä vaanivilta pedofiileiltä. Meidän on muistettava, että kaikki tuki jonka saamme suodattimina ja Internetin palveluntarjoajien seurantana ei vapauta meitä vanhempia velvoitteestamme suojella ja varoittaa lapsiamme.

Asun pienessä kylässä, jossa kaikki tuntevat toisensa ja ovat kiinnostuneita siitä, mitä ympärillä tapahtuu. Muukalainen herättää mielenkiintoa. Etelä-Puolan pienessä kylässä olisi vaikeaa ottaa yhteyttä lapsiin kenenkään huomaamatta, mutta rohkenen sanoa, että juuri tällaisissa rauhallisissa ja turvallisissa paikoissa kaikkialla Euroopassa, kun vanhemmat lukevat rauhassa sanomalehtiä tai katsovat televisiota, ei-toivottu muukalainen on heidän lastensa huoneessa otettuaan näihin yhteyttä Internetissä. Olemmeko avuttomia vanhempina? Emme ole. Lapsemme ovat kenties taitavampia uuden teknologian käytössä. Heitä on kenties vaikea saada pois tietokoneelta.

Hyvät vanhemmat, tehkää tänään jotain suojellaksenne lapsianne. Muistuttakaa heitä siitä, mitä meille on opetettu: "ei saa puhua tuntemattomille." Se on aivan yksinkertainen viesti. Nykyisin tuntemattomat eivät vaani koulun ulkopuolella karkkipusseineen, he ovat Internetin keskustelupalstoilla ja etsivät sieltä uhrejaan. He ovat entistä vaarallisempia, sillä emme näe, kun he vaivatta livahtavat yhden lapsen huoneesta toisen lapsen huoneeseen. Meidän on opetettava lapsillemme, etteivät he saa puhua tuntemattomille, ja että heidän on Internetissäkin suljettava ovi näiden edestä.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodī KRATSA-TSAGARPOULOU**

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, asiasta on niin laaja poliittinen yhteisymmärrys, että vaikuttaa oudolta, että jäsenvaltioissa tapahtuu niin vähän.

Keskittymisemme Internetiin on luonnollisesti hyvin tärkeää, mutta siitä saa vaikutelman, että kyseessä on uusi ongelma, vaikka tiedämme selvästi, että kyse on hyvin vanhasta ongelmasta joka on ollut hyvin salattu.

Sitä ei tapahtunut ainoastaan koulujen ulkopuolella karkkipussien avulla, sitä tapahtui myös kodeissa, kaikissa jäsenvaltioissa, kirkoissa ja sairaaloissa.

Internet on kenties tuonut enemmän julkisuuteen tätä yhteiskunnan hyvin synkkää puolta, jonka kanssa edelleen taistelemme, ja huonolla menestyksellä. On tärkeää, että jäsenvaltiot suhtautuvat vakavasti kaikkiin kauniisiin sanoihinsa lasten suojelemisesta, aivan kuten mekin olemme täällä parlamentissa puhuneet kovasti siitä, kuinka arvostamme lapsiamme ja haluamme suojella heitä, vaikka itse asiassa toimmme ovat usein paljon vähäisempiä kuin puheemme.

Mainitsin jo, että koti on toisinaan vaarallisin paikka lapsille. Irlannissa eräs tapaus korosti tätä hiljattain. Kehotan myös niitä, jotka uskovat pienten kaupunkien, jossa kaikki tuntevat toisensa, olevan turvallisia paikkoja lapsille, ajattelemaan asiaa uudelleen. Pienissä kaupungeissa ihmiset usein sulkevat silmänsä, koska eivät halua puhua hiljaisesta tiedostaan, ja pelkäävät kenties kertoa siitä viranomaisille.

Meidän kaikkien on tarkasteltava tätä ja oltava valmiita puhumaan tästä, sillä hiljaisuus sallii hyväksikäytön lisääntymisen ja aiheuttaa valtavia haittoja lapsille, jotka joutuvat tällaiseen tilanteeseen. Vaadin Irlannin hallitusta esittämään lainsäädäntöä lukuisista välineistä lasten suojelemiseksi seksuaaliselta hyväksikäytöltä. Minusta meidän on myös tarkistettava perustuslakiamme, jossa perheen oikeudet asetetaan lasten oikeuksien yläpuolelle. Asiassa ei pitäisi olla ristiriitaa, sillä molemmat ansaitsevat perustuslain suojan.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän keskusteluun ja kannustan päätöslauselmaesityksen mukaisesti kaikkia EU:n jäsenvaltioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan Euroopan neuvoston yleissopimuksen lasten suojelemisesta seksuaaliselta hyväksikäytöltä. Kehotan kaikkia jäsenvaltioita myös allekirjoittamaan YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan lasten myynnistä, lapsipornografiasta ja lapsipornografiasta.

Euroopan neuvoston yleissopimus on ensimmäinen kansainvälinen säädös, jossa lasten seksuaalisen hyväksikäytön eri muodot luokitellaan rikokseksi. Näitä ovat väkivalloin toteutettu hyväksikäyttö, pakottaminen ja uhkaaminen, myös perheen sisällä. Seitsemän EU:n jäsenvaltiota ei kuitenkaan ole vielä allekirjoittanut yleissopimusta ja kahdeksan jäsenvaltion on vielä ratifioitava YK:n valinnainen pöytäkirja.

Todelliset ja mahdolliset seksuaalirikolliset käyttävät kuitenkin Internetiä yhä enemmän välineenä lasten hyväksikäytössä ja erityisesti lasten houkuttelussa ja lapsipornografian levittämisessä.

Vaikka myönnänkin, että Irlannin lapsia seksuaaliselta hyväksikäytöltä suojaava lainsäädäntö on varsin kattava, kehotan silti Irlannin hallitusta esittämään päivitettyä lainsäädäntöä mahdollisimman pian yhä uusien tapojen hillitsemiseksi, joilla lapset voivat joutua seksuaalisesti hyväksikäytetyiksi.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Jäsen Angelillin mietintö on hyvin oikea-aikainen ja tärkeä. Elämme maailmassa, jossa lapsia ja nuoria uhkaavat jatkuvasti lisääntyvät vaarat.

Lasten hyväksikäyttö, myös lasten seksuaalinen hyväksikäyttö, on yksi yhteiskunnan pahimmista sairauksista. Taistelu tätä ilmiötä vastaan edellyttää paljon yhteisiä ponnisteluja sekä toimenpiteiden, menetelmien ja resurssien yhdenmukaistamista. Oikeudelliset toimenpiteet ja rangaistukset ovat hyvin tärkeitä, esimerkiksi seksuaalisen hyväksikäytön kriminalisoiminen, varsinkin lasten edun vastaisesti käytettyä Internet-teknologiaa koskeva lainsäädäntö.

Emme voi sivuuttaa sitä, että ilmiön ehkäiseminen on osa sen vastaista taistelua: on opetettava lapsille ja vanhemmille kuinka vältetään kohtaamasta tätä ilmiötä ja siihen osallistuvia henkilöitä. On rajoitettava kaikenlaista mainontaa, joka edistää avointa ja aggressiivista seksuaalisuutta. On huolehdittava enemmän lapsista kaikissa laitoksissa, sillä he joutuvat usein seksuaalisen väkivallan uhreiksi. On yhdistettävä pyrkimykset lapsikaupan lopettamiseksi – yksi lapsikaupan pääsyistä on nimenomaan seksuaalinen hyväksikäyttö. On myös muodostettava vastatoimenpideverkostoja, joihin osallistuu kansalaisjärjestöjä ja valtion rakenteita.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, on todella käsittämätöntä ja häpeällistä, että 2000-luvulla lapsiin kohdistuvien seksuaalirikosten osalta yhteistyön taso valtion eri yksiköiden kesken – sekä jäsenvaltioiden välinen yhteistyö – ei ole sitä mitä sen kuuluisi olla. Kiitän sekä komission jäsentä että esittelijää heidän selkeistä sanoistaan ja todellisen parannustarpeen korostamisesta.

Lisäksi pyydän heitä julkisesti nimeämään ne jäsenvaltiot, joissa tätä koskeva lainsäädäntö on puutteellista. Yksi toimenpide, jota on mielestäni tarkasteltava, on Euroopan laajuisen – tai mieluummin kansainvälisen – julkisen luettelon laatiminen lapsiin kohdistuneista rikoksista tuomituista. Ehdotan, että luettelo olisi

pysyvä, eikä kenenkään nimeä voisi poistaa luettelosta ilman että tuomioistuimien kumoaa alkuperäisen tuomion. Lapsen kohdistuva seksuaalirikos aiheuttaa pysyvän vaurion uhriin, joten sen olisi leimattava myös syyllinen pysyvästi. Tämä olisi lisärangaistus, mutta myös ehkäisevä toimenpide.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, 20 jäsenvaltiota on allekirjoittanut Euroopan neuvoston yleissopimuksen, ensimmäisen kansainvälisen säädöksen, jossa lasten seksuaalinen hyväksikäyttö luokitellaan rikokseksi.

Tieteen ja teknologian sekä viestintävälineiden ja varsinkin Internetin ja matkapuhelinten kehitys on paljastanut myös uuden tavan houkuttaa lapsia seksuaaliseen hyväksikäyttöön sekä uuden tavan levittää lapsipornografiaa. On olennaista, että tällaisesta toiminnasta rangaistaan jäsenvaltioiden rikoslain mukaan. Rikosvastuun osoittaminen näistä teoista ei kuitenkaan vielä riitä. On myös perustettava järjestelmiä, joilla ehkäistään tilanteet, jossa lapsen seksuaalisen hyväksikäytön vaara on mahdollinen. Tällaisia olisivat vanhempien ja lasten kouluttaminen sekä Internetissä aktiivisesti toimivien pedofiilijärjestöjen jäljittäminen.

Kiitän jäsen Angelillia hyvin tärkeästä ja hyvin laaditusta mietinnöstä.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Tuen tätä Euroopan parlamentin suositusluonnosta neuvostolle. Lasten suojelun on aina oltava ensisijainen asia kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, sillä lapset ovat yhteiskunnan haavoittuvien ryhmä. Lainsäädännön yhdenmukaistaminen olisi merkittävä askel tällaisten rikosten ehkäisemisessä ja se auttaisi saattamaan rikokseen syyllistyneet tehokkaammin syytteeseen kaikissa jäsenvaltioissa. Yhdenmukaistettu lainsäädäntö voi ehkäistä myös lapsiseksiturismia, joka vaivaa Euroopan unionia edelleen eritasoisten lainsäädäntöjen vuoksi.

Lasten suojelua tarvitaan myös lasten verkkoon pääsyn yhteydessä, sillä he altistuvat kaikenlaiselle sisällölle, myös mahdolliselle pedofiilien hyväksikäytölle ja verkossa tapahtuvalle houkuttelulle. Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia ovat YK:n lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen vastaisia ja rikkovat samalla perusihmisoikeuksia.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia ovat vakavia rikoksia, jotka lisääntyvät, mutta joita voidaan torjua lainsäädännöllä sekä tiedotuskampanjoilla. Itsekin äitinä ja Euroopan parlamentin jäsenenä, joka edustaa valtiota, jossa suuri osa pornografista sisältöä tarjoavista verkkosivuista toimii, katson, että EU:n jäsenvaltiot tarvitsevat selkeää lainsäädäntöä, jolla varmistetaan, että lapsipornografiaa ei pääse Internetiin ja saadaan Internet-palveluntarjoajat estämään julkisen pääsyn tällaisiin kuvien esittävillä sivustoilla.

Koska pornografisen aineiston saatavuus tai jakelu ei katso aikaa eikä paikkaa, olen tyytyväinen oikea-aikaiseen ehdotukseen erillisen yksikön perustamisesta yhteisön tasolla torjumaan lapsipornografiaa ja prostituutiota ja ehdotan, että jäsenvaltiot ja komissio tarjoavat rahoitustukea tiedotuskampanjoille.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen mietintöön kahdella varauksella. En ensinnäkään usko, että lapsensa pakkoavioliittoon pakottavien vanhempien asettaminen syytteeseen on tehokasta. Tämän todeksi näyttäminen on todellisuudessa mahdotonta perheessä, jossa on myös poikkeuksellinen oikeus vaieta. Toiseksi ylivoimaista ammatillista luottamuksellisuutta koskevaa säännöstä on työstettävä yksityiskohtaisesti. Näistä kahdesta varauksesta huolimatta vetoan jäsenvaltioihin, neuvostoon ja komissioon, myös puheenjohtajavaltio Tšekin tasavaltaan, jotta ne päivittäisivät pikaisesti yhteisön lainsäädäntöä ja kansallista lainsäädäntöä ja ratifioisivat kansainväliset sopimukset pedofiilian torjumiseksi tehokkaasti. On perustettava mahdollisimman nopeasti Euroopan laajuinen pedofiilietokanta, jotta estetään se, että nämä henkilöt pääsevät opetus- tai lastenhoitotehtäviin muissa jäsenvaltioissa. Myös seksuaalirikoksia koskevaa ikärajaa on yhdenmukaistettava. Haluan myös korostaa, että jäsenvaltioiden on rahoitettava sellaisten ohjelmien kehittämistä ja laajentamista, joilla autetaan vanhempia suojelemaan lapsia Internetissä tapahtuvalta houkuttelulta.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, katson tämän keskustelun osoittaneen Euroopan parlamentin yksimielisen sitoutumisen lasten suojeluun.

Pyrin puhumaan mahdollisimman selvästi. Korostan, että tulemme tarkistamaan lasten suojelua koskevaa puitepäättöä. Haluamme parantaa sen sisältöä nostaaksemme lasten suojelun Euroopan unionissa korkeimpien kansainvälisten normien tasolle, erityisesti Euroopan neuvoston vuoden 2007 yleissopimuksen ja parhaiden kansallisten käytäntöjen tasolle.

Rikostutkinnan kannalta lainsäädäntöehdotukseen sisältyy uusia rikosnimikkeitä, joiden avulla voidaan puuttua uuden teknologian mahdollistamiin uusiin hyväksikäytön muotoihin. Tutkintojen toteuttaminen

ja syytteiden nosto helpottuvat. En sano tästä sen enempää. Uhrien auttamiseksi helpotamme oikeuden saatavuutta.

Lisäksi ja erityisesti me organisoimme ehkäisyä laatimalla rikoksiin syyllistyneistä diagnoosin ja jokaista rikokseen syyllistynyttä koskevan riskinarvioinnin. Pyrimme myös ehkäisemään ja minimoimaan rikoksen uusimisvaaran ja ottamaan käyttöön toimenpiteitä turvamekanismien optimaalisen tehon takaamiseksi koko unionissa. Tässä rikosrekisterien verkostoimisen mahdollistava ECRIS-järjestelmä on hyvin merkittävä.

Minulle esitettiin myös kysymyksiä ekstraterritoriaalisuudesta. Hyödynnämme mahdollisuutta ehdottaaksemme entistä tiukempia toimenpiteitä tällä tasolla seksuaalisiin hyväksikäyttörikoksiin kolmansissa maissa syyllistyneiden EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten syytteeeseen asettamiseksi, vaikka kyseinen kolmas maa, jossa rikos on tehty, ei kykenisi siihen.

Tätä suunnitellaan parhaillaan. Hyvä jäsen Angelilli, seuraamme luonnollisesti kaikkia mietinnössänne esitettyjä suosituksia hyvin huolellisesti puitedirektiiviä valmistellessamme.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan myös sanoa parlamentille, että hyväkään oikeuskehys ei ole riittävä. Tarvitaan myös välineitä. Tämän vuoksi pyrimme yhteisön tasolla perustamaan Europolin yhteyteen foorumin, jota voidaan käyttää jäsenvaltioista kerätyn tiedon yhdistämiseen ja kansallisten foorumien raporttien ja tilastojen jakamiseen. Monissa EU:n jäsenvaltioissa on tällaisia foorumeja, mutta nyt tarvitaan yhteisön tason foorumia sen varmistamiseksi, että kaikki voivat tutustua näihin tietoihin. Tässä asiassa Euroopan unioni voi tarjota lisäarvoa, jos onnistumme luomaan tämän foorumin Europolin yhteyteen.

Haluan myös kertoa, että meillä on toinenkin väline, johon minä luotan suuresti, nimittäin komission perustama epävirallinen yksityisen ja julkisen sektorin yhteinen ryhmä, joka on perustanut eurooppalaisen rahoituskoalition kaupallista lapsipornografiaa vastaan. Kun sivustojen määrä on nelinkertaistunut vuodesta 2003 vuoteen 2007, meidän on saatava yksityinen sektori mukaan, sillä se valvoo suurta osaa tietoteknisistä infrastruktuureista. Erityisesti mukaan on saatava Internet-palveluntarjoajat. Tämä on aivan ratkaisevan tärkeää.

Koalitioon osallistuvat kaikki sidosryhmät: hallituksista riippumattomat järjestöt, pankit, luottokorttiyhtiöt, sähköisten maksujen organisaatiot, Internetin palveluntarjoajat sekä muut Internetissä olevat yksityiset toimijat. Se pyrkii paikallistamaan ja takavarikoimaan rikollisesta toiminnasta saadut voitot. Tämä on tärkeä tekijä monien sellaisten kaupallisten käytäntöjen lakkauttamiseksi, joissa hyödynnetään lapsipornografiaa.

Arvoisa puhemies, siinä lyhyesti vastaukseni, mutta meillä on mahdollisuus palata tähän tärkeään asiaan. Lisäksi haluan todeta, että meillä oli viime viikolla oikein mukava tietosuojapäivä. Näin nuorten lähettävän muille nuorille tärkeitä varoituksia siitä, kuinka Internetiä käytettäessä on oltava varovainen.

Tiedätte, että saatavilla on nyt yhä enemmän seurantamekanismeja, joita perheet voivat käyttää tehdäkseen lasten Internetin käytöstä turvallisempaa. En väitä, että tilanne olisi nyt täydellinen, mutta teemme paljon työtä ja siihen on tietenkin saatava mukaan koko Internet-yhteisö.

Haluan vielä korostaa kidnappausvaroitusten konseptia, sillä siitä ei ole vielä paljon puhuttu. On todellakin tärkeää, että parlamentti rohkaisee jäsenvaltioita, kuten 2. syykuuta 2008 antamassaan julkilausumassa, varustautumaan varoitusjärjestelmillä ja tekemään yhteistyösopimuksia rajat ylittävistä laukaisumekanismeista.

Olette myös hyvin avokätisesti luoneet budjettikohdan jäsenvaltioiden kannustamiseksi luomaan tällaisia mekanismeja tai ainakin luomaan keskinäisiä yhteyksiä kidnappausvaroitusten käsittelemiseksi. Tiedämme, että kidnappausvaroitukset voi nopeasti toimiessaan olla hyvin tehokas. Haluan korostaa Euroopan parlamentille, kuinka kauheaa on lasten kaappaaminen, joka usein tapahtuu pornografisia tarkoituksia varten.

Haluan jälleen kerran kiittää Euroopan parlamenttia sen tuesta lastensuojelutaistelussa. Haluan vielä lisätä, että panin merkille tietosuoja lapsia koskeissa oikeudellisissa menettelyissä koskeneet puheenvuorot. En voi jatkaa pitempään, mutta korostan, että maaliskuussa pyrimme esittämään Euroopan unionille esimerkillisen oikeuskehyksen lasten suojelun tiukimpien normien mukaisesti.

Roberta Angelilli, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitän vielä kerran kollegojani heidän ajatuksistaan ja heidän keskustelun aikana osoittamastaan tuesta. Lopuksi haluan esittää erityiskiitokset Euroopan komissiolle sen aktiivisesta yhteistyöstä. Olen komission varapuheenjohtaja Barrot'lle erityisessä kiitollisuudenvelassa, sillä hän osoitti täällä tänään hyvin voimakasta poliittista tahtoa ja lainsäädäntöhalukkuutta lasten suojelemisen alalla. Hän on todellakin tarjonnut paljon ajateltavaa ja ennen kaikkea käytännön sitoumuksen.

Haluan esittää tässä yhteydessä vielä pari lisähuomautusta. Ensinnäkin tarvitaan lisää tietoja. Meiltä puuttuu usein riittävät tiedot, tilastot, jotka ovat välttämätön perusta työllemme lasten hyväksikäytön entistä paremman seurannan, laajemman ymmärryksen ja tietenkin tehokkaamman torjunnan edistämiseksi. Tietojen puuttuminen on – kuinka sen nyt sanoisin – toistuva ongelma, mutta minusta sitä on tärkeää korostaa, koska meidän on päästävä tästä puutteesta.

Eräät jäsenvaltiot ovat nostaneet esiin tietosuojan, ja komissio on esittänyt hyvin täsmällisen vastauksen. Haluan korostaa, että olen hyvin tietoinen tietosuojasta, enkä usko yksityisyyden suojan ja lasten oikeuksien olevan ristiriitaisia, tietenkin jos toimielimet hoitavat osuutensa ja jos kaikki, palveluntarjoajista aina poliisiin, noudattavat sääntöjä.

Lisäksi korostan, että itse asiassa juuri lapset tarvitsevat eniten yksityisyyttä ja tietosuojaa. Komission jäsen Barrot'kin mainitsi tämän. Usein oikeuskäsittelyiden aikana skandaaleissa, joissa uhri on valitettavasti lapsi, juuri hyväksikäytetty lapsi annetaan tiedotusvälineiden armoille ilman mitään suojaa ja sanoisin jopa ilman myötätuntoa heidän imagoaan ja yksityisyyttään ajatellen, ja kaikki tämä television katsojalukujen ja sanomalehtien myyntilukujen kasvattamiseksi. Haluan vielä lisätä, ettei yksikään lapsi ole suojassa näiltä vaaroilta ja että lapset ilman saattajaa ja romanilapset ovat usein vieläkin haavoittuvampia.

Arvoisa puhemies, lopuksi totean, että tarvitaan selvästi merkittäviä ponnisteluja kulttuurisella ja poliittisella tasolla sekä perheiden, koulujen ja tiedotusvälineiden osallistumista. Itsesääntelyn alalla voidaan tehdä paljonkin, mutta ilman sitovia ja painavia lainsäädäntövälineitä emme selvästikään voi torjua yksittäisiä hyväksikäyttöpauksia, joiden taustalla eivät ole pelkästään yksittäiset henkilöt vaan usein todelliset rikollisjärjestöt.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Yksi lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvistä piirteistä on sen nopea leviäminen Internetin avulla, jolloin sitä on vieläkin vaikeampi torjua. Lapsipornografiaa levittäville verkkosivuille pääsyn estämisestä on tultava laillinen velvoite. Lasten houkuttelua on todellakin pidettävä rikoksena.

Meidän on tiedostettava paljon paremmin vaara, että pedofiilit käyttävät uutta teknologiaa aikana, jona lapset käyttävät yhä aktiivisemmin Internetiä. Emme voi kuin olla huolissamme sukupolvien välisestä kuilusta Internetin käytössä ja tämän myötä lasten pääsyn valvomisesta suuren riskin aiheuttaville verkkosivustoille.

On hyvin tärkeää käynnistää koulujen ja perheiden välinen vuoropuhelu, jotta lapsille voidaan opettaa, kuinka riskitilanteet voi tunnistaa ja kuinka niissä on toimittava. Tämän vuoksi erityiset tiedotus- ja koulutusohjelmat ovat hyödyllisiä, puhumattakaan eurooppalaisesta seksuaalisen hyväksikäytön torjuntastrategiasta sekä entistä aktiivisemmasta jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä kansainvälisen poliisiverkoston perustamiseksi lapsipornografian ja prostituution torjumiseksi. Tarvitaan myös tällaisista teoista tuomittujen henkilöiden tietoja sisältävän tietokannan hallintaverkosto.

Eurooppalaisen yhteistyön kannalta on valitettavaa, että Euroopan neuvoston vuoden 2007 yleissopimuksen ratifiointi etenee niin hitaasti.

Louis Grech (PSE), kirjallinen. – (EN) Mietinnössä tunnustetaan, että lapsen ihmisarvoon kohdistuva loukkaus on vakava ihmisoikeusrikos sekä halveksittava teko, jota ei valitettavasti tarkastella yhdenmukaisesti kaikkialla EU:ssa. On huolestuttavaa, että jotkut jäsenvaltiot eivät vielä ole panneet täytäntöön kaikkia lasten suojelua koskevia kansainvälisiä yleissopimuksia. Kehotan komissiota käyttämään kaikkia mahdollisia keinoja näiden valtioiden painostamiseksi toimimaan.

Lapsipornografian torjumiseksi EU:n on vahvistettava lainsäädäntöä, mutta myös käynnistettävä opetushankkeita, joissa kansalaisille tiedotetaan tästä asiasta. On kerrottava vanhemmille olemassa olevista teknisistä ratkaisuista lasten suojelemiseksi, erityisesti helppokäyttöisistä ja ilmaisista tai edullisista ohjelmistovälineistä.

Matalat kynnykset ja minimaaliset riskit tekevät rikollisjärjestöjen kyberavaruuteen pääsyn hyvin helpoksi. Tämän uuden uhkan torjumiseksi meidän on yhdenmukaistettava lainsäädäntöä, edistettävä lainvalvontaa ja vahvistettava poliisiyhteistyötä. Lisäksi EU:n lainsäädäntö ratkaisisi ongelman vain osittain, sillä ilmiö on

maailmanlaajuinen ja edellyttää näin globaalia kehystä lain valvomiseksi kansainvälisesti. Tässä vetoan EU:hun, jotta se näyttäisi tietä.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minkäänlaista lasten hyväksikäyttöä on mahdoton hyväksyä. Lapset ovat sekä yhteiskunnan tulevaisuus että sen haavoittuvin ryhmä. Poliitikkojen ensisijainen velvollisuus on siis suojella lapsia kaikelta hyväksikäytöltä ja erityisesti poistaa seksuaalisen hyväksikäytön vaara.

Olen hyvin tyytyväinen kattavaan mietintöön, jossa kehoitetaan kaikkia jäsenvaltioita suhtautumaan kyseiseen ongelmaan hyvin vakavasti.

Tuen vetoomusta, joka osoitettiin niille seitsemälle jäsenvaltiolle, jotka eivät vielä ole allekirjoittaneet Euroopan neuvoston yleissopimusta lasten suojelemisesta seksuaaliselta hyväksikäytöltä. Lisäksi kehoitan muiden tavoin kaikkia jäsenvaltioita allekirjoittamaan, ratifioimaan ja panemaan täytäntöön kaikki kansainväliset yleissopimukset lastemme suojelemiseksi.

Yleissopimusten allekirjoittaminen ja ratifiointi on kuitenkin vain puitteiden luomista parannuksille. Tarvitaan käytännön toimia, sillä lasten seksuaalista hyväksikäyttöä koskevaa näyttöä saadaan jatkuvasti lisää. Lasten on saatava kasvaa turvallisessa ympäristössä, josta ensisijainen vastuu on vanhemmillä. Kehotan jäsenvaltioita koordinoimaan toimiaan ja kannatan myös ajatusta hälytysjärjestelmän perustamisesta kadonneiden lasten löytämiseksi, sillä se parantaisi alan yhteistyötä yhteisön tasolla.

Marianne Mikko (PSE), kirjallinen. – (ET) Lapset tarvitsevat hoitoamme ja suojeluumme lainsäätäjinä. On hyvin tärkeää, että seitsemän jäsenvaltiota ja naapurimaata allekirjoittaa Euroopan neuvoston yleissopimuksen lasten suojelemisesta seksuaaliselta hyväksikäytöltä. Myös neuvoston puitepäätöslauselman täytäntöönpano on tärkeää.

Nuorena hyväksikäytön uhreiksi joutuneille on taattava täydellinen suojele tutkinnan aikana sekä ennen oikeuskäsittelyä ja sen jälkeen. On perustettava välittömästi uhrien suojelelumekanismeja, kuten asianmukaisen tuen tarjoaminen uhrien perheille, ja uhreja on pidettävä erityisen puolustuskyvyttöminä uhreina.

Meidän on nostettava suojelelun tasoa. Se mitä Internetissä tapahtuu, on ylittänyt kaikki rajat. Lapset eivät useinkaan kykene ymmärtämään tilanteen vakavuutta ja sen seurauksia. Usein leikiltä vaikuttava toiminta voi johtaa elinikäisiin psyykkisiin vaurioihin.

Meidän on siis kiellettävä pedofiilien keskustelupalstat ja Internet-foorumit ja kriminalisoitava houkuttelemisen näiden avulla. Meidän on todellakin pakko.

Velvollisuutemme on suojata lapsia maailmalta, joka voi tuhota heidät. Meidän on pidettävä seksuaalirikolliset kaukana lapsista ja meidän on toteutettava tämän edellyttämät toimenpiteet.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Viro on yksi niistä valtioista, joissa parhaillaan vahvistetaan lapsiin kohdistuviin rikoksiin syylistyneiden rangaistusmenettelyjä. Tämä liittyy kuitenkin seurauksiin.

Rikosten ehkäisemiseksi meidän on edistettävä Internet-lukutaitoa, ja ihmisille on kerrottava vaaroista. Valitettavasti juuri tietotekniikkamaailma on asia, jossa vanhemmat eivät voi toimia lastensa oppaina.

Rikosten ehkäisemiseksi on lisättävä tietoisuutta. Vuoden 2008 Eurobarometri-tutkimuksen mukaan suuri osa vanhemmista ei kiinnitä huomiota siihen, mitä heidän lapsensa tekevät Internetissä. Itse edustan esimerkiksi valtiota, jossa Internetin käyttö on suurimpia EU:ssa, mutta vanhempien piittaamattomuus on myös suurimpia EU:ssa. Heistä 60 prosenttia ei nimittäin ole huolestunut siitä, että heidän lapsensa voisi joutua ahdistelun uhriksi, 47 prosenttia ei ole huolestunut siitä, että heidän lapsensa näkevät pornografista tai väkivaltaista materiaalia ja 62 prosenttia ei ole huolestunut siitä, että heidän lapsensa voivat luovuttaa henkilötietoja.

On hyvin tärkeää tiedottaa vanhemmille ja käynnistää lapsille tarkoitettuja tietoisuuden lisäämisohjelmia Internetissä, sillä vain kymmenen prosenttia (Viron) lapsista kertoo pyytäneensä vanhemmiltaan apua Internetissä kokemansa epämiellyttävän kokemuksen vuoksi.

5. Laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavat seuraamukset (keskustelu)

Puhemies. - (EL) Esityslistalla on seuraavana Claudio Favan mietintö laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavista seuraamuksista (A6-0026/2009).

Claudio Fava, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, neljä minuuttia riittää yhteenvedon antamiseen kahden vuoden työstä – kovasta työstä, joka toivoakseni on kuitenkin hyödyllistä – johon ovat osallistuneet parlamentin lisäksi komissio ehdotuksineen sekä neuvosto. Keskeinen osa tätä työtä on ollut sellaisen direktiivin valmisteleminen, jossa ensimmäistä kertaa säädetään seuraamuksista työnantajille, jotka hyötyvät laittomien maahanmuuttajien tekemästä työstä.

Katson, että olemme onnistuneet muuttamaan ajattelutapaa, johon direktiivi perustui, sillä se oli alun perin yksinomaan laittoman maahanmuuton torjumiseen tähdätty. Neuvoston kanssa hyväksytyssä kompromissitekstissä tarjotaan myös jonkin verran suojaa laittomaan työhön pakotetuille maahanmuuttajille, joita rikollisjärjestöt usein pitävät panttivankeina. Arvoisa puhemies, muuten olisi ollut vaara, että heitä rangaistaan kahteen kertaan, niin hyväksikäytettyinä työntekijöinä, jotka usein joutuvat hyväksymään kohtuuttomat työolot, kuin palautettavina laittomina maahanmuuttajina, kun palautuskiellot monissa valtioissa merkitsevät useita vuosia.

Tämän osalta 7 ja 14 artiklassa säädetään, että alaikäisten, vakavan hyväksikäytön tai ihmiskaupan osalta jäsenvaltioiden on laadittava sääntöjä väliaikaisen oleskeluluvan antamisesta, jonka kesto voidaan jatkaa, kunnes palkkasaatavat on maksettu. Olsimme halunneet laajentaa tätä mahdollisuutta koskemaan kaikkia laittomia maahanmuuttajia, mutta viime vuonna hyväksytty palauttamista koskeva direktiivi esti sen. En kuulunut sen kannattajiin.

Olemme kuitenkin onnistuneet sisällyttämään tekstiin säännön, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat oleskelulupien myöntämisessä soveltaa myönteisempiä toimenpiteitä maahanmuuttajiin. Katson, että 10 artikla on keskeinen artikla. Siinä säädetään ensimmäistä kertaa rikosoikeudellisista seuraamuksista pahimmissa tapauksissa, myös niissä, joissa säännölliset työntekijät ovat alaikäisiä.

Minusta 8 artiklassa asetetut lisäseuraamukset ovat tärkeitä. Niitä ovat muun muassa luvan peruuttaminen, vakavissa tapauksissa myös laitosten sulkeminen sekä EU:n rahoitukseen perustuvan valtion tuen ulkopuolelle sulkeminen. Muutoin syöllistisimme poikkeukselliseen tekopyhyyteen: rankaisisimme työnantajia toisella kädellä ja jatkaisimme toisella avokätisten tukien antamista.

Minusta on ratkaisevaa, että olemme onnistuneet sisällyttämään tekstiin määritelmän laittoman maahanmuuttajan palkkasaatavasta, joka vastaa tavallisen työntekijän palkkaa ilman syrjintää.

Sisällytimme työvoiman vuokrausyhtiöt direktiivin soveltamisalaan. Joissakin valtioissa – kuten kotimaassani – juuri nämä organisaatiot värväivät laittomia työntekijöitä työoloihin, jotka osoittavat erityistä hyväksikäyttöä. Ajatelkaapa tapauksia, joissa laittomia maataloustyöntekijöitä on otettu töihin, joista on pitkään kirjoitettu rikospalstoilla.

Saimme läpi pyyntömme, jonka mukaan ammattiliitot voivat edustaa maahanmuuttajia hallinnollisissa ja siviilioikeudellisissa tapauksissa. Aiemmin tekstissä mainittiin yleisesti kolmannet osapuolet, mutta nyt mainitaan ammattiliitot.

Tarvitaan kokeiluajanjakso, jotta nähdään, kuinka tämä toimii, ja tämän vuoksi olemme pyytäneet komissiota raportoimaan parlamentille ja neuvostolle kun direktiivi on ollut voimassa kolme vuotta, erityisesti tarkastuksia, oleskelulupia, seuraamuksia ja alihankintaa koskevista säännöistä.

Alihankinnan osalta – 9 artikla, josta keskusteltiin niin parlamentin ja neuvoston kesken kuin neuvostossakin – esittelijänä olisin halunnut laajentaa vastuuta koko alihankintaketjuun, kuten komissio alun perin ehdotti. Neuvosto ja parlamentti, tai pikemminkin osa parlamentista, olisi halunnut jättää alihankinnan kokonaan soveltamisalan ulkopuolelle, mutta onnistuimme saamaan aikaan kompromissin, jonka uskon olevan toteuttamiskelpoinen: kaksinkertaisen rasisiteen, jonka ei pitäisi estää meitä säätämästä lisää tätä koskevaa lainsäädäntöä tulevaisuudessa. Tämän vuoksi pyydän huomenna omasta puolestani sekä varjoesittelijöiden puolesta, joita kiitän yhteistyöstä näiden kahden vuoden aikana, neuvostoa lisäämään kompromissitekstiin, josta äänestämme, ilmauksen, jonka mukaan 9 artiklan säännökset eivät sulje pois aliurakointia koskevia lainsäädäntötoimia tulevaisuudessa.

Arvoisa puhemies, katson, että direktiivi antaa meille mahdollisuuden suunnitella Eurooppaa, jossa maahanmuutosta on lopultakin tullut yhteinen vastuualue, johon liittyy tunnustettuja oikeuksia, ei pelkästään maahanmuuttajien vastaisia sääntöjä.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan tietysti kiittää jäsen Favaa ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa.

Eri osapuolet ovat tehneet paljon töitä saadakseen aikaan sopimuksen ensimmäisessä käsittelyssä, ja ottaen huomioon asiaa koskeneen suuren enemmistön kannatuksen LIBE-valiokunnassa useita päiviä sitten ja pysyvien edustajien komiteassa juuri ennen joulua, uskon että pääsemme tavoitteeseen.

Teksti ei tietenkään kaikilta osin täytä alkuperäisiä kunnianhimoisia tavoitteita. Komissio voi kuitenkin epäröimättä tukea tätä kompromissia. Direktiivin avulla voimme ottaa käyttöön tehokkaan välineen, yhteisen kehyksen, jolla koetetaan estää laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnteke.

Komissio suhtautuu valppaasti tarkastuksiin. Kompromissitekstissä suositellaan paremmin kohdennettuja ja laadullisia tarkastuksia, joten tulevana vuosina jää nähtäväksi noudatetaanko laadullisia kriteerejä ja onko jäsenvaltioiden velvoite määrittää säännöllisesti laittoman työn riskialat alueellaan todella tehokas. Tätä me haluamme torjuaksemme laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työllistämisen ja ennen kaikkea määrätäksemme seuraamuksia työnantajille, jotka hyötyvät näistä ihmisistä. Tarkastuksia koskevien säännösten täytäntöönpanon tarkasteltu onkin ensisijainen ala direktiivin soveltamisesta annettavissa komission tulevissa kertomuksissa.

Lisäksi kompromissilla on tietysti myös myönteisiä vaikutuksia, kuten erityisesti aliurakointia koskevassa vaikeassa asiassa saavutettu yksimielisyys. Panin merkille jäsen Favan toivovan neuvoston ja parlamentin lausuntoa. Itse en näe tässä epäkohtia.

Komissio on tyytyväinen siihen, että direktiivissä suositellaan rikosoikeudellisia seuraamuksia erityisen vakavissa tapauksissa, sillä näissä tapauksissa seuraamukset ovat sekä tarpeen että asianmukaisia. Ne ovat tarpeen pelotteen vahvistamiseksi, sillä useissa vakavissa tapauksissa hallinnolliset seuraamukset eivät ole riittäviä häikäilemättömien työnantajien hillitsemiseksi. Ne ovat asianmukaisia välineessä, jonka on tarkoitus vastata yhteisön politiikkaa laittoman maahanmuuton torjumiseksi. Tässä yhteydessä komissio arvostaa sitä, että lopulliseen kompromissitekstiin sisällytettiin ihmiskaupan uhreja työllistävien työnantajien kriminalisoiminen.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, direktiivi on ensimmäinen merkittävä askel laittoman maahanmuuton torjunnassa. Se kohdistuu häikäilemättömien työnantajien käytäntöihin ja siinä suojellaan maahanmuuttavia työntekijöitä, jotka useimmiten näissä tapauksissa ovat uhreja.

Direktiivi on hyväksyttävä ja pantava täytäntöön nopeasti. Komissio tukee ja edistää menettelyä kutsumalla säännöllisesti koolle jäsenvaltioiden asiantuntijoita täytäntöönpanovaiheen aikana mahdollisesti heräävistä aiheista keskustelemaan. Direktiivi on tärkeä väline, ja komissio tekee kaiken tarvittavan varmistaakseen sen tehokkaan käytön.

Kiitän parlamenttia, jäsen Favaa ja LIBE-valiokuntaa.

Edit Bauer, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (SK) Toivomme, että laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistuva lainsäädäntö on väline, jolla vähennetään laitonta maahanmuuttoa keräävää tekijää. Toisaalta voidaan kuitenkin kuvitella myös sen mahdolliset vaikutukset kilpailuedellytysten paranemiseen, ja uskon myös sen auttavan ihmiskaupan torjunnassa.

On olemassa näkemys, jonka mukaan tällä lainsäädännöllä ei ole lisäarvoa. Koska tällaista lainsäädäntövälinettä ei vielä ole olemassa yhteisön tasolla, joillekin jäsenvaltioille sen lisäarvo on suuri, kun taas muissa jäsenvaltioissa, joissa jo on tällaista lainsäädäntöä, lisäarvo ei ole niin ilmeinen.

Mahdollisia kompromisseja koskeneissa keskusteluissa komission ja neuvoston kanssa keskustelut keskittyivät erityisiin ongelma-aloihin. Ensinnäkin: toimeksisaajan vastuu aliurakoitsijan oikeudellisista velvoitteista, kun ehdotusluonnoksessa rajataan vastuu toimeksisaajaan, jonka alihankkija työnantaja suoraan on. Toiseksi: keinot tehokkaiden menettelyjen takaamiseksi, jotka takaavat laittomille maahanmuuttajille palkkasaatavien maksamisen. Olemme noudattaneet syrjimättömyysperiaatetta, ja etsimme tapaa tarjota apua laittomille maahanmuuttajille sekä tarjota välineitä palkkasaatavien saamiseksi myös kotimaahan paluun jälkeen. Kolmanneksi: mahdolliset vaikutukset, joita on sillä, että laittomien maahanmuuttajien palauttamista lykätään kunnes henkilö on saanut palkkansa. Sanoisin tähän, että tällaisen päätöksen toteutuksen lykkääminen vaarantaisi vakavasti ja kenties kumoaisi ehdotetun lainsäädännön tarkoituksen. Lopuksi, tarkastuksia koskeva ongelma on jätetty jäsenvaltioille tietäen, että työvoimatarkastajilla on ratkaiseva asema lainsäädännön tehokkaassa täytäntöönpanossa.

On epäilemättä erilaisia näkemyksiä siitä, kuinka tämä ja joitakin muita luonnokseen liittyviä ongelmia voidaan ratkaista. Joistakin päätetään täytäntöönpanovaiheessa. Lopuksi haluan kiittää jäsen Favaa, komissiota ja puheenjohtajavaltio Ranskaa kompromissien menestyksekkäästä sisällyttämisestä.

Esther de Lange, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelijä. – (NL) Minäkin haluan kiittää esittelijää hänen työstään väheksymättä kuitenkaan Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän varjoesittelijä Busuttilin ja sosiaalistasoiden esittelijä Edit Bauerin ponnisteluja. Loppujen lopuksi on heidän ponnistelujensa ansiota, että lopulta aikaansaatu kompromissi toimii kuten kuuluukin, poistaa työmahdollisuuden laittoman maahanmuuton kannustimena siten, että rangaistaan laittomasti Euroopan unionissa oleskelevia työntekijöitä.

Toisin kuin eräät puolueet parlamentissa alun perin halusivat, tästä lainsäädäntövälineestä ei tullut välinettä, jolla laillistettaisiin laittomien maahanmuuttajien oleskelu. Keskustelua laillisesta maahanmuutosta käydään todellakin toisaalla. Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelijana katson kuitenkin, että olisi kiinnitettävä enemmän huomiota sukupuoliasioihin tarkasteltaessa tätä Euroopan unionissa laittomasti oleskelevien ihmisten ryhmää, joka, kuten täällä jo on todettu, on usein hyväksikäytön kohteena.

Arviot siitä, kuinka paljon kolmansien maiden kansalaisia oleskelee laittomasti Euroopan unionissa, eivät ole tarkkoja ja vaihtelevat 4,5 miljoonasta kahdeksaan miljoonaan. Lisäksi arvioista ei käy ilmi naisten ja miesten osuus kokonaismäärästä eivätkä ne tarjoa tietoa naispuolisten laittomien maahanmuuttajien kohtaamista sukupuolikohtaisista erityisongelmista. Haluan kiinnittää huomionne siihen, että naispuoliset laittomat maahanmuuttajat ovat hyvin haavoittuvia ja usein pakkotyön, ihmiskaupan ja väkivallan uhreja. Tämä edellyttääkin erityiskoulutusta elimissä, jossa näitä asioita tarkastellaan.

Tässäkin on kyse tehokkaasta seurannasta. Olen tyytyväinen siihen, että alun perin ehdotetusta sattumanvaraisesta 10 prosentin seurantatasosta luovuttiin, ja että kompromissitektiin sisällytettiin riskinarviointi. Belgialaisen sanomalehden *De Standaardin* viimekesäiset raportit kotiorjista tietyissä Brysselin suurlähetystöissä, vain kivenheiton päässä Berlaymont-rakennuksesta, osoittivat, etteivät nämä skenaariot ole kaukaa haettuja. Tämän vuoksi haluan todeta Euroopan komissiolle, että vanukkaan laatu selviää syömällä. Ottakaa vastaan velvollisuutenne tutkia kriittisesti sitä, kuinka jäsenvaltiot toimivat tämän lainsäädännön suhteen ja soveltavatko ne sitä tehokkaasti.

Simon Busuttil, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (MT) Arvoisa puhemies, tämä lainsäädäntö on todennäköisesti ensimmäinen kerta, kun laittoman maahanmuuton ilmiöön puututaan lainsäädännön keinoin, ja nyt se on lopultakin tapahtunut. Sitä kaivattiin kipeästi ja tämän vuoksi olenkin hyvin tyytyväinen siihen, että onnistuimme täällä saamaan aikaan erinomaisen kompromissin. Mitä me itse asiassa saavutimme tällä lainsäädännöllä? Tartuimme yhteen tärkeimmistä syistä, jotka saavat ihmiset valitsemaan laittoman maahanmuuton. Tartuimme kannustimiin. Minkälaisista kannustimista on kyse? Kannustin on esimerkiksi sellainen, että Afrikassa asuva henkilö voi joutua vaarantamaan henkensä matkustaakseen toiseen valtioon ajatellen löytävänsä sieltä töitä, vaikkakin laittomasti. Me lähetämme tästä lähtien selkeän viestin, ettei laitonta työvoimaa enää siedetä, eikä siis ole mitään järkeä lähteä Eurooppaan, vaikka olisikin väärä mielikuva, että siellä olisi avoimia työpaikkoja. Tästä lähtien se on täysin mahdotonta. Kuten edellinen puhuja totesi, on tärkeää, ettei välinettä käytetä laittoman tilanteen laillistamiseen, vaan sen on lähetävä selkeä viesti, ettei laitonta työvoimaa enää hyväksytä. Tämä toteutetaan tehokkain toimenpitein ja seuraamuksin: taloudellisin, hallinnollisin ja jopa rikosoikeudellisin seuraamuksin. Nämä lähetävät myös työnantajille yksiselitteisen viestin, ettemme salli enää luvattomien työntekijöiden palkkaamista. Kiitos.

Stavros Lambrinidis, PSE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, olemme onnistuneet täällä Euroopan parlamentissa muuttamaan radikaalisti tänään keskustelun aiheena olevan direktiivin tarkoitusta. Erityisesti Claudio Fava ansaitsee tämän johdosta onnittelumme. Ensinnäkin onnistuimme saamaan aikaan säännöksen palkkasääntöjen pakollisesta maksamisesta karkotetuille laittomille maahanmuuttajille. Toiseksi autoimme varmistamaan, että säädetään tiukoista ja sitovista rikosoikeudellisista seuraamuksista sietämättömissä elinoloissa olevien maahanmuuttajien työnantajille. Kolmanneksi turvasimme ammattiliittojen ja muiden elinten oikeuden viedä asia tuomioistuimen käsittelyyn maahanmuuttajan puolesta ja neljänneksi säädimme oikeudesta myöntää lyhyt- tai pitkäaikaisia oleskelulupia rikollisjärjestöjä paljastaville laittomille maahanmuuttajille. Toisin sanoen suhtaudumme viimeinkin laittomiin maahanmuuttajiin ihmisinä laillistamatta silti laitonta maahanmuuttoa, minkä vuoksi kannatamme tätä kompromissia.

On kuitenkin olemassa vaarallinen yhteensopimattomuus poliisin jatkuvan maahanmuuttoa koskevan lähestymistavan ja monien jäsenvaltioiden todellisuuden välillä. Tämän vuoksi myös direktiivin soveltaminen

edellyttää erityistä huomiota. Se voi johtaa tuhansia laittomia maahanmuuttajia köyhyyteen, gettoutumiseen ja rikoksiin, ja vaikka emme selvästikään voi tai halua karkottaa heitä, laittomat maahanmuuttajat voivat jäädä työttömiksi. Jos tosiasiaa lukuisat laittomat maahanmuuttajat nyt tekevät Euroopassa töitä, joita eurooppalaiset eivät halua, meidän olisi vihdoin puhuttava täällä parlamentissa Eurooppaan suuntautuvaa laillista maahanmuuttoa koskevista yhteisistä säännöistä ja näiden henkilöiden laillistamisesta, ei uusista säännöistä heidän karkottamiseksi.

Lopuksi aivan välttämätön taistelu pimeää työvoimaa vastaan ei selvästikään koske pelkästään laittomia maahanmuuttajia. Se koskee pääasiassa laillisia maahanmuuttajia, miljoonia Euroopan kansalaisia, joiden työoikeuksia heidän työnantajansa polkevat päivittäin, se koskee sitä, että työläinsäädäntöä poljetaan jatkuvasti ilman mitään aineellista valvontaa tai aineellisia seuraamuksia. Tämän vuoksi tämän direktiivin oikeusperustan olisi mielestäni oltava yleinen pimeän työn vastainen taistelu Euroopassa, ei niinkään maahanmuuton. Maahanmuuttajien syyttäminen aina, kun jokin menee pieleen Euroopassa, on hyvin vaarallista jäsenvaltioiden sosiaalisen koheesion kannalta. Tietenkin laitonta maahanmuuttoa on torjuttava, mutta emme saa demonisoida ihmisiä, jotka pakenevat kotimaansa surkeita oloja paremman elämän toivossa.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Euroopan unioni on vuosia kamppaillut miljoonien laittomien maahanmuuttajien alueellaan oleskelua vastaan, ja paineet ratkaisun löytämiseksi kasvavat. Paineet ovat suuret, ja itse asiassa aivan oikeutetut. Jos todella haluamme noudattaa hallittavissa olevaa ja luotettavaa maahanmuuttopolitiikkaa, jossa pakolaisilla on oikeus suojeluun ja jossa voimme luoda avoimet mahdollisuudet lailliseen maahanmuuttoon, lähestymistapa, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon kaikki laittomaan maahanmuuttoon johtavat rajoittavat ja kannustavat tekijät, on tarpeellinen toimenpide.

Neuvosto ja parlamentti pääsivät viime kesänä sopimukseen niin kutsutusta palauttamista koskevasta direktiivistä, jossa keskitytään pääasiassa laittomiin maahanmuuttajiin itseensä, kun taas tänään tarkastelemme työnantajia, jotka eivät epäröi työllistää laittomia maahanmuuttajia. Sen lisäksi, että tämä on laittomille maahanmuuttajille merkittävä houkutin, se päivänselvästi johtaa törkeään hyväksikäyttöön.

Yhdenmukaisen yhteisön politiikan tarve on minusta siis kiistaton. Loppujen lopuksi, kun sisärajoja ei ole, jäsenvaltio A voi olla valtavan huolissaan, mutta jos jäsenvaltio B tarkastelee laittomien työntekijöiden työllistämistä vain vähän, jos ollenkaan, jäsenvaltio A jää huutavan ääneksi erämaassa.

Suhteellisen hitaan alun jälkeen meillä on nyt neuvoston kanssa käytyjen tiiviiden neuvottelujen jälkeen tarkasteltavamme kompromissi, jonka voin hyväksyä, ja haluan kiittää esittelijää hänen rakentavasta ja pragmaattisesta työskentelytavastaan. Se oli kuin tuulahdus raitista ilmaa, mitä ei itse asiassa voida sanoa hänen muutamasta kollegastaan, jotka nyt vaativat hintaan mihin hyvänsä tätä liitteenä olevaa kirjallista kannanottoa hyväksyttäväksi, showta, joka ei tee hyvää parlamentin julkisuuskuvalle. Tämänkin ryhmäni voi hyväksyä.

Lisäksi on oltava selvää, että kun direktiivi on hyväksytty, jäsenvaltioiden on itse todellakin pantava se täytäntöön. Onhan selvää, ettei Euroopan komissiolla tai Euroopan parlamentilla ole taikasauvoja, joilla ne voisivat puuttua täytäntöönpanon valvonnan määrätietoisuuteen. Neuvosto vastusti painokkaasti tarkastusten sitovaa prosentuaalista määrää, ja juuri tässä ongelma usein piileekin – kuten monet ovat täällä toistaneet, myös arvoisa komission jäsen. En voi tehdä muuta kuin vedota teihin, jotta täytäntöönpanon valvonta toteutetaan sen varmistamiseksi, ettemme jälleen kerran pysähdy vain sanoihin paperilla, koska siitä ei ole kenellekään hyötyä.

Ehdotus on jälleen yksi askel oikeaan suuntaan kohti kattavan maahanmuuttopolitiikan aikaansaamista. Meillä on vielä paljon töitä tehtävänä, joten meidän on pysyttävä lujina. Tämän osalta esitän sen tuhannen taalan kysymyksen, joka on ollut tänään kaikkien huulilla: miksi neuvosto ei osallistu tähän keskusteluun? Minusta tätä ei todellakaan voida hyväksyä.

Zdzisław Zbigniew Podkański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni ei pärjää laittoman maahanmuuton kanssa. Monet tosiseikat todistavat tämän, ja tämä näkyy myös jäsen Favon perusteluissa, jossa lukee muun muassa, että "Euroopan unionissa on arviolta 4,5–8 miljoonaa laitonta maahanmuuttajaa, ja tämä luku on jatkuvasti nousussa eritoten, koska laitton työ on helposti saatavilla." Jo se, että puhutaan 4,5–8 miljoonasta, osoittaa, ettemme kykene edes tarkkaan määrittämään tämän ongelman laajuutta. Jäsenvaltioita huolestuttaa kuitenkin myös taloudellinen muutto, varsinkin vasta viimeksi liittyneitä.

Tällä hetkellä miljoonat puolalaiset ja muiden valtioiden kansalaiset muuttavat EU:n sisällä vanhoihin jäsenvaltioihin. Nämä kansalaiset kohtaavat samoja epäkohtia ongelmia kuin muuttajat kolmansista maista. Laitton työ merkitsee nimittäin työntekijöiden hyväksikäyttöä, ja samalla heiltä viedään

sairausvakuutus- ja eläketurva, nuoria käytetään hyväksi ja jopa ihmiskauppaa tapahtuu. Voimme selviytyä tästä ilmiöstä vain vakavien oikeudellisten seuraamusten avulla, joita hyödynnetään johdonmukaisesti.

Jean Lambert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, arvostamme suuresti niin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäsen Favan kuin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan jäsen Bauerin työtä. Luulenpa, että meidän on täällä parlamentissa totuttava vahvistettuun yhteistyömenettelyyn työllisyyden ja maahanmuuton yhdistävissä toimenpiteissä.

Kuten täällä on jo sanottu, tämän on määrä olla osa Euroopan unionin yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, jossa tarkastellaan mahdollista työpaikkaa houkuttimena, joka usein koskee harmaata taloutta sekä kaikkein haavoittuvimpia liittoihin järjestäytymättömiä työntekijöitä. Sitä voidaan kuitenkin soveltaa myös todellisten avoimien työpaikkojen osalta, kun niitä ei voida täyttää kansallisen saatavilla olevan työvoiman avulla ja kun jäsenvaltiot eivät myönnä riittävästi työlupia tai kun byrokratia estää riittävän nopeat vastaukset työmarkkinoita koskeviin hakemuksiin. On myös olemassa puute, joka meidän on korjattava niiden ihmisten osalta, joiden paluu kotimaahansa ei ole mahdollinen – esimerkiksi Zimbabween – ja jotka usein jäävät ilman oikeutta ja joutuvat näin etsimään keinoja pysyä hengissä.

Suurimmalla osalla jäsenvaltioista on jo teoriassa käytössään toimenpiteitä laittomaan maahanmuuttotilanteeseen puuttumiseksi, ja tämän luulisi merkitsevän ilmeistä sitoutumista toimintaan. Kuitenkin komission alkuperäiseen asiakirjaan sisältyneet ehdotukset tarkastuksista on todellakin vesitetty, ja parlamentin oli jopa taisteltava nykyisestä 15 artiklasta. On toivottava, ettei näissä tarkastuksissa valita vain pieniä yrityksiä, vaan että tutkitaan myös joitakin suuria yrityksiä, jotka loppujen lopuksi hyödyntävät suuresti haavoittuvia työntekijöitä. Tämän vuoksi aliurakoitsijan vastuu oli monille meistä täällä parlamentissa hyvin tärkeä asia. Jotkut meistä ovat sitä mieltä, että meille jäi jälleen kerran vain vesitetty versio komission alkuperäisestä ehdotuksesta.

Täällä on mainittu oleskelulupa, jota jäsenvaltiot voivat halutessaan hyödyntää erityisen vakavissa tapauksissa, joista on esitetty kanteita. Tämän on luullakseni askel eteenpäin – ainakin joidenkin jäsenvaltioiden lähtötilanteesta.

Yksi monia meistä huolestuttaneista asioista ovat palkkasaatavat – kun ei voida määrittää työsuhteen kestoa – sekä kansallisen sairausvakuutuksen ja verojen maksamiseen liittyvät asiat, sillä tiedämme, että ne usein otetaan haavoittuvien työntekijöiden palkasta, mutta niitä ei välttämättä makseta viranomaisille.

Monille meistä tämä tehdystä työstä saatavaa palkkaa koskeva kysymys on periaatekysymys; yritykset ja taloudet ovat hyötynneet tästä, eikä tämän pitäisi olla lainsäädäntökeino laittomien maahanmuuttajien rankaisemiseksi. Jos asiaa tarkastellaan osana yleistä politiikkaa, kyse on myös kestävästä tuloksesta, jos ihmiset itse asiassa palaavat kotimaihinsa ansioineen.

Meillä ei ole takeita siitä, että jäsenvaltiot varmistavat henkilöiden palkkasaatavat. Meillä on vakuus siitä, että kannemekanismi perustetaan, mutta ei siitä, että saatavat maksetaan. Ei siis ole takeita siitä, että saatavat maksetaan. Jotkut saattavat ajatella, että nämä henkilöt tarttuvat tilaisuuteen ja että siihen liittyy riski, mutta jos tarkastellaan ihmisarvoa ja yhteisen maahanmuuttopolitiikan yleisiä tavoitteita, tämä on vakava asia.

Poliittisen ryhmäni kanta on, ettei ehdotuksen tasapaino tarkastusten ja palkkasaatavien osalta enää ole selvä ja monia asioita on vesitetty. Katsomme, että jäsenvaltiot eivät juuri osoita suurta sitoumusta, emmekä tämän vuoksi tue tätä ehdotusta.

Giusto Catania, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopassa on neljästä ja puolesta miljoonasta kahdeksaan miljoonaan laittomassa työsuhteessa olevaa kolmansien maiden kansalaista – nämä ovat komission esittämät luvut.

Tämä on täysin mitätön määrä, vain yksi prosentti Euroopan unionin väestöstä. Ongelmaa on selvästikin liioiteltu. Nämä työntekijät vastaavat hyödyllisistä palveluista, kuten henkilökohtaisista palveluista ja matkailuteollisuuden töistä, ja suurimmassa osassa tapauksista he ovat työmarkkinoilla. Kyse on taloudellemme hyödyllisistä työntekijöistä, mutta he ovat hyväksikäytettyjä työntekijöitä – heitä hyväksikäytetään työvoimakustannusten laskemiseksi ja häikäilemättömien työnantajien rikastuttamiseksi. Usein nämä työntekijät tekevät töitä, joita EU:n kansalaiset eivät tee.

Me tarvitsemme näitä henkilöitä, mutta he ovat tulleet Eurooppaan laittomasti yksinkertaisesta syystä, siitä syystä, ettei heillä ole laillista mahdollisuutta tulla. Aivan samoin kävi suurelle osalle kansalaisista, joiden asema nyt on laillinen, mutta jotka tulivat Euroopan unioniin laittomasti.

Tarvittiin toinen toimenpide, oli laillistettava näiden miljoonien ihmisten tilanne. Tarvittiin toimenpide, jolla heidät vapautettiin orjuudesta, kiristyksestä ja hyväksikäytöstä. Sen sijaan meillä on nyt direktiivi, joka on jatkoa palauttamista koskevalle direktiiville. Ensin päätimme karkottamismenettelyistä, ja nyt päätämme mahdollisesti karkotettavien pyydystysalueesta ja jopa määrittelemme, kuka maksaa karkottamisen. Tämän direktiivin myötä hyväksikäytetyt maksavat enemmän kuin hyväksikäyttäjät. Valitettavasti yleisestä laillistamistoimenpiteestä ei säädetä, ei edes niiden osalta, jotka ilmoittavat oman asemansa tai jotka paljastavat hyväksikäyttäjänsä tai tehdyn rikoksen. He joutuvat laittomassa työssä hyväksikäytetyistä suoraan karkotettaviksi.

Tarvitsimme jotain muuta. Tarvitsimme toimenpidettä laillisuuden suosimiseksi, emme täällä nyt laittomasti olevien kriminalisointia. Tarvitsimme toimenpiteen muukalaisvihan lopettamiseksi. Italian sisäministeri totesi eilen, että meidän on oltava kovia laittomia maahanmuuttajia kohtaan, toisin sanoen meidän on oltava kovia haavoittuvia kohtaan. Katson, että me tällä direktiivillä vaalimme tällaisia muukalaisvihamielisiä asenteita.

Me tarvitsemme Euroopan unionissa maahanmuuttajia – komissio itsekin sanoo niin: 50 miljoonaa vuoteen 2060 mennessä – sillä olemme keskellä demografista kriisiä, mutta emme tee mitään helpottaaksemme heidän tuloaan. Sen sijaan me yhdenmukaistamme karkottamisjärjestelmää, ja tänään teemme päätöksen täällä laittomasti olevien karkottamisesta, vaikka he saattavat olla eurooppalaisille työmarkkinoille asettuneita työntekijöitä.

Katson, että direktiivin vaikutukset ovat tuhoisia, sillä se pakottaa maahanmuuttajat ja työmarkkinat yhä suurempaan salailuun ja lisää häikäilemättömien johtajien hyväksikäyttör rikoksia.

Nigel Farage, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, laitton maahanmuutto on ongelma, jota henkilöiden vapaa liikkuvuus pahentaa. Yhdistyneen kuningaskunnan läpi nopeasti laajeneva levottomuusaalto johtuu kuitenkin laillisesta maahanmuutosta ja Euroopan unionin omista säännöistä.

Brittiläiset ammattiliitot ovat Jacques Delorsin houkuttelun vuoksi jo 20 vuoden ajan uskoneet Euroopan unionin olevan niiden etujen mukainen. Nyt kaikille on valjennut, ettei Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus voi asettaa Yhdistyneen kuningaskunnan etuja ensisijaisiksi.

Pelkään, että tilanne pahenee vielä paljon. Kun käynnistämme massiivisia julkisia hankkeita, kuten olympialaiset ja neuvoston rakennus, tuhansien eurooppalaisten työntekijöiden on määrä hyötyä niistä. Yhdistyneen kuningaskunnan töitä Yhdistyneen kansakunnan työntekijöille ei voida taata niin kauan kuin olemme EU:ssa. On aivan tuomittavaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan veronmaksajat rahoittavat ulkomaisia työntekijöitä.

Mutta hallitus pysyy tiukkana ja sanoo, että Euroopan unioni on loistava asia. No, eihän se ole yllättävää, vai mitä? Lordi Mandelson saa edelleen vuosittain 78 000 puntaa Euroopan komissiolta, ja tietysti tähän perustuvan eläkkeen muutaman vuoden kuluttua – tämä on todellakin eturistiriita.

Suuri huolenaihe onkin nyt, hyötyykö muukalaisvihamielinen äärioikeisto. Emme halua sitäkään. Me Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolueessa (UKIP) esittelemme parlamentin vaaleissa Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisille rasmin vastaisen vaaliohjelman, jossa toteamme, että on aika asettaa brittiläiset edut ensisijaisiksi. Emme ole protektionisteja, mutta vaalimme tervettä järkeä. Haluamme valvoa omia rajojamme ja päättää siitä, kuka elää ja työskentelee valtiossamme ja asettuu sinne.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kaikkialla maailmassa toiveeseen hyväpalkkaisesta työpaikasta liittyy voimakasta vetoa. Erityisesti taloudellisesta vaikeina aikoina harmaa talous kasvaa, ja se tietenkin johtaa siihen, että monet vaarantavat henkensä etsiessään yltäkylläisyyden maata. On tärkeää, että teemme selväksi, ettei laitonta työvoimaa enää hyväksytä.

Hiljattain annetussa perusihmisoikeuksia koskevassa raportissa kuitenkin esitetään muutamia tähän liittyviä ongelmia. Mietinnön mukaan EU:n maahantulovaatimusten rikkomisesta palkitaan, sillä maahanmuuttajille tarjotaan parempi suojelu kuin Euroopan kansalaisille, joiden identiteetin ja yhteiskuntaharmonian massamaahanmuutto vaarantaa. Laitonta maahanmuuttoa väheksytään, jos vastaisuudessa jokainen laitton maahanmuuttaja nähdään pelkästään henkilönä, jolla ei ole voimassa olevaa työlupaa.

Meidän ei kuitenkaan pidä unohtaa, että oleskeluluvattomat maahanmuuttajat on lopulta karkotettava. Meidän on tärkeää välttää kannustimia, kuten joukkolaillistamisia ja työllistymismahdollisuuksia. Lisäksi meidän on neuvoteltava lähtömaiden kanssa tehokkaista karkottamissopimuksista. Myös rajavalvontaorganisaatio Frontexia on laajennettava, jotta sitä voidaan hyödyntää tehokkaasti.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Nykyinen direktiivi auttaa vahvistamaan laitonta maahanmuuttoa koskevaa yhteistä politiikkaa ja on ensimmäinen askel kohti laittoman työvoiman torjumista siten, että työnantajille määrätään taloudellisia seuraamuksia. Haluan kuitenkin muistuttaa, että kaikilla jäsenvaltioilla on laitonta työtä sekä veronkiertoa koskevaa kansallista lainsäädäntöä. Näiden lakien soveltaminen auttaa myös tunnistamaan laittomien maahanmuuttajien työllistämisen.

Katson tämän vuoksi, että on tärkeää, että meillä on asianmukaisia säännöksiä, mutta on vieläkin tärkeämpää, että jäsenvaltiot soveltavat niitä tiukasti. Olen tyytyväinen lopulliseen tekstiin seuraamuksista, jotka ovat suhteessa laittomien työntekijöiden määrään, sekä pienempien sakkojen määräämiseen, kun työnantaja on luonnollinen henkilö ja työntekijä tarjoaa henkilökohtaisia palveluita tai kotiapua, eikä työoloja katsota hyväksikäytöksi.

Euroopan parlamentin ja neuvoston välisten neuvottelujen tuloksena on selvennetty aliurakoitsija-käsitettä, ja tätä voidaan pitää vastuullisena, ja määritetty takautuvien maksujen määrä, joista työnantajan on vastattava. Uskon vankasti, että direktiivin soveltaminen parantaa tilannetta yhteisön etuuskohtelun noudattamisessa työpaikkoja täytettäessä.

Katson myös, että direktiivin soveltamisen olisi oltava jäsenvaltioille lisäsy poistaa Euroopan kansalaisille asetetut työmarkkinarajoitukset, koska laittomien maahanmuuttajien työllistämismahdollisuuksien rajoittaminen luo EU:ssa uusia mahdollisuuksia työllistää omia kansalaisia.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Aluksi haluan kiittää Claudiota ja kaikkia niitä, jotka tekivät tämän mietinnön mahdolliseksi. Aiemmissa turvapaikka-, pakolais- ja maahanmuuttopolitiikkaa koskevissa keskusteluissa olemme pääasiassa keskittyneet laittomasti oleskeleviin henkilöihin, korkeasti koulutettuihin ja niihin, joilla on lupa tulla tänne, tai henkilöihin, jotka ovat yksinkertaisesti köyhiä ja haluavat elättää perheensä ja jotka haluavat tulla tänne.

Nyt asetamme vastuun työnantajille, jotka työllistävät luvattomia henkilöitä. Täällä ei oleskelisi niin paljon luvattomia henkilöitä, jos meillä ei aina olisi vastuuttomia työnantajia, jotka palkkaavat heidät ja hyväksikäyttävät heitä. Minusta on aivan oikein asettaa seuraamuksia ja ottaa käyttöön työnantajien tiedottamisvelvoite, ja jos työnantaja syyllistyy hyväksikäyttöön, saatavat on maksettava myös henkilön kotimaahansa paluun jälkeen.

Yhtä ehdotusta vastaan olisin kuitenkin äänestänyt, jos siitä ei olisi äänestetty valiokunnassa, ja se koskee enemmistön hyväksymiä löyhempiä sääntöjä kotitöiden osalta. Minulle tässä on kysymys tasa-arvosta, sillä useimmiten kotitöitä tekevät matalapalkkaiset naiset. Tämä ryhmä kohtaa myös enemmän vaikeuksia kuin useita työntekijöitä työllistävillä työpaikoilla työskentelevät, mutta suhtaudun tähän ensimmäisenä askeleena.

Olen pahoillani kuultuani tänään, että Ruotsin konservatiivihallitus suhtautuu mietintöön kielteisesti, vaikka sillä on määrä tukea vastuullisia yrityksiä ja kriminalisoida luvattomia työntekijöitä hyväksikäyttävät vastuuttomat yritykset.

Lopuksi olen tietenkin myös huolissani saamistamme mietintöä koskevasta ammattiliittojen lausunnoista. Toivon, että onnistumme ratkaisemaan nämä asiat ennen päätöksentekoa. Kaikkiin työnantajiin on sovellettava samoja sääntöjä, kuten jaettua vastuuta työsopimuksista, muuten tekstiin jää porsaanreikiä ja me kannustamme huijaamiseen.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, paras tapa turvata valvottu maahanmuutto, joka on yhteiskuntamme hallinnassa – niin taloudellisesti kuin sosiaalisestikin – on torjua myös laitonta työntekoa.

Tämä ei tarkoita sitä, että taistelisin laittomia maahanmuuttajia vastaan, sillä heistä jokaisella on oma tarinansa kerrottavanaan, vaan pikemminkin laittoman maahanmuuton ilmiötä vastaan ainoana keinona perustella ja aidosti systematisoida valvottu maahanmuutto, erityisesti nyky maailmassa.

Tämän on tietenkin kohdistuttava sekä työtä hakeviin että myös sitä tarjoaviin. Laittoman maahanmuuton torjunta ei voi tapahtua vain Lontoon tai Madridin metroasemilla, vaan sitä on jatkettava niiden useiden laittomia työntekijöitä työllistävien yritysten henkilöstöosastoilla, jotka hyväksikäyttävät heitä ja riistävät heiltä heidän oikeutensa.

Tämän vuoksi olemme täysin tyytyväisiä tähän direktiiviin. Direktiivissä esitetään konteksti työnantajien velvoitteille ja todellakin oikeudettomia työntekijöitä omaksi edukseen hyväksikäyttävien työnantajien seuraamuksille.

Direktiivi on hyvin tasapainoinen. Esittelijää on kiittäminen tasapuolisen kompromissin ja hyvän tasapainon saavuttamisesta tässä asiassa.

Haluan korostaa hyväksikäytettyjen työntekijöiden oikeudet turvaavia artikloja. Niillä suojataan työntekijöitä, jotta nämä voivat raportoida tilanteestaan. Niillä suojellaan työntekijöitä takaamalla, että nämä voivat vaatia palkkasaataviaan, tietenkin ilman lupaa jäädä tänne. Kaikesta laittomasta työstä, josta ei ole maksettu sosiaaliturvamaksuja eikä palkkaa, on tietenkin maksettava riippumatta laittomasti työskennelleen asemasta.

Seuraamukset ovat todellakin sopivia ja oikeasuhtaisia. Alihankintaa koskeva sopimus, johon esittelijä puheenvuorossaan viittasi, on hyvin tärkeä. Se on käytännössä hyvin tärkeä, ja siitä me puhumme.

Vielä yksi huomautus: katson tämän direktiivin 24 kuukauden täytäntöönpanoajan liian pitkäksi. Ymmärrän, ettei sitä voida muuttaa, mutta 24 kuukautta on liian pitkä aika, ja sitä olisi lyhennettävä jos mahdollista.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionissa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työllistäminen tekee tasapuolisen kilpailun mahdottomaksi ja estää myös näiden työntekijöiden oikean suojelun.

Tarkoitin ensisijaisesti turvallisia työoloja ja sosiaaliturvaa työtapaturman yhteydessä. Laittomien maahanmuuttajien määräksi EU:ssa arvioidaan 4,5–8 miljoonaa henkilöä, ja useimmiten he työskentelevät rakennuksilla, maataloudessa, matkailu-, hotelli- ja palvelualoilla. Paljastuu orjatyötapauksia, hyväksikäyttöä ja lapsityövoiman käyttöä. Laittomien maahanmuuttajien työllistämällä on merkittävä vaikutus työnormien heikkenemiseen.

Tämän vuoksi ammattiliittojen oikeus ajaa näiden työntekijöiden etuja on niin tärkeä. Laittomasti oleskelevan henkilön työllistamisestä päättää työnantaja, joten lain rikkomisesta on rangaistava työnantajaa. Tarvitaan kaikkien EU:n jäsenvaltioiden koordinoituja toimia kaikkien laittomaan maahanmuuttoon liittyvien näkökohtien tarkastelemiseksi.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, on suojattava kiireesti työntekijöitä hyväksikäytöltä näinä taloudellisten vaikeuksien aikoina, ja keinoja eurooppalaisten työntekijöiden työehtojen ja työolojen turvaamiseksi haavoittuvien työntekijöiden hyväksikäytön aiheuttamalta järjestelmälliseltä heikentämiseltä ei ole vielä löydetty. Vastuu tästä on suoraan jäsenvaltioiden hallituksilla ja viranomaisilla.

Vaikka jäsenvaltioiden on toteutettava toimia maahanmuuton sääntelemiseksi, pahoittelen suuresti sitä, että ehdotus perustuu laittoman maahanmuuton torjuntaan. Oikea perusta on epäluotettavien hyväksikäyttöön syyllistyvien työnantajien vastainen taistelu, ja nyt tarvitaan työntekijämyönteisiä toimia, ei maahanmuuttajien vastaisia toimia.

Poliittisen ja taloudellisen ensisijaisen tavoitteen on oltava laittomien maahanmuuttajien hyväksikäytön lopettaminen ja röyhkeiden työnantajien rankaiseminen, ei työntekijöiden syyllistäminen tai kriminalisoiminen, olivatpa nämä maahanmuuttajia tai eivät. Ehdotukseen sisältyvien rikosoikeudellisten seuraamusten ei pidä kuulua EU:n toimivaltaan, ja ne, jotka väittävät, että ratkaisu hyväksikäyttöön on maahanmuuttajatyöntekijöiden karkottaminen, ovat väärässä. Direktiivillä ei saada aikaan oikeaa tasapainoa.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) On kulunut jo kaksi vuotta siitä, kun komission jäsen Frattini paljasti suunnitelmat laittomaan työntekoon puuttumiseksi, sillä se takaa Euroopan unioniin töihin saapuvien laittomien maahanmuuttajien jatkuvan virran. Tilanne pahenee entisestään, ja se on saatava loppumaan.

Arvoisa puhemies, olen kuitenkin eri mieltä esittelijän kanssa siitä, onko Euroopan unionin puututtava rikoslainsäädäntöön. En kannata yhteisön toimivaltaa rikosoikeuden alalla. Sen sijaan nyt tarvitaan avointa koordinoitua menettelyä. Tämän vuoksi olen iloinen siitä, että tarkistetussa kompromissiehdotuksessa ollaan varauksellisia rikoslainsäädännön soveltamisen suhteen. Taloudelliset seuraamukset ovat riittävä kannustin huolellisuuteen työntekijöiden valinnassa. Toivon yrityksiin kohdistuvien tarkastusten kannustavan jäsenvaltioita soveltamaan rikoslainsäädäntöä.

Philip Claeys (NI). – (NL) On myönteinen asia, että saamme direktiivin, jolla rangaistaan laittomien maahanmuuttajien työnantajia. On aivan perustellusti todettu, että mahdollisuus löytää työtä Euroopan unionissa on laittomaan maahanmuuttoon houkutteleva tekijä. Meidän on kuitenkin oltava johdonmukaisia

ja puututtava myös muihin maahanmuuttajia houkutteleviin tekijöihin. Tärkein näistä tekijöistä on laittomasti Eurooppaan tulevien rankaisemattomuus. On itse asiassa jäsenvaltioita, jotka palkitsevat laittomia maahanmuuttajia, kuten esimerkiksi Espanjan, Italian ja Belgian joukkolaillistamiset osoittavat.

On olemassa myös tekopyhä humanitaarisista syistä myönnettävä yksittäinen laillistaminen. Pelkästään viime vuonna Belgian kaltaisessa pienessä valtiossa toteutui jopa 12 000 laillistamista. Laittomat maahanmuuttajat on karkotettava, heitä ei pidä laillistaa, sillä jokainen laillistettu laitton maahanmuuttaja houkuttelee lukuisia uusia maahanmuuttajia. Jokainen laillistava jäsenvaltio toimii muiden jäsenvaltioiden puolesta. Tämän vuoksi ei riitä, että hyökkäämme työnantajien kimppuun. Meidän on tarkasteltava laitonta maahanmuuttoa koko yhteydessään.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Barrot, hyvät kollegat, olemme tämän täysistunnon aikana hyväksyneet useita toimenpiteitä, joilla pyritään johdonmukaiseen ja yhdenmukaiseen maahanmuuttopolitiikkaan. Tähän yhteiseen politiikkaan on ensinnäkin liittyttävä maahanmuuton laillisia kanavia sekä näiden maahanmuuttajien vastaanottaviin yhteiskuntiin kotouttamista. Tämän vuoksi hyväksyimme kaksi kuukautta sitten sinistä korttia koskevan direktiivin ja direktiivin jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä.

Meidän on samalla torjuttava tehokkaasti laitonta maahanmuuttoa sekä kaikkia siihen liittyviä rikollisuuden muotoja. Tällä aloitteella pyritään torjumaan yhteisön alueelle kohdistuvan laittoman maahanmuuton houkuttimia ja lopettamaan laittomien työntekijöiden hyväksikäyttö. Yhteisön alueelle hintaan mihin hyvänsä pyrkivien – joskus jopa henkensä vaarantavien – on tärkeää ymmärtää, että on vain yksi mahdollinen reitti: laillinen maahanmuutto kaikkine siihen liittyvine oikeuksineen ja mahdollisuuksineen. Euroopan unionissa arvioidaan olevan 5–8 miljoonaa laitonta maahanmuuttajaa, joista merkittävä osa tekee vähän ammattitaitoa vaativaa varsin matalapalkkaista työtä, ja joissakin tapauksissa heitä käytetään vakavasti hyväksi. Onnittelien esittelijä Favaa ja erityisesti kollegaani Baueria heidän työstään ja saavutetusta kompromissista.

Hyväksynkin laittoman työnteon torjumisen kaikkialla Euroopan unionissa. Tämän direktiivin tarkoituksena on varmistaa, että kaikissa jäsenvaltioissa voidaan ottaa käyttöön samanlaiset seuraamukset laittomien maahanmuuttajien työllistämistä ja panna ne tehokkaasti täytäntöön. On mahdollista määrätä kolmenlaisia seuraamuksia: taloudellisia, hallinnollisia ja rikosoikeudellisia, rikkomisen vakavuudesta riippuen. Työnantajilla on myös velvoite toteuttaa ehkäiseviä toimenpiteitä ja tarkistaa henkilöiden maahanmuuttoasema, jotta vältetään unionissa laittomasti oleskelevien työntekijöiden työllistäminen.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan ensin onnitella kollegaani Claudio Favaa tästä mietinnöstä ja siitä, että kolmikantakokouksessa päästiin sopimukseen. On tietysti aina mahdollista pyytää lisää ja saada aikaan enemmän. Se, että Euroopan unionissa on vihdoinkin tunnustettu, että kiinnijäävillä laittomilla maahanmuuttajilla on oltava myös oikeuksia ja heitä on suojeltava hyväksikäytöltä, on kuitenkin merkittävä askel eteenpäin.

Tämän on tietenkin oltava osa yleistä laillista ja laitonta maahanmuuttoa koskevaa politiikkaa. Kukaan ei kiistä tätä. On kuitenkin yksi asia, jota en ymmärrä. Kun vihreät – Jean Lambert ei ole enää paikalla – tai niin kutsutun kommunistipuolen vasemmisto, kuten Giusto Catania, väittävät, ettei tämä toimi, ettei taaskaan ole saavutettu mitään, ettei mikään auta, haluan sanoa, ettei auta luvata näissä vaikeissa oloissa eläville henkilöille neljän ruokalajin aterialla ja sitten epäonnistua jokapäiväisen leivän tarjoamisessa. Se on raukkamaista ja hyödytöntä. Mietin mitä vihreät todella haluavat, jos he aina äänestävät sellaisia toimenpiteitä vastaan, joilla voidaan parantaa henkilöiden tilannetta. Näin on tapahtunut jo monien mietintöjen ja toimien yhteydessä.

Lisäksi mikään ei estä kansallisvaltioita ottamasta käyttöön asianmukaista valvontaa, määräämästä sakkoja sekä epäämästä kansallista tukea ja EU:n rahoitusta yrityksiltä, jotka työllistävät laittomia maahanmuuttajia.

Haluaisin nähdä samaa tiukkaa lähestymistapaa, jota jäsenvaltiot toisinaan soveltavat laittomiin maahanmuuttajiin, sovellettavan myös veronkiertäjiin ja pimeillä markkinoilla työskenteleviin. Meidän on tietenkin puhuttava kollegoillemme kansallisissa parlamenteissa rohkaistaksemme heitä vaatimaan, että laittomille maahanmuuttajille annetaan ne oikeudet, joista täällä on päätetty. On tietenkin yksi asia, josta voimme olla varmoja. Jos joku on laittomasti töissä sen vuoksi, ettei selviä enää omassa kotimaassaan, hänellä ei ole mahdollisuutta mennä poliisin puheille kertomaan olevansa hyväksikäytetty. Samalla tavalla raiskattu nainen ei voi tehdä ilmoitusta rikoksesta. Molemmat tietävät joutuvansa karkotetuksi, jos menevät poliisin puheille.

Tämän vuoksi äänestämme mietinnön puolesta. Se on ensimmäinen askel oikeaan suuntaan.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, uskon jäsen Kreissl-Dörflerin olevan oikeassa. Kiitän jäsen Favaa hänen mietinnöstään ja erinomaisesta työstään.

Mietinnössä tehdään selväksi, että laittoman työsuhteen molempia osapuolia on pidettävä yhtä lailla vastuullisina, sillä näin luodaan oikeudellinen tasapaino. Pimeä työ on tehtävä rangaistavaksi ja kiellettävä kaikissa jäsenvaltioissa.

Työnantajat on saatava vastuullisiksi kiellon noudattamisesta, mutta myös toimivaltaisten viranomaisten on seurattava kiellon noudattamista ja määrättävä rangaistuksia. Kaikkein tärkeintä on suojella ihmisiä tällaisissa työsuhteissa hyväksikäytöltä.

Oikeudellisten seuraamusten asettaminen on todellakin askel eteenpäin. Viranomaisten on kuitenkin otettava käyttöön lisävalvontaa ja asetettava rikoksesta epäillyt syytteeseen. Mietintö on kompromissi neuvoston ja Euroopan parlamentin kesken, ja siinä esitetään vähimmäisnormit.

Jäsenvaltioiden mahdollisuus tiukentaa tai heikentää vaatimuksia ei kuitenkaan ole rohkaiseva. Olemme ottaneet ensimmäisen askeleen eteenpäin. Nyt meidän olisi edettävä loppumatka yhtä matkaa. Uskon voivani sanoa ainakin omasta puolestani ja ryhmäni puolesta, ellen enemmistön puolesta, että voimme hyvällä omatunnolla tukea tätä mietintöä.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, direktiivi, jota nyt tarkastelemme, koskee yhtä valtioidemme kehityksen ja taloudellisen kestävyyyden kannalta perustavaa laatua olevaa näkökohtaa. Se koskee laitonta työntekoa, joka usein johtaa palkkojen laskupaineisiin ja valtion tulojen vähenemiseen, kaikkine siihen liittyvine vaikeuksineen etuuksien tarjonnassa, sekä hyvinvointivaltion toiminnan heikkenemiseen. Se vie työntekijöiltä sosiaaliturvan ja muut vakuutukset, eläkkeet ja jopa mahdollisuudet saada tukea työpaikan työolojen säilyttämisestä vastaavilta elimiltä.

Valitettavasti laitton työnteko on osa nykyjärjestelmää, mistä on seurannut maailmanlaajuinen talouskriisi, jota meidän on tarkasteltava keinoin, joilla turvataan sekä parantavat että aidosti korjaavat toimenpiteet, joilla turvataan vauraus pitkällä ajanjaksolla. Katsomme, ettei laittoman työnteon torjuntaa pidä tarkastella pala kerrallaan. Ehdotetut toimenpiteet inhimillisen lähestymistavan turvaamiseksi maahanmuuttajiin eivät tyydytä meitä. Olkaamme siis huolellisia, jotta niitä ei kopioida.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, esittelijä Claudio Fava ja varjoesittelijät ansaitsevat todellakin sydämelliset onnittelumme. He ovat onnistuneet saamaan aikaan poikkeuksellisen kompromissin neuvoston kanssa, tietenkin komission varapuheenjohtaja Barrot'n avulla, jota myös onnittelen. Direktiivi laittomien maahanmuuttajien työnantajien seuraamuksista on lopultakin edennyt lopulliseen hyväksymisvaiheeseen. Katson, että näin muotoiltuna direktiivillä voidaan tehokkaasti edistää laittomien maahanmuuttajien työnteon torjuntaa koskevaa tavoitetta. Euroopan unioni on nyt ensimmäistä kertaa siirtänyt huomionsa oikeaan suuntaan, laittomia maahanmuuttajia hyväksikäyttäviin henkilöihin, lakia rikkoviin työnantajiin. Laittomien maahanmuuttajien työllistäminen on viimeinkin kriminalisoitu. Olen varma, että direktiivissä säädetty rikosoikeudelliset ja muut seuraamukset ovat vaikuttava pelote, joka auttaa rajoittamaan ja ehkäisemään laittomien maahanmuuttajien tuomittavaa hyväksikäyttöä. Direktiivissä säädetään useista tasapainoisista ja realistisista seuraamuksista. Luotan niiden osoittautuvan tehokkaiksi. Siitä huolimatta, että laittomia maahanmuuttajia tarkastellaan direktiivissä uhreina ja heitä suojellaan, myös heille lähetetään varoittava viesti, jonka mukaan heidän ei enää ole helppo löytää työtä ja ettei tämän vuoksi ole houkuttelevaa hankkia työtä edes epäsuotuisin ehdoin. On kuitenkin pidettävä erityistä huolta niistä laittomista maahanmuuttajista, jotka jo ovat Euroopan unionissa. Kotimaassani Kyproksessa, jossa laitton maahanmuutto on valtava ongelma, laitton työnteko kriminalisoitiin jokin aika sitten. Se ei tietenkään ole poistanut laitonta työntekoa, mutta se on rajoittanut sitä. Direktiivin moninaisin seuraamuksin ja käyttöön otetun työnantajien tarkastusjärjestelmän avulla kuitenkin varmasti lievennetään laittomien maahanmuuttajien työllistämiseen ja laittomaan maahanmuuttoon yleisesti liittyviä ongelmia.

Catherine Boursier (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan kiittää jäsen Favaa hänen viime kuukausien aikana tekemästään merkittävästä työstä, jonka tuloksena on tämä tasapainoinen teksti.

Tehtävä ei ollut helppo ja polku oli täynnä ansoja. Katson kuitenkin, että tulokset ovat hyvin myönteisiä, ja mainitsen erityisesti kolme seikkaa.

Seuraamusta sovelletaan nyt rikokseen syyllistyneeseen työnantajaan, ja maahanmuuttaja katsotaan uhriksi. Taloudellisten seuraamuksien lisäksi suositellaan rikosoikeudellisia seuraamuksia rikoksen uusimisesta,

ihmiskaupasta ja alaikäisten hyväksikäytöstä. Minusta rikosoikeudelliset seuraamukset ovat tärkeitä, ja uskon myös, että meidän tehtävämme on varmistaa, että tarkastuksia tehdään säännöllisesti, jotta direktiivi olisi tehokas.

Toinen mainittava myönteinen seikka on palkkasaatavien automaattinen suorittaminen työntekijöille. Lopuksi yhdistykset ja liitot ajavat maassa laittomasti oleskelevien työntekijöiden etuja, jotta nämä voivat tehdä ilmoituksen epärehellisestä työnantajasta ilman pelkoa syytteeseen joutumisesta.

Kuten niin monissa muissakin teksteissä me olisimme voineet mennä pidemmälle, mutta voimmeko ottaa riskin, että vaarannamme kompromissin, kun teksti jo nyt mahdollistaa merkittävän edistymisen työntekijöiden ja heidän ihmisarvonsa suojelemisessa?

Meidän on tuettava tasapainoista näkemystä maahanmuutosta ja tunnustettava, että maahanmuutto työn vuoksi on enemmän kuin tarpeen ja se muodostuu tulevaisuudessa yhä tarpeellisemmaksi demografisten ennusteiden vuoksi.

Tässä yhteydessä on siis tärkeä todeta, että haluamme sellaisen mallin, jossa maahanmuuttavia työntekijöitä pidetään täysivertaisina työntekijöinä, joilla on samat oikeudet kuin jäsenvaltioiden työntekijöillä.

Meidän on siis puolustettava näitä oikeuksia, ja tämän vuoksi katson, että meidän on tuettava mietintöä, sillä se on määrätietoinen askel kohti vähimmäisnormien käyttöönottoa sekä laittoman työnteon ja maahanmuuttajatyöntekijöiden hyväksikäytön torjuntaa.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Tiedämme, että yhä suurempi määrä ihmisiä piileskelee EU:n rajojen sisällä. Tiedämme, että lähitulevaisuudessa EU tarvitsee yhä enemmän maahanmuuttavia työntekijöitä. Tiedämme myös, että tuhannet ihmiset pyrkivät viikoittain löytämään paremman elämän Euroopasta. Heistä monet kuolevat matkalla maanosamme. Tiedämme, että monet luvattomat ihmiset joutuvat hyväksikäytetyiksi ja elävät surkeissa oloissa. Tämä ei ole Euroopan unionin arvoista. Niihin universaaleihin arvoihin, joita EU haluaa levittää kaikkialle maailmaan, sisältyy jokaisen ihmisen oikeus ihmisarvoiseen elämään. Tässä piilee häpeällinen ristiriita.

On järkevää, että EU saa yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan, mutta sen ei pidä tarkoittaa sitä, että valtiot, jotka haluavat valita tiukemman linjan ja metsästää ihmisiä eri tavoin, saisivat tehdä päätökset. Tällä vähennetään mahdollisuuksia löytää ihmisarvoinen elämä Euroopassa. Samalla on myös tärkeää, että epärehelliset työnantajat, jotka hyväksikäyttävät haavoittuvassa asemassa olevia henkilöitä, tietävät että rangaistuksia ja seuraamuksia voidaan määrätä kaikkialla EU:ssa.

Myönnän, että mietintö on vaikea tasapainotus, ja ymmärrän jäsen Catanian perustelut varaukselleen. Kompromissi on kuitenkin askel oikeaan suuntaan, vaikka meilläkin on mielipiteitä esimerkiksi työnantajan ilmoitusvelvollisuudesta.

Jäsen Segelströmille haluan sanoa, ettei Ruotsin hallitus ole konservatiivinen. Meillä on neljän puolueen hallitus, jossa on voimakkaita liberaaleja osatekijöitä.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Favan mietinnöllä edistetään ja inhimillistetaan maahanmuuttolainsäädäntöä. Se antaa meille moraalisen vakuutuksen, jonka olimme itsellemme velkaa palauttamista koskevasta direktiivistä. Yleisellä laittomien maahanmuuttajien työllistämiskielolla sekä vältetään maahanmuuton laajalle levinnyt laittomuus että ennen kaikkea hyväksikäyttömahdollisuus ja ihmisen kurjasta asemasta hyötyminen, joka yleensä liittyy tämän kaltaiseen työhön.

Ensimmäinen olennainen seikka Favan mietinnössä on se, että siinä kyseenalaistetaan se ajattelumalli, jonka mukaan laittomat maahanmuuttajat helposti mutta tuomittavasti syyllistetään, ja esitetään järjestelmällinen vastaus, jonka mukaan valtio ja työnantaja ovat yhtä lailla vastuullisia. Tähän asti maahanmuuttopolitiikkojen suurin epäkohta on ollut se, ettei laittomien maahanmuuttajien järkyttävää tilannetta ole otettu tasapuolisesti huomioon, kun oikeusjärjestelmiemme painotus on kohdistunut heihin ja heidän asemaansa pikemminkin rikollisina kuin uhreina.

Toinen olennainen seikka mietinnössä on se, että siinä tuodaan eurooppalaiseen julkiseen keskusteluun valtion ja yritysten jaetun vastuun moraalit. Työnantajien velvoite tarkistaa etukäteen työntekijän oleskeluluvan tilanne on sikäli merkittävä, että se antaa yksityiselle sektorille toimivaltaa, mitä Euroopan unioni ei ole kovin usein kokeillut. Olemme tyytyväisiä tähän toimivaltaan, sillä laillisuuden ja julkisen moraalin puolustaminen ei ole vain valtion, vaan jokaisen tehtävä. Mietinnössä raivataan näin tietä uudelle poliittiselle menetelmälle, jota olisi sovellettava muissakin mietinnöissä.

Kolmas seikka – sattumalta kaikkein merkityksellisin – on ratkaiseva päätös erottaa toisistaan palkkasaatavien maksuvelvoite oleskelun laillisuutta koskevasta ongelmasta. Se muodostaa yksinkertaisen universaalin moraalikäsitteen julkilausuman, jonka mukaan inhimillisyys tulee ennen oikeusjärjestelmän sääntöjä ja ylittää ne.

Siispä onnittelen jäsen Favaa.

Javier Moreno Sánchez (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää esittelijäämme Claudio Favaa hänen tekemästään kovasta työstä yhteisen kannan löytämiseksi neuvoston kanssa. Tulokseen sisältyy monia parlamenttimme ehdottamia parannuksia.

Tämän direktiivin avulla osoitamme jälleen sitoutuneemme kehittämään yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, joka perustuu globaaliin lähestymistapaan. Direktiivin tavoite on selvä: taistella mafiaryhmittymiä vastaan, kriminalisoida häikäilemättömät työnantajat ja suojella hyväksikäytettyjä maahanmuuttajia, joilla ei ole minkäänlaista sosiaaliturvaa.

Haluamme poistaa nälkäpalkat, jotka ovat epäreiluja maahanmuuttajille ja jotka lisäksi vääristävät keskipalkkoja, varsinkin rakennusalalla, maataloudessa, kotipalveluissa ja hotellialalla.

Toimenpiteet edellyttävät paljon rohkeutta ja poliittista tahtoa, sillä kyseessä ovat monien edut ja harmaassa taloudessa pyörivät suuret rahamäärät. Erityisesti vaikeina aikoina on tärkeämpää kuin koskaan hallita maahanmuuttovirtoja älykkäästi ja avokätisesti, mutta vastuullisesti.

Olisi helppo antaa periksi houkutukselle olla valvomatta harmaata taloutta. Emme voi katsoa toisaalle ja jättää noin kahdeksaa miljoonaa laitonta maahanmuuttajaa puolustuskyvyttömiksi orjuutta lähentelevissä työoloissa.

Hyvät kollegat, jos haluamme direktiivin olevan tehokas, tarvitaan tiukkoja tarkastuksia ja taloudellisia seuraamuksia, vakavimmissa tapauksissa myös rikosoikeudellisia seuraamuksia, sillä nämä toimivat työnantajien pelotteina.

Näin onnistumme pienentämään harmaata taloutta ja poistamaan laittoman työnteon mahdollisuudesta muodostuvan maahanmuuttokannustimen. On tehtävä selväksi, että ainoa keino päästä työhön Eurooppaan on laillinen työnteko. Tämän vuoksi haluamme edistää yleistä lähestymistapaa ja, arvoisa komission jäsen Barrot, kehoitamme komissiota ottamaan mahdollisimman pian käyttöön uudet siniset kortit kaikkia työntekijöitä varten.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). - (PL) Laittoman työpaikan helppo saatavuus on aiheuttanut sen, että Euroopan unionissa on useita miljoonia laittomia maahanmuuttajia. Laiton työnteko, hyvin usein hyväksikäyttöoloissa, johtaa kyseisen alan palkkojen laskuun ja vaarantaa yritysten välisen kilpailun. Lisäksi rekisteröimättömillä työntekijöillä ei ole sairausvakuutusta eikä eläkeoikeuksia. On siis ehdottoman tärkeää perustaa mekanismeja, joiden avulla hyväksikäytetyt työntekijät voivat valittaa joko suoraan työnantajastaan tai kolmannen osapuolen kautta.

Kiinnitän huomionne myös siihen, että direktiivin soveltamisalan olisi katettava myös EU:ssa laillisesti oleskelevat työntekijät, erityisesti EU:hun vuosina 2004 ja 2007 liittyneiden jäsenvaltioiden kansalaiset, joihin edelleen sovelletaan siirtymävaiheen määräyksiä, jotka rajoittavat heidän laillista työntekoaan.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, tämänpäiväinen ehdotus on osa yleistä pyrkimystä löytää ratkaisu Euroopan unionin maahanmuuttopolitiikkaan, jonka meidän kaikkien on myönnettävä olevan epärehellistä. Epärehellistä siksi, että pyrimme korjaamaan tiettyjä politiikan näkökohtia sinisellä kortilla, päätöksellä laittomien työntekijöiden palauttamisesta, tämänpäiväisellä päätöksellä rangaista laittomien työntekijöiden työnantajia, mutta nämä ovat vain joitakin näkökohtia ongelmasta, jota pyrimme korjaamaan.

Emme tietenkään voi ymmärtää, kuinka laitton työntekijä ottaa vastaan työn ja hänet vastaanottava henkilö, joka korvaa hänen oleskelunsa ja elinkustannuksensa, joutuu viime kädessä rangaistavaksi. Tämä on looginen ristiriita, joka meidän on katettava ihmisarvoisen työn määräämin ehdoin. Kaikkien 27 jäsenvaltion lainsäädännössä kielletään laitton ja pimeä työ, varsinkin kaksinkertainen mielettömyys, jossa laittomasti jäsenvaltioon saapunutta hyväksikäytetään laittomasti. Ongelma on siis monimutkainen, ja saavutettuun kompromissiin sisältyy tietenkin paljon puutteita. Yksi tällainen ongelma ovat työntekijät, joita ihmiset käyttävät sanotaanko hyväntekeväisyystarkoituksessa, ja tarjoavat tietenkin työtä, mutta samalla elinkeinon.

Kuinka näille työntekijöille käy? Kuinka he elävät loppuelämänsä laittomassa tilanteessaan, kun naapurimaat eivät ole suostuneet maahanmuuttajien palauttamiseen?

Donata Gottardi, (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kuten hyvin tiedämme täällä parlamentissa, kompromisseja on analysoitava erottamalla toisistaan hyvät ja huonot puolet ja on päästävä yleiseen näkemykseen, jossa otetaan huomioon rajoitukset sekä lainsäädännöllinen ja poliittinen konteksti.

Työllisyysalalla direktiivin, josta huomenna äänestämme, merkittävä tekijä on mielestämme myönteinen yleiskäsitys monissa näkökohdissa. Myönteisiin seikkoihin sisältyy sellaisen palkkasaatavien määritelmän sisällyttäminen, joka mahdollistaa vertailun laillisiin työsuhteisiin, menettelytaakan keventäminen koti- ja hoivatyön osalta sekä ihmiskaupan ja hyväksikäytön uhrien ja erityisesti alaikäisten suojelua koskevien yhteisön säännösten yhdistäminen ja vahvistaminen. Pyrkimys olla pitämättä aliurakointia koskevaa säännöstä ennakkotapauksena on myös tärkeä.

Joitakin epäilyksiä on edelleen työnantajaketjun vastuusta sekä niistä vaikeuksista, joita työntekijät kohtaavat palkkasaataviansa kanssa ennen maasta poistumistaan. Kysymys ei ole täysin epäselvä, mutta koska direktiivi on tiiviisti yhteydessä palauttamista koskevaan direktiiviin, sen mahdollisuudet ovat rajatut niiden laittomien työntekijöiden ja työnantajien tilanteessa, jotka eivät ole löytäneet laillisia työllistämiskeinoja.

Luottamustani siihen, että hyväksymme asiakirjan ensimmäisessä käsittelyssä, ei heikennä se, että tuon esiin joitain vaaroja: vaaran, että parlamentin työ edelleen kärsii kansallisten hallitusten painostuksesta, ja vaaran, että vahvistamme Euroopan kuvaa pahana äitipuolena.

Patrick Gaubert (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, tämä direktiiviluonnos on hyvin tärkeä laittoman maahanmuuton torjunnan kannalta ja ratkaiseva yhteisen maahanmuuttopolitiikan luomiselle. Me kaikki tiedämme, että pimeä työ on tärkein houkutin tuhansille naisille ja miehille, jotka ylittävät rajamme joka päivä etsiessään ihmisarvoista työtä ja keinoa syöttää perheensä.

Todellisuudessa he usein löytävät työnantajia, jotka hyödyntävät ja hyväksikäyttävät heidän haavoittuvaa tilannettaan ja tietämättömyyttään oikeuksistaan hyväksikäyttäkseen ja hyödyntäkseen heitä halpana työvoimana. Tätä me tarkoitamme nykyajan orjuudella.

Meidän ei pidä peitellä sitä, että ilmiö koskee myös henkilöitä, Euroopan tai kolmansien maiden kansalaisia, jotka työskentelevät ja oleskelevat luvallisesti, mutta jäävät direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, sillä se on osa laittoman maahanmuuton torjuntaa.

Ei myöskään ole kyse niiden naisten ja miesten syyllistamisestä, jotka ovat usein hyvässä uskossa, mutta joutuvat epärehellisten verkostojen tai työnantajien uhreiksi. Tämän tekstin tavoitteena on oltava juuri näiden haavoittuvien henkilöiden suojeleminen ja sen varmistaminen, että heidän perustavaa laatua olevia perusoikeuksiaan kunnioitetaan; juuri tämä on saavutetun kompromissin ilmoitettu kunnianhimoinen tavoite.

Meidän ei pidä yleistää tätä koskemaan kaikkia työnantajia emmekä tietenkään voi kohdella henkilöä, joka työllistää toisen hyvässä uskossa ja uskoo tämän työskentelevän ja oleskelevan laillisesti, samalla tavalla kuin niitä, jotka pyrkivät käyttämään hyväksi näiden henkilöiden tilannetta.

Meidän on oltava tiukkoja ja lähetettävä selvä viesti. Tarvitaan rohkeita säännöksiä, joita sovelletaan tunnollisesti. Hyväksymällä tämän tekstin me lähetämme kaksi selvää viestiä. Toinen viesti on työnantajille, joille kerromme, etteivät he voi jatkaa tämän haavoittuvan työvoiman hyväksikäyttöä, joten heidät todella saadaan luopumaan laittomien maahanmuuttajien työllistamisestä. Toinen viesti on niille tuhansille maahanmuuttajaksi haluaville, jotka Euroopan tiukat työllistymisedellytykset lannistavat.

Kiitän varjoesittelijöitä ja esittelijää ja toivon monien muiden tavoin, että teksti on pian käytettävissä laittoman maahanmuuton torjuntaan ja näin maahanmuuton edistäminen...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää esittelijää. Tiedän, ettei kompromissiratkaisun saavuttaminen ollut helppo tehtävä, kun on otettava huomioon kansallisten työmarkkinoiden edut ja samalla suojeltava maahanmuuttajia hyväksikäytöltä. Jäsen Favaa on todellakin kehuttava.

Matkustin Italian Foggiaan heti, kun niin kutsutut työleirit paljastuivat. Leireillä niin unionin kansalaiset kuin laittomat maahanmuuttajatkin elivät ja toimivat kauhistuttavissa oloissa. Minulla on pysyvästi mielessäni heidän elin- ja työolonsa. Siellä todellakin kuultiin usein nälkään ja julmaan epäinhimilliseen kohteluun. Olen hyvin tyytyväinen tähän direktiiviin, koska sillä saadaan työsuhteista lopultakin säädöllisiä. Se on voitto ahneista työnantajista, näiden voitontavoittelusta, halvasta ja usein vangitusta työvoimasta ja laittomien maahanmuuttajien hyväksikäytöstä.

Jotta direktiivi tulee voimaan, kaikkien jäsenvaltioiden on pantava se täytäntöön. Paradoksaalisesti niiden sisäisessä lainsäädännössä laitonta työntekoa pidetään rangaistavana tekona, rikoksena. Lainsäädäntö ei kuitenkaan toimi. Tämän vuoksi meidän on tehtävä kaikkemme direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Kaikkien tarvittavien oikeusmekanismien on oltava saatavilla, jotta yhtään tällaista surullista tapausta ei enää tapahdu.

Seuraavaksi osoitan sanani parlamentin Yhdistynyttä kuningaskuntaa edustaville jäsenille, ja pyydän heitä kertomaan kotimaansa työnantajille, että maahanmuuttajien laitton työllistäminen on rikos. Älkää valittako, että unioni...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, mietinnön merkittävin tulos on se, että sen myötä rangaistaan sekä laittomasti työskenteleviä kolmansien maiden kansalaisia että heidän työnantajiaan. Meidän on muistettava – ja tämä on todellakin rikollista – että näitä ihmisiä hyväksikäytetään usein jopa Euroopan kaltaisessa etenevässä valtioliitossa. Joku tekee heillä suuria voittoja. Heillä ei ole oikeutta terveydenhoitoon tai eläkkeisiin ja he elävät jatkuvassa kiinnijäämisen ja kotimaahan palauttamisen pelossa.

Tämän vuoksi katson, että toinen hyvin tärkeä seikka on mahdollisuus tulevaisuudessa määrätä seuraamuksia laittomia maahanmuuttajia hyväksikäyttävälle työnantajille. Sakkojen, karkottamiskustannuksista vastaamisen, julkisen rahoituksen tai tuen perumisen tai jopa yrityksen väliaikaisen sulkemisen kaltaiset toimenpiteet ovat mielestäni kiireellisesti tarpeen tilanteen muuttamiseksi. Yksittäisen jäsenvaltion säännölliset ja tehokkaat tarkastukset ovat tietenkin myös hyvin tärkeitä tässä, ja niihin liittyy mahdollisuus vaatia vero- ja sosiaaliturvamaksujen maksaminen takautuvasti.

Eurooppa, jossa toiset hyväksikäyttävät toisia, ei ole aidosti sosiaalinen Eurooppa. Uskon, että tämä direktiivi on askel oikeaan suuntaan. Kiitän esittelijää hänen tekemästään erinomaisesta työstä. Tämä ei kuitenkaan missään tapauksessa saa olla viimeinen askelemme.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Minusta tämä lainsäädäntöaloite on tervetullut aikana, jona kolmansista maista tulevat työntekijät muodostavat huomattavan prosentuaalisen osuuden Euroopan unionin työvoimasta, minkä vuoksi laitton maahanmuutto on huolestuttavaa. Tämän vuoksi haluan korostaa tarvetta laatia lainsäädäntökehys, joka antaa meille mahdollisuuden määrittää entistä selkeämmin Euroopan unionissa laittomasti oleskelevien kolmansista maista lähtöisin olevien maahanmuuttajien työnantajille määrättävät seuraamukset, sillä laitton työnteko on hälyttävä ongelma yhteisön tasolla ja maahanmuuttajatyövoiman hyväksikäyttö on totta.

Meidän on myös tiedostettava, että jotkut työnantajat kasvattavat voittojaan palkkaamalla luvattomia maahanmuuttajia välttämällä näin sosiaaliturvamaksujen ja valtion verojen maksamisen. Meidän on myös varmistettava, että tällaisesta toiminnasta rangaistaan asianmukaisesti.

Tämän vuoksi jokaisen yksittäisen valtion on toteutettava toimenpiteitä laittoman työnteon torjumiseksi, entistä suuremman suojelun tarjoamiseksi maahanmuuttajille sekä säännöllisten tarkastusten järjestämiseksi, erityisesti niillä liiketoiminnan aloilla, joilla maahanmuuttajien oletetaan työskentelevän. Haluamme myös, että pääsyä Euroopan työmarkkinoille valvotaan ja että maahanmuuttajien oikeuksia kunnioitetaan. Tämän vuoksi kehoitamme jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet entistä tehokkaamman yhteistyön varmistamiseksi sekä tietojen vaihdon helpottamiseksi toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välillä.

Yannick Vaugrenard (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää jäsen Favaa hänen erinomaisesta työstään, jonka ansiosta voimme hyväksyä direktiivin maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavien seuraamusten säätämisestä.

Haluan kuitenkin kiinnittää huomionne nykytilanteen monimutkaisuuteen. Meidän on laadittava lainsäädäntöä, jossa huomioidaan tämä monimutkaisuus.

Kaikkialla Euroopan unionissa työn tilaajat turvautuvat aliurakointiketjuun, käyttäen jäsenvaltioiden aliurakoitsijoita tietämättä, tekevätkö näiden työntekijät laillista työtä. Tekstiin ehdotettiin tarkistusta, jonka mukaan aliurakoitsijoiden työntekijöiden laillinen tilanne olisi tarkastettava. Miksi sitä ei sisällytetty tekstiin?

Säädetään myös, että pääurakoitsija on vastuussa palkanmaksusta, mutta vain jos tämä tietää aliurakoitsijan työllistävän laittomia maahanmuuttajia. No, ei kukaan tilauksen tekijä oma-aloitteisesti tule myöntämään syyllisyyttään.

Lopuksi maailman paraskaan direktiivi ei ole tehokas ilman todellisia tarkastusmekanismeja. Tarkastuksia voitaisiin parantaa, jos jokaisessa jäsenvaltiossa olisi enemmän laajan toimivallan omaavia työvoimatarkastajia.

On hyvin tärkeää, että suunnittelemme entistä tiukemman oikeudellisen arsenaalin mahdollisimman pian, jotta tilaajat julistetaan täysin vastuullisiksi aliurakoitsijan tekemistä virheistä.

Meidän ei pidä sulkea silmiämme tiettyjen talouden alojen tunnetuilta käytännöiltä, jotka ovat osallisia järjestäytyneen laittoman maahanmuuton verkostojen toiminnassa.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Arvoisa puhemies, haluan tämän mietinnön yhteydessä kiinnittää huomiota nykyisen kriisin osalta ilmenneeseen kiireelliseen ongelmaan. Joissakin valtioissa – myös kotimaassani – todistetaan nyt työvoiman välitysyriyten työntekijöiden joukkokirtisanomisia. Heistä suurin osa on lähtöisin Itä-Euroopan ja Aasian valtioista. Heistä on tullut laittomia työntekijöitä. Irtisanomisen jälkeen he ovat vailla tukea, joten heistä tulee niin kutsuttujen yrittäjien pelinappuloita, jotka käyttävät heitä vielä rankemmin hyväksi kuin välitysyriykset. Samalla haluan korostaa, että monissa jäsenvaltioissa työvoimatarkastajien henkilöresurssit eivät todellakaan ole riittäviä. Mikään ei muutu ellemm perusta perusteellisesti koulutettua ja hyvin varustettua tarkastajaverkostoa, joka tuntee työläinsäädännön ja yhteisön direktiivit.

Vaikka yhteisön toimielimet nyt ovat sopineet joistakin liiketoiminnan normeista, jäsenvaltioista kuuluu aina parku kun samaa yritetään vähänkään tehdä sosiaalilainsäädännön alalla. Perinteisiin, toissijaisuusperiaatteen ja vastaaviin vetoaminen tilanteessa, jossa työntekijöitä hyväksikäytetään häikäilemättä Euroopan unionissa, on naurettavaa ja tekopyhää. Tästä syystä olen tyytyväinen kaikkiin pyrkimyksiin asettaa syytteeseen ja määrätä seuraamuksia, kun kyse on laittomien maahanmuuttajien työnantajista. Kiitän jäsen Favaa.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Laiton työnteke keskittyy tietyille aloille, joilla tehtävät eivät oletettavasti edellytä ammattitaitoa, kuten rakennusala, maatalous, puhtaanapito sekä hotelli- ja ateriapalvelut. Näillä aloilla käytetään hälyttävän paljon laitonta työvoimaa. Erityisesti kriisiaikoina työnantajat pyrkivät kiertämään lakia ja turvautuvat laittomaan työvoimaan säilyttääkseen voittonsa tai yksinkertaisesti selvittääkseen markkinoilla.

Nyt tarkasteltavana oleva asiakirja merkitsee askelta eteenpäin laittoman työnteon vähentämiseksi, jolla on paljon kielteisiä vaikutuksia verotuksen ja sosiaalialan näkökulmasta. On hyvä ajatus rangaista kolmansien maiden kansalaisten laittomasta työnteosta, mutta meidän on muistettava, että sama vitsaus kiusaa myös Euroopan unionin vähiten kehittyneiden jäsenvaltioiden kansalaisia. Työnantajat hyväksikäyttävät myös romanialaisia Euroopan unionissa.

Mietinnön tekstistä totean, että haluaisin vahvempia seuraamuksia työmarkkinoiden välitysyriyten rankaisemiseksi.

Sebastiano Sanzarello, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon valmistelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, katson, että tarkastelemme tätä asiaa erityisen herkkänä aikana.

Kansainvälinen talouskriisi on ajanut tai ajaa pahimmassa kirisissä olevat valtiot käyttämään laitonta työvoimaa, lähes aina laittomia maahanmuuttajia, erityisesti jo mainituilla rakennusalan, maatalouden ja muiden kaltaisilla erityisaloilla. Tämä kannustaa laittomaan maahanmuuttoon, joka johtaa kaikkien tuntemiin murhenäytelmiin. Ei siis ole yllättävää, että laitton maahanmuutto lisääntyy valtavasti, ja tänään ja huomanaamulla me käsittelemme täällä parlamentissa Lampedusan ja muiden raja-alueiden ongelmia.

Toimenpide on siis täysin oikea-aikainen. Katson tämän vuoksi, että työnantajille määrätyt seuraamukset toimivat varmasti lisäpelotteina, sillä nyt jo on käytössä seuraamuksia laittomasta työnteosta, erityisesti laittomien maahanmuuttajien. Seuraamukset toimivat lisäpelotteina työnantajille.

Olemme kuulleet, että laitonta työtä tekee kahdeksan miljoonaa laittomasti maassa oleskelevaa. On oletettava, että näiden toimenpiteiden tullessa voimaan kaduilla on kahdeksan miljoonaa laitonta maahanmuuttajaa,

ja meidän on käsiteltävä asiaa. Minusta tämä on ongelma, joka meidän on aika tunnustaa, sillä muuten laittomasti itsensä elättävät, jotka kuitenkin elättävät itsensä, joutuvat työnantajien virallisesti laittomiksi ilmoittamiksi, kun työnantajat eivät enää voi majoittaa heitä. Meillä tulee olemaan valtava ongelma, kun meidän on karkotettava kahdeksan miljoonaa ihmistä ja autettava heitä. Minusta tämä on asia, jota on tarkasteltava etukäteen – lopetan kyllä, sillä havaitsen ylittäneeni aikani. Meidän on tarkasteltava huolellisesti työntekijöiden väliaikaiseen vuokraamiseen liittyviä ongelmia, erityisesti maatalousalalla, ja meidän on kevennettävä byrokratiaa helpottaaksemme heidän sopeutumistaan ja hyväksyntää.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, laitton työnteko koskee sekä niitä viidestä kymmeneen miljoonaa työntekijää että erityisesti näiden työnantajia. Toisin kuin mietinnön laatija, katson, että ongelma koskee sekä kolmansista maista lähtöisin olevia laittomia maahanmuuttajia että myös miljoonia Euroopan unionin kansalaisia, jotka tekevät tilapäisiä töitä verottomasti ja joiden palkasta työnantajat eivät vähennä sosiaaliturvamaksuja. Laittoman työnteon lisääntyminen vaarantaa vakavasti taloudellisen kilpailun. Yksi tehokas keino, joka jäsenvaltioilla olisi käytettävissä, olisi työllistämisen verotaakan keventäminen. Kannatan kuitenkin myös komission ehdotusta työnantajille määrättävien seuraamusten yhdenmukaistamisesta, sillä uskon, että pääasiassa rikoksen uusiviin työnantajiin suunnatut johdonmukaiset seuraamukset rajoittavat laittoman työn saatavuutta ja näin myös laittomien maahanmuuttajien määrää. Se myös vähentää sosiaalista syrjäytymistä sekä jossain määrin kolmansien maiden kansalaisten hyväksikäyttöä. Pelkään kuitenkin ongelmia, kun velvollisuus tarkastaa työntekijän oleskeluluvat asetetaan työnantajille.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan palata niille työnantajille määrättäviin seuraamuksiin, joiden aliurakoitsijat työllistävät laittomia työntekijöitä. Olen tästä säännöksestä hyvin huolissani, sillä työnantaja ei voi tarkistaa, työllistääkö aliurakoitsija tällaisia henkilöitä. Olisiko työnantajan haudottava tällaisia epäilyjä, ja mihin toimiin hänen sitten on ryhdyttävä? Onko hänen sitten ilmoitettava asiasta poliisille vai lakkautettava sopimus? Jos sopimus irtisanotaan, työnantaja on vaarassa joutua oikeuteen, ja sitten on perusteltava syyt sopimuksen purkamiseen. Työnantaja ei ole sellaisessa asemassa, että kykenee esittämään asiasta näyttöä. Toistan tämän vuoksi säännöstä koskevan vakavan huoleni. Säännös voi hyvin osoittautua hyödyttömäksi. Se voi myös johtaa työnantajille epäoikeudenmukaisesti määrättyihin seuraamuksiin.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen mietintöön, sillä meidän on tuotava esiin tämä ongelma ja puututtava siihen, että työnantajat hyväksikäyttävät laittomia maahanmuuttajia. Olen saanut valituksia vaalipiiristäni, joten olen tyytyväinen toimiin tässä asiassa.

Tällä on paljon haitallisia vaikutuksia, kuten maahanmuuttajien hyväksikäyttö alipalkattuina tai joissain tapauksissa ilman palkkaa. Tästä syntyy kielteisiä paineita laillisesti oleskelevien työntekijöiden palkkoihin ja kilpailu vääristyy työolainsäädäntöä noudattavien ja sitä kiertävien yritysten välillä.

Lopuksi, jos haluamme tehdä lopun tästä laittomasta käytännöstä jäsenvaltioissa, meidän on tehtävä selväksi, ettei kyse ole pelkästään työntekijöiden oikeuksista vaan myös kilpailusta.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan palata puheenvuorossani esittämäni huomautukseen ja selittää, mitä halusin ilmaista Euroopan parlamentin Yhdistynyttä kuningaskuntaa edustaville jäsenille, jotka valittavat, että direktiivi on interventionistinen ja merkitsee jäsenvaltioiden sisäisiin asioihin puuttumista. Itse asiassa asioihin puuttumisen sijaan sillä todellakin pannaan asiat järjestykseen.

Halusin sanoa Euroopan parlamentin Yhdistynyttä kuningaskuntaa edustaville jäsenille, jotka ovat valittaneet tästä, että heidän on lähestyttävä kotimaansa työnantajia ja varmistettava, että maahanmuuttajien oikeuksia kunnioitetaan ja että Yhdistyneen kuningaskunnan alueella laittomasti oleskelevia henkilöitä ei oteta töihin. Sitten voimme kaikki olla samaa mieltä siitä, että tämä on hyvä direktiivi.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) On sanottu, että maahanmuutto voisi olla yksi keino lieventää demografisen kriisin kielteisiä seurauksia. On hyvin tärkeää rohkaista kolmansien maiden kansalaisia tulemaan unionin alueelle töihin. Meitä kiinnostavat kuitenkin vain laillinen oleskelu ja laillinen työnteko. Laittomat ulkomaiset työntekijät merkitsevät talousarviotappioita ja vääristävät yritysten välistä tervettä kilpailua. Eniten laittomien työntekijöiden työstä hyötyvät työnantajat. Heistä saa helposti halpaa työvoimaa. Kolmansista maista lähtöisin olevat ulkomaalaiset tekevät useimmiten kaikkein raskaimpia ja huonoimmin palkattuja töitä. Koska he ovat vaikeassa tilanteessa, he ovat valmiita tekemään mitä vain, mitä työnantaja heiltä pyytää. Viimeksi mainitut hyväksikäyttävät usein heidän epätoivoaan. Nämä henkilöt ovat huonosti palkattuja, ja sen lisäksi he työskentelevät ilman minkäänlaista sosiaaliturvaa tai sairausvakuutusta ja ovat jatkuvan kotimaahan karkottamista koskevan uhan alla. Unionin olisi helpotettava maahanmuuttajien

työllistymistä, ja meidän olisi toimittava sen mukaisesti. Ajattelen nyt esimerkiksi ukrainalaisten työntekoa Puolassa.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, minusta tämä hyvin mielenkiintoinen keskustelu, josta kiitän kaikkia puheenvuoron käyttäneitä, on osoittanut, että parlamentissa on laaja yksimielisyys tarpeesta kohdistaa lainsäädäntöä työnantajiin, jotka palkkaavat ja hyvin usein hyväksikäyttävät laittomia maahanmuuttajia.

Korostan parlamentille, että komission toteuttama vaikutustenarviointi osoitti, että nykyiset seuraamukset eivät takaa sääntöjen noudattamista. Direktiivillä parannetaan tätä tilannetta velvoittamalla jäsenvaltiot ottamaan käyttöön yhtäläiset seuraamukset ja varmistamaan niiden tehokas soveltaminen. Tämän istunnon alussa korostin myös, että komissio seuraa tarkastuksia, joita jäsenvaltioiden on toteutettava.

Kiitän vielä kerran jäsen Favaa ja parlamenttia siitä, että tämä kompromissi on nyt mahdollinen. Minusta se vaikuttaa hyvältä ensiaskeleelta.

Korostan myös, että direktiivi on osa Euroopan unionin yhteisen maahanmuuttopolitiikan kehystä. Meidän on tietenkin torjuttava laitonta maahanmuuttoa ja ihmiskauppaa. Tämä on tämän päivän aihe, mutta meidän on myös korostettava laillisen maahanmuuton etuja. Lokakuussa 2007 esitettyjen hyvin ammattitaitoisten maahanmuuttajatyöntekijöiden sinistä korttia ja maahanmuuttajien oikeuksia koskevaa yhdistelmä lupaa koskeneiden kahden ehdotuksen lisäksi komissio esittää keväällä 2009 kolme muuta lailliseen maahanmuuttoon liittyvää direktiiviluonnosta kausityöntekijöihin sovellettavista yhteisistä säännöistä, koska he eivät tavallisesti ole ammattitaitoisia, yrityksissä siirretyistä henkilöistä ja palkallisesta harjoittelusta.

Lisään vielä, että Euroopan parlamentille ja Tukholman ohjelman valmistelujen ja täytäntöönpanon yhteydessä esittämänsä sitoumuksen mukaisesti komissio tarkastelee, tarvitaanko muita maahanmuuttavia työntekijöitä varten lainsäädäntöä.

Siinäpä se. Minusta oli tarpeellista asettaa tämä direktiiviehdotus maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen yleiseen kontekstiin. Halusin esittää sen parlamentille osoittaakseni, että toiveenne on toteutettu. Kiitän myös tästä laadukkaasta keskustelusta.

Claudio Fava, *esittelijä*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pidän komission jäsenen esittämiä huomautuksia ja toiveita tervetulleina. Minusta parlamentti on todennut varsin selvästi – eikä pelkästään tänään – että tarvitaan laillista maahanmuuttoa koskevia toimenpiteitä ja että maahanmuuttoa on tarkasteltava yleisessä kontekstissa, jossa ei pyritä pelkästään tuottamaan rankaisuvia toimenpiteitä laitonta maahanmuuttoa vastaan.

Tässä me olemme myöhässä, emmekä tietenkään ole tyytyväisiä siihen, ettei perustamissopimuksissa anneta parlamentille valtaa osallistua laillista maahanmuuttoa koskevaan yhteispäätös menettelyyn neuvoston kanssa. Oikeusperusta, joka pakottaa meidän nyt puhumaan vain lainsäädännöstä laittoman maahanmuuton torjumiseksi on minunkin mielestäni turhauttava, mutta tämän oikeusperustan mukaan meidän on toimittava.

Tämän todettuani katson, että tämänpäiväisellä mietinnöllämme tekstiin on lisätty artikloja, joilla todella suojellaan ulkomaalaisten työntekijöiden oikeuksia, myös laittomien maahanmuuttajien. Tarkoitan tällä hyväksikäytettyjen alaikäisten väliaikaista oleskelulupaa. Tarkoitan myös palkkaa. Vihdoinkin ilmaistaan selkeästi, ettei palkka voi olla matalampi kuin se, mikä lain mukaan kuuluu kaikille muille Euroopan kansalaisille. Tarkoitan myös ammattiliittojen asemaa, sillä ne voivat nyt ensimmäistä kertaa puolustaa ja edustaa ulkomaalaisia työntekijöitä, jopa laittomia työntekijöitä, hallinto- ja siviilioikeudellisissa tapauksissa.

Nämä ovat kaikki mielestäni perusteita sille, että voimme puhua palautetuista oikeuksista, askeleesta eteenpäin, ei taaksepäin, sekä direktiivistä, joka koskee vaikeaa ja arkaa aihetta, mutta tasapainoisesti, sillä parlamentti on hyvin valpas tasapainon suhteen.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 4. helmikuuta 2009.

Kirjalliset kannanotot (142 artikla)

Carl Lang (NI), *kirjallinen*. – (FR) Tällä mietinnöllä on paljon ansioita.

Ensimmäinen on se, että se pyrkii olemaan informatiivinen. Siinä kerrotaan hälyttäviä tosiasioita laittoman maahanmuuton lisääntymisestä Euroopassa. Komission lukujen mukaan maahanmuuttajia arvioidaan olevan

4,5–8 miljoonaa henkilöä. Mietinnössä myös määritetään ne talouden alat, joille laitton työnteko on keskittynyt, nimittäin rakennusala, maatalous, puhtaanapito sekä hotelli- ja ateriapalvelut.

Sen toinen ansio on se, että sillä tehostetaan pimeän työn vastaista taistelua erityisesti tarjoamalla laittomien maahanmuuttajien työnantajille määrättävien taloudellisten ja rikosoikeudellisten seuraamusten mahdollisuus.

Valitettavasti mietinnöllä on paljon rajoitteita. Siinä ei puhuta mitään siitä, mitä toimenpiteitä olisi toteutettava ajoittaisten laittoman maahanmuuton virtojen pysäyttämiseksi. Siinä ei edes pohdita tarkastusten palauttamista sisärajoille.

Tällaisen yhteiskunnallisen ja taloudellisen kriisin aikana ja työttömyyden lisääntyessä suuresti unionin jäsenvaltioiden ensimmäinen vaatimus on työpaikkojen suojeleminen. Tämän toteuttamiseksi on tärkeää laatia kansallista ja yhteisön tason sosiaaliturvapolitiikkaa. Ranskalaiset työpaikat on varattava ranskalaisille ja eurooppalaiset työpaikat eurooppalaisille. Kansallisten ja yhteisön suosituimmuus- ja suojeluperiaatteiden soveltaminen on olennainen edellytys taloudelliselle ja yhteiskunnalliselle elpymiselle Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kukaan ei voi esittää epäilyksiä laittomien maahanmuuttajien työnantajien rankaisemiseen tarkoitettujen toimenpiteiden tarpeellisuudesta ja oikea-aikaisuudesta. Edustamani valtio ei ole niin altis näille erityisille huolenaiheille, sillä se on edelleen pikemminkin laittoman maahanmuuton kauttakulkuvaltio.

Meidän on kuitenkin samalla tiedostettava tulevaisuuden uhat, joille altistumme. Itse mietinnöstä, olen tyytyväinen ehdotukseen komission vaatimien tarkastusten pakollisen prosentuaalisen osuuden poistamisesta. Prosentuaalinen osuus on liian suuri, ja se olisi omiaan vain lisäämään byrokratiaa ja aiheuttaisi valtavia julkisia menoja ilman varsinaista vaikutusta.

Maria Petre (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Aluksi haluan onnitella esittelijää hänen tekemästään hienosta työstä. Tiedämme kaikki, että 4,5–8 miljoonaa laitonta maahanmuuttajaa työskentelee Euroopan unionissa rakennusalan, maatalouden ja matkailun kaltaisilla aloilla.

Olen tyytyväinen siihen, että direktiivissä säädetään rikosoikeudellisista seuraamuksista rikoksen uusiville työnantajille, suuren määrän laittomasti oleskelevia henkilöitä työllistävälle, ihmiskaupan uhreja tietoisesti työllistävälle sekä alaikäisiä työllistävälle.

Jäsenvaltioiden on myös perustettava mekanismi, joka antaa laittomille maahanmuuttajille mahdollisuuden tehdä valitus, jos nämä ovat esimerkiksi hyväksikäytön uhreja.

Meidän on muistettava se, että laittomasti täällä oleskelevat ovat jättäneet kotimaansa tarjotakseen perheilleen paremman tulevaisuuden. Yhä suurempi määrä lapsia jää odottamaan heitä. Toiset ovat ilman valvontaa, toiset isovanhempien tai naapureiden hoidossa, jopa laitoksissa.

Silloin kun lapset saapuvat tänne vanhempiensa mukana, meidän on tarjottava heille mahdollisuus osallistua opetusjärjestelmään ja sosiaaliturvaan, vaikka he oleskelsivatkin laittomasti.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Claudio Favan laatima mietintö on osa toimenpidepakettia, jolla pyritään torjumaan laitonta maahanmuuttoa koettamalla estää yrityksiä palkkaamasta laittomia maahanmuuttajia. Valitettavasti esittelijä korosti liikaa toimenpiteitä, joilla pyritään rankaisemaan työnantajia, ja tuki laittomien maahanmuuttajien oikeuksien laajentamista.

Koska on hyvin tärkeää säilyttää tasapaino työnantajille määrättävien seuraamusten osalta, pyrin ehdottamillani tarkistuksilla korostamaan niitä mietinnössä esitettyjä säännöksiä, joissa työnantajiin sovellettavat seuraamukset ovat liian ankaria ja joissa oli sen verran tulkinnanvaraa, että se olisi voinut johtaa väärinkäyttöön.

Samalla on kiinnitettävä erityistä huomiota maahanmuuttajien humanitaariseen tilanteeseen. Tämän vuoksi on hyvin tärkeää rohkaista jäsenvaltioita määräämään rikosoikeudellisia seuraamuksia vakavissa tapauksissa, kuten esimerkiksi kun työnantaja tietää työntekijän olevan ihmiskaupan uhri. Lisäksi mietinnössä esitetyt työnantajien tarkistus- ja ilmoitusvelvoitteet ovat riittäviä tekemään näistä vastuullisia tässä akuutissa ongelmassa, johon EU:ssa törmätään yhä useammin.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Jäsenvaltioiden on tehtävä tiiviimpää yhteistyötä laittoman maahanmuuton torjumiseksi vahvistamalla laittoman työteon vastaisia toimia Euroopan unionin jäsenvaltioiden tasolla. Yksi tärkeimmistä syistä, joka rohkaisee laittomia maahanmuuttajia matkustamaan

EU:hun, on mahdollisuus saada työtä ilman tarvetta laillistaa asemaansa. Laittoman maahanmuuton ja laittoman oleskelun vastaisten toimien on toimittava pelotteena.

Laittoman maahanmuuton torjunnasta annettua direktiiviä olisi kuitenkin sovellettava tinkimättä kansallisesta lainsäädännöstä, jolla kielletään jäsenvaltioiden alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten laiton työnteke. Työnteke on ristiriidassa heidän oleskelulupansa kanssa.

On myös tarkasteltava kolmansien maiden kansalaisten työnantajille määrättävien taloudellisten seuraamusten pienentämistä tapauksissa, joissa työnantaja on luonnollinen henkilö.

Yhteiset määritelmät, menetelmät ja normit laittoman maahanmuuton torjunnassa ovat ehdoton edellytys luotaessa yhteistä eurooppalaista maahanmuuttopolitiikkaa.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Hyvät kollegat, aluksi haluan kiittää kaikkia direktiivin laatimiseen osallistuneita.

Unionin laittomien työntekijöiden määrää koskevat tilastot ovat hälyttäviä. Tarvitaan epäilemättä tiivistä yhteistyötä laittoman maahanmuuton torjumiseksi. Laittoman maahanmuuton tarkasteleminen on EU:n maahanmuuttoa koskevan strategian painopisteala.

Direktiiviluonnoksessa on kuitenkin vielä toivomisen varaa. Sen soveltamisala voisi olla laajempi ja se voisi kattaa myös EU:n alueella laillisesti oleskelevat kansalaiset, joiden työolot ovat hyvin epäsuotuisat. Olisi myös hyödyllistä laajentaa työnantajan määritelmää kattamaan myös työvoiman vuokrausyhtiöt ja työvoiman välittäjät. Puutteistaan huolimatta nyt tarkasteltavana oleva hanke ansaitsee kiitokset.

On totta, että vastuu laittomasta työnteosta on työnantajalla. Direktiivissä säädetään työnantajien hallinnollisista lisävelvoitteista ja useista erilaisista seuraamuksista, joita määrätään velvoitteiden noudattamatta jättämisestä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että direktiivissä olisi kyse ainoastaan työnantajien rankaisemisesta.

Haluan tehdä hyvin selväksi, että ensisijaisesti pyrimme torjumaan tilanteet, joissa ihmisiä hyväksikäytetään töissä. Ihmisten työllistäminen ihmisarvolle sopimattomissa ja epäinhimillisissä oloissa ilman oikeuksia ja perussosiaaliturvaa on tehtävä mahdottomaksi. Uskon, että tämä direktiivi on tärkeä laittoman työnteon kieltävän lainsäädännön vähimmäistason yhdenmukaistamisen saavuttamiseksi. Luotan myös siihen, että jäsenvaltiot panevat tehokkaasti täytäntöön nämä säännökset.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

6. Äänestykset

Puhemies. – (ES) Siirrymme nyt äänestyksiin.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

6.1. EY:n ja Yhdysvaltojen välinen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskeva sopimus (A6-0006/2009, Angelika Niebler) (äänestys)

6.2. EY:n ja Venäjän välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen uusiminen (A6-0005/2009, Angelika Niebler) (äänestys)

6.3. Euroopan erämaat (A6-0478/2008, Gyula Hegyi) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Gyula Hegyi, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, koska emme käyneet täysistuntokeskustelua tästä aiheesta eikä ollut mahdollista esittää tarkistuksia ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan äänestyksen jälkeen, te joko ette luota esittelijään – siis minuun – tai tuomitsette koko päätöslauselman. Minusta tämä ei ole hyvä järjestelmä, mutta näin nykyisin toimitaan.

Monet Natura 2000-direktiivien näkökohdat olisi joka tapauksessa lähitulevaisuudessa otettava uudelleen tarkasteltavaksi, ja toivottavasti säädös kattaa myös erämaat, jotta seuraavalla parlamentilla on mahdollisuus tarkastella enemmän tätä lumoavaa aihetta. Toivon päätöslauselmani muodostavan perustan myöhemmille lainsäädäntötoimille, jotta parlamentin jäsenillä on tulevaisuudessa mahdollisuus parantaa sitä entisestään.

6.4. Miloslav Ransdorfin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö (A6-0008/2009, Aloyzas Sakalas) (äänestys)

6.5. Yleisilmailun ja liikelentotoiminnan kestävä tulevaisuus (A6-0501/2008, Luís Queiró) (äänestys)

6.6. Esikaupalliset hankinnat: innovoinnin edistäminen kestävien ja korkealaatuisten julkisten palvelujen varmistamiseksi Euroopassa (A6-0018/2009, Malcolm Harbour) (äänestys)

6.7. Toinen strateginen energiakatsaus (A6-0013/2009, Anne Laperrouze) (äänestys)

6.8. Sukupuoleen perustuva syrjimättömyys ja sukupolvien välinen solidaarisuus (A6-0492/2008, Anna Záborská) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan esittää vähäisen lingvistisen ja kenties myös semanttisen huomautuksen.

– (PL) A kohdassa sanotaan ”jossa tunnustetaan 2000-luvun perhemallien moninaisuus...”, joka on käännetty muille kielille seuraavasti ”a także uznając różnorodność wzorców rodziny...” ”...en reconnaissant la diversité de schémas familiaux...” ”...Anerkennung der Vielfalt der Familienmodels...”. Jos tämä on ymmärrettävä siten, että hyväksytään moninaisuuden myötä samaa sukupuolta olevien perheet, jos jäsen Záborská todella tarkoittaa tätä, äänestän sitä vastaan. Haluan selvennystä siitä, onko tässä vain kyse sen toteamisesta, että tällaisia perhemalleja on havaittu, vai onko kyse niiden tunnustamisesta ja hyväksymisestä. Meidän on ymmärrettävä mistä äänestämme.

Anna Záborská, esittelijä. – (SK) Kiitos arvoisa puhemies ja jäsen Zaleski. Tässä yhteydessä me tietenkin tunnustamme muut mallit.

Puhemies. – (ES) Asia on siis selvä, jäsen Zaleski: me panemme merkille, että ne ovat olemassa.

6.9. Lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjuminen (A6-0012/2009, Roberta Angelilli) (äänestys)

7. Äänestysesitykset

Suulliset äänestysesitykset

– **Mietintö: Gyula Hegyi (A6-0478/2008)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Erämaat ja niiden luonnon monimuotoisuus ovat lahja ja aarre, josta ihmisten on huolehdittava muuallakin kuin Euroopan unionissa. Euroopan unionin ponnistelut jäävät tehottomiksi, jos emme pysäytä trooppisten sademetsien tuhoamista, Aasian, Afrikan ja Amerikan vesistöjen ryöstökalastusta, jos emme levitä tehokkaammin oppia yhteisestä vastuustamme suojella luontoa ihmiseltä koko planeetalla. Näin tämäkin mietintö, jota minäkin kannatin, jää pelkäksi paperinpalaksi.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, jos haluamme pysäyttää luonnon monimuotoisuuden yhä nopeutuvan katoamisen, on hyvin tärkeää suojella Euroopan metsäerämaa-alueita ja vesien erämaa-alueita. Jotta yhteiset toimemme olisivat tehokkaita, on tärkeää ensinnäkin määritellä yksiselitteisesti erämaa-alueet ja määrittää niiden tarkka sijainti yhteisön kartalla.

On myös tärkeää kehittää asiantuntijoiden riskien ja erämaa-alueiden rappeutumiseen liittyvien prosessien analyysihin perustuva strategia. Tämä koskee erityisesti kotoperäisten lajien kanssa kilpailevien tulokaslajien ilmaantumista sekä jatkuvan ilmastomuutoksen vaikutuksia.

Toinen keskeinen seikka on matkailu laajassa merkityksessä. Viittaa erityisesti kestävästä kehityksen periaatteiden vastaisen tai jopa aggressiivisen matkailun vaikutuksiin. Jos haluamme lisätä yhteisön kansalaisten tietoisuutta näistä asioista, on tärkeää toteuttaa tiedotuskampanjoita, tarjota paikallisviranomaisten kautta erityistä rahoitusta ja tukea ruohonjuuritason aloitteita.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella Gyula Hegyita tästä asiakirjasta ja perusteellisesta tutkimuksesta.

Näinä maailmanlaajuisen ilmastomuutoksen ja ympäristöongelmien aikoina on selvää, että meidän on tarkasteltava Euroopan erämaa-alueita. Uskon, että meidän on tärkeää koordinoida strategiaa arvokkaiden erämaidemme suojelemiseksi ja elvyttämiseksi. Olemme vastuussa luonnolle asianmukaisesta maan käytöstä.

Kotimaassani Slovakiassa kaarnakuoriaisten lisääntyminen pakotti Tatra-vuorten alueen luonnonpuiston yksiköt käyttämään torjunta-aineita torjuakseen tämän hyönteisen korrosiiviset vaikutukset. Torjunta-aineet sisältävät kuitenkin sypermetriiniä, joka usein tuhoaa tervettä kasvustoa ja asettaa vakavia terveysriskejä alueen ihmisille ja eläimille.

Meidän on kaikkialla Euroopassa löydettävä keinot suojella tehokkaasti luontoamme ja erämaitamme aivan kuten meidän on Slovakiassa löydettävä paremmat torjuntakeinot tämän hyönteispopulaation dramaattiseen lisääntymiseen. Kehotan Euroopan parlamenttia toimimaan vastuullisesti ja nopeasti jäljellä olevien erämaiden suojelemiseksi.

– Mietintö: Malcolm Harbour (A6-0018/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Arvoisa puhemies, tuen mielelläni mietintöä esikaupallisista hankinnoista, koska sillä vähennetään suuresti innovaatioinvestointien riskejä. Taantuma-aikana tämä on hyvin tärkeä näkökohta. Esikaupallisten hankintojen onnistuminen antaa julkisille elimille mahdollisuuden tehdä yhteistyötä uusien tuotteiden kehittämisessä julkisten palvelujen laadun parantamiseksi. Uskomme tämän lisäävän pk-yritysten kiinnostusta esittää innovatiivisia ratkaisuja julkisen liikenteen ja terveydenhoidon laadun parantamiseksi, julkisten rakennusten energiankulutuksen vähentämiseksi ja kansalaisten suojelemiseksi turvallisuussuhkilta joutumatta puuttumaan heidän yksityisyyteensä. Uusi lähestymistapa auttaa Euroopan julkista alaa selviytymään perustavaa laatua olevista julkisista tehtävistä ilman valtiontukea samalla kun lisätään eurooppalaisten yritysten innovointikykyä. Annamme tällä mietinnöllä Euroopan komissiolle voimakkaan signaalin kiirehtiä ja tehdä joitakin erityisiä lainsäädäntömuutoksia.

– Mietintö: Anne Laperrouze (A6-0013/2009)

Jan Březina (PPE-DE). - (CS) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluan tässä vaiheessa ilmaista mielipiteeni kaasun tuotanto- ja siirtojärjestelmien eriyttämisestä hyväksytyn lainsäädännön yhteydessä. Kolmansille maille ehdotettu lupamenettely vaikuttaa järkevältä. Tämä on aivan ensimmäinen kerta, kun EU kiinnittää huomiota energiavarmuuteen kaasumarkkinoiden yhteydessä. Vastauksena kokemaamme kaasukriisiin on myös nopeutettava Venäjästä riippumattomien vaihtoehtoisten kaasuputkien rakentamista Eurooppaan. Nabuccon kaasuputken, jonka on määrä yhdistää Kaspianmeren alue Eurooppaan, kaltaiset suuret infrastruktuurihankkeet eivät ole mahdollisia ilman laaja-alaisesti yhdyntyneitä yrityksiä ja niiden investointeja. Näitä tuskin on jonoksi asti, jos yläpuolella leijuu eriyttämisen ja näin heikentyneen taloudellisen aseman uhka. Parlamentille mahdollinen ratkaisu olisi säätää eriyttämistä koskevasta poikkeuksesta uusien infrastruktuurien osalta siihen asti, kunnes investoinnit alkavat tuottaa. En tiedä olemmeko hyödyntäneet kaikki käytettävissä olevat mahdollisuudet tässä lainsäädännössä.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, yhteinen energiapolitiikka on tällä hetkellä yksi Euroopan unionin suurimmista haasteista. Vastauksemme haasteeseen on perustuttava solidaarisuuteen.

Me kaikki tiedämme, että Venäjä on edelleen yksi merkittävimmistä mutta myös hankalimmista kauppakumppaneistamme. Se, että Venäjä on pääasiallinen kaasuntoimittajamme, ei kuitenkaan saa tarkoittaa sitä, että se saisi erityiskohtelun. Esittelijä ehdottaa unionin politiikan höllentämistä Venäjän federaation suhteen. Minusta meidän on edelleen noudatettava tasapuolista mutta tiukkaa politiikkaa sellaista kauppakumppania kohtaan, joka käyttää energiaraaka-aineita aseena harjoittaakseen poliittista painostusta.

Korostamme, että energialähteiden monipuolistaminen on yksi keskeisistä energiavarmuuteen liittyvistä seikoista. Yksi keino tämän ratkaisemiseksi olisi vapautumisemme Venäjän raaka-aineista riippuvuudesta. Nabuccon kaasuputken rakentaminen ja muiden energialähteiden hyödyntäminen ovat askeleita tähän suuntaan.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme jälleen kerran pöyhkeilleet täällä parlamentissa vihreillä valtuuksillamme, ja puhujat ovat kilpailleet esittämällä yhä korkeampia epärealistisia ainoastaan uusiutuviin lähteisiin liittyviä energiatavoitteita ja hiilidioksidipäästöjen leikkaustavoitteita – kaikki siinä uskossa, että pelastamme planeettamme mitättömillä mutta kalliilla ponnisteluillamme.

Kyllä, meidän pitäisi käyttää ja edistää kestäviä energialähteitä, mutta suurimmalle osalle opinkappaleeksi muodostuneen asian ajaminen piittaamatta kustannuksista tai kannattavuudesta on torjuttava realismilla, myös sillä, ettei ilmastonmuutos ole uutta, se on syklinen prosessi, sekä tosiseikalla, että asettaessamme itsellemme näitä tavoitteita valmistusteollisuus siirtyy yhä voimakkaammin sinne, missä tällaiset rajoitukset eivät sido sitä. Jonain päivänä joudumme tekemään tiliä niistä tavoitteista, joilla EU nyt loistaa.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, äänestin jäsen Laperrouzen mietinnön puolesta, mutta myös useiden tarkistusten puolesta, joissa kaikissa kyseenalaistettiin ydinvoima tulevaisuuden energialähteenä. Niitä ei hyväksytty. Äänestämällä mietinnön puolesta kokonaisuudessaan tuen sen sisältämiä useita erinomaisia tekijöitä, mutta tunnustan myös, että enemmistö näkee ydinenergian osana Euroopan hiilidioksiditonta energiayhdistelmää.

Olen kuitenkin edelleen sitä mieltä, ettei tämä ole tulevaisuuden ratkaisu. Tulevaisuuden ratkaisu on valtava investoiminen uusiutuvaan energiaan ja sen kehittäminen.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Hyväksyn toisen strategisen energiakatsauksen lausekkeet, mutta haluaisin mainita joitakin kaasukriisiä koskevia näkökohtia. Nykyinen Ukrainan ja Venäjän välinen kaasukriisi ei valitettavasti ole ensimmäinen, ja se on vaikuttanut 15:een Keski-Euroopan ja Balkanin valtioon. En ole nähnyt lukuja kyseisten maiden kärsimien taloudellisten tappioiden määristä, mutta haluan korostaa moraalisia ja merkittäviä tappioita. Mitä EU:n kansalaiset ajattelevat, kun Ukrainan ja Venäjän välinen ilmeisesti poliittinen kriisi tuhoaa EU:n talouden, energiavarmuuden ja poliittisen vakauden eivätkä EU:n jäsenvaltiot kykene mihinkään toimenpiteisiin? Viittaen Slovakian ja Bulgarian aikomuksiin käynnistää uudelleen suljettujen turvallisten ydinvoimaloiden toiminta, mitä monet meistä parlamentin jäsenistä kannattavat. Aina kun keskustelemme EU:n säädöksestä, myös energia-alalla, korostamme, että kuluttaja on kaikkein tärkein, siis maallikko. Koska me alamme kiinnittää huomiota maallikkoon – Euroopan unionin kansalaiseen?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, monista kollegoista hiilidioksidipäästöjen 95 prosentin leikkaustavoite vuoteen 2050 mennessä voi vaikuttaa liialliselta, mutta jos hyväksymme – minä hyväksyn – IPCC:n viimeisimmän raportin vertaisarviointiin perustuvat tulokset, tämän tason leikkauksia tarvitaan, jos aiomme edelleen tähdätä kahden asteen lämpenemiseen.

Toiseksi, vaikka äänestin lukuisia ydinvoimaa koskevia tarkistuksia vastaan ydinfissioon liittyvien jatkuvien huolieni vuoksi, minulla ei ole ongelmia turvallisuusasioita tai ydinvoiman uusia sukupolvia koskevien viittausten kanssa. Monien muiden tavoin seuran ja mietin, onko ydinfuusio koskaan totta.

Kolmas seikka, jonka haluan merkille pantavaksi on jatkuva huoleni Irlannin tilanteesta ja sähköverkkomme eriyttämisen avoimuuden puutteesta, joka edelleen rajoittaa suuresti muiden tuottajien, varsinkin vaihtoehtoisia polttoaineita käyttävien tuottajien investointeja sillä seurauksella, että sähkön hinnat ovat Irlannissa Euroopan korkeimpia.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ennen täällä parlamentissa ollut kollegamme Simon Coveney on käsitellyt Irlannin korkeita energian hintoja, ja toivomme hänelle tässä menestystä.

Äänestin mietinnön puolesta, koska siinä käsitellään ilmastonmuutokseen liittyviä energiatehokkuuden ja energiavarmuuden kaltaisia järkeviä asioita. Monien irlantilaisien tavoin olen huolestunut ydinenergiasta, mutta minusta meidän on tunnustettava, että liitosyksiköiden ollessa käytössä me todennäköisesti käytämme ydinalan tuottamaa sähköä. Joten kyllä, tarvitaan ydinjätteen turvallista loppusijoittamista ja tämän teknologian uutta kehitystä koskevaa tutkimusta sen turvallisuuden ja varmuuden lisäämiseksi.

Tutkimusten puuttuessa olen edelleen huolissani ja äänestin huolieni mukaisesti tästä mietinnöstä. Erityisesti pahoittelen sitä, että tarkistus 37 hylättiin, sillä minusta se kuvasti varsin tasapuolisesti useita parlamentin huolenaiheita.

– Mietintö: Luís Queiró (A6-0501/2008)

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olin iloinen voidessani tukea jäsen Luís Queirón mietintöä suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteesta pienten lentokenttien osalta. Olemme aina pyrkineet EU:ssa yhden koon politiikkoihin, mutta EU:n on tunnustettava, että kaikki jäsenvaltiot ja paikalliset olot edellyttävät erilaisia ratkaisuja. Jäsen Queirón mietinnössä tätä tarkastellaan tyhjentävästi.

On olemassa pieniä lentokenttiä, keskikokoisia lentokenttiä ja suuria kansainvälisiä keskuksia. Emme halua EU:sta valtaisaan lentokenttärakennetta. Mietinnössä tasapaino on kohdallaan, ja näin meidän on tarkasteltava infrastruktuuriamme tulevaisuudessa. Tämä on yksi niistä syistä, joiden vuoksi olen hyvin haluton tukemaan omassa vaalipiirissäni Kaakkois-Englannissa kolmannen kiitoradan rakentamista Heathrow'n kentälle, sillä parempi ratkaisu olisi uusi lentokenttä Kentissä Thames-joen suistossa.

– Mietintö: Anna Záborská (A6-0492/2008)

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Käytännössä voidaan havaita, että 45 artiklan 2 kohdan mukaisessa menettelyssä on vakavia puutteita. Sen lisäksi, ettei asian esittelijän lisäksi kukaan muu saa käyttää siitä puheenvuoroa täysistunnossa, jopa esittelijältä riistetään mahdollisuus käsitellä yksittäisiä tarkistusehdotuksia, jotka ovat mietinnön kannalta ongelmallisia.

En äänestänyt vihreiden ryhmän tarkistusehdotuksen puolesta, koska uuden version kahdessa kohdassa esitetään varauksia puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallan ehdotuksesta. Koska kyseessä ei ole neuvoston virallinen kanta, tällaiset suositukset ovat ennenaikaisia ja usein niillä on kielteisiä vaikutuksia.

Jos työelämän on oltava yhteensovitettavissa perhe-elämän kanssa, on ammatillinen ura asetettava samanarvoiseksi muun kuin ansiotyön kanssa, jota tehdään sukupolvien välisen solidaarisuuden yhteydessä. Olen vakuuttunut siitä, että mietinnöllä luodaan uusia kannustimia niiden miesten ja naisten kohtaaman moninaisen syrjinnän poistamiseksi, jotka vapaaehtoisesti päättävät huolehtia rakkaista lähimmäisistään.

Haluan kiittää esittelijä Anna Záborskáa hänen työstään, mutta pahoittelen sitä, että käsittelymenettelyn vuoksi emme ole äänestäneet hänen mietintöluonnoksestaan.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, en kannata sukupuoleen perustuvasta syrjimättömyydestä ja sukupolvien välisestä solidaarisuudesta laadittuun Záborskán mietintöön juuri esitettyjä tarkistuksia. Kypsan eurooppalaisen yhteiskunnan on opittava näkemään lasten ja muiden hoitoa tarvitsevien kokoaikainen hoivatyö työelämän täysiarvoisena vaihtoehtona. Vihreiden ehdotus, joka on tämän puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallan lähestymistavan vastainen ja jossa sitä kutsutaan taantumukselliseksi, on mielestäni virheellinen ja epäkypsä, vaikka Euroopan parlamentin jäsenet ovat valittavasti äänestäneet sen puolesta. Kyse ei todellakaan ole taantumuksellisesta naisen asettamisesta riippuvuussuhteeseen miehestä, vaan tavasta palauttaa perheen asema yhteiskunnassa tarjoten myös miehille yhtäläiset oikeudet. Nykyisin myös miehet työntävät lastenvaunuja ja hoitavat lapsia sairaaloissa. Ne miehet ja naiset, jotka omistavat osan elämästään lapsista ja sairaalloisista vanhemmistaan huolehtimiselle, tekevät yhteiskunnan kannalta merkittävää työtä, jota ei tulevaisuudessa saa pitää alempiarvoisena tehtävänä. Olen iloinen siitä, että puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta on asettanut tämän lähestymistavan painopistealakseen. Meidän on pyrittävä luomaan sellaiset olot, joissa tämän tehtävän valitseva nainen tai mies ei joudu kokemaan syrjintää työmarkkinoilla vaan voi valita useista vaihtoehtoista tasapainottaakseen työ- ja perhe-elämää joustoturvan periaatteiden mukaisesti. Meidän on tuettava vanhemmuutta sekä sukupolvien välistä joustoturvaa sen sijaan, että heikentäisimme sitä työlaainsäädännön asettamalla esteillä. Viime vuosisadan ennakkoluulot pahentavat demografista kriisiä. Záborskán mietintö oli askel oikeaan suuntaan, ja vastustan sen tarkistettua versiota, joka hyväksyttiin.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (CS) Minäkin haluan ilmaista täyden tukeni jäsen Záborskälle, joka esitteli oma-aloitteisen mietintönsä, jossa todellakin tarkastellaan ja korostetaan sukupolvien välisen solidaarisuuden tarvetta yksittäisten perheenjäsenten kesken. Kyse ei ole vain nuoremman sukupolven, perheen uusien tulokkaiden hoitamisesta. Monissa tapauksissa meidän on myös ratkaistava saman perheen vanhempien jäsenten hoito-ongelmat.

Minusta puheenjohtajavaltio Tšekki on aivan oikein käsittänyt nykyisen demografisen tilanteen edellyttämän kiireellisen toiminnan tarpeen – ja on otettava huomioon myös taloudelliset näkökohdat – ja vastustan vihreiden kantaa. He ovat esittäneet virheellisen tarkistusehdotuksen, jossa aliarviodaan tätä perusteltua aikomusta. Tuen täysin jäsen Záborskán mietintöä.

Lopullista mietintöä koskevassa äänestyksessä äänestyskoneeni ei toiminut. Kannatin jäsen Záborskán kantaa.

Ivo Strejček (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä kärsivällisyydestänne ja suvaitsevaisuudestanne. Käytän mahdollisuuden selittääkseni miksi äänestin vihreitä ja heidän tarkistuksiaan vastaan. En halua äänestää puheenjohtajavaltio Tšekkiä vastaan.

Ensimmäinen huomautukseni on se, ettei puheenjohtajavaltio Tšekki vaadi erityisiä muutoksia niin kutsuttuihin Barcelonan tavoitteisiin, vaan keskustelun käynnistämistä uudelleen näiden tavoitteiden mahdollisesta tarkistamisesta. Toiseksi huomautan olevan selvää, että erilaiset yhteiskunnalliset, kulttuuriset ja taloudelliset olot tuskin antavat mahdollisuutta saavuttaa yleisesti ja yhtäläisesti Barcelonan tavoitteita kaikkialla EU:ssa. Lisäksi mietinnössä ei oteta huomioon muita tekijöitä, kuten kaikkien perheiden vapauksia ja lasten etuja. Viimeisenä muttei vähäisimpänä Barcelonan tavoitteiden saavuttaminen on vaikeaa myös siksi, että lastenhoito kuuluu aivan perustellusti kansallisten hallitusten toimivaltaan.

Philip Claeys (NI). – (NL) Minäkin aion äänestää Záborskán mietinnön puolesta, sillä se oli kaiken kaikkiaan tasapuolinen mietintö, jossa ei soruttu perinteisiin ja poliittisesti korrekteihin kliseisiin syrjinnän kaltaisen asian tai sen merkityksen suhteen.

Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmän esittämä tarkistus, jota vastaan äänestin, on itse asiassa täysin mitätöinyt mietinnön ja siihen sisältyy joitakin hyvin kyseenalaisia osatekijöitä, kuten hyökkäys puheenjohtajavaltio Tšekkiä vastaan ja aiheeton väite, jonka mukaan lasten kotihoidolla olisi itse asiassa sukupuolirooleja vahvistava vaikutus. Väite on todella heikko, mutta ilmeisesti mikä tahansa pikkuasia riittää riidankylvämiseen ja keskustelun, todellisten argumenttien esittämisen estämiseen esimerkiksi kotona olevien vanhempien palkasta.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, äänestin Záborskán mietinnön puolesta erityisesti siksi, että siinä tunnustetaan naisten kotona tekemä työ. Luonteeltaan hoitavaa, hoivaavaa ja opettavaa työtä olisi arvostettava asianmukaisesti. Itse asiassa jos tällaista työtä tehdään kodin ulkopuolella, se tunnustetaan ja otetaan huomioon BKT:n laskennassa. Nobelin palkinnon saanut Gary Becker viittaa kotitöitä tekevien henkilöiden merkittävään taloudelliseen panokseen koko yhteiskunnan taloudellisessa kehityksessä. Mitä tulee perheen määritelmään, puolaksi termi merkitsee lisääntymiskykyistä yksikköä, eikä se näin ollen käsitä samaa sukupuolta olevien liittoja.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestin Záborskán mietinnön puolesta. Vihreät vastustivat sitä ja aloittivat sitä koskevan vaihtoehtoisen keskustelun. Olen sitä mieltä, että yhteisiin arvoihin perustuvana yhteisönä meidän on Euroopassa varmistettava, että erityisesti perheen perustavilla naisilla on oikeus tehdä valinta joko työn lopettamisesta kokonaan tai osa-aikatyöstä synnytyksen jälkeen, jotta voivat hoitaa lastaan. Olin hyvin onnekas, koska äitini pystyi tekemään tämän valinnan, ja minun on todettava, että siitä on ollut minulle hyötyä.

Jos äitini olisi epäonnekseen joutunut eroamaan 20 vuoden avioliiton jälkeen, hän olisi joutunut hyvin vaikeaan tilanteeseen, sillä hän ei olisi saanut mitään sosiaaliturvaa, varsinkaan eläkettä. Olen taistellut 40 vuoden ajan sen vuoksi, että naisia, jotka päättävät omistautua perheelleen ja lapsilleen, ei syrjittäisi eivätkä he joutuisi kokemaan vääryyttä tämän valintansa vuoksi. En voi äänestää sellaisen ajatusmallin puolesta, jossa lapset ja aikuiset annetaan valtion hoidettaviksi kehdosta hautaan.

Pahoittelen sitä, että naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietintö hylättiin. Sitä vastaan äänestänyt enemmistö teki karhunpalveluksen naisille, perheille ja yhteiskunnalle.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin kiitollinen Anna Záborskälle tästä mietinnöstä. Vaikka ryhmälläni oli jotakin huomautettavaa siitä, katson hänen käsitelleen jotakin, jolla on EU:n kannalta perustavaa laatua olevaa merkitystä.

EU:n väestönkasvu vähenee nopeasti. Naisten merkitystä perheiden kasvattajina ei monessa jäsenvaltiossa tunnusteta panoksena kansalliseen BKT:een. Naiset ja äidit ovat olennainen osa yhteiskuntamme työelämää, ja vaalipiirissäni Kaakkois-Englannissa miljoonat äidit hoitavat lapsiaan. Heidän panoksensa Yhdistyneen kuningaskunnan BKT:een ja oman alueeni hyvinvointiin on valtiollemme todella tärkeä.

Tässä mietinnössä heidän panoksensa uskoakseni tunnustetaan ensimmäistä kertaa Euroopan unionissa. Meidän on kannustettava parlamenttia tarkastelemaan näitä asioita teknisesti ja yksityiskohtaisesti tulevaisuudessa, jotta taataan sukupuolten välinen tasa-arvo ja solidaarisuus.

– **Mietintö: Roberta Angelilli (A6-0012/2009)**

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä ja järkytymme sen pahuudesta. Käytännössä jokainen puhuja tuomitsi aivan oikeutetusti pedofiiliset teot ja lasten pornografisen hyväksikäytön. Myös Internetin väärinkäyttö sai monet raivostumaan.

On kuitenkin valitettavaa, että tällaisesta yksimielisyydestä huolimatta monissa jäsenvaltioissa ei ole saavutettu samaa lasten hyväksikäytön kriminalisoinnin tasoa. Lasten houkuttelulla, seksuaalisella hyväksikäytöllä tai lapsipornografialla ei ole sijaa missään EU:ssa, eikä meidän pidä sietää sitä. Hiljaisuus on pedofilian paras ystävä. Se on havaittu kirkkoissa, perheissä ja yhteisöissä, joissa on katsottu muualle, mikä on johtanut skandaaleihin, joita on paljastunut eri jäsenvaltioissa.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, olin iloinen voidessani tukea mietintöä juuri nyt, mutta haluan lisätä aiempiin huomautuksiini, että seitsemän valtiota ei ole vielä sitoutunut Euroopan neuvoston yleissopimukseen tai YK:n valinnaiseen pöytäkirjaan, jotka sisältävät nykyaikaisia välineitä lapsikaupan, prostituution ja pornografian torjumiseen. Valitettavasti minun on kerrottava, että tämä koskee myös kotimaatani Tšekin tasavaltaa, joka tietenkin haluaa torjua tätä entistä tehokkaammin, mutta joka on jo pitkään ratkaissut asian sisällyttämällä lainsäädäntöonsa oikeussubjektien rikosoikeudellisen vastuun. Tietenkin nämä oikeussubjektit organisoivat lapsikauppaa ja saavat siitä valtavia voittoja. Kehotan siis puheenjohtajavaltio Tšekkiä varmistamaan, että tämä kotimainen ongelma ratkaistaan, ja että se toimii esimerkkinä muille EU:n jäsenvaltioille.

Kirjalliset äänestyselitykset

– **Mietintö: Angelika Niebler (A6-0006/2009)**

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tämänkaltaiset sopimukset ovat elintärkeitä Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisten siteiden vahvistamisen kannalta. Nyt kun uudet, nousevat markkinat kiristävät kilpailua yhä enemmän, on erittäin tärkeää, että me hallitsemme tilanteen. Mielestäni mietintö tuo tämän näkemyksen esiin erinomaisesti.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Angelika Nieblerin mietinnön puolesta, sillä EU:n ja Yhdysvaltojen välinen tieteellinen ja teknologinen yhteistyö on ehdoton välttämättömyys. Tämän sopimuksen on innoitettava molempia osapuolia, sekä Yhdysvaltoja että Euroopan yhteisöä, korjaamaan yhteistä satoa tutkimusohjelmien avulla aikaansaadusta tieteellisestä ja teknisestä kehityksestä. Sopimus hyödyttää niin tiedeyhteisöä, teollisuutta kuin tavallisia kansalaisiakin helpottamalla ideoiden vaihtoa ja asiantuntemuksen siirtämistä. Haluan korostaa, että Yhdysvallat on tieteen ja teknologian alan globaali johtaja.

Meidän on pidettävä mielessä, että sopimus perustuu molemminpuolisen hyödyn periaatteisiin ja että se edistää osallistumista yhteistoimintaan, kuten osallistumista koordinoituihin yhteisiin hanke-ehdotuspyyntöihin ja mukaan pääsyä toinen toistemme ohjelmiin ja toimintoihin. Immateriaalioikeuksien tehokasta suojaamista ja tasapuolista jakamista tukevia periaatteita edistetään aktiivisesti. Ehdotuksessa säädetään myös EU:n asiantuntijoiden ja virkamiesten vierailuista sekä Euroopan yhteisössä ja Yhdysvalloissa järjestettävistä työpajoista, seminaareista ja tapaamisista.

Toivon, että sopimus edistää myös Lissabonin strategiaa, jonka yhtenä tavoitteena on luoda tietopohjainen Eurooppa. Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin perustamisen jälkeen Euroopan yhteisön ja Yhdysvaltojen välinen tieteellinen ja teknologinen yhteistyö tulee synnyttämään uusia mahdollisuuksia.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Jäsen Niebler on esitellyt mietinnön EU:n ja Yhdysvaltojen välisen sopimuksen jatkamisesta kolmannen kerran. Mietintö tukee neuvoston päätöstä Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen jatkamisesta. Kyseessä on molemmille osapuolille hyödyllinen sopimus, joka edistää tieteellistä asiantuntemusta ja teknologian kehitystä. Olen sen vuoksi ehdottomasti sopimuksen kannalla.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) EU:n ja Yhdysvaltojen välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen jatkaminen on ilman muuta myönteinen askel eurooppalaiselle tutkimukselle. Tästä kertoo myös sopimusta selvästi tukeva äänestystulos.

Kokemus on kuitenkin osoittanut kerta toisensa jälkeen, että hedelmällisintä yhteistyö on silloin, kun kaksi eri instituutioita edustavaa tutkijaa tekee yhteistyötä yhdessä suunnitellun ja yhteisesti rahoitetun hankkeen puitteissa. Jotta Yhdysvaltojen kanssa tehtävä tieteellinen yhteistyö olisi mahdollisimman hedelmällistä,

pyydän komissiota laatimaan nimenomaisesti yksinkertaisia, hankekohtaisia rahoitusvälineitä yhteisten tutkimusapurahojen myöntämiseksi yhdysvaltalaisille ja eurooppalaisille tutkijoille. On hyvä, että sopimukseen on sisällytetty selväsanaisesti sellaisia aloja kuin biolääketiede, nanoteknologia ja avaruustutkimus. Toivon, että sopimukseen sisällytettäisiin myös muita huippualoja, kuten kantasolututkimus. Joihinkin tutkimusaloihin liittyvien perusteltujen eettisten ongelmien tulisi innostaa meitä pohtimaan näitä ongelmia yhdessä, ei etää yhteistä tieteellistä kehitystä.

EU kiinnostaa amerikkalaisia tutkijoita yhä enemmän erityisesti Euroopan tutkimusneuvoston apurahojen ansiosta. EU:lla on nyt tarvittavat välineet lisätä EU:hun tulevien tutkijoiden määrää ja heidän oleskelujensa kestoja. EU:n on varmistettava, että sen aivotuonti ylittää aivoviennin määrän.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Yhdysvaltojen kanssa solmitun tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen jatkaminen osoittaa, että EU:n ja Yhdysvaltojen välinen yhteistyö ja molempien kannalta hyödylliset vaihdot tutkimuksen ja innovaation huippualoilla ovat tarpeen.

Avaruus- ja turvallisuusalojen sisällyttäminen sopimukseen on merkittävä askel kohti EU:n ja Yhdysvaltojen suhteiden lujittamista, joka on PPE-DE-ryhmän keskeinen tavoite. Yhteistyön on katettava myös siviili- ja sotilasyhteistyön muotoja yhteistä etua koskevilla aloilla, myös urauurtavilla aloilla, kuten uusien avaruusteknologioiden, nanoteknologioiden ja puolustuksen tutkimuksen alalla.

Olen vakuuttunut, että EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyö voi parantaa tuloksia, jotka on saatu aikaan kansainvälisellä avaruusasemalla sekä viestintäsatelliittien alalla, joka on varsin arka ala. Pidän myös tärkeänä yhteistyötä kolmansien maiden, erityisesti Venäjän, kanssa pääasiassa GPS-, Glonass-, ja Galileo-järjestelmien tyyppisten hankkeiden yhteydessä.

Kaikkien sidosryhmien on voitava hyötyä yhden osapuolen saavuttamista arvokkaista tuloksista, oli kyse sitten siviilialalla tehdystä tai sotilasalalla tehdystä ja siviilikäyttöön sovellettavasta innovaatiosta. Turvallisuus on nimittäin nykyihmisten suurin huolenaihe kaikkialla maailmassa, ja uusien edistysaskelten jakaminen ei ainoastaan kerro molemminpuolisesta luottamuksesta ja kumppanuudesta, vaan se myös takaa, että innovaatioita käytetään ainoastaan ihmiskunnan kannalta myönteisellä tavalla.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Haluan ilmoittaa tukevani mietintöä, joka koskee EU:n ja Yhdysvaltojen välisestä tiede- ja teknologiayhteistyöstä laaditun sopimuksen jatkamista.

Äänestyslaitteeni ei toiminut, joten haluaisin antaa puoltavan ääneni kirjattavaksi rekisteriin tällä tavoin.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), kirjallinen. – (DE) Vastustin äänestyksessä Angelika Nieblerin mietintöä Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen jatkamisesta (A6-0006/2009).

Jatketun sopimuksen sisältö poikkeaa aiemman sopimuksen sisällöstä, sillä sopimukseen on lisätty avaruustutkimusta ja turvallisuustutkimusta koskevat kohdat. Koska sekä Yhdysvallat että EU suunnittelevat selvästi käyttävänsä avaruutta sotilaallisiin tarkoituksiin ja koska ne määrittelevät turvallisuuden ensisijaisesti sotilaallisesta näkökulmasta, voidaan perustellusti olettaa, että yhteistyösopimusta tullaan käyttämään myös sotilaallisiin tarkoituksiin.

Yhteistyö tieteen ja tutkimuksen alalla on erittäin tärkeää. Sitä on kuitenkin käytettävä vain siviilitarkoituksiin. Vastustan yhteistyön kanavoimista sotilaallisiin tarkoituksiin.

Lydie Polfer (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Sopimus, jonka jatkamista mietinnössä ehdotetaan, solmittiin alun perin joulukuussa 1997 ja sitä jatkettiin ensimmäisen kerran vuonna 2003. Jatkamisen ansiosta osapuolet saattoivat jatkaa, parantaa ja tiivistää yhteistyötään yhteistä etua koskevilla tieteellisillä ja teknisillä aloilla.

Yhteistyö on hedelmällistä molempien kannalta, sillä molemmat osapuolet voivat hyötyä jomman kumman tutkimusohjelmien aikaansaamista tieteellisistä ja teknologisista edistysaskelistä. Lisäksi yrityksemme ja kansalaisemme voivat hyötyä tulevasta asiantuntemuksen siirrosta.

Tämä yhteistyö on osa teknologian tutkimusta ja kehitystä koskevaa eurooppalaista politiikkaa, joka muodostaa merkittävän osan EU:n lainsäädännöstä. Yhteistyön ansiosta voimme lujittaa eurooppalaisen teollisuuden tieteellistä ja teknologista perustaa sekä lisätä teollisuutemme kansainvälistä kilpailukykyä.

Zuzana Roithová (PPE-DE), kirjallinen. – (CS) En tällä kertaa äänestänyt EU:n ja Yhdysvaltojen välisen tieteellisen ja teknologisen yhteistyön jatkamista koskevan mietinnön puolesta. En äänestänyt mietinnön

puolesta siitäkään huolimatta, että EU:n ja Yhdysvaltojen panos tällä alalla on maailman suurimpia ja useat keskenään yhteistyötä tekevät tiedeinstituutit johtavat globaalia tieteellistä ja teknologista kehitystä ja edistävät osaltaan monien maailmanlaajuisten ongelmien ratkaisemista. Pitkää aikaväliä ajatellen olen kuitenkin pettynyt komission ja neuvoston haluttomuuteen päästä Yhdysvaltojen kanssa sopimukseen tiedettä ja tutkimusta koskevista eettisistä peruseriaateista. Olen pahoillani, että uuteenkaan sopimukseen ei ole sisällytetty niitä koskevia määräyksiä. Tämä on vastuutonta ihmiskuntaa kohtaan ja epähuomaavaista niiden tutkijoiden kannalta, jotka vapaaehtoisesti pitävät yllä tiettyjä eettisiä periaatteita, siinä missä toiset tutkijat kiertävät niitä. Tämä koskee erityisesti bioteknologiaa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin Angelika Nieblerin Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen jatkamisesta laatiman mietinnön puolesta. Tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskeva sopimus tuli voimaan vähän yli 10 vuotta sitten ja sitä on jatkettu jo kerran, viisi vuotta voimaantulon jälkeen. Sopimusta on mielestäni ehdottomasti jatkettava jälleen, jotta voimme tukea tieteellistä ja teknologista yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa yhteisillä painopistealueilla molemmipuolisten sosioekonomisten hyötyjen saavuttamiseksi.

Olen myös tyytyväinen siihen, että sopimuksen ehdot on säilytetty käytännössä katsoen ennallaan, joitain teknisiä muutoksia lukuun ottamatta. Pidän lisäksi onnistuneena päätöstä sisällyttää sopimukseen uusina aloina avaruustutkimus ja turvallisuusala.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välisen tieteellistä ja teknologista yhteistyötä koskevan sopimuksen jatkamisesta laaditun mietinnön puolesta, sillä mielestäni kaikki tieteellinen yhteistyö voi johtaa uusiin löytöihin, jotka voivat vuorostaan tukea ihmiskunnan kehitystä ja evoluutiota. Yhdysvallat on yksi maailman suurimmista tieteellisen tutkimuksen vetureista. Katson siksi, että tieteellisen yhteistyön jatkaminen sen kanssa on hyödyllistä jokaisen Euroopan unionin jäsenvaltion kannalta.

– Mietintö: Angelika Niebler (A6-0005/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Sopimuksen uusiminen viideksi vuodeksi eteenpäin olisi hyödyllistä molempien osapuolten kannalta, sillä se mahdollistaisi Venäjän ja Euroopan yhteisön välisen tiede- ja teknologiayhteistyön jatkumisen.

Uusitun sopimuksen sisältö vastaa täysin 20. helmikuuta 2009 raukeavan sopimuksen sisältöä, joten ei olisi mitään järkeä jatkaa keskusteluja sopimuksen uusimisesta tavalliseen tapaan.

Sopimuksen pikainen uusiminen on molempien osapuolten etujen mukaista. Tämän vuoksi ehdotetaan yksivaiheista menettelyä (yksi menettely ja yksi asiakirja, jotka liittyvät sopimuksen allekirjoittamiseen ja laatimiseen). Sopimuksen molemmat osapuolet tekevät parhaansa varmistaakseen yhteistyön jatkumisen, erityisesti sellaisten toimien toteuttamisen osalta, joissa kolmansien osapuolten on oltava osallisina, yhteistyösopimuksen mukaisesti. Tuen tätä ehdotusta kaikilta osin.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Angelika Nieblerin mietinnön puolesta, sillä EU:n ja Venäjän välinen tieteellinen ja teknologinen yhteistyö on välttämätöntä. EU:n ja Venäjän välisen sopimuksen on innoitettava sekä Euroopan yhteisöä että Venäjää korjaamaan yhteistä satoa tutkimusohjelmien avulla aikaansaadusta tieteellisestä ja teknisestä kehityksestä.

Sopimus hyödyttää niin tiedeyhteisöä, teollisuutta kuin tavallisia kansalaisiakin helpottamalla ideoiden vaihtoa ja asiantuntemuksen siirtämistä. Huomautan, että tämä sopimus perustuu samankaltaisiin periaatteisiin kuin EU:n ja Yhdysvaltojen välinen tiedettä ja teknologiaa koskeva sopimus.

Meidän on pidettävä mielessä, että sopimus perustuu molemmipuolisen hyödyn periaatteisiin ja että se edistää osallistumista yhteistoimintaan, kuten osallistumista koordinoituihin yhteisiin hanke-ehdotuspyyntöihin ja mukaan pääsyä toinen toistemme ohjelmiin ja toimintoihin.

Immateriaalioikeuksien tehokasta suojaamista ja tasapuolista jakamista tukevia periaatteita edistetään aktiivisesti. Ehdotuksessa säädetään myös EU:n asiantuntijoiden ja virkamiesten vierailuista sekä Euroopan yhteisössä ja Venäjällä järjestettävistä työpajoista, seminaareista ja tapaamisista. Vuosi 2009 on Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi. Toivon, että tämä sopimus auttaa osaltaan tehostamaan EU:n ja Venäjän välistä strategista kumppanuutta.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Jäsen Niebler on esitellyt mietinnön Euroopan yhteisön ja Venäjän välisen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen uudistamisesta. Venäjän ja EU:n välinen rauhanomainen yhteistoiminta ja yhteistyö on hyödyllistä molempien osapuolten kannalta, sillä se edistää tieteellistä osaamista ja tutkimusta. Tuen tätä mietintöä täydestä sydäimestäni.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Venäjän kanssa tehdyn tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan kumppanuussopimuksen uusiminen on tärkeä askel EU:n ja Venäjän federaation välisten suhteiden normalisoimisessa ja lujittamisessa samalla, kun se vähentää osapuolten välisiä jännitteitä.

Ei kuitenkaan riitä, että normalisoimme suhteet ainoastaan näiden alojen yhteistyön osalta. EU:n ja Venäjän on ennen kaikkea löydettävä keino lujittaa kumppanuuttaan ja tehdä yhteistyötä turvallisuutta koskevien politiikan alojen suhteen, erityisesti energian toimitusvarmuuden alalla. Hiljattain koettu kaasukriisi teki selväksi, että meidän on löydettävä vakavasti otettava ja yhdenmukainen tapa käsitellä ongelmaa, joka johtuu Euroopan unionin riippuvaisuudesta suhteessa energian toimittajiinsa.

Emme saa myöskään unohtaa Georgian kriisiä, joka vaaransi joksikin aikaa Euroopan koko kylmän sodan jälkeisen rakenteen.

Kaikkien globalisaation ja maailmanlaajuisen kriisin asettamien haasteiden edessä Venäjällä on keskeinen asema, eikä sitä voida sulkea pois neuvotteluista tai jättää huomiotta neuvottelujen kuluessa. Venäjän federaation on kuitenkin noudatettava näitä sopimuksia ja tavanomaisia kansainvälisiä määräyksiä.

Vetoan Euroopan komissioon ja Tšekin puheenjohtajuuteen ratkaisujen löytämiseksi näihin ongelmiin mahdollisimman pian niiden oman edun vuoksi sekä Euroopan kansalaisten ja muiden kumppanivaltioiden, Ukrainan ja Moldovan, parhaaksi.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – Haluan ilmoittaa tukevani mietintöä, joka koskee EU:n ja Venäjän välisestä tiede- ja teknologiayhteistyöstä laadittua sopimusta.

Äänestyslaitteeni ei toiminut, joten haluaisin antaa puoltavan ääneni kirjattavaksi rekisteriin tällä tavoin.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Äänestin Euroopan yhteisön ja Venäjän välisen tiede- ja teknologiayhteistyön puolesta, sillä EU:n on välttämätöntä rakentaa vahvoja, vakaita ja aidosti läheisiä suhteita Venäjän federaation kanssa. Mielestäni tiede- ja teknologiayhteistyö on erinomainen tapa rakentaa tällaista suhdetta. Sekä Euroopan yhteisö että Venäjä ovat saaneet aikaan merkittäviä tieteellisiä edistysaskelia, joista voi olla hyötyä molemmille osapuolille. Euroopan yhteisö voi varmasti hyötyä tällaisesta yhteistyöstä omien tiede- ja teknologiahankkeidensa toteuttamisessa ja hiomisessa. Haluan kuitenkin korostaa, että aitojen, läheisten suhteiden rakentaminen edellyttää myös toisen osapuolen halukkuutta ja luotettavuutta.

Viime päivinä Venäjä on osoittanut olevansa varsin epäluotettava kauppakumppani. Venäjän federaation toimet aiheuttivat useissa Euroopan unionin maissa kaasukriisin, joka uhkasi suoraan jäsenvaltioiden talouksia. Tämä osoitti, mitä haittoja riippuvuus Venäjästä energia-alalla tuo mukanaan. Jotta tiede- ja teknologiayhteistyöstä voi tulla onnistunutta, tällaiset tapahtumat eivät saa toistua.

Zuzana Roithová (PPE-DE), kirjallinen. – (CS) Äänestin Yhdysvaltojen kanssa tehtyä sopimusta vastaan ja äänestin myös EU:n ja Venäjän välistä tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevasta sopimuksesta laadittua mietintöä vastaan. Äänestin näitä sopimuksia vastaan aivan samasta syystä. Olen pahoillani, ettei niihin sisälly kappaletta, jossa sovitaan tutkimusta koskevista yhteisistä eettisistä rajoituksista. On valitettavaa, että komissio ja neuvosto aliarvioivat tutkimuksen tätä erittäin tärkeää aspektia, eivätkä edes yritä päästä sitä koskevaan sopimukseen. Ikään kuin ne eivät tietäisi, että eettisillä rajoilla on, enemmän kuin missään muualla, paikkansa tieteessä, missä etukäteinen varovaisuus on todella tarpeen. Kun kyseessä on tiede ja tutkimus, joita rahoitetaan julkisin varoin, kansainvälinen eettisiä periaatteita koskeva sopimus puolustaa erityisen hyvin paikkaansa osana tällaista yhteistyösopimusta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin jäsen Nieblerin EU:n ja Venäjän tiedeyhteistyötä koskevan sopimuksen uudistamisesta laatiman mietinnön puolesta. On tosiaankin tarpeen uudistaa sopimus, joka laadittiin neuvostohallituksen kanssa vuosia sitten. Euroopan unionin ja Venäjän välinen yhteistyö on saanut aikaan erinomaisia tuloksia, sillä osapuolet ovat yhdistäneet voimansa yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi: parantaakseen yhteistä hyvinvointia.

Pidän siksi jäsen Nieblerin aloitetta tervetulleena ja korostan, että EU:n ja Venäjän välisten diplomaattisuhteiden jatkuvuudella ja pysyvyydellä on kansainvälisen geopoliittisen tasapainon säilyttämisen kannalta suuri merkitys.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) Tämä sopimus vahvistaa EU:n sisämarkkinoita ja standardeja koskevaa yhteistyötä sekä kuluttajan suojaa useista syistä.

Ensinnäkin tiede on globaali ala, ja innovaatiot, jotka voimme jakaa, vievät ihmiskunnan edistystä kokonaisuutena pidemmälle. Tulokset, jotka voimme saavuttaa, ovat erityisesti ja yleisesti myönteisiä.

On kyse sitten autoteollisuudesta, joka pyrkii vähentämään päästöjä, tai yliopistoista, jotka luovat strategisesti tärkeitä suhteita, tätä sopimusta tukemalla voidaan saada aikaan tuntuja etuja.

Myös kuluttajat hyötyvät siitä välillisesti, sillä yhteistyön ansiosta saamme parhaat tutkijat vastaamaan mahdollisimman luotettavasti kysymyksiin, jotka askarruttavat meitä kaikkia.

Daniel Strož (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Saattaa näyttää siltä, että neuvoston päätösluonnoksen hyväksyminen sopimuksesta, jolla uusitaan Euroopan yhteisön ja Venäjän välinen tiede- ja teknologiayhteistyötä koskeva sopimus, on vain vähäpätöinen muodollisuus. En kuitenkaan usko niin. On käymässä yhä selvemmäksi, että Venäjä on kiireesti hyväksyttävä EU:n strategiseksi kumppaniksi. Venäjän ikuisen tuomitsemisen ja möröksi leimaamisen on loputtava. Meidän on siksi oltava avoimia kaikelle EU:n ja Venäjän väliselle yhteistyölle eri tasoilla ja eri muodoissa. Yhteistyö Venäjän kanssa voi nousta hyvin merkittävään ja ehdottoman myönteiseen asemaan myös nykyisessä, vakavassa talouskriisissä. Venäjää ei voida erottaa Euroopasta. Se on osa Eurooppaa, halusimme sitä tai emme, ja yhteistyö sen kanssa voi pian osoittautua Euroopalle elintärkeäksi.

– **Mietintö: Gyula Hegyi (A6-0478/2008)**

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Kun me puhumme erämaista, tarkoitamme luonnonympäristöä, johon ihminen ei ole vaikuttanut merkittävällä tavalla, toisin sanoen koskemattomia alueita. Erämaa voi viitata sekä maa- että merialueisiin.

Erämaita voidaan lähestyä kahdesta näkökulmasta: toisaalta luonnon suojelun ja toisaalta sen säilyttämisen näkökulmasta. Nämä ovat kaksi erillistä käsitettä. Luonnon suojelu voidaan määritellä ”luonnon oikeaksi käytöksi”, kun säilyttämisellä taas tarkoitetaan ”luonnon suojaamista käytöltä”. Uskon, että suojelu ja säilyttäminen voivat olla toisistaan erillisiä, mutta niiden soveltaminen riippuu kulloisestakin alueesta. Esimerkiksi Eurooppa on liian pieni sisältääkseen kansalaisiltaan kiellettyjä alueita. Metsät kattavat noin kolmanneksen Euroopan maa-alasta, josta vain noin 5 prosenttia on erämaata.

Useimmat Euroopan erämaat on jo suojattu Natura 2000 -verkoston puitteissa. Natura 2000 on eurooppalainen verkosto, joka kattaa jo EU:n arvokkaimmat ja monimuotoisimmat alueet. Olen yhtä mieltä siitä, että erämaita koskevaa lisälainsäädäntöä ei tarvita, sillä suurin osa erämaista on jo suojattu Natura 2000 -verkostolla. On kuitenkin tärkeää kartoittaa erämaa-alueita ja jakaa ne metsäerämaa-alueisiin, makean veden erämaa-alueisiin ja suolaisen veden erämaa-alueisiin.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta. Euroopalla on useita syitä olla kiinnostunut suojelluista erämaa-alueista. Ne ovat ennen kaikkea turvapaikkoja ja geenivarastoja monille lajeille, jotka eivät selviydy vähänkään muuttuneissa olosuhteissa. On myös monia lajeja, joita ei vielä ole löydetty ja tutkittu. Useimmat niistä elävät maaperässä tai lahoppuissa ja ovat hyvin herkkiä muutoksille. Erämaiden kaltaiset häiriöttömät alueet ovat täydellisiä paikkoja luonnossa tapahtuvien muutosten ja luonnon evoluution seuraamiseen. Erämaat ovat kuitenkin äärimmäisen herkkiä ilmastonmuutoksen vaikutuksille, jotka ihminen saa aikaan niiden ulkopuolella.

On myös monia puhtaasti eettisiä syitä erämaiden säilyttämiseen Euroopassa. Meillä on moraalinen velvollisuus varmistaa, että tulevat sukupolvet voivat nauttia ja hyötyä Euroopan suojelluista erämaista. Kestävän matkailun kehittämistä käytetään keinona luoda erämaille taloudellista arvoa ja edistää niiden suojelua.

Tästä syystä on tärkeää laatia asiaankuuluvat suositukset, jotta EU:n jäsenvaltiot voisivat löytää parhaan mahdollisen tavan varmistaa nykyisten ja tulevien suojelualueiden sekä erämaa-alueiden ja niiden luontaisten prosessien turvaaminen Natura 2000 -verkoston puitteissa.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Äänestin mietinnön puolesta, sillä olen yhtä mieltä siitä, että meidän on todella ryhdyttävä kartoittamaan Euroopan viimeisiä erämaa-alueita. Tätä ei kuitenkaan voi tehdä, ennen kuin olemme määritelleet, mitä erämaalla tarkoitetaan. Kehotan sen vuoksi Euroopan komissiota ryhtymään toimiin tässä asiassa. Olen myös samaa mieltä siitä, että meidän on edistettävä kestävä matkailua näillä alueilla ja opetettava kohteiden hallinnoijia säilyttämään ja suojelemaan erämaata.

Yhdyn tästä syystä alan keskeisten kansalaisjärjestöjen pyyntöön ja pyydän Euroopan komissiota antamaan suuntaviivoja Euroopan erämaiden säilyttämiselle.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Mietintö osoittaa, että edes Euroopan kaukaisimmat kolkat eivät ole EU:n otteen ulottumattomissa. Mikä tekee erämaasta erämaan on se, että ihminen ei ole muokannut sitä – ei siis myöskään EU. Ympäristöä koskevan eri suunnilta tulevan painostuksen vuoksi komissio on kuitenkin ehdottanut toimia Euroopan kaukaisimpien ja syrjäisimpien alueiden suojelemiseksi ja vaalimiseksi.

Olen sen vuoksi pääasiassa mietinnön puolella sillä varauksella, että jäsenvaltioille jätetään erämaiden hallinnoinnissa, osoittamisessa ja suojelemissa keskeinen asema.

Suhtaudun jossain määrin skeptisesti EU:n erämaita koskevan strategian hyödyllisyyteen ottaen huomioon, että EU on epäonnistunut surkeasti maa- ja kalatalouden hallinnoinnissa. On erittäin tärkeää, että EU helpottaa parhaiden käytäntöjen laatimista ja välittää niitä koskevaa tietoa, muutoin toimenpiteiden ehdottamisessa ei ehkä ole mitään mieltä.

Edustamaani Koillis-Englannin aluetta on siunattu lukuisilla syrjäisillä, luonnonkauniilla alueilla, joihin ihmiskäsi ei ole juuri kajonnut. Niiden vuoksi tuin tätä mietintöä edellä esittämistäni varauksista huolimatta.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Natura 2000 on saanut paljon aikaan koskemattoman ympäristön suojelemiseksi. Mietinnössä painotetaan tällaisten hankkeiden merkitystä, ja olen esittelijän kanssa täysin yhtä mieltä siitä, että erämaa-alueiden suojelemiseksi on käytettävä monia resursseja. Näiden alueiden kartoittaminen on tärkeää, sillä jos lykkäämme sitä liian pitkään, se saattaa olla jo liian myöhäistä.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Jäsen Hegyin valiokunta-aloitteisessa mietinnössä korostetaan Euroopan erämaa-alueiden suojelun tärkeyttä voimassaolevia direktiivejä sovellettaessa ja määritellään ”erämaa” alustavasti ”vielä koskemattomaksi alueeksi” sekä ”alueeksi, jolla ihmisen toiminta on vähäistä”.

Mietintö on tervetullut, mutta jotkin seikat jäävät siinä epäselviksi, esimerkiksi se, onko kyse olemassaolevista erämaa-alueista vai mahdollisista tulevista erämaa-alueista. Haluaisin myös tietää, onko olemassa erämaa-alueita, jotka eivät tällä hetkellä kuulu Natura 2000 –verkostoon ja jotka voisivat mahdollisesti kuulua mietinnön alaan.

Natura 2000 –verkostoon liitetyt erityissuojelualueet kuuluvat komission eri pääosastojen toimivaltaan. Kunnioitan toki eri pääosastojen tekemää työtä ja niiden tehtävänjakoa. Pääosastojen välisen yhteistyön ja johdonmukaisuuden lisääminen voisi kuitenkin parantaa merkittävästi Natura 2000 –kohteiden suojelua. Tuen jäsen Hegyin mietintöä lämpimästi. Olen kuitenkin pahoillani, että työjärjestyksen 45 artiklan 2 kohdan soveltamisen vuoksi en saanut mahdollisuutta keskustella siitä.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin jäsen Hegyin mietinnön puolesta, sillä mielestäni on tärkeää parantaa Euroopan erämaa-alueiden suojelua ja tunnetuksi tekemistä.

Ihmisen vuosisataisen toiminnan aiheuttamien ympäristömuutosten vuoksi erämaa-alueet kattavat nykyään vain noin 46 prosenttia maapallon pinta-alasta.

Mielestäni Euroopan komissiolla on velvollisuus antaa jäsenvaltioille suosituksia, joihin on sisällyttävä kartan laatiminen sekä Euroopan erämaa-alueita koskeva strategia.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me äänestimme mietinnön puolesta, sillä mielestämme luontoa on suojeltava – käyttämällä sitä oikein. Metsät peittävät nykyään 33 prosenttia Euroopan talousalueen valtioiden maapinta-alasta. Tämä tarkoittaa 185 miljoonaa hehtaaria. Vain noin 9 miljoonaa hehtaaria metsää voidaan luokitella erämaaksi; tämä vastaa viittä prosenttia kaikesta metsän peittäämästä alasta. Nämä alueet kasvi- ja eläinyhteisöineen sekä ekosysteemi, johon ne kuuluvat, ovat lähes luonnontilassa. Erämaa-alueet ovat turvapaikkoja ja geenivarastoja monille lajeille, jotka eivät selviydy vähänkään muuttuneissa olosuhteissa. Tällaisia ovat erityisesti suuret nisäkkäät kuten karhu, susi ja ilves. Tästä syystä erämaita tulisi suojella tehokkaasti ja niille soveltuvalla tavalla.

Meillä on moraalinen velvollisuus varmistaa, että tulevat sukupolvet voivat nauttia ja hyötyä Euroopan erämaa-alueista. Kestävän matkailun kehittämistä voidaan käyttää keinona luoda erämaille taloudellista arvoa ja lisätä niiden suojelun kannatusta auttamalla tavallisia ihmisiä löytämään luonnon piilevät arvot aiheuttamatta sille vahinkoa. Kestävä matkailu tekee suojelupolitiikasta hyväksyttävämpää, kun matkailijat ymmärtävät suojelun tarpeen oman kokemuksen kautta. Samalla he tukevat taloudellisesti erämaiden ylläpitoa, mikä voi luoda työmahdollisuuksia paikallisille ihmisille.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Euroopan erämaat ovat nykypäivänä vain murto-osa siitä, mitä ne olivat menneisyydessä. Siksi meidän on kiinnitettävä niiden suojeluun erityistä huomiota.

Niille on sen vuoksi annettava keskeinen sija eurooppalaisessa monimuotoisuuspolitiikassa, ja Natura 2000 -verkoston on otettava nämä alueet huomioon, jotta niiden tarjoamia ekosysteemipalveluita voitaisiin hyödyntää mahdollisimman hyvin.

Kannatan sen vuoksi jäsen Hegyin mietintöä toivoen, että Euroopan jäljellä olevat erämaat voidaan säilyttää paremmin, jotta myös tulevat sukupolvet voisivat nauttia niistä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä, sillä siinä korostetaan tarvetta suojella erämaita, jotka kattavat 46 prosenttia maapallon maapinta-alasta ja joita ihmisen toiminta ei ole vielä muokannut merkittäväällä tavalla.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Ohi ovat ne ajat, jolloin ihmiselämä oli jatkuvaa selviytymistaistelua luonnon voimia vastaan. Meidän on toki yhä suojeltava itseämme luonnon eri tapahtumilta ja mullistuksilta. Meidän osassamme maailmaa on kuitenkin käynyt selväksi, että toisaalta myös luonto tarvitsee suojelua ihmisen läsnäololta ja toiminnalta. Meidän on suojeltava luontoa itsemme tähden: on meidän etujemme mukaista säilyttää luonnon monimuotoisuus ja koko tämä planeetta, jolla olemme saaneet mahdollisuuden elää. Näihin periaatteisiin meidän on tukeuduttava pohtiessamme toimia Euroopan erämaiden suojelemiseksi, erityisesti kaikkein syrjäisimmillä alueilla, missä monimuotoisuudella on niin tärkeä osa. Nämä periaatteet edellyttävät myös, että toimenpiteiden ja lainsäädännön on oltava tasapainoisia ja harkittuja. Jos me haluamme vaalia uutta tapaa käyttää maaseutualueitamme, meidän ei pidä lisätä ihmisen toimia kyseisillä alueilla liiallisesti. Erämaiden suojelun on tarkoitettava tasapainon, säilyttämisen ja kestävyys edistämistä, erityisesti siellä, missä erämaa elää rinnan ihmisen toiminnan kanssa. Meidän ei pidä säilyttää maaseudulle sietämättömiä taakkoja tai ahdistaa ihmisiä pois jo muutenkin köyhtyneiltä alueilta.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestän jäsen Hegyin Euroopan erämaita koskevan mietinnön puolesta. Uskon, että Euroopan unionin tulee kiinnittää enemmän huomiota erämaa-alueisiin, sillä ne tarjoavat turvapaikkoja ja geenivarastoja monille lajeille, jotka eivät selviydy muuttuneissa olosuhteissa. Myöskään päätöksen taustalla olevia eettisiä perusteita ei pidä unohtaa.

Meillä Euroopan kansalaisilla on moraalinen velvollisuus varmistaa, että tulevat sukupolvet voivat hyötyä Euroopan suojelluista erämaista. Kannatan sen vuoksi jäsen Hegyin aloitetta, jonka tavoitteena on edistää kestävä matkailua, sillä kestävä matkailu on erämaan taloudellisen arvon todellinen indikaattori.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan erämaita koskevan mietinnön puolesta, sillä mielestäni Euroopan on suojeltava erämaa-alueitaan ja osallistuttava kansallispuistojensa ylläpitämiseen. Mietinnön mukaan Euroopan eri alueilla on kaikkiaan 10 kansallispuistoa. Puistojen ylläpitäminen ja suojeleminen tarkoittaa myös niiden alueella elävien eläin- ja lintulajien suojelemista.

Osa näistä lajeista on lähellä sukupuuttoa. Katson sen vuoksi, että Euroopan unionin on osallistuttava aktiivisesti sellaisten ohjelmien kehittämiseen, joiden tavoitteena on elvyttää vaarantuneita eläin- ja kasvilajeja ja palauttaa niitä alueille, joilta ne valitettavasti ovat kadonneet.

Samaan tapaan pidän tarpeellisena maanraivaustöiden tarkempaa analysointia alueilla, joita ei ole nimetty kansallispuistoiksi, sekä erityisten hankkeiden laatimista metsän uudelleen istuttamiseksi raivatuille alueille. Annan täyden henkilökohtaisen tukeni tällaisille hankkeille ja onnittelen esittelijää hänen tekemästään työstä.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Termillä ”erämaa” tarkoitetaan luonnonympäristöä, jota ihmisen toiminta ei ole muuttanut merkittäväällä tavalla. Vielä nykyäänkin 46 prosenttia maapallon pinta-alasta on luokiteltu erämaaksi.

Suojelu ja säilyttäminen ovat kaksi eri käsitettä. Suojelu merkitsee luonnon oikeaa käyttöä. Säilyttämisellä taas viitataan luonnon suojelemiseen väärinkäytöltä. Mielestäni luontoa on suojeltava, mutta suojelun on tapahduttava ihmisen toimien kautta. Eurooppa on liian pieni, jotta voisimme kieltää kansalaisilta pääsyn tietyille alueille. Kyseiset alueet ovat poikkeuksellisen arvokkaita. Niiden arvoa voidaan hyödyntää ympäristöä säästävällä tavalla kehittämällä uusia matkailutuotteita.

Nämä alueet ovat samaan aikaan erityisen herkkiä ihmisten aiheuttamille ympäristön muutoksille. On meidän moraalinen velvollisuutemme varmistaa, että tulevat sukupolvet voivat nähdä ja kokea Euroopan aidot erämaat. Kestävän matkailun kehittäminen voi osoittautua tavaksi hyödyntää erämaiden taloudellista arvoa ja kerätä resursseja niiden suojeluun.

Euroopassa on noussut esiin mielenkiintoinen aloite, joka tuo yhteen erämaita ja kestäväää matkailua koskevia ohjelmia. Viittaan PAN Parks -säätiöön, jonka tavoitteena on kehittää erämaa-alueiden kestäväää matkailua.

Erämaita koskevaa uutta lainsäädäntöä ei ole tarpeen laatia. Euroopan komission tulisi kuitenkin laatia asiaankuuluvia suosituksia varmistaakseen, että EU:n jäsenvaltiot saavat tukea kehittäessään parhaita käytäntöjä suojellakseen nykyisiä erämaa-alueita tai alueita, jotka mahdollisesti myöhemmin liitetään Natura 2000 -verkostoon.

– **Mietintö: Luís Queiró (A6-0501/2008)**

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yleisilmailu ja liikentotoiminta on viime vuosina ollut ilmailualan nopeimmin kasvava osa. Vaalipiirissäni Koillis-Englannissa sijaitsevat lentoasemat, kuten Newcastle'n Durham Tees Valleyn lentoasemat, ovat harrastelijalentäjien ja yhä enenevässä määrin myös liikematkailijoiden suosiossa. Kyseessä on näin ollen ilmailualan osa, joka tarvitsee tukea ja järkevää lainsäädäntöä.

Olen vaikuttunut komission sitoutuneisuudesta suhteellisuusperiaatteen kunnioittamiseen yleisilmailun ja liikentotoiminnan säätelyssä. Tällä lähestymistavalla komissio ottaa merkittävästi etäisyyttä moniin aiempiin liikennealaa koskeviin ehdotuksiin, mitä pidän myönteisenä. Meidän on kuitenkin katsottava, että ala voi jatkaa kasvuaan kestäväällä tavalla ilman komission ehdotuksille niin tyypillistä liiallista byrokratiaa.

Ilmailuala tulee lyhyellä aikavälillä heikentymään jonkin verran talouskriisin jatkuessa. Yleisilmailu ja liikentotoiminta parantaa kuitenkin merkittävästi erityisesti alueellista talouskasvua, kuten Koillis-Englannissa on voitu todeta.

Äänestin mietinnön puolesta.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Olen yhtä mieltä esittelijän kanssa siitä, että tiedonkeruun, suhteellisen säätelyn, lentoasemien ja ilmatilan kapasiteetin sekä ympäristön kestävyiden tarvetta on syytä korostaa, samalla kun tunnustamme yhden aikamme nopeimmin kasvavan toimialan merkityksen. Näiden näkökohtien väliltä on löydettävä tasapaino, joka mahdollistaa liiketoiminnan kehittymisen ja kestävyiden.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Jäsen Queiró on vastannut komission tiedonantoon Yleisilmailun ja liikentotoiminnan kestävästä tulevaisuudesta ja tuonut esiin useita alueita, joilla yleensä ei-kaupallista lentoliikennealaa ja liikentotoimintaa koskevilla poliittisilla näkökohdilla on lisävaikutusta. Erityisesti on syytä nostaa esiin yhteisön toimivallan lisääminen turvallisuuden alueella sekä yhteisön aloitteiden, kuten yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan ja ilmaliikenteen hallintajärjestelmän, vaikutus alaan.

Tärkeintä on taata turvallisuus ja se, että ala täyttää ympäristövaatimukset vastuullisella tavalla sekä melusaasteen että päästöjen vähentämisen osalta. Alan kasvunopeus ja moninaisuus tekevät sen säännöstelystä tulevaisuudessa välttämätöntä. Tässä tiedonannossa osoitetaan suunta tulevan politiikan kehittämiselle.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Olen äänestänyt Luís Queirón yleisilmailun ja liikentotoiminnan kestävästä tulevaisuudesta laatimaa mietintöä vastaan.

On epäilemättä totta, että yleisilmailuun ja liikentotoimintaan lukeutuvat lennot ovat lisääntyneet huomattavasti ja että niiden ympäristövaikutukset ovat kasvaneet vastaavasti.

Investoiminen lentoasemien laajentamiseen on mielestäni kuitenkin väärä ratkaisu, sillä se johtaa vain matkustuskysynnän kasvuun ja lentoliikenteen lisääntymiseen. Meidän on löydettävä vaihtoehtoja, jotta lentoliikenteen kasvu ei riistäydä käsistä ja jotta päästöt pysyvät kohtuullisissa rajoissa.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Yleisilmailu ja liikentotoiminta on kukoistava ala, jolle on ominaista lisääntyvä mukautuvaisuus ja joustavuus ja joka poikkeaa erityisesti suurille lentoasemille tyypillisestä jäykästä järjestyksestä. Tuen tästä syystä Luis Queirón tekemiä suosituksia suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteiden johdonmukaisesta soveltamisesta tällä alalla tapauskohtaisesti sillä varauksella, että kaikkia turvallisuusvaatimuksia noudatetaan.

Vetoan jäsenvaltioihin, jotta ne ottaisivat huomioon kaikki komission ja esittelijän tekemät suositukset ja erityisesti ne suositukset, jotka koskevat lentoasemien kapasiteetin nostamista ja kapasiteetin käytön optimoimista, ei ainoastaan suurten lentoasemien kohdalla, vaan myös alueellisten ja paikallisten lentoasemien tapauksessa.

Yhtenäinen eurooppalainen ilmatila II –paketin ja EASA:n toimivaltuuksien laajentamisen esittelijänä otin huomioon yleisilmailun ja liikentotoiminnan tarpeen hyötyä kaikista niistä olosuhteista, jotka mahdollistavat kestävä kehityksen sekä toimialan että lopulta myös matkustajien parhaaksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin jäsen Queirón yleisilmailun ja liikentotoiminnan kestävästä tulevaisuudesta laatiman mietinnön puolesta. Meitä varoitetaan, että yleisilmailun ja liikentotoiminnan alalla tarvitaan uutta eurooppalaista politiikkaa.

Tämä tarve johtuu siviili-ilmailualan yhtiöiden kokonaisliikevaihdon jatkuvasta kasvusta. On jopa arvioitu, että liikentotoiminnan matkustajamäärä saattaa kaksinkertaistua seuraavien noin kymmenen vuoden kuluessa. Lisäksi on tunnustettava tämän tyyppisen lentoliikenteen edut taloudellisen ja yhteiskunnallisen kokonaishyvinvoinnin kannalta.

Pidän sen vuoksi jäsen Queirón laatimaa mietintöä tervetulleena ja toivon, että nyt kasvussa olevan alan potentiaalia voidaan tulevaisuudessa hyödyntää mahdollisimman hyvin.

– Mietintö: Malcolm Harbour (A6-0018/2009)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Julkisen sektorin toimintaa ovat hankaloittaneet tutkimus- ja kehityspalveluiden perinteiset hankintamenetelmät. Tämä tilanne voidaan korjata käyttämällä niin kutsuttuja esikaupallisia hankintoja. Esikaupallinen hankinta on erityinen julkisen sektorin keino tutkimus- ja tuotekehitystyön toteuttamiseksi.

EU tarvitsee laajempaa innovaatiostrategiaa ja esikaupallista hankintaa on tarkasteltava osana tätä strategiaa. Tämä on tärkeää unionin innovaatiomahdollisuuksien lujittamiseksi ja Euroopan kansalaisten julkisten palvelujen kehittämiseksi. Yhdysvaltojen julkinen sektori käyttää tutkimuksen ja tuotekehityksen hankintoihin vuosittain 50 miljardia dollaria. Euroopassa vastaava summa on 2,5 miljardia dollaria. On ilmeistä, mistä syystä esikaupalliset hankinnat auttavat keskeisellä tavalla Euroopan julkista sektoria käsittelemään merkittäviä julkisia haasteita.

Yksi EU:ssa havaituista ongelmista on tietämättömyys siitä, miten EU:n tutkimuksen ja tuotekehityksen hankintaa voidaan optimoida. Ongelma on seurausta niin kutsutusta poissulkevasta kehittämisestä. Yritys, joka on kehittänyt tuotteen tai palvelun julkista toimielintä varten, ei voi käyttää tämän työn tuloksia muiden asiakkaiden eduksi. Esikaupallinen hankinta korjaa tämän epäkohdan. Se mahdollistaa uudenlaisen lähestymistavan, johon liittyy riskien ja hyötyjen jakaminen. Tämän ansiosta innovatiivisia ratkaisuja voidaan lisäksi kehittää kustannustehokkaasti.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitos, arvoisa puhemies. Äänestän mietinnön puolesta. Mielestäni esikaupalliset hankinnat voivat osoittautua hyvin hyödyllisiksi innovaation kannalta ja tarjota Euroopan unionissa aiempaa laadukkaampia julkisia palveluita.

Eikä siinä kaikki. Esikaupallisia hankintoja koskevat sopimukset tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia pk-yrityksille sekä julkisen alan sopimusten suhteen että yritysten globaalin kehityksen ja kokemuksen kerryttämisen suhteen. Esikaupallinen hankinta on perusluonteensa ansiosta helpommin pk-yritysten käytettävissä kuin suuret, kaupalliset hankintasopimukset.

Tästä kaikesta huolimatta pelkään, että tarjous ei vetoa pk-yrityksiin, ellei näiden sopimusten toimintatapaa tehdä selväksi erityisesti rajatylittävissä tapauksissa ja ellei tiettyjä menettelyyn liittyviä näkökohtia, kuten valtiontukea ja immateriaalioikeuksia koskevia säännöksiä, selvennetä avoimen ja vakaan ympäristön luomiseksi julkisille toimielimille ja yrityksille.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö vetää lukijansa vakavaksi: Kaikkien puheiden jälkeen Lissabonin ohjelmasta ja Euroopan nostamisesta maailman kilpailukykyisimmäksi taloudeksi ensi vuoteen mennessä oli järkytys lukea, että Yhdysvaltojen julkinen sektori käyttää tutkimuksen ja tuotekehityksen hankintoihin vuosittain 50 miljardia dollaria.

Tämä luku on 20 kertaa suurempi kuin Euroopan vastaava luku. Summa vastaa noin puolta koko Yhdysvaltojen ja Euroopan t&k-investointien erosta.

Olen tyyväinen tähän kollegani Malcolm Harbourin laatimaan mietintöön, jossa tuodaan esiin tapoja, joilla Eurooppa voi ryhtyä kuroma umpeen Euroopan ja Yhdysvaltojen välistä tuottavuuseroa. Avain tähän prosessiin löytyy jo mietinnön otsikosta: innovoinnin edistäminen

Mielestäni paras tapa toteuttaa mietinnön tavoitteet on varmistaa, että EU kannustaa innovointia ja teknologista kehitystä sen sijaan, että se asettaisi niiden eteen lainsäädännöllisiä esteitä.

Julkiset hankinnat vaikuttavat uusien teknologioiden edistämiseen ja tukemiseen merkittäväällä tavalla. Siitä syystä tuen tätä mietintöä. Toivon, että sen periaatteet osoittautuvat hyödyllisiksi paikallisille viranomaisille vaalipiirissäni Koillis-Englannissa.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhdyn esittelijän näkemykseen innovaation tärkeydestä erityisesti vaativilla aloilla, kuten terveyttä, ikääntymistä ja turvallisuutta koskevilla aloilla. Esikaupalliset hankinnat minimoivat virheiden todennäköisyyden, ja sen vuoksi niitä tulisi käyttää innovoinnin välineenä.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kollegani jäsen Harbour on esitellyt valiokunta-aloitteisen mietinnön innovoinnin lisäämisestä Euroopassa kestävien ja laadukkaiden julkisten palveluiden takaamiseksi. Mahdollisuus käyttää julkisia palveluita oikeudenmukaisella ja tasapuolisella tavalla on keskeinen edellytys vapaiden markkinoiden toiminnalle. Tässä tiedonannossa käsitellään ongelmia, jotka liittyvät esikaupallisen tuotteen tutkimus- ja kehitysvaiheeseen (t&k-vaiheeseen).

Esikaupallinen hankinta on erityinen julkisen sektorin keino tutkimus- ja tuotekehitystyön toteuttamiseksi. Sen tavoitteena on kannustaa innovaatiota kestävien, laadukkaiden julkisten palvelujen varmistamiseksi Euroopassa. Kyse on julkisista palveluista, jotka koskevat terveydenhuoltoa, koulutusta, turvallisuutta, ilmastosta ja energiatehokkuutta – kaikki aiheita, jotka hyödyttävät koko yhteiskuntaa. Tämän strategian hyväksyminen mahdollistaa uusien ja innovatiivisten ratkaisujen kustannustehokkaan ja lisäarvoa tuovan kehittämisen. Siitä syystä tuin tätä ehdotusta.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Tutkimus- ja kehitysalan julkiset hankinnat edustavat Euroopassa häviävän pientä osaa kaikista julkisista hankinnoista. Sen lisäksi Eurooppa häviää kilpailussa Yhdysvalloille, jossa julkinen sektori käyttää vuosittain 50 miljardia dollaria tutkimus- ja kehitysalan julkisiin hankintoihin. Tämä summa on 20 kertaa Euroopan vastaavaa lukua suurempi. Jos todella haluamme parantaa innovointimahdollisuuksiamme, tämä tilanne on varsin valitettava.

On syytä huomata, että monia nykyään saatavilla olevia tuotteita ja palveluita ei olisi olemassa ilman julkisten varojen tukea. GPS-satelliittinavigointijärjestelmä ja puolijohdetekniikka ovat tästä vain esimerkkejä.

Euroopan on tehtävä teknisiä parannuksia monilla aloilla, esimerkiksi terveyden, kestävä kasvun ja turvallisuuden alalla. Monilla näistä aloista ei ole vielä saatavilla kaupallisia sovelluksia tai, jos sellaisia on, ne kaipaavat vielä lisätutkimuksia ja kehittämistä. Esikaupalliset hankinnat voivat osaltaan pienentää tätä tarjonnan ja kysynnän välistä aukkoa julkisella sektorilla tarjoamalla julkisviranomaisille mahdollisuuden parantaa tarjoamiaan palveluja.

Esikaupalliset hankinnat antavat myös pk-yrityksille huomattavia mahdollisuuksia. Pk-yrityksillä on valtavasti innovointipotentiaalia. Julkisten varojen ansiosta ne saavat tilaisuuden tehdä tuotekehitystyötä ja myydä luomansa ratkaisut muille asiakkaille.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen vilpittömän tyytyväinen jäsen Harbourin mietintöön esikaupallisista hankinnoista: innovoinnin edistäminen kestävien ja korkealaatuisten julkisten palvelujen varmistamiseksi Euroopassa. On äärimmäisen tärkeää, että Euroopan unioni vastaa yhteiskunnallisiin haasteisiin niiden edellyttämällä tavalla voidakseen parantaa julkisten palveluiden tarjoamista merkittävästi.

Tässä tilanteessa esikaupalliset hankinnat voivat osaltaan pienentää tarjonnan ja kysynnän välistä aukkoa julkisten palveluiden alalla. Yhdyn esittelijän näkemykseen hänen korostaessaan tarvetta valistaa asiakkaita siitä, miten innovaatioon pitäisi suhtautua julkisia hankintoja koskevissa sopimuksissa, sillä työ on erittäin vaativaa ja edellyttää hyvin koulutettua henkilökuntaa.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Esikaupallinen hankinta tapahtuu, kun julkinen sektori antaa tutkimus- ja kehitysalaa koskevan tilauksen ja siten tukee innovointia ja pyrkii takaamaan julkisten palveluiden kestävyys ja korkean laadun.

Esikaupalliset hankinnat ovat erittäin tärkeitä koko Euroopan unionin innovointipotentiaalin parantamisen kannalta, suoraan kansalaisille tarjottavien julkisten palveluiden kehittämisen kannalta sekä julkisen sektorin kysynnän ja tarjonnan välisen eron pienentämisen kannalta.

Yhtenä esimerkkinä julkisen hankinnan pohjalta kehitetyistä ratkaisuksista voidaan mainita GPS-navigointijärjestelmä.

Yhdysvalloissa tutkimus- ja kehitysalan tilauksiin käytetään yli 20 kertaa enemmän varoja kuin Euroopan unionissa.

Pk-yrityksille julkiset hankinnat ovat arvokas tilaisuus kerryttää kokemusta. Esikaupalliset hankintasopimukset ovat kannattavia pienille yrityksille, sillä niiden ei usein tarvitse noudattaa tavallisen kaupallisen julkisen hankinnan vaatimuksia.

Euroopan pitää laatia nopeasti kattavia ratkaisuja kehittääkseen esikaupallisen hankinnan käyttöä sekä valtionviranomaisten että paikallis- ja alueviranomaisten keskuudessa.

Marian Zlotea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluan ensimmäiseksi onnitella jäsen Harbouria hänen laatimastaan mietinnöstä ja siitä, miten se heijastelee sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan työtä. Jäsen Harbourin laatiman valiokunta-aloitteen mietinnön hyväksyminen auttaa lisäämään innovointia tutkimuksen ja kehityksen alalla Euroopan unionissa. Meidän on hyödynnettävä edut, joita voimme saavuttaa esikaupallisen hankintakäytännön avulla. Julkiset hankinnat tarjoavat valtavia mahdollisuuksia pk-yrityksille, ja esikaupalliset hankinnat ovat helpommin niiden käytettävissä kuin suuret, kaupalliset hankintasopimukset.

Meidän on seurattava Yhdysvaltojen esimerkkiä ja keskityttävä enemmän tutkimus- ja kehityspalveluiden hankintaan. Meidän on määriteltävä suotuisa esikaupallinen poliittinen väline edistääksemme EU:n innovatiivista perustaa. Tällä hetkellä yritykset, jotka ovat kehittäneet tuotteen tai palvelun julkista toimielintä varten, eivät pysty käyttämään työnsä tuloksia muiden mahdollisten asiakkaiden eduksi, minkä lisäksi tulevat vielä kilpailevien ratkaisujen ostamiseen liittyvät taloudelliset esteet. Esikaupalliset hankinnat mahdollistavat innovatiivisten ratkaisujen kehittämisen kustannustehokkaasti.

– **Mietintö: Anne Laperrouze (A6-0013/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh ja Inger Segelström (PSE), kirjallinen. – (SV) Olemme päättäneet äänestää jäsen Laperrouzen mietintöä vastaan. Mielestämme lopullinen mietintö on epätasapainoinen ja loukkaa jäsenvaltioiden oikeutta päättää haluavatko ne käyttää tai kehittää ydinvoimaa tai investoida siihen. Kannatamme esimerkiksi ydinturvallisuutta koskevaa yhteistä tutkimusta, mutta mielestämme mietintö on monilta osin aivan liian ydinenergiamyönteinen. Tällaiset päätökset tulisi tehdä jäsenvaltioissa.

Kannatamme yleensä ottaen investointeja energiainfrastruktuuriin. Epäilemme kuitenkin, onko kaikkia esittelijän ehdottamia hankkeita ja investointeja aiheellista tukea. Olisimme halunneet nähdä selkeämpiä kriteereitä voidaksemme tukea mietinnössä esitettyä kantaa, erityisesti Nord Stream –hanketta koskevan keskustelun valossa.

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Euroopan on ennen muuta tehtävä kaikkensa auttaakseen jäseniään niiden etsiessä öljyä ja kaasua. Maltalla on mahdollisesti fossiilisia polttoaineita varastoituneena merenpohjansa alle. Niitä ei voida täysin hyödyntää, sillä Maltaan ja sen Pohjois-Afrikassa sijaitsevien naapurivaltioiden välisestä rajasta ei ole tarkkaa yksimielisyyttä. Tätä ei pitäisi jättää vain kahdenväliseksi asiaksi. On myös Euroopan etujen mukaista yrittää löytää ratkaisu jäsenvaltionsa puolesta.

Ydinenergiakysymykset ovat jälleen nousseet keskeiseen asemaan. Ydinenergialla on hyvät ja huonot puolensa. Niistä voidaan keskustella loputtomiin. On vaikea olla huomaamatta mahdollisuutta arvioida tämän lähteen tarjontaa.

Tietojeni mukaan Malta on harkinnut tuovansa maahan Ranskan ydinvoimaloissa tuotettua energiaa. Energia saapuisi Maltalle sähkönä, ja ydinvoimaloihin liitetyistä kielteisistä näkökohdista ei tarvitsisi huolehtia. Tuotettu energia olisi edullisempaa kuin Sisiliasta kaasuputkea pitkin saatava energia. Maltaan ei myöskään tarvitsisi huolehtia voimalan rakentamisen vaatimista pääomamenoista.

Liam Aylward (UEN), kirjallinen. – (EN) Euroopan unioni myönsi tällä viikolla 100 miljoonan euron määrärahan Irlannin itärannikon ja Walesin välisen uuden sähköverkoston rakentamiseen. Olen tähän päätökseen varsin tyytyväinen.

Tämä uusi hanke on osa 3,5 miljardin euron talouden elvytyspakettia, jonka Euroopan komissio julkisti Brysselissä viime viikolla. Sen avulla voidaan rakentaa uudenaikaisia energiaverkostoja, jotka tulevaisuudessa takaavat Irlannin energian toimitusvarmuuden täysin.

Euroopan unioni aikoo myöntää rahoitustukea myös vaihtoehtoihin energianlähteisiin liittyville hankkeille, ja tämä koskee myös tuulivoimaa.

Euroopan parlamentin ympäristövaliokunnan jäsenenä olen seurannut lisääntyvää keskustelua energian toimitusvarmuudesta.

Meidän kaikkien on otettava huomioon jo useita viikkoja jatkuneet tapahtumat, jotka koskevat energiatoimituksia Venäjältä EU:hun Ukrainan kautta.

Todellisuus on se, että EU:n on katkaistava täydellinen riippuvaisuutensa Venäjän energiatoimituksista. Meidän on kehitettävä muita energiamuotoja.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitos, arvoisa puhemies. Äänestän mietinnön puolesta. Katson, että uusiutuvat energianlähteet, kuten tuulivoima, aurinkoenergia, vesivoima, biomassa, geoterminen energia ja merten resurssit, ovat kaikkein tärkein mahdollinen energianlähde Euroopan unionissa. Ne voivat osaltaan vaikuttaa energian hintojen vakiintumiseen ja hillitä energiariippuvuuden lisääntymistä.

Sen vuoksi on hyvin tärkeää laatia eurooppalainen energiapolitiikka, joka mahdollistaa tehokkaiden ja vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien energiateknologioiden käytön lisäämisen energiatarpeidemme kattamiseksi. Jos energiatehokkuus ja energiansäästö sekä uusiutuvien energialähteiden kehittäminen edelleen säilyvät ensisijaisina tavoitteina, olen esittelijän kanssa yhtä mieltä siitä, että energiantarpeemme pitäisi voida täytyä matalapäästöisten lähteiden avulla vuoteen 2050 mennessä. Katson esittelijän tavoin myös, että järjestelmällinen lähestymistapa, joka perustuu eri alojen väliseen synergiaan, on välttämättömyys. Lyhyesti sanottuna energiaan ja ilmastoon liittyvät pitkän aikavälin haasteet, jotka koskevat niin Eurooppaa kuin koko maailmaa, tarjoavat ainutlaatuisen mahdollisuuden kannustaa uusiin liiketoiminnan malleihin kaikilla talouden aloilla vihreiden innovaatioiden ja vihreän yrittäjyyden vahvistamiseksi.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Meillä ei ole yhteistä eurooppalaista energiapolitiikkaa. Kukin jäsenvaltio puolustaa omia etujaan. EU:n sähköyhteyksiin ja laajakaistaiseen internetiin on myönnetty 5 miljardia euroa lisää. Kyseessä on historiallinen tapahtuma, sillä ensimmäistä kertaa EU:n historiassa Euroopan komissio keskusteli talousarviosta uudelleen ja ehdotti tällaista hanketta. Tämä on erityisen tärkeää Liettualle, sillä toistaiseksi sillä ei ole sähköyhteyttä Ruotsiin eikä Puolaan, vaan se on sähkön saannin kannalta eristyksissä. Energiayhteydet ovat investointeja, jotka eivät ole rahoituksellisesti kovin palkitsevia. Ne ovat kuitenkin elintärkeitä hankkeita, ja sen vuoksi niitä pitäisi rahoittaa EU-varoin. Liettua maksaa kaasusta tällä hetkellä noin 500 dollaria. Muut EU:n jäsenvaltiot, jotka sijaitsevat paljon kauempana Venäjästä, maksavat edullisempaa hintaa. Voisimme voittaa paljon osoittamalla solidaarisuutemme ja keskustelemalla Gazpromin kanssa hinnoittelusta yhdellä äänellä.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kolme päätavoitetta – toimitusvarmuus ja jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus; ilmastonmuutoksen torjunta: muistutus tavoitteista eli vuoden 2020 tavoite ”kolme kertaa 20” sekä kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen 50–80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä; EU:n talouskasvu: parempien hintojen saavuttaminen hintavaihtelua välttämällä – ovat elintärkeitä keskustellessamme eurooppalaisesta energiapolitiikasta. Meidän on pohdittava energian hajauttamisen politiikkaa ja myös kannustettava uudenlaisia uusiutuvia energialähteitä.

Giles Chichester (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivikollegani pidämme tervetulleena strategista lähestymistapaa energian toimitusvarmuuteen, joka on esitelty jäsen Laperrouzen mietinnössä toisesta strategisesta energiakatsauksesta.

Äänestimme Lissabonin sopimusta koskevia viittauksia vastaan pitkäaikaisen Lissabonin sopimuksen vastaisen politiikkamme mukaisesti. Koska mietinnössä on kuitenkin Lissabonin sopimusta koskevia viittauksia, joita vastaan emme voineet äänestää erikseen, olemme päättäneet äänestää tyhjää.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin jäsen Laperrouzen EU:n energiatilanteen strategisesta analyysistä laatiman mietinnön puolesta, sillä siinä todetaan, että EU:n tulevaan energiapolitiikkaan tulisi sisällyttää hätätilasuunnitelmia, toimituslähteiden monipuolistamiseen tähtäävien hankkeiden toteuttaminen sekä uusia ilmastonmuutosta koskevia tavoitteita.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me äänestimme tätä mietintöä vastaan, sillä olemme eri mieltä useista siinä esitetyistä ehdotuksista. Vastustamamme ehdotukset pohjautuvat vapaaseen kilpailuun ja markkinoiden vapauttamiseen strategisella alalla, jolla julkiset politiikat ja tärkeimpien energian tuotantokeinojen julkinen omistus olivat oleellisessa asemassa.

Äänestimme kuitenkin useiden ehdotusten puolesta. Myös me olemme huolestuneita esimerkiksi fossiilisten polttoaineiden, kuten öljyn ja kaasun, turvallisuudesta, ja esittelijän toteamuksesta, jonka mukaan maailmanlaajuinen tuotanto ei todennäköisesti voi ylittää edes 100 miljoonaa barreliä päivässä (tällä hetkellä 87 miljoonaa), kun vuoden 2030 tarpeeksi on arvioitu 120 miljoonaa barreliä päivässä, sekä ensi vuosisadalla mahdollisesti koittavasta suuresta energiakriisistä.

Olemme esittelijän kanssa yhtä mieltä myös siitä, että energia-alalla tarvitaan enemmän erityisesti ydinjätteiden transmutaatiota ja ydinfuusiota koskevaa tutkimusta.

Vastustamme kuitenkin pyrkimystä asettaa Euroopan unionin taloudelliset ryhmät vahvaan asemaan kolmansien maiden osakeyhtiöihin nähden ja tämän mietinnön käyttämistä Lissabonin sopimuksen puolustamiseksi ja sen ratifioinnin vaatimiseksi.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin jäsen Laperrouzen toisesta strategisesta energiakatsauksesta laatiman mietinnön puolesta, vaikka siinä mielestäni suhtaudutaankin ydinenergiaan liian innokkaasti. En kannata turvallisten ydinvoimaloiden ennen aikaista sulkemista, mutta suhtaudun penseästi uusien voimaloiden avaamiseen. Vaalipiirissäni Lounais-Englannissa on mahdollisuus rakentaa Severn-joen poikki vuorovesipato, joka voisi tuottaa energiaa kahden ydinvoimalan tuotantoa vastaavan määrän ja tyydyttää 5 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan energiatarpeesta tavalla, joka normaalisti kuormittaa ympäristöä huomattavasti ydinvoimaa vähemmän.

Tuon äänestyksessä myös vihreää tarkistusta numero 22, jossa tuodaan esiin fuusiota koskevan ITER-hankkeen viivästyminen ja kasvavat kustannukset. En kannattanut tämän yhteishankkeen perustamista Eurooppaan, sillä hankkeen isännöitsijän on maksettava kohtuuton osuus kokonaismäärärahoista. Kannatin siksi Japania, joka oli halukas isännöimään tätä ylettömän kallista hanketta. Epäilykseni ovat osoittautuneet oikeiksi paljon odottamaani aiemmin.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) On yleisessä tiedossa, että energia on tärkeä haaste jäsenvaltioille. Energian säästäminen, energiatehokkuuden lisääminen, taloudellisesti kannattavia uusiutuvia energialähteitä koskeva tutkimus, uusi liikenneteknologia sekä tarjonnan monipuolisuus ovat kaikki keinoja vähentää jäsenvaltioiden riippuvuutta. Me emme kyseenalaista tarvetta tehdä yhteistyötä tai jopa järjestäytyä hallitusten välillä jäsenvaltioiden solidaarisuuden luomiseksi.

Todellisuudessa mietinnön perusteella näyttää kuitenkin siltä, että energiastrategian suunnittelu ja energian toimitusvarmuus eivät ole läheskään yhtä tärkeitä kuin yhteisen energiapolitiikan laatiminen tai yhteisen kaasun- ja sähköverkoston luominen kunkin alan eurooppalaisen säätelijän johdolla. Eri valtioiden mahdollisuudet, tarpeet, vaihtoehdot ja kyvyt eroavat kuitenkin toisistaan huomattavasti.

Tämä arka aihe on todellakin strateginen kysymys ja sellaisena sen voivat ratkaista ainoastaan suvereenit jäsenvaltiot, kukin omien etujensa mukaisesti. Tavoitteena on kuitenkin, jälleen kerran, Brysselin byrokratian vallan lisääminen. Me tiedämme, että sitä meidän on kiittäminen monituisista ongelmista, kuten sähkönhintojen räjähdysmäisestä kasvusta ja säännöllisistä sähkönjakelun häiriöistä.

Näistä syistä me äänestimme mietintöä vastaan.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE), kirjallinen. – (FR) Mietinnössä ehdotetaan jälleen ydinvoimavaihtoehtoa, vaikka ydinenergia ei ole kilpailukykyistä ja uraania louhitaan vaarallisissa olosuhteissa, jotka aiheuttavat etnistä syrjintää ja kohtuuttomia terveyshaittoja.

Ilmaston lämpenemisen vuoksi hiiltä ei voida pitää siirtymävaiheen ratkaisuna.

Uskon, että niin kutsuttu EU:n energialähteiden monipuolistaminen on yhteydessä Kaspianmeren fossiilisten varantojen hyödyntämiseen. Kashaganin alueen kaasun- ja öljykentät aiheuttavat painetta alueen väestölle ja heidän ympäristölleen: sulfidipitoisen öljyn tuottaminen maaperästä uhkaa asukkaiden terveyttä ja alueen biodiversiteettiä.

Energiahuollon monipuolistaminen edellyttää kaasun- ja öljyputkia polttoaineiden siirtämiseksi EU:hun. TBC- ja Nabucco-hankkeet vaikuttavat naapurimaidemme poliittiseen tasapainoon. On meidän velvollisuutemme katsoa, että meidän energiatarpeemme eivät uhkaa naapureidemme vakautta. Etelä-Kaukasuksen asukkaiden on saatava taloudellista ja sosiaalista hyötyä energian tuottamisesta niiden maaperästä.

Euroopalle aurinkovoimaa tuottavien Afrikan valtioiden on saatava asianmukainen korvaus.

Miksei mietinnössä voitaisi todeta, että uusiutuvat energiamuodot ja energian säästäminen ovat tulevaisuuden ratkaisuja? Vastustan mietintöä nykyisessä muodossaan.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) EU:n energiavarmuuden takaamiseksi tarvitaan EU:n yhteisiä energiamaarkkinoita, joihin kaikki yhteisön jäsenet voisivat kuulua, Baltian maat erityisesti. Baltian maiden riippuvuus Venäjästä niiden ainoana energian toimittajana haittaa energiavarmuutta ei vain Baltian maissa, vaan myös koko yhteisön alueella. Sen vuoksi Baltian maat on liitettävä EU:n verkostoihin prioriteettien ja riittävästi rahoitettujen EU:n hankkeiden avulla. Energialähteiden ja –toimittajien monipuolistaminen ei voi olla vain jäsenvaltioiden asia. Siitä on päätettävä EU:n tasolla. Tästä syystä tuen esittelijää erityisesti hänen kehottaessaan komissiota laatimaan Euroopan unionin strategian, jossa esitettäisiin pitkän aikavälin investointeja tulevan sähköenergian tuotannon tarpeiden tyydyttämiseksi sekä käytännöllisiä ohjeita ydinenergiaan investomisesta. Rahoituskriisi koettelee erityisen ankarasti rakennusalaan, niin Liettuassa kuin muuallakin. Sen vuoksi esittelijän jäsenvaltioille esittämä vaatimus lisätä ”ponnistelujaan löytääkseen ratkaisun kaiken radioaktiivisen jätteen, erityisesti korkea-aktiivisen ydinjätteen, loppuvarastointiin” on erityisen relevantti Ignalinan ydinvoimalan sulkemisen yhteydessä.

Erityisesti Venäjän kanssa solmittujen kumppanuus- ja yhteistyösopimusten on turvattava jäsenvaltioiden edut, ja jäsenvaltioiden on noudatettava solidaarisuuden ja yksimielisyyden periaatteita neuvotteluissaan kolmansien maiden energiantoimittajien kanssa. Vain yksimielinen ja yhtenäinen Eurooppa voi olla vahva ja kilpailukykyinen nopean globalisaation aikakaudella.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin energiavarmuuteen liittyvät kysymykset ovat säännöllisesti toistuva ja enenevissä määrin keskeinen aihe, mikä osoittaa, että kyse on syvällejuurtuneista, ratkaisemattomista ongelmista. Viimeaikainen kaasukriisi on osoittanut, että jäsenvaltioiden on ehdottomasti yhdistettävä voimansa yhteisön tasolla ja osoitettava solidaarisuutta sekä kriisitilanteissa että laadittaessa ja toteutettaessa kaikkia hyödyttäviä yhteisiä ratkaisuja.

EU:n itärajalla sijaitseva Romania on tietoinen niin maantieteellis-strategisen sijaintinsa riskeistä kuin sen hyödyistäkin. Tästä syystä Romania tukee ja edistää toisaalta vaihtoehtoisten energian kuljetusreittien, erityisesti Nabucco-kaasuputken, rakentamista ja toisaalta se kannattaa kumppanuuksuhteiden selvittämistä ja lujittamista Venäjään, joka on merkittävä kansainvälinen vaikuttaja, eikä pelkästään energian toimitusvarmuuden alalla.

Tässä tilanteessa esittelijän suositukset, jotka koskevat eteläistä kaasulinjaa ja erityisesti Nabucco-hanketta sekä Kaakkois-Euroopassa pohjoisesta etelään suuntautuvien kaasu- ja sähköverkostojen yhteenliittämistä, on otettava vakavasti huomioon ja pantava täytäntöön mahdollisimman pian.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Kaasukriisi, joka koetteli meitä hiljattain, osoitti jälleen kerran selvästi, miten tärkeää varma, luotettava ja edullinen energiahuolto EU:lle on. On järkyttävää, että osana energiakeskustelua ydinvoimaa markkinoidaan yhtäkkiä ”ilmastoystävällisenä” ja että matkansa päähän tulleet reaktoreita, joiden käytöstä poistamiseen on käytetty miljoonia euroja tukea, ollaan nyt ottamassa uudelleen käyttöön. Tämä on todennäköisesti seurausta siitä, että EU ei ollut tietoinen kaasukiistasta ja jätti itäiset jäsenvaltiot oman onnensa nojaan. Tässä piilee opetus tulevaisuutta varten. Meidän on vähennettävä energiankulutustamme, vaikka kritiikot epäilevätkin saako energiansäästölamppujen pakollisuus säästöjä aikaan, ja meidän on kannustettava vaihtoehtoisten energialähteiden käyttöä. Niin kauan kuin talousarvio perustuu pääasiassa ydinvoimaan, näin ei tule kuitenkaan tapahtumaan ja uudet energiateknologiat jäävät marginaalisiksi.

EU:n energiavarmuutta koskevat kysymykset ovat toki tärkeitä, mutta niiden ei saa antaa johtaa Turkin liittymiseen EU:hun energiapoliittisten syiden takia. Suunnitellut öljyputket voivat kulkea Turkin läpi ja kaasuinfrastruktuurihankkeet voidaan panna täytäntöön myös ilman Turkin jäsenyyttä.

Antonio Mussa (UEN), kirjallinen. – (IT) Pidän jäsen Laperrouzen työtä erinomaisena ja äänestin sen vuoksi sen hyväksymisen puolesta. Toivon ainoastaan, että komissio arvioi mietinnössä esitetyt ajatukset ja ehdotukset asianmukaisesti ja tulkitsee niitä mahdollisimman myönteisellä ja laajakantoisella tavalla.

Toivon siksi, että infrastruktuurihankkeet voidaan määritellä mahdollisimman nopeasti ja esteettä ja että niiden arvioinnissa huomioidaan ainoastaan kehitysaikojia, rahoitusjärjestelmiä, saatavilla olevaa tarjontaa sekä julkisen ja yksityisen tuen välistä suhdetta koskevat tavoitteet.

Komission ehdotuksessa Euroopan talouden elvytyssuunnitelmaksi, johon sisältyy rahoitustukea tietyille hankkeille, laiminlyödään Tässä yhteydessä Välimeren aluetta sulkemalla Algerian, Sardinian ja Italian

yhdistävä maakaasuputki, Italian sisäinen osuus mukaan luettuna, tärkeimpien eurooppalaisten hankkeiden ulkopuolelle.

Toivon silti, että lähteiden ja toimitusreittien monipuolistamisen puitteissa voimme edistyä vähitellen hyödyntäen tilaisuuksia luoda infrastruktuuria siellä, missä se on puutteellista.

Toivon myös, että solidaarisuusmekanismit eivät salli markkinoiden vääristymistä tai saa aikaan tarpeettoman työläitä menettelyjä. Toivon, että energiaperuskirja pääsee energiayhteisön laajenemisen ohella keskeiseen asemaan erityisesti läpikulkumaiden suhteen, uusiutuvien energialähteiden ala mukaan luettuna.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tilanne, jossa pitkäaikaiseksi tarkoitettua strategiaa käsitellään, vaikuttaa keskeisellä tavalla analyysin tulokseen ja ehdotusten sisältöön. Strategista energiakatsausta koskeva keskustelu ei tee tästä poikkeusta. Tässä tilanteessa on kuitenkin toistuvia indikaattoreita, jotka viittaavat siihen, että tilanne on pikemmin pysyvä kuin väliaikainen. Näitä indikaattoreita ovat energiariippuvuus Venäjästä tai tärkeimmistä öljyntuottajavaltioista ja sen seuraukset, kasvavat energiakustannukset, johtuivat ne sitten lisääntyvän globaalin kysynnän nostamista hinnoista tai vakavan talouskriisin köyhyttämien valtioiden ostovoiman laskusta, sekä erilaiset ympäristövaikutukset, jotka johtuvat globaalin energiankulutuksen jatkuvasta kasvusta, jota talouskriisi tuskin pysäyttää. Nämä tekijät osoittavat, että me tarvitsemme strategista lähestymistapaa, joka perustuu vähäisempään riippuvuuteen ja sitä kautta suurempaan toimittajien tai energian monipuolisuuteen; me tarvitsemme myös suurempaa tehokkuutta, vaihtoehtoisia energiamuotoja koskevaa pitkäjänteistä tutkimusta, korkeampaa integraatiota ja samanaikaisesti etenkin vaihtoehtoisia energialähteitä hyödyntävän paikallisen tuotantokapasiteetin kehittämistä. Kyseessä on valtava haaste, mutta samalla strateginen kysymys, jota me emme voi lakaista maton alle.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin jäsen Laperrouzen toisesta strategisesta energiakatsauksesta laatiman mietinnön puolesta. Olen esittelijän kanssa yhtä mieltä siitä, että meidän on luotava todellinen perusta Euroopan tulevaisuuden energiapolitiikalle, jonka tavoitteena on taata energian toimitusvarmuus, torjua ilmastonmuutosta ja tukea Euroopan unionin talouskasvua.

Esittelijän tavoin kannatan painokkaasti sellaisen eurooppalaisen rahaston perustamista, jolla pyritään takaamaan joihinkin Euroopan unionia koskettaviin energiantuotanto- ja kuljetushankkeisiin liittyvät muut kuin kaupalliset uhat investointien kannustamiseksi kaikissa verkostoissa.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) EU:lla on kunnianhimoisia suunnitelmia tilanteessa, jossa on vaarana, että resurssit käyvät varsin rajallisiksi energian kysynnän kasvaessa ympäri maailman. Ratkaisut nykyisen energiavarmuuden ylläpitämiseksi ja tehokkaan ei-hiilipohjaisen energian kehittämiseksi eivät ole toisiaan poissulkevia.

Myös ympäristön turvallisuus ja rajallisilla tuloilla elävien ihmisten energiaköyhyyden torjuminen erityisesti Kaakkois-Englannissa ovat tärkeitä tavoitteita.

Sen vuoksi kannatan EU:n energiahuollon perustamista useisiin teknologisiin ratkaisuihin. Suhtaudun ydinvoimaan sen aiheuttamien turvallisuusriskien vuoksi varauksella. Katson kuitenkin, että sen avulla voidaan taata jonkinlainen vakaus. Jos me jääme paitsi tästä prosessista nyt, rajallisilla tuloilla elävät äänestäjäni joutuvat kärsimään siitä raskaasti.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Mietintö toisesta strategisesta energiakatsauksesta osoittaa aivan liian vähän koheesion suuntaan. Mielestäni EU:n energiapolitiikan tärkeimmäksi tavoitteeksi tulisi asettaa täydellinen sitoutuminen energiatehokkaan talouden luomiseen. Energiankulutuksen rajoittamisesta tulisi tehdä tärkein painopiste pyrittäessä saavuttamaan ilmastonmuutosta, kestävä kehitystä, innovaatiota, työpaikkojen luomista ja kilpailukykyä koskevia tavoitteita. Tällainen lähestymistapa on itse asiassa varsin tehokas ja edullinen tapa taata energiatoimitusten jatkuvuus. Kuten on jo todettu, se luo valtavasti työpaikkoja sekä korkeasti koulutetuille että kouluttamattomille työntekijöille.

EU:n energiapolitiikkaa laadittaessa on otettava huomioon energiankulutuksen ja –tuotannon muuttuvat tavat sekä niiden tulevaisuuden näkymät. Hajautettuihin energiajärjestelmiin on yhdistettävä laajoja uusiutuvien energiamuotojen lähteitä. Energiatehokkuuden ohella energian säästötoimet ovat avainasemassa. Meidän on siksi painotettava eristyksen ja muiden toimien merkitystä rakennusteollisuudessa. Ydinvoiman merkitystä on tässä mietinnössä yliarvioitu. Se voi kattaa noin kolmanneksen sähkön kokonaiskysynnästä, mikä kuitenkin vastaa vain kuutta prosenttia energian kokonaiskysynnästä. Haluan tässä yhteydessä muistuttaa, että radioaktiivisten jätteiden ongelmaan ei ole löydetty kestävä ratkaisua.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Energiaomavaraisuudelle pitää antaa EU:n poliittisella asialistalla nykyistä keskeisempi asema. On myös tärkeää, että energiaköyhyys määritellään selkeästi kaikkialla Euroopan unionissa. Meiltä vaaditaan myös enemmän johdonmukaista ajattelua sen suhteen, miten voimme valjastaa vihreän talouden luomaan työpaikkoja ja siten auttamaan meidät ulos tämänhetkisestä rahoituskriisistä, mutta myös antamaan EU:lle sen tarvitseman energiaomavaraisuuden. EU:n sähköverkkoon tehtäviin investointeihin on tartuttava.

Konrad Szymański (UEN), kirjallinen. – (PL) Jäsen Lapperouzen mietintö toisesta strategisesta energiakatsauksesta sisältää kohdan, jossa puolustetaan South Stream –putken rakentamista. South Stream –putki on North Stream –putken rinnakkaishanke, jonka tavoitteena on tehdä Nabucco-hankkeen toteuttamisesta mahdollista. South Stream –putki vahvistaa Venäjän asemaa energiahuollon suhteen, eikä sitä sen vuoksi voida pitää hankkeena, joka edesauttaa energia-alan monopuolistamista.

– **Mietintö: Anna Záborská (A6-0492/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh ja Inger Segelström (PSE), kirjallinen. – (SV) Suhtaudumme jäsen Záborskán mietintöön erittäin kriittisesti ja aioimme äänestää sitä vastaan, sillä pidimme sitä erittäin naisvastaisena. Sen perusteella naisten tehtävänä on huolehtia kodista, lapsista ja vanhuksista sen sijaan, että tekisivät palkkatyötä. Onneksemme meidän ei tarvinnut äänestää päätöslauselmaa vastaan, sillä Verts/Ale-ryhmän laatima tarkistettu päätöslauselma hyväksyttiin.

Vaikka loppujen lopuksi päätimme kannattaa päätöslauselmaa, siihen sisältyi muotoiluja, joita vastustimme tai joiden suhteen olimme epäileviä, ja sen vuoksi meille ei ollut selvää, miten äänestäisimme.

Ruotsalaisina sosiaalidemokraatteina katsomme, että kaikilla tulee olla oikeus työhön. Yhteiskunnan on siitä syystä tarjottava välineet ja olosuhteet, jotka mahdollistavat naisten työssäkäynnin ja sitä kautta heidän itsenäistymisensä. Toimiva lastenhoito ja vanhusten huolto ovat tärkeimpiä edellytyksiä naisten työssäkäynnille. Sukupolvien välistä solidaarisuutta tarvitaan tietenkin, mutta tämä solidaarisuus ei saa johtaa tilanteeseen, jossa naiset ovat pakotettuja jäämään kotiin huolehtimaan vanhuksista ja lapsista.

Uskomme kuitenkin, että enemmistön hyväksymä päätöslauselma lähettää Tšekin puheenjohtajuudelle selkeän viestin, joka kertoo, että puheenjohtajuuden tavoite säilyttää vastuu lasten ja vanhusten hoidosta perheille ja tehdä se vaihtoehtoiseksi palkkatyön kanssa on sekä vanhanaikainen että erittäin naisvastainen.

Robert Atkins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivikollegani tuemme useita tässä mietinnössä esiin tuotuja yleisiä periaatteita, kuten tukea hoivan tarjoajille, työelämän tasapainoa ja vanhempainlomaa.

Mietintöön sisältyy kuitenkin joitain sellaisia viittauksia erityisesti työaikadirektiivin, joiden vuoksi olemme päättäneet äänestää tyhjää.

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Lissabonin strategiassa käsitteellä ”työ” tarkoitetaan virallista ansiotoimintaa. Työn käsitteelle on annettava laajempi määritelmä. Sekä miehet että naiset harjoittavat toimintaa, jota ei voida tulkita viralliseksi ansiotoiminnaksi, mutta joka ilmiselvästi on työtä. Esimerkiksi vapaaehtoistyö sekä kotiin ja perheeseen liittyvä työ ovat tämän käsitteen eri ilmentymiä, jotka eivät kuitenkaan täytä perinteisen ansiotoiminnan tunnusmerkkejä.

Nykyinen työn käsite on liian talouskeskeinen. Monet ihmiset sukupuoleen katsomatta huolehtivat lähipiiriinsä kuuluvista lapsista, vanhuksista tai vammaisista, mutta heidän työpanostaan ei huomioida työtilastoissa. Mielestäni kotityö on kotitalouksien tuotantoa ja sillä pitäisi olla keskeinen asema maan taloudellista tuotantoa kuvaavissa tilastoissa.

Sitä ei kuitenkaan huomioida laskettaessa maan BKT:n muodostavia tuotteita ja palveluita. Tämän seurauksena kotitalouksien tuotannosta pääasiallisesti vastaavien naisten panos aliarvioidaan. Kotitalouksien tuotantoon käytetyt työtunnit tulisi näin ollen ottaa huomioon laskettaessa maan kokonaistuotantoa.

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Äänestin jäsen Záborskán mietinnön puolesta. Mielestäni etenkin naisia, jotka hoitavat kotia ja kasvattavat lapsia, ei pidä syrjiä työmarkkinoilla. Kodin hoitaminen ja lasten kasvattaminen on suurelta osin näkymätöntä työtä. Sitä ei arvosteta korkealle, mutta silti se on koko yhteiskunnan kannalta merkittävää työtä. Puolassa on noin 6 miljoonaa kotiäitiä. EU:n politiikassa työn käsite olisi määriteltävä tavalla, joka mahdollistaisi helpotusten myöntämisen työuraansa lykkääville naisille, naisille, jotka omistavat itsensä perheelleen ja myös naisille, jotka huolehtivat perheestään ansiotyönsä ohessa.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Naisten, joilla on huollettavia lapsia, työllisyysaste on Euroopassa vain 62,4 prosenttia verrattuna miesten 91,4 prosenttiin. Lisäksi 76,5 prosenttia osa-aikatyöntekijöistä on naisia. Riittämättömät palvelut, alhaiset palkat, viiveet työmarkkinoille pääsyssä, peräkkäiset määräaikaisten sopimukset ja riittämättömät kannustimet nuorille pareille ovat syitä, joiden vuoksi nuoret siirtävät naimisiinmenoa ja lasten hankkimista myöhemmäksi. Kehotan EU:n jäsenvaltioita laatimaan säännöksiä äitiysloman kustannuksen kattamiseksi ei vain työnantajan, vaan myös yhteiskunnan varoista, ja lisämahdollisuuksien tarjoamiseksi vanhemmille ansiotyön joustavuuden lisäämiseksi sekä lastenhoitolaitosten mahdollisuuksien parantamista työajan joustavuuden lisäämiseksi, jotta sekä naiset että miehet voivat yhdistää työn ja perhe-elämän tasapainoisemmin.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä, jossa tarkastellaan perheenjäsenistään huolehtiviin naisiin ja miehiin kohdistuvan suoran ja välillisen syrjinnän eri näkökohtia. Mietinnössä todetaan, että ansiotyön ja perhevelvoitteiden (palkattoman työn) välisen suhteen parempi ymmärtäminen on oleellista naisten taloudellisen itsenäisyyden ja sitä kautta sukupuolten tasa-arvon edistämisen kannalta.

Jos naiset ja miehet muutoin kuin ansiotyönä tekevät lastenkasvatukseen, vanhusten kotihoitoon, sukupolvien väliseen yhteisvastuuseen ja yhteiseen hyvään liittyvää työtä, sitä ei edelleenkään pidetä tuottavana työnä.

Mietinnössä kehoitetaan jäsenvaltioita ryhtymään toimiin, jotta perinteisen virallisen ansiotyön ohella tunnustettaisiin myös muun kuin ansiotyön lukuisat muodot, kuten vapaaehtoistyö sekä kotona ja perhepiirissä tehty työ, tutkimaan, miten ne tulisi sisällyttää jäsenvaltioiden kansantalouden tilinpitoon sekä arvioimaan niiden vaikutus BKT:oon

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – Jäsen Záborskán mietinnössä esitellään käsitteen ”työ” määritelmä, johon on sisällytetty myös epävirallinen työ ja muu kuin ansiotyö ja joka ulottaa käsitteen koskemaan myös markkinoiden ulkopuolista ja palkatonta työtä. Vaikka tällainen työ on kaikissa jäsenvaltioissa varsin yleistä, työvoimaa koskevat tilastolliset analyysit eivät normaalisti ota sitä huomioon, minkä vuoksi muuta kuin ansiotyötä ei ole tutkittu riittävästi, sitä ei arvosteta ja sen arvoa ei ole tunnustettu. Vähintäänkin kaikkien kokopäiväisten kotiäitien työ on huomioitava maksuihin perustavan eläkkeen saamiseksi.

Äänestin mietinnön puolesta, vaikka en tuekaan täysin sen mahdollisia vaikuttimia.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me äänestimme Verts/Ale-ryhmän laatiman vaihtoehtoisen kannan puolesta, vaikka emme täysin allekirjoitakaan kaikkia sen kohtia, sillä se paranee esittelijän ehdotuksessa.

Tässä on kyseessä alue, jolla sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseen pyrkivät politiikat ovat keskeisessä asemassa. On tärkeää, että julkisia palveluita on tarjolla ja että laadukkaita palveluita on jokaisen saatavilla taloudellisesta asemasta ja sukupuolesta huolimatta ja ilman syrjintää. Tämä edellyttää kansallisia julkisia terveyspalveluita, jotka ovat maksuttomia tai pääasiassa maksuttomia, sekä kaikkien saatavilla olevaa laadukasta ja maksutonta julkista koulutusta.

On myös erittäin tärkeää luoda ja ylläpitää laadukkaita, edullisia julkisia terveyspalveluita, joiden aukioloajat vastaavat vanhempien ja lasten tarpeita, sekä laadukkaita, edullisia hoitopalveluita vanhuksille ja muille hoitoa tarvitseville perheenjäsenille. Nämä toimenpiteet ovat oleellisia suuren yleisön elinolojen parantamiseksi sekä naisten työmarkkinoille ja ansiotyöhön pääsyn helpottamiseksi, jotta naiset voisivat itsenäistyä taloudellisesti, mikä on heidän emansipaationsa perusedellytys.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Jäsen Záborskán perustelut osoittavat, että hänen mietintönsä tavoitteena on edistää tiettyjen ”virallisten työmarkkinoiden” ulkopuolisten toimien asianmukaista yhteiskunnallista ja taloudellista tunnustamista. Lyhyesti sanottuna kyse on pääasiassa lasten kasvattamisesta ja ikääntyvissä yhteiskunnissamme myös muiden hoivaa tarvitsevien perheenjäsenten hoitamisesta. Tämä selvennys on tarpeen, sillä nämä seikat eivät käy ilmi mietinnön otsikosta, jossa puhutaan syrjinnästä, eivätkä ensi lukemalla myöskään muusta tekstistä, joka on paikoin kirjoitettu varsin omintakeisella tyylillä.

Mietinnössä puhutaan oikeutetusti yhteiskunnan tunnustuksesta, kaiken, myös näkymättömän, vaurauden luomisen sisällyttämisestä kansallisiin tilastoihin, valinnan vapaudesta ja jopa henkilökohtaisten sosiaaliturvaa ja eläkettä koskevien oikeuksien myöntämisestä niille, jotka ovat päättäneet omistautua uran sijasta perheelleen.

On surullista, että jäsen Záborská ei kuitenkaan seurannut ajatustaan loppuun asti, vaan unohti ainoan toimenpiteen, joka olisi voinut todella sekä taata valinnan vapauden että lisätä syntyvyyttä poistamalla taloudelliset rajoitteet. Tarkoitan tällä vanhempainpalkkaa, jota Front National on ajanut jo vuosien ajan.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestin jäsen Záborskán syrjinnän vastaisen mietinnön puolesta.

Meidän on tehtävä kaikkemme sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi.

Miesten on toisaalta osallistuttava enemmän kotityöhön ja lasten hoitoon, ja naisille on toisaalta annettava mahdollisuus luoda täysin itsenäistä uraa. Me emme kuitenkaan saa unohtaa lasten hyvinvointia, vaan meidän on varmistettava asianmukaisten ja edullisten lastenhoitopalveluiden saatavuus.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tasa-arvo ja tasapuolinen kohtelu työmarkkinoilla samoin kuin muillakin elämän aloilla ovat ilman muuta osa demokraattista yhteiskuntaa. Siinä mielessä esittelijä on luonnollisesti oikeassa.

Kuten tavallista, näyttää kuitenkin siltä, että ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevien erehdyksemme korjaamiseksi ehdotetut toimenpiteet pyrkivät lisäämään EU:n poliittista vaikutusvaltaa jäsenvaltioiden kustannuksella. Lopputuloksena on aina toissijaisuusperiaatteen loukkaus. Käytännössä mietinnössä ehdotetaan, että EU:n tulisi ottaa harteilleen vastuu jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikasta ja laatia lainsäädäntöä aiheista, jotka ovat läheisesti sidoksissa työmarkkinapolitiikkaan. Mietintöön sisältyy myös muotoiluja, jotka tekevät tietä yhteiselle veropolitiikalle. Nämä kaikki ovat poliittisia kysymyksiä, joiden tulisi kuulua jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Useista hyvistä aikeista huolimatta olen näistä syistä päättänyt äänestää sekä valiokunta-aloitteista mietintöä että vaihtoehtoista päätöslauselmaesitystä vastaan.

Thomas Mann (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Jäsen Záborskán mietinnössä tehdään selväksi, että naisille päätös kotiin jäämisestä tai lähtemisestä töihin kodin ulkopuolelle on yhä valinta kahden eriarvoisen vaihtoehdon välillä.

Mielestäni miesten ja naisten kotona tekemä työ, kuten kodinhoito, lasten kasvattaminen sekä ikääntyneistä ja vammaisista sukulaisista huolehtiminen, ansaitsee tulla paremmin tunnustetuksi ja siitä olisi saatava parempi korvaus. Kotitaloudet ansaitsevat nykyistä keskeisemmän aseman taloudessa. Nämä velvoitteet on otettava huomioon erityisesti kansallisten sosiaaliturvaa ja eläkkeitä koskevien politiikkojen yhteydessä.

On hyvä, että ”sukupolvien välisen yhteisvastuun” vaatimus on otettu esiin. Me tuemme yhteiskunnallista vastuuta ikääntyneitä kohtaan, ja vastustamme ryhmiin kohdistuvaa syrjintää ja tietyn ryhmän sulkemista ulkopuolelle. Tämän osallistavan työn arvo vastaa lähes kolmasosaa Saksan kansantulosta. Tästä esimerkistä pitäisi muodostua hyväksytty lähestymistapa kaikkialla Euroopassa.

Meidän on myös tunnustettava yli 50-vuotiaiden kansalaisten yhteisen hyvän vuoksi antama panos. Nuoret eläkeläiset ovat tänä päivänä vaikeassa tilanteessa, sillä he ovat lopettaneet työnteon liian aikaisin, useimmiten pakosta. Me tarvitsemme enemmän vanhemmille ihmisille sopivia työpaikkoja. Heidän mahdollisuutensa työmarkkinoilla ovat hyvät, sillä heillä on kokemusta, osaamista ja halua kokeilla uusia asioita.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä, jossa puolustetaan työntekijöiden oikeuksia vanhempainlomaan ja hoitajien lomaan sekä vedotaan hoitajien syrjinnän torjumisen ja heidän työnsä tunnustamisen lisäämisen puolesta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Kateutta ja närkästystä aiheuttavien kiintiöiden asettamisen sijaan meidän olisi ennemmin syytä tukea nuoria naisia heidän koulutusvalinnoissaan ja urasuunnittelussaan, jotta he eivät suuntautuisi ainoastaan perinteisiin naisten ammatteihin. Jos nainen haluaa mieluummin työskennellä työtovereiden tai perheen tarjoamassa turvallisessa piirissä kuin yksinäisissä ja stressaavissa johtotehtävissä, meidän on hyväksyttävä hänen valintansa. Sama palkka samasta työstä –periaatteen toteutumista on odotettu jo aivan liian kauan. Jos se ei toteudu, niin kaikki yritykset isyys- tai vanhempainloman tarjoamiseksi kaatuvat taloudellisiin esteisiin.

Yksinhuoltajat elävät erityisen suuren köyhyysriskin alaisina, ja yhteiskunnan on siksi osoitettava enemmän yhteisvastuuta heidän suhteensa. Toinen ongelma on se, että naisten tekemää työtä, kuten kotitöitä, lasten kasvattamista tai sukulaisista huolehtimista, ei usein katsota oikeaksi työksi. Meidän on saatava tähän asiaan muutos. Jos me haluamme perhe-elämän jatkuvan, meidän on tarjottava perheystävällisiä työaikoja, mutta EU vastustaa tätä. Ei riitä, että vaadimme sukupolvien välistä yhteisvastuuta. Meidän on toteutettava se käytännössä. Tänäkin päivänä käsittelemämme mietintö näyttää olevan askel oikeaan suuntaan, minkä vuoksi olen äänestänyt sen puolesta.

Teresa Riera Madurell (PSE), kirjallinen. – (ES) Äänestin Verts/Ale-ryhmän laatiman ja jäsen Záborskán mietinnölle vaihtoehtoisen päätöslauselmaesityksen puolesta. Mielestäni Verts/Ale-ryhmän päätöslauselmaesitys vastaa paremmin todellisiin ja yhä jatkuviin ongelmiin, jotka koskevat miesten ja naisten aidon tasa-arvon saavuttamista, perhemallin muutosten tunnustamista, yksityiselämän ja työn yhteensovittamista sekä myönteisiä toimenpiteitä, joita me sosialistit olemme aina tukeneet.

Me emme voi ylläpitää stereotyyppioita, emmekä ratkaista taloudellisia ongelmiamme pakottamalla naiset jäämään kotiin huolehtimaan vanhuksista ja lapsista, kuten jäsen Záborskán mietinnössä todetaan. Mietinnössä naiset esitetään ”potentiaalisina äiteinä”, jotka lisääntyvät ja tuovat lapsia maailmaan sekä kasvattavat lapsensa pääasiassa yhdessä lasten isän kanssa.

Äänestämällä Verts/Ale-ryhmän päätöslauselmaesityksen puolesta haluan myös välittää selkeän viestin Tšekin puheenjohtajuudelle, joka puheenjohtajuuskautensa ohjelmassa kertoi pyrkivänsä edistämään naisten imagoa huolenpitäjinä ja kannustamaan työelämässä mukana olevia naisia jättämään uransa huolehtiakseen perheestään. Nähtävästi Tšekin puheenjohtajuus ei ole täysin ymmärtänyt, mitä miesten ja naisten välisellä tasa-arvolla tarkoitetaan. Toivon, että voimme puheenjohtajuuskauden aikana selvittää sille asiaa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestän jäsen Záborskán sukupolvien välistä yhteisvastuuta koskevan mietinnön puolesta. Mielestäni Euroopan unionin nykyinen määritelmä ”työn” käsitteestä ei kata asianmukaisesti kaikkia työn muotoja. Syrjintä sellaisia naisia tai miehiä vastaan, jotka vapaasta tahdostaan päättävät hoivata huolenpitoa tarvitsevia läheisiään tai kasvattaa tulevia sukupolvia, ei kuulu nyky-yhteiskuntaan.

Yhdyn siksi esittelijän näkemykseen, jonka mukaan meidän on tehtävä työn käsitteestä kestävä sekä tunnustettava naisten ja miesten tekemä, sukupolvien välistä yhteisvastuuta osoittava palkaton työ.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan parlamentin tämänpäiväisessä Strasbourgin täysistunnossa hyväksyttiin mietintö sukupuoleen perustuvasta syrjimättömyydestä ja sukupolvien välisestä solidaarisuudesta.

Sukupolvien välinen solidaarisuus on yksi Euroopan sosiaalisen mallin rakenteellisista avainratkaisuista. Jäsenvaltiot ovat velvoitettuja ryhtymään toimenpiteisiin sellaisten tekijöiden poistamiseksi, jotka estävät naisia pääsemästä työmarkkinoille samoilla ehdoilla kuin miehet. Euroopan komission pitäisi tarkistaa perheen ja ammatillisen elämän yhteensovittamiseen pyrkivät poliittiset strategiat yhteistyössä jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten kanssa.

Naisten työllisyyttä kuvaavat mittarit vahvistavat, että naisten ja miesten välillä on yhä monia huomattavia eroja yksityiselämän ja työn yhteensovittamisen suhteen. Lissabonin strategian mukaisesti jäsenvaltiot ovat velvoitettuja löytämään työtä 60 prosentille työkykyisistä naisista.

Komission pitäisi esittää näkemyksensä uudesta direktiivistä, joka koskee perhe- ja työelämän yhteensovittamiseen liittyviä erityisiä oikeuksia ja suojaa perheissä, joissa osa perheenjäsenistä tarvitsee hoivaa. Tarkoiton esimerkiksi lapsiperheitä sekä perheitä, joihin kuuluu vanhuksia tai vammaisia perheenjäseniä.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Valiokunta-aloitteisessa mietinnössä puhutaan nykytilanteen parantamisesta osoittamalla lisäarvostusta työlle, jota naiset tekevät sukupolvien välisen yhteisvastuun vuoksi huolehtiessaan lapsista, vanhuksista ja muista riippuvaisista perheenjäsenistä. Esittelemäni mietintö oli todella vallankumouksellinen, sillä se oli ensimmäinen parlamentin aloite, jossa vaadittiin naisten taloudelle ja BKT:lle antaman ”näkymättömän” panoksen tunnustamista.

Mietintö hyväksyttiin yksimielisesti naisten oikeuksien valiokunnassa. Edes vihreiden ryhmä ei äänestänyt sitä vastaan. Tänäpäin samat parlamentin jäsenet ovat jättäneet vaihtoehtoisen päätöslauselman ehdottamatta minkäänlaista neuvottelua etukäteen. Euroopan parlamentin kaikki vasemmistoryhmät äänestivät vaihtoehtoisen päätöslauselman puolesta. Olen tehnyt tästä kaksi johtopäätöstä. Ensinnäkin vasemmisto on osoittanut, että se ei kunnioita naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan työtä, vaikka se näennäisesti tunnustaaakin valiokunnan tärkeyden. Toiseksi vasemmisto on saattanut miesten ja naisten tasa-arvon ja syrjimättömyyden kyseenalaiseen valoon ja herättänyt epäilyksiä, joiden mukaan vasemmisto käyttää näitä kysymyksiä ainoastaan kiinnittääkseen tiedotusvälineiden huomion.

Minä äänestin päätöslauselmaa vastaan. Pidän sitä ehdottomasti askeleena väärään suuntaan. Vaikka päätöslauselma sisältää kohtia alkuperäisestä mietinnöstäni, se osoittaa, että vasemmisto ei kunnioita työtä, jota tekevät miljoonat naiset kaikkialla EU:ssa. Päätöslauselman laatijat ovat osoittaneet, että he ovat yhä

kiinni aikansaeläneissä ideologioissa, jotka eivät ole enää käyttökelpoisia. Lisäksi päätöslauselmassa asetetaan ennen kuulumattomalla tavalla kyseenalaiseksi Tšekin puheenjohtajuus vain, koska se on ehdottanut keskustelua Barcelonan tavoitteista.

– Mietintö: Roberta Angelilli (A6-0012/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitos, arvoisa puhemies. Äänestin mietinnön puolesta. Lapsipornografia leviää internetissä kiihtyvällä vauhdilla ja, mikä pahinta, siinä käytetään yhä nuorempia lapsia. Pidän tätä erittäin hälyttävänä. Alaikäisten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia ovat vakavia ihmisoikeuksien loukkauksia.

Pidän siksi tärkeänä, että tiivistämme kansainvälistä yhteistyötä lapsipornografiaa sisältävien verkkosivustojen suodattamiseksi ja sulkemiseksi, jotta internetpalveluntarjoajien olisi pakko estää pääsy tällaisille lainvastaisille sivustoille.

Jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä on säädetty rangaistuksista sekä kohtuullisen hyvistä suojasta seksuaalista hyväksikäyttöä, lasten hyväksikäyttöä ja lapsipornografiaa vastaan. Siitä huolimatta meidän on kuitenkin parannettava lastensuojelua, sillä internet ja muu teknologia kehittyy jatkuvasti ja koska pedofiilit käyttävät lasten houkutteluun verkossa yhä uusia tapoja.

Lyhyesti sanottuna meidän on laadittava vanhemmille ja nuorille tiedotuskampanjoita internetin lapsipornografian vaaroista ja erityisesti chat-huoneissa ja internetfoorumeilla tapahtuvan seksuaalisen hyväksikäytön riskeistä.

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Äänestin mietinnön puolesta. Haluan onnitella jäsen Angelillia siitä, että hän on onnistunut käsittelemään näin vaikeaa ja samalla tärkeää aihetta. Lapsipornografia on kasvava maailmanlaajuinen ongelma. Meidän on tehtävä kaikkemme sen torjumiseksi kansainvälisellä tasolla. Eri jäsenvaltioiden poliisivoimien tulisi vaihtaa keskenään tietoja ja tehdä yhteistyötä tällaisten rikosten ehkäisemiseksi mahdollisimman kattavasti. Lisäksi on erittäin tärkeää kehittää toimivia menetelmiä pedofiilien uhreiksi joutuneiden lasten auttamiseksi.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Mielestäni kaikkien EU:n jäsenvaltioiden pitäisi kriminalisoida alle 18-vuotiaisiin alaikäisiin solmitut sukupuolisuhteet, joissa on käytetty väkivaltaa tai uhkailua tai joissa on tapahtunut raiskaus. Myös lapsen luottamuksen tai oman määräysvallan tai vaikutusvallan väärinkäyttäminen mukaan luettuna perheen piirissä tai lapsen haavoittuvan tilanteen, kuten henkisen tai fyysisen vamman tai riippuvuusaseman, hyödyntäminen tulisi kriminalisoida.

EU:n jäsenvaltioiden tulee vaatia internetpalveluntarjoajia estämään pääsy sellaisille verkkosivuille, jotka edistävät lasten hyväksikäyttöä. Vastaavasti pankkien ja muiden luottokorttiyhtiöiden tulisi estää maksut lapsipornografiasivustoille.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, sillä olen esittelijän kanssa yhtä mieltä siitä, että jäsenvaltioiden tulee kriminalisoida ”kaikki lasten seksuaalisen hyväksikäytön muodot”, mukaan luettuna lasten houkuttelu verkossa seksuaalisessa tarkoituksessa.

Seksuualirikollisia on estettävä pääsemästä tekemisiin lasten kanssa säännöllistä kontaktia lapsiin sisältävän työpaikan tai vapaaehtoistyön kautta. Jäsenvaltiot on velvoitettava varmistamaan, että tiettyihin lasten kanssa toimimista sisältäviin työpaikkoihin hakevilta tarkistetaan rikosrekisteriote, esimerkiksi laatimalla selkeitä sääntöjä tai ohjeita työnantajille näiden velvoitteista tähän liittyen.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) EU pyrkii usein yhteisiin toimenpiteisiin asioissa, jotka olisi parempi jättää jäsenvaltioiden huoleksi. Tässä tapauksessa voimme uskoakseni kuitenkin saada jotain aikaan tekemällä yhteistyötä.

Lapsipornografia ja lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ovat yhteiskuntamme vitsaus, josta kärsivät ennen kaikkea haavoittuvaisimmat ja eniten suojelua tarvitsevat kansalaisemme.

EU:n luonteen ja ihmisten vapaan liikkuvuuden vuoksi on elintärkeää, että me hyödynnämme kaikkia käytössämme olevia keinoja näiden kuvottavien rikosten torjumiseksi tapahtuivat ne sitten missä hyvänsä. On erityisen tärkeää, että rikosentekijöitä koskevia tietoja koordinoidaan ja päivitetään säännöllisesti.

Meidän on myös lisättävä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, jotta EU:n kansalaiset, jotka matkustavat EU:n ulkopuolelle hyväksikäyttäkseen lapsia, voidaan tunnistaa, pysäyttää, asettaa syytteeseen ja luovuttaa

tarvittavalla tavalla. EU:n globaali asema tarjoaa merkittävän tilaisuuden edistää arvojamme valtioissa ja alueilla, joissa ja joilla lasten oikeuksia ei ole turvattu yhtä hyvin.

Äänestin siksi mietinnön puolesta.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentin ruotsalaiset konservatiivijäsenet ovat tänään äänestäneet jäsen Angelillin (Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmä, Italia) mietinnöstä (A6-0012/2009), jossa käsitellään lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumista. Lapsipornografian levittämisen torjumisesta on tehtävä keskeinen tavoitteemme. Eurooppalaisella yhteistyöllä on tässä asiassa monin tavoin erittäin tärkeä asema. Sen vuoksi me konservatiivit äänestimme mietinnön puolesta.

Haluamme kuitenkin samalla huomauttaa, että emme ole esittelijän kanssa yhtä mieltä kahdesta mietinnössä esitetyistä monista ehdotuksista. Vastoin esittelijän ehdotusta me emme kannata tiettyjen ammattien harjoittajien, kuten lakimiesten, pappien ja psykologien, tiukan vaitiolovelvollisuuden rikkomista.

Mielestämme ei ole myöskään perusteltua pitää internetsivuston omistajaa vastuullisena kaikista verkkosivustolla käydyistä keskusteluista, suljetuissa huoneissa käydyt yksityiset keskustelut mukaan luettuina. Tavoitteesta huolimatta on kohtuutonta vaatia kaikkia internetsivustojen omistajia valvomaan kaikkia sivulla käytyjä yksityisiä keskusteluja sen varmistamiseksi, että sivusto täyttää tämän ehdotuksen vaatimukset. Sen sijaan meidän on keskityttävä torjumaan lapsipornografiaa levittäviä verkostoja tehokkaammilla menetelmillä, jotka eivät loukkaa yhtä räikeästi tavallisten internetin käyttäjien yksityisyyttä.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin jäsen Angelillin mietinnön puolesta, sillä mielestäni lasten oikeuksien suojelemisen tulee olla EU:n ja sen jäsenvaltioiden keskeinen tavoite. Lasten seksuaalista hyväksikäyttöä ja lapsipornografiaa koskevaa lainsäädäntöä on uudistettava siten, että siinä otetaan huomioon uusien teknologioiden ja erityisesti internetin kehittyminen sekä pedofiilien löytämät uudet tavat houkuttaa lapsia verkossa.

Mielestäni EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden on keskityttävä erityisesti näiden rikosten torjumisen edellyttämän institutionaalisen kapasiteetin lisäämiseen.

Koska tällaiset rikokset eivät kunnioita valtioiden välisiä rajoja, EU:n on luotava lasten hyväksikäyttöä torjuva kansainvälinen verkosto. Tässä mielessä kannatan Europolille suunnattua kehotusta perustaa eri alojen asiantuntijoista koostuva, lapsipornografiaa ja lapsiprostituutiota torjuva erityisyksikkö. Yksikön on tehtävä tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden asiaan perehtyneiden poliisiviranomaisten kanssa.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kannatan täysin jäsen Angelillin valiokunta-aloitteista mietintöä ja suositusta neuvostolle lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta. Aiempia yhteisiä kantoja ei ole vielä pantu täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, samalla kun lasten turvallisuus vaarantuu entistä enemmän teknologian kehityksen myötä. Tällä mietinnöllä voitaisiin päivittää ja vahvistaa olemassaolevia toimenpiteitä tällaisten hirvittävien käyttäytymismuotojen torjumiseksi ja niiden kriminalisoimiseksi, jotta niihin syyllystyneitä voidaan rangaista lain nojalla. Jäsen Angelillin mietinnön täytäntöön panemisen ansiosta lasten suojeleminen hyväksikäytöltä lisääntyy teknologian kehitystä vastaavalla tavalla ja erityisesti lasten houkuttelua seksuaalisessa tarkoituksessa voidaan torjua.

Lisäksi mietinnössä ehdotetaan ansiokkaasti muun muassa seksuaalisesta hyväksikäytöstä tuomittuja henkilöitä koskevien tietojen vaihtamista jäsenvaltioiden välillä, jotta voidaan estää heidän pääsynsä muissa jäsenvaltioissa sellaisiin työtehtäviin, joihin kuuluvat suorat kontaktit alaikäisiin, sekä uhrien suojelun parantamista tutkinnan ja oikeudenkäynnin aikana.

Internet on elintärkeä osa tietoyhteiskuntaamme. Lapset ovat aiempaa taitavampia tietokoneen käyttäjiä, mutta lisääntyneen osaamisen ja itseluottamuksen vuoksi he eivät osaa ottaa huomioon häikäilemättömien internetin käyttäjien aiheuttamia vaaroja, eivätkä niitä havaitse heidän vähemmän tietokonetta käyttävät vanhempansakaan. Näillä käytännön järkeen perustuvilla ehdotuksilla pyritään suojelemaan yhteiskuntaamme haavoittuvaisimpia jäseniä.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin jäsen Angelillin lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta laatiman mietinnön puolesta. Mielestäni on ehdottoman tärkeää ajantasaistaa keinot lasten kaikenlaisen hyväksikäytön torjumiseksi, jotta lastensuojelun laatu Euroopan unionissa voidaan taata.

Siitä syystä tuen mietinnön suosituksia. Kannatan erityisesti ehdotuksia kriminalisoida kaikki lapsiin kohdistuvat seksuaalirikokset kaikissa jäsenvaltioissa, lisätä tarkkaavaisuutta ja alaikäisten uusien houkuttelukeinojen valvontaa erityisesti internetissä sekä parantaa eurooppalaista yhteistyötä perustamalla hälytysjärjestelmä kadonneiden lasten löytämiseksi.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia ovat erityisen vastenmielisiä rikoksia, jotka edellyttävät nykyisellä internetin ja seksimatkailemisen aikakaudella vahvempaa lainsäädäntöä, tehokkaampaa poliisin ja oikeusjärjestelmän välistä yhteistyötä sekä parempaa uhrien tukea. Jäsen Angelillin mietintö ansaitsee meidän tukemme.

Haluan kuitenkin huomauttaa, että teknologian kehitys, joka tarjoaa pedofiileille uusia mahdollisuuksia toteuttaa perversioitaan, ei varmaankaan ole ainoa syy tämäntyyppisten rikosten yleistymiselle. Meidän on syytä pohtia myös moraalisen rappion ja arvojen turmeltumisen vaikutusta tähän muutokseen.

Kolme vuosikymmentä sitten tapojen vapautumisen, kaikille avoimen nautinnon etsimisen ja yksilön kuvittelun, jo varhaisina vuosina alkavan henkilökohtaisen kasvun nimissä tietyt poliittiset trendit tukivat alaikäisten seksuaalista aktiivisuutta. Näitä muutoksen tuulia saatiin lukea jopa trendikkäiden vasemmistolaisten äänitorven, ranskalaisen *Le Monde* -lehden kolumneista. Nämä typerät johtopäätökset on toivoakseni jo tyrmätty, mutta niiden laatijat jatkavat yhä saarnaamistaan ja heidän poliittinen suuntauksensa levittää yhä oppejaan myöntämättä syyllisyyttään.

Lopuksi haluaisin tietää, miksi ainoa oikeus, jota lapsille ei ole useimmissa jäsenvaltioissa myönnetty, on oikeus syntyä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kuten käsittelemässämme ehdotuksessa Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle todetaan, Euroopan neuvoston yleissopimus lasten suojelemisesta seksuaaliselta hyväksikäytöltä, jonka on allekirjoittanut jo 20 Euroopan unionin jäsenvaltiota, on ensimmäinen kansainvälinen oikeusväline, jossa luokitellaan rikokseksi erilaiset lapsen seksuaalisen hyväksikäytön muodot, jotka on tehty esimerkiksi väkivaltaa, pakottamista tai uhkailua käyttäen, mukaan luettuna myös perheen piirissä tapahtuva hyväksikäyttö.

Euroopan parlamentti kehottaa jäsenvaltioita allekirjoittamaan, ratifioimaan ja toteuttamaan kaikki asiaa koskevat kansainväliset sopimukset, jos ne eivät ole vielä tehneet niin, edellä mainitusta yleissopimuksesta aloittaen. Muiden suositusten ohella Euroopan parlamentti kehottaa jäsenvaltioita parantamaan lainsäädäntöään ja yhteistyötään tällä alalla, varmistamaan, että alle 18-vuotiaisiin lapsiin kohdistuneet seksuaaliset rikokset määritellään aina alaikäisen seksuaaliseksi hyväksikäytöksi kaikkialla Euroopan unionissa sekä kriminalisoimaan lasten hyväksikäytön kaikki muodot.

Kukin jäsenvaltio tarkastelee Euroopan parlamentin päätöksiä itsenäisesti ja tekee niiden perusteella suvereenit päätöksensä. Me kuitenkin kannatamme päätöslauselman keskeistä tavoitetta, joka on suojata ja taata lasten oikeudet.

Jens Holm, Erik Meijer, Esko Seppänen ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia ovat hirvittäviä rikoksia, ja niiden torjumiseksi on tehtävä kansainvälistä yhteistyötä. Tästä syystä äänestimme jäsen Angelillin mietinnön puolesta. Mietinnössä on kuitenkin kohtia, joita me emme voi tukea. Tällaisia kohtia ovat koko EU:ssa sovellettavan, yhdenmukaisen ja rajatylittävän rikoslainsäädännön laatiminen sekä rikoksen ja raskauttavien olosuhteiden määrittäminen EU:n tasolla.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän jäsen Angelillin lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumiseksi laatiman mietinnön puolesta.

Nykyään lasten kehityksen ja koskemattomuuden suojeleminen kaikin mahdollisin tavoin on tärkeämpää kuin koskaan. Useimmissa perheissä molemmat vanhemmat käyvät töissä, eivätkä isovanhemmat ole läsnä huolehtimassa lapsista. Internet on usein lasten ainoa viihdyke. Näissä oloissa riskit ovat kiistattomat.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia ovat hirvittäviä rikoksia, ja niiden torjumiseksi on tehtävä kansainvälistä yhteistyötä. Tästä syystä äänestin jäsen Angelillin mietinnön puolesta. Mietinnössä on kuitenkin kohtia, joita en voi tukea. Tällaisia kohtia ovat koko EU:ssa sovellettavan, yhdenmukaisen ja rajatylittävän rikoslainsäädännön laatiminen sekä rikoksen ja raskauttavien olosuhteiden määrittäminen EU:n tasolla.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Lapsiin kohdistuvat seksuaalirikokset ja lapsipornografia ovat kamalimpia rikoksia, joihin ihminen voi syyllistyä. Rikostentekijöille tulisi langettaa ankarat rangaistukset tai heidät tulisi tarvittaessa ohjata tehokkaaseen ja luotettavaan psykiatriseen hoitoon.

Mietinnössä ehdotetaan useita rakentavia tapoja näiden kauhistuttavien yhteiskunnallisten ongelmien käsittelyn kehittämiseksi. Jäsenvaltioita kehoitetaan ratifioimaan ja toteuttamaan kaikki asiaa koskevat kansainväliset yleissopimukset, niiden tulisi saada tukea asiaa koskevan lainsäädäntönsä parantamiseksi, ja seksimatkaileu pitäisi kriminalisoida kaikissa jäsenvaltioissa. Nämä ehdotukset tukevat täysin näkemystäni EU:sta arvojen unionina. Tuen useita mietinnön kohtia ja olen äänestänyt sen puolesta monissa yksittäisissä äänestyksissä.

Mietinnössä pyritään kuitenkin lisäksi yhdenmukaistamaan rikoslainsäädäntöä EU:n sisällä ja perustamaan ehkäisevä järjestelmä, joka on tarkoitus rahoittaa EU:n varoin, vaikka kyseessä on maailmanlaajuinen ongelma, johon olisi vastattava YK:n yleissopimusten ja sopimusten välityksellä. On vaikea olla ajattelematta, että jälleen kerran järkyttävää yhteiskunnallista ongelmaa käytetään kyynisesti EU:n aseman korottamiseksi jäsenvaltioiden itsenäisyyden kustannuksella. Rikoslainsäädäntö on suvereenin valtion toimivallan ehdottoman elintärkeä osa. Olen siksi äänestänyt mietintöä vastaan sen kokonaisuudessa.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin jäsen Angelillin lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä laatiman mietinnön puolesta, sillä lasten hyväksikäyttö on yksi alhaisimmista ja epäinhimillisimmistä teoista, mitä voi kuvitella, ja siitä on rangaistava kaikissa jäsenvaltioissa hyväksytyillä toimenpiteillä.

Romaniassa tähän ongelmaan liittyy vielä paljon epätietoisuutta. Meillä on vain vähän tietoa sen yleisyydestä. Siksi katson, että tämän mietinnön hyväksyminen voi auttaa levittämään tiedotuskampanjoita, joilla pyritään erityisesti kiinnittämään huomiota asiaan ja varoittamaan lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä, lisäämään seksuaalisesti hyväksikäytettyjen alaikäisten tunnistamiseen tähtävien toimien lukumäärää ja kattavuutta, perustamaan kuntoutuspalveluita ja seuraamaan säännöllisesti kuntoutettavien tilannetta sekä parantamaan lasten hyväksikäyttötapausten rekisteröinti- ja valvontajärjestelmää.

Lisäksi katson, että alaikäisille ihmiskaupan uhreille tulee tarjota kauttakulkukeskuksissa asiantuntijapalveluita mukaan luettuna tukea ja kuntoutusta kaikissa jäsenvaltioissa.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä, jossa kehoitetaan niitä kolmea jäsenvaltiota, jotka eivät ole vielä panneet täytäntöön lasten seksuaalista hyväksikäyttöä koskevaa neuvoston puitepäätöstä, tekemään niin. Tuen lastensuojelun tason parantamista erityisesti internetissä ja myös muissa kehittyvissä teknologiamuodoissa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Samaan aikaan, kun Euroopan parlamentti keskustelee lastensuojelun parantamisesta, islamilainen maailma ottaa askeleita päinvastaiseen suuntaan. Saudi-Arabian korkea-arvoisin hengellinen johtaja on kuvannut 10- tai 12-vuotiaita tyttöjä ”naimakelpoisiksi” ja pyytänyt lupaa lapsiavioliitoille. Islaminuskoisten maahanmuuton seurauksena tämä tulee vaikuttamaan myös Eurooppaan, ja meidän on valmistauduttava tähän mahdollisuuteen.

Meidän lastemme on saatava paras mahdollinen suoja. Seksuaalirikolliset, joiden teot kohdistuvat lapsiin, uusivat tekonsa useissa tapauksissa. Sen vuoksi meidän on perustettava EU:n kattava rekisteri, johon syötetään potentiaalisten seksuaalirikollisten, pedofiilien ja vastaavista käyttäytymishäiriöistä kärsivien henkilöiden nimet. Meidän on torjuttava lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa ja lasten hyväksikäyttöä kaikissa muodoissaan tehokkaammin ja tiukennettava lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä ja lapsipornografian hallussapidosta annettavia rangaistuksia. Olen äänestänyt jäsen Angelillin mietinnön puolesta, sillä se parantaa lastemme saamaa suojaa.

Seán Ó Neachtain (UEN), kirjallinen. – (GA) Tietotekniikka kehittyy ja laajenee Euroopan unionissa nykyisenä digitaaliaikana. Tietotekniikka ja siihen liittyvät palvelut tarjoavat huomattavia mahdollisuuksia, joita voidaan hyödyntää niin työn ja koulutuksen kuin yhteiskuntaelämän ja tutkimuksenkin yhteydessä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että meidän pitäisi sulkea silmämme tietotekniikkaan liittyviltä vaaroilta.

Internetiin liittyy harvinaisen suuri vapaus, jota eivät rajoita fyysiset tai käytännölliset esteet. Useimmissa tapauksissa tämä vapaus on hyvä asia, mutta sitä voidaan myös käyttää lasten seksuaalisen hyväksikäytön tai lapsipornografian välineenä.

Mikään ei ole lastemme terveyttä, hyvinvointia ja tulevaisuutta tärkeämpää. Meidän on tehtävä kaikkemme lasten suojelemiseksi vahingoilta. Tästä syystä annan täyden tukeni jäsen Angelillin mietinnölle ja kiitän häntä kaikesta tämän aiheen osalta tekemästään työstä.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin jäsen Angelillin lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta laatiman mietinnön puolesta. Mietinnössä kehoitetaan oikeutetusti kaikkia jäsenvaltioita noudattamaan kansainvälistä lainsäädäntöä ja vaaditaan neuvoston puitepäätöksen tarkistamista lastensuojelun parantamiseksi Euroopan unionissa.

YK:n tilastotiedot ovat hätkähdyttäviä. Valtaosa seksuaalisen hyväksikäytön kohteeksi tarkoitetuista ihmiskaupan uhreista on lapsia ja nuoria. Tällaisten rikosten torjuminen edellyttää kansainvälistä yhteistyötä, ja kaikkien jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä rikoksentekijät joutuvat oikeuden eteen.

Maria Petre (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin jäsen Angelillin mietinnön puolesta, sillä me tarvitsemme NOPEITA ja TEHOKKAITA toimia lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian syiden ja ennen kaikkea niiden seurausten torjumiseen.

Lapsemme joutuvat viettämään yhä enemmän aikaa oman onnensa nojassa, kun me olemme yhä kiireisempiä. Näin he joutuvat alttiiksi vaarallisille houkutuksille. Komission jäsen Barrot'n esittelemät EU:n sitoumukset takaavat, että maaliskuusta lähtien meillä on käytössämme erinomainen oikeudellinen kehys.

Lydie Polfer (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän mietinnön puolesta, jolla pyritään mukauttamaan ja vahvistamaan vuoden 2004 puitepäätöstä lasten suojelemiseksi seksuaaliselta hyväksikäytöltä ja väkivallalta. Internetin ja muun teknologian kehittymisen myötä joudumme toteamaan, että puitepäätöksen suojelukynnyksiä on korotettava. Lasten houkuttelu seksuaalisessa tarkoituksessa pitää kriminalisoida. Jäsenvaltioiden yhteistyötä pitää vahvistaa lisäämällä seksuaalirikollisia koskevien rikosrekisteritietojen vaihtamista, jotta seksuaalisesta hyväksikäytöstä tuomitut eivät voisi päästä työhön, jossa he ovat suorassa kosketuksessa lapsiin. Myös uhrien suojelua on kehitettävä.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin jäsen Angelillin lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta laatiman mietinnön puolesta. Mietinnössä painotetaan ehkäiseviä toimenpiteitä, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon laatiessaan lainsäädäntöä lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumiseksi.

Mietinnössä tuodaan myös esiin se hälyttävä tosiasia, että olemassaolevan puitepäätöksen ja asiaa koskevien kansainvälisten välineiden, erityisesti Euroopan neuvoston yleissopimuksen lasten suojelemiseksi seksuaaliselta hyväksikäytöltä, täytäntöönpano on puutteellista. Romania on noudattanut yleissopimusta vuodesta 2007 lähtien ja sinä aikana pyytänyt myös lisäämään sopimukseen uusia seksuaalirikoksia. Jäsenvaltioiden on rohkaistava seksuaalisen hyväksikäytön uhreja ottamaan yhteyttä poliisiin sekä rikos- ja siviiliasioissa toimivaltaisiin, asianmukaisiin tuomioistuimiin. Jäsenvaltioiden on myös saatettava syylliset vastuuseen teoistaan ja tiedotettava sekä alaikäisten laillisia edustajia että alaikäisten parissa työskenteleviä henkilöitä vaaroista, joita liittyy verkossa tapahtuvaan lasten houkutteluun seksuaalisessa tarkoituksessa.

Näitä vaaroja voidaan rajoittaa perustamalla kansallisia valvontaelimiä ja tekemällä yhteistyötä internetpalveluntarjoajien kanssa pääsyn estämiseksi lapsipornografiaa sisältäville sivustoille ja materiaaliin.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestän jäsen Angelillin lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta laatiman mietinnön puolesta. Kyse on erittäin vakavista ihmisoikeusloukkauksista, joiden kitkemiseksi niiden pelkkä tuomitseminen ei riitä.

On kuitenkin huolestuttavaa, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole noudattaneet 22. joulukuuta 2003 annetun neuvoston puitepäätöksen 2004/68/JHA määräyksiä. Puitepäätöstä on eräiden muiden päätösten tavoin ajantasaistettava lastensuojelun parantamiseksi, sillä internet ja muu teknologia kehittyy jatkuvasti ja koska pedofiilit käyttävät lasten houkutteluun verkossa yhä uusia tapoja.

Yhdyn täysin esittelijän näkemyksiin. Mietintö on yksityiskohtainen ja rakentava ja osoittaa näiden ongelmien erinomaista tuntemusta.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Lapsipornografia on vaikea ongelma, jonka torjumisen tulisi aina kuulua EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisten päätavoitteisiin. Euroopan unionin jäsenvaltioiden tulisi langettaa ankaria rangaistuksia kaikenlaisesta lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä ja houkuttelusta verkossa seksuaalisessa tarkoituksessa.

Olen tyytyväinen Euroopan parlamentin päätökseen pyytää jäsenvaltioita sitoutumaan lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjuntaan erityisesti tietäen, kuinka alttiita lapset ovat hyväksikäytölle chat-huoneissa ja verkkofoorumeilla vieraillessaan.

Tästä syystä me tarvitsemme kansallisten viranomaisten ja internetpalveluntarjoajien välistä yhteistyötä, jotta voimme, paitsi estää lasten pääsyn pornografisille sivustoille, myös estää heidän pääsynsä sivustoille, joilla mainostetaan mahdollisuutta tehdä seksuaalirikoksia. Päätöksessä esitetään myös suosituksia perustaa kansallisia ohjelmia psykologisen avun tarjoamiseksi sekä seksuaalirikollisille että seksuaalisen hyväksikäytön uhreille.

Haluan korostaa, että jokaisen jäsenvaltion on pidettävä yllä omaa rekisteriään lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä tuomituista henkilöistä ja estää heidän palkkaamisensa aloille, joilla työskennellään lasten parissa.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta laaditun mietinnön puolesta ja tuen sitä ehdottomasti. On päivän selvää, että lasten houkuttelu seksuaalisessa tarkoituksessa ja pedofiilien chat-huoneet on kriminalisoitava. Lisäksi lapsiin kohdistuvien siveellisyysrikosten tulisi kuulua rajatylittävän rikoslainsäädännön alaan. Euroopan unionin pitäisi voida rahoittaa seksuaalirikollisten rikoksen uusimisen ehkäisyyn pyrkiviä EU:n ohjelmia yleisestä talousarviostaan. Kannatan myös ehdotusta, jonka mukaan komission pitäisi yhdessä tärkeimpien luottokorttiyhtiöiden kanssa tutkia teknistä mahdollisuutta sulkea lapsipornografiaa myyvien sivustojen internetmaksujärjestelmät tai estää niihin pääsy.

Lopuksi kehotan niitä seitsemää jäsenvaltiota, jotka eivät vielä ole allekirjoittaneet Euroopan neuvoston yleissopimusta lasten suojelemisesta seksuaaliselta hyväksikäytöltä, allekirjoittamaan sen pikaisesti. Tämä koskee myös niitä kahdeksaa jäsenvaltiota, jotka eivät ole vielä ratifioineet vuonna 2000 hyväksyttyä YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen valinnaista pöytäkirjaa lasten myynnistä, lapsiprostituutiosta ja lapsipornografiasta.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Poliittiset voimat, jotka tukevat imperialistista raakalaismaisuutta, sotaa, vaurautta luovien luonnonvarojen ryöstämistä ja kansojen hyväksikäyttöä, ovat yhdessä vastuussa rikoksista, joiden kohteeksi miljoonat lapset ympäri mailman joutuvat päivittäin. Ne ovat vastuussa miljoonista lapsista, jotka ovat nälkäisiä, jotka ovat aliravittuja, jotka on pakotettu raatamaan ja jotka elävät köyhyysrajan alapuolella "sivistyneissä länsimaissa", miljoonista lapsista, jotka joutuvat seksuaalisen hyväksikäytön uhreiksi, sekä kukoistavasta lapsipornografiateollisuudesta, joka pelkästään internetissä tuottaa jo yli 3 miljardin euron voitot.

Mietinnössä ehdotetut rikosten torjuntatoimet eivät riitä suojelemaan lapsia, sillä ne eivät vaikuta hyväksikäytön ja pornografian pääaiheuttajaan, joka saa aikaan ennen näkemätöntä korruptiota ja rappiota: voiton tavoitteluun ja mädäntyneeseen, hyväksikäyttävään kapitalistiseen järjestelmään. Lastensuojelua ei paranneta tehokkaasti myöskään non bis in idem -periaatteen poistamisen, viestinnän valvomisen tai syyttävien viranomaisten internetissä tekemien keinotekoisien toimien avulla. Kokemus on osoittanut päinvastoin, että tällaiset toimenpiteet hyväksytään yleensä poikkeuksellisesti rikosten torjunnan nimissä ja yleisen paheksunnan turvin, jotta ne saisivat ruohonjuuritason tuen ja jotta niitä myöhemmin voitaisiin käyttää henkilökohtaisten oikeuksien ja demokraattisten vapauksien rajoittamiseen.

Lars Wohlin (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Vastustin äänestyksessä mietintöä EU:n rikoslainsäädännön yhdenmukaistamisesta lapsiin kohdistuvien seksuaalirikosten yhteydessä. Kannatan EU:n sisäistä tiivistä yhteistyötä lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumiseksi, mutta mielestäni rikoslainsäädännön kuuluu olla kansallinen asia.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Lasten ja nuorten suojeleminen seksuaaliselta hyväksikäytöltä on tärkeä kysymys ja todellakin meidän aikamme ongelma.

Olen aina kannattanut vanhempien ensijaisia oikeuksia kasvattaa lapsiaan, mutta tässä tapauksessa myös valtion tulee tehdä osansa lasten ja nuorten suojelemiseksi. Tämä suojele ei koske vain internetiä. Se koskee myös tiedotusvälineissä käytettyä mainontaa, jonka tulisi olla säädyllistä ja moraalisten arvojen mukaista ja joka ei saa loukata nuorten oikeutta viattomuuteen.

Vanhemmilla on erityinen asema lastensa suojelemisessa seksuaaliselta hyväksikäytöltä. Ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 26 artiklan 3 kohdassa todetaan selvästi, että "[v]anhemmilla on ensisijainen oikeus valita heidän lapsilleen annettavan opetuksen laatu." Vanhempien antama opetus kattaa myös tiedotusvälineiden vastuullisen käytön. Vanhemmat eivät kuitenkaan voi täyttää kasvatustehtäväänsä jatkuvasti, jos heillä ei ole riittävästi aikaa omistautua perheelleen ja lapsilleen. Valtion tulisi mahdollistaa vanhemmille tämä vapaa-aika. Internet ei voi koskaan korvata vanhempien ja lasten väliseen keskusteluun

käytettyä aikaa. Tietokoneperi ei voi korvata isoäidin juttuseuraa. Peliohjain ei vastaa isoisän kanssa autotallissa vietettyjä hetkiä.

Perhe on lapsen turvapaikka, ja vanhemmat ovat lapsen tärkein suoja. Tästä syystä olen käynnistänyt Slovakiassa erityisesti vanhemmille suunnatun hankkeen, jonka nimi on ”Tiedätkö, missä lapsesi on juuri nyt?”

Marian Zlotea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Sivistyneessä yhteiskunnassa lasten turvallisuus on asetettava kaiken muun edelle. Seksuaalinen hyväksikäyttö loukkaa lapsen oikeutta hoivaan ja turvaan. Seksuaalinen hyväksikäyttö aiheuttaa lapselle psyykkisiä ja joskus myös fyysisiä vammoja, jotka vähentävät hänen mahdollisuuksiaan elää ihmisarvoista elämää.

Tuen mietinnön esittelijän, jäsen Angelillin, esittämää ajatusta voimassa olevan vuoden 2004 puitepäättöksen ajantasaistamisesta. Me olemme tyytyväisiä päätökseen, jonka mukaan puitepäättös on päivitettävä lastensuojelun tason parantamiseksi erityisesti internetin ja muiden uusien viestintäjärjestelmien luomien uhkien osalta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainsäädäntöä muutetaan, jotta pääsy rikollista sisältöä tarjoaville verkkosivustoille estetään.

Meidän on kannustettava jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä tällaisen rikollisuuden torjumiseksi sekä lapsipornografian ja lasten hyväksikäytön muiden kaupallisten muotojen kitkemiseksi. Me tarvitsemme kattavaa maailmanlaajuista strategiaa sekä diplomaattista ja viranomaisten yhteistyötä varmistaaksemme, että tämä lainsäädäntö pannaan täytäntöön lasten parhaaksi. Meidän on tarjottava suojelua hyväksikäytön uhreille. Meidän on myös tehtävä loppu seksimatkailusta.

8. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.00 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

9. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

10. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

11. Guantánamon vankien palauttaminen ja uudelleensijoittaminen - Euroopan maiden alueen epäilty käyttö CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Guantánamon vankien palauttamisesta ja uudelleensijoittamisesta sekä Euroopan maiden alueen epäilystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen tietenkin tietoinen siitä, että Guantánamon kysymys on ollut suuri huolenaihe Euroopan parlamentille. Olen tietoinen myös siitä, että parlamentti on lukuisissa vuodesta 2002 lähtien hyväksymissään päätöslauselmissa ilmaissut johdonmukaisesti näkemyksensä tästä nimenomaisesta ongelmasta. Uskon näin ollen, että pidätte neuvoston tavoin myönteisenä presidentti Obaman päätöstä sulkea Guantánamo vuoden sisällä. Puheenjohtajavaltio ilmaisi tämän käsityksen lausunnossa, joka annettiin pian sen jälkeen, kun presidentti Obama oli allekirjoittanut asiaa koskevat määräykset. Päätös sai ministerien yksimielisen hyväksynnän viimeisimmässä yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston istunnossa, kuten varmaankin tiedätte.

Presidentti Obama on myös ilmoittanut päätöksestään keskeyttää erityistuomioistuimessa käynnissä olevat oikeudenkäynnit, sitoutua Geneven sopimuksen noudattamiseen sekä lopettaa salaisia pidätyskeskuksia koskeva ohjelma ja kovaotteisten kuulustelumenetelmien käyttö. Nämä myönteiset askeleet antavat meille mahdollisuuden vahvistaa entisestäänkin transatlanttista yhteistyötä terrorismin torjunnan alalla.

Päätös sulkea Guantánamo on tietysti ensisijaisesti Yhdysvaltojen vastuulla. Kun otetaan kuitenkin huomioon terrorismin torjuntaan sekä ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion puolustamiseen liittyvät yhteiset etumme, ministerit keskustelivat viimeviikkoisessa istunnossa tavoista, joilla jäsenvaltiot voisivat tarjota Yhdysvalloille käytännön apua, ja erityisesti siitä, voisivatko ne ottaa vastaan entisiä vankeja.

Guantánamon sulkemisesta antamassaan määräyksessä presidentti Obama velvoitti tarkastelemaan uudelleen kaikkien vankien asemaa. Näin tehdään parhaillaan. Vankien uudelleensijoittaminen koskisi niitä vankeja, jotka on tämän tarkastelun perusteella päätetty vapauttaa. Kysymys siitä, voisivatko jäsenvaltiot ottaa vastaan entisiä vankeja, kuuluu kansallisen päätöksenteon piiriin. Viime viikolla kuitenkin sovittiin, että yhteinen poliittinen vastaus olisi toivottava ja että mahdollisuutta yhteensovitettuun eurooppalaiseen toimintaan voitaisiin tutkia lisää.

Asiaan liittyy useita poliittisia, oikeudellisia ja turvallisuutta koskevia kysymyksiä, jotka edellyttävät perusteellisempaa tarkastelua ja neuvotteluja ja jotka – ja tämä on myös hyvin tärkeää – edellyttävät jäsenvaltioiden oikeus- ja sisäasiainministerien ottamista mukaan asian käsittelyyn. Tämä prosessi on vasta alkanut, ja neuvosto palaa asiaan, kun jotkin näistä kysymyksistä on selvitetty. Asian parissa tehdään jatkuvasti työtä, ja esimerkiksi poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea (COPS) keskustelee siitä tänään.

Ymmärrän täysin parlamentin jatkuvan mielenkiinnon, jota ilmentää tässä istunnossa esitetty päätöslauselmaesitys, jonka olen lukenut. Haluan vakuuttaa teille, että puheenjohtajavaltio kiinnittää suurta huomiota tähän kysymykseen ja pitää teidät täysin ajan tasalla neuvoston tulevien keskustelujen tuloksesta, kuten myös muista tapahtumista.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, toivotan neuvoston puheenjohtajan Vondran lämpimästi tervetulleeksi ja olen iloinen voidessani toistaa sen, mitä hän äsken sanoi, koska on selvää, että komission on tehtävä tiivistä yhteistyötä puheenjohtajavaltion kanssa tässä vaikeassa kysymyksessä.

Haluan myös erityisesti antaa tukeni komission jäsenelle Ferrero-Waldnerille, joka ei viime hetkellä tulleen esteen vuoksi voinut osallistua tämäniltaiseen istuntoon. Puhun siten sekä omasta puolestani että hänen puolestaan.

Komissio on ottanut erittäin hyvin vastaan aloitteet, joita presidentti Obama on tehnyt virkaanastumisensa jälkeen. Kaikki palaset ovat nyt paikoillaan uudelle alulle Yhdysvaltojen ja EU:n suhteissa, ja komissio ponnistelee merkittävästi elvyttääkseen tätä kumppanuutta.

Huomiota herättävin esimerkki Yhdysvaltojen suunnanvaihdoksesta on sen aikomus tarkastella ihmisoikeuskysymyksiä terrorismista epäiltyjen kohtelussa. Pidämme tietysti myönteisenä presidentti Obaman pikaista päätöstä sulkea Guantánamon pidätyskeskus, ojentaa käsi islamilaiselle maailmalle ja vahvistaa Yhdysvaltojen sitoutuminen Lähi-idän rauhanprosessiin.

Panemme myös tyytyväisinä merkille muut 22. tammikuuta allekirjoitettuihin määräyksiin sisältyvät yhtä tärkeät seikat, nimittäin CIA:n salaisten vankiloiden sulkemisen, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kieltämisen kokonaan sekä erityistuomioistuimissa vireillä olevien oikeudenkäyntien keskeyttämisen.

Euroopan unioni ylläpitää Yhdysvaltojen kanssa aktiivista poliittista vuoropuhelua, jossa tietysti asetamme etusijalle ihmisoikeuksien edistämisen kaikkialla maailmassa. Olemme myös Yhdysvaltojen aktiivisia kumppaneita terrorismin uhan torjunnassa, mutta aina ihmisoikeuksia koskevien velvoitteidemme mukaisesti.

Vankien säilyttäminen Guantánamossa useita vuosia ilman oikeudenkäyntiä on hyödyttänyt terroristiryhmiä, jotka pyrkivät radikalisoitumaan ja rekrytoimaan uusia jäseniä. Euroopan unioni on jo osoittanut vastustavansa Guantánamoa. Euroopan parlamentti, jota te edustatte, on aina vaatinut sen sulkemista, koska terrorismin torjunnassa on noudatettava kansainvälistä lakia. Terrorismin torjunnassa on tärkeää kunnioittaa ihmisoikeuksia paitsi periaatekysymyksenä myös radikalisoitumisen estämiseksi kaikkialla maailmassa. Katsomme, että kansainvälisessä laissa kaikille vangeille taattuja oikeuksia on kunnioitettava. Aseellisia konflikteja lukuun ottamatta yksittäisiä henkilöitä ei saa pitää vangittuina mielivaltaisesti, ja heillä on oltava oikeus oikeudenmukaiseen ja lailliseen oikeudenkäyntiin. Olemme ottaneet nämä kysymykset esille Yhdysvaltojen kanssa käymässämme poliittisessa vuoropuhelussa. Euroopan parlamentilla on ollut tärkeä asema tietoisuuden lisäämisessä asiasta.

Totean lisäksi, edelleen puheenjohtaja Vondraa mukaillen, että Yhdysvaltojen viranomaisten olisi tarkasteltava uudelleen jokaisen Guantánamon vangin tapausta. Oikeusministerin johtama, puolustusministeristä ja

sisäisestä turvallisuudesta vastaavasta ministeristä sekä korkeista virkamiehistä koostuva työryhmä on juuri aloittanut työnsä.

Presidentti Obama on ilmoittanut, että uusilla diplomaattisilla toimilla pyritään löytämään ratkaisu Guantánamon ongelmaan.

Ulkosuhteiden neuvoston viimeisimmässä istunnossa 26. tammikuuta keskusteltiin lyhyesti Guantánamosta, kuten komission jäsen Ferrero-Waldner olisi kertonut. Useat jäsenvaltiot ovat ilmaisseet halunsa luoda yhteinen kehys Euroopan unionin yhteiselle lähestymistavalle, vaikka onkin ensisijaisesti jäsenvaltioiden tehtävä päättää tapauskohtaisesti vastauksesta Yhdysvaltojen mahdollisesti esittämiin pyyntöihin, arvoisa puheenjohtaja Vondra.

Olemme ehdottaneet tiiviissä yhteistyössä neuvoston pääsihteeristön kanssa, että näitä kysymyksiä tutkitaan lähemmin. Tarkastelemme parhaillaan kysymyksiä, jotka liittyvät siihen, miten kolmannet maat voisivat ottaa vastaan entisiä vankeja. Vaikka vapautettujen vankien pitäisikin periaatteessa palata kotimaihinsa, osa vangeista, jotka todennäköisesti vapautetaan uudelleentarkastelun jälkeen, eivät voisi palata kotimaahansa vainon, kidutuksen tai huonon kohtelun pelossa.

Haluamme selvittää yhdessä Yhdysvaltojen kanssa seikkaperäisesti sitä, mitä Euroopan unioni voisi tehdä auttaakseen näiden henkilöiden uudelleensijoittamisessa turvalliseen paikkaan. Näihin nimenomaisiin tapauksiin liittyy kuitenkin arkaluonteisia ja monitahoisia kysymyksiä, joita on pohdittava etukäteen. Periaate on aina sama: meidän olisi tehtävä kaikki tarvittava ihmisoikeuksien ehdottoman kunnioittamisen takaamiseksi. Haluamme kaikissa tapauksissa omaksua myönteisen ja rakentavan asenteen Yhdysvaltojen uutta hallintoa kohtaan. Samanaikaisesti meidän on ryhdyttävä kaikkiin toimiin varmistaaksemme, että Euroopan unionin lähestymistapa on ihmisoikeuksia koskevien velvoitteidemme ja lainsäädäntömme mukainen.

Tästä lähestymistavasta päättäminen ei ole helppoa eikä käy nopeasti. Eteen tulee monitahoisia kysymyksiä, jotka edellyttävät jäsenvaltioiden toiminnan yhteensovittamista yhtenäisen Euroopan unionin vastauksen mahdollistamiseksi. Teemme kaiken voitavan edistääksemme keskustelua siitä, mitä käytännön toimia yhteisön tasolla olisi toteutettava.

Yhdysvallat ei ole toistaiseksi esittänyt virallista pyyntöä. Kuten kollegani Ferrero-Waldner on toistuvasti todennut, tarvitaan myönteistä yhteistyötä. Meidän on tehtävä yhdessä jäsenvaltioiden kanssa työtä tämän mahdollistamiseksi.

Seuraavassa, 26. helmikuuta pidettävässä oikeus- ja sisäasioiden neuvoston istunnossa vetoamme jäsenvaltioihin, että ne omaksuisivat yhteisen lähestymistavan ja että voisimme myös mahdollisesti käyttää ennakkotapauksena ratkaisua, jota käytettiin, kun palestiinalaisia tuotiin Eurooppaan Kristuksen syntymäkirkon tapahtumien seurauksena vuonna 2002.

Komissio haluaa tietysti auttaa niitä jäsenvaltioita, jotka päättävät ottaa vastaan entisiä Guantánamon vankeja. Kyseisten jäsenvaltioiden tehtävä on kuitenkin määritellä entisten vankien asema, jotka ovat myös kolmansien maiden kansalaisia ja jotka voidaan mahdollisesti siirtää niiden alueelle.

Jokaista tapausta tarkastellaan yksilöllisesti, ja siinä yhteydessä otetaan huomioon kunkin yksilön tilanne, humanitaariset näkökohdat ja turvallisuusvaikutukset. Päätös vastaanottamisesta ja aseman myöntämisestä kuuluu viime kädessä kunkin jäsenvaltion toimivaltaan. Tämän lähestymistavan on kuitenkin oltava mahdollisuuksien mukaan osa yhteistä kehystä.

Arvoisa puhemies, tämän halusin sanoa omasta puolestani ja kollegani Ferrero-Waldnerin puolesta. Mietin, pitäisikö minun nyt antaa julkilausuma Euroopan maiden alueen käytöstä vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen. Jatkan siis ja annan julkilausuman, jossa vastataan moniin parlamentin kysymyksiin, vaikka se onkin melko lyhyt.

Asia koskee Euroopan maiden alueen käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen. Komission alusta lähtien noudattamassa linjassa keskitytään kolmeen ajatukseen: Ensinnäkin terrorismin vastaisessa sodassa on kunnioitettava täysimääräisesti perusoikeuksia. Toiseksi on selvitettävä totuus, olipa se mikä tahansa. Kolmanneksi tällaiset toimet on estettävä tulevaisuudessa, mitä pidän itse kaikkein tärkeimpänä.

Komissio on toistuvasti ilmaissut näkemyksensä, jonka mukaan käytännöt, joihin viitataan poikkeuksellisia luovutuksina ja salaisina pidätyksinä, loukkaavat Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja perusoikeuskirjassa taattuja perusoikeuksia.

Komissio on myös todennut, että asianomaisten jäsenvaltioiden on erittäin tärkeää tehdä kattavia, riippumattomia ja puolueettomia tutkimuksia totuuden selvittämiseksi, olipa se mikä tahansa. Tämä myönteinen velvoite perustuu Euroopan ihmisoikeussopimukseen. On syytä todeta, että tutkimukset ovat käynnistyneet useissa jäsenvaltioissa.

Mitä tulee väitteisiin Puolassa sijaitsevista salaisista vankiloista, komissio on lähettänyt useita asiaa käsitteleviä kirjoituksia Puolan viranomaisille. Koska ”oikeuteen, vapauteen ja turvallisuuteen” liittyvät kysymykset kuuluvat vastuualueeseeni, kirjoitin 28. toukokuuta 2008 henkilökohtaisesti Puolan viranomaisille korostaakseni asianmukaisten tutkimusten tärkeyttä.

Tämän jälkeen sain elokuussa 2008 apulaisoikeuskanslerilta tiedon, että rikostutkimukset ovat viimeinkin käynnistyneet ja että hän ilmoittaa minulle niiden tuloksista. Pidän tätä merkittävänä edistysaskeleena.

Olen myös lähestynyt Romaniaa salaisten vankiloiden kysymyksen osalta. Kesäkuussa 2008 Romanian pääministeri lähetti minulle Romanian senaatin tutkintavaliokunnan raportin. Uusien yhteydenottojen jälkeen Romanian viranomaiset päättivät tehdä lisätutkimuksia selvittääkseen tietoja, jotka sisältyivät Euroopan neuvoston esittelijäksi valitun Dick Martyn toiseen raporttiin.

Voimme edistyä vain omaksumalla sellaisen lähestymistavan, jossa tähdennetään tarvetta tehdä asianmukaisia tutkimuksia kansallisesti. Euroopan unionilla eikä komissiolla ei ole toimivaltuuksia eikä resursseja korvata jäsenvaltioita totuuden paljastamista koskevassa tehtävässä. Vain jäsenvaltioilla on riittävät tutkintavälineet ja resurssit tehtävästä suoriutumiseen.

Komissio tietysti toivoo – ja tältä osin annan teille sitoumuksen – että tutkimukset saatetaan päätökseen ja että niiden avulla on tarvittaessa mahdollista määrittää, kuka oli vastuussa, ja varmistaa korvausten maksaminen uhreille.

Jäsenvaltioille esittämiensä tutkintapyyntöjen lisäksi yksi niistä käytännön toimista, joita komissio on toteuttanut Euroopan parlamentin 2. helmikuuta 2007 hyväksymän päätöslauselman johdosta, oli ”valtion ilma-aluksen” määritelmän selventäminen. Toimiessani liikenneasioista vastaavana komission jäsenenä esittelin siviili-ilmailua ja liikentotoimintaa käsittelevän tiedonannon, jossa selvennettiin näitä asioita.

Parlamentti on myös pyytänyt kansallisen terrorisminvastaisen lainsäädännön arviointia. Saadakseen yleiskuvan nykytilanteesta komissio on lähettänyt jäsenvaltioille kyselyn terrorismin torjuntatoimien tehokkuudesta ja niiden suhteesta perusoikeuksiin. Komissio on saanut vastaukset kaikilta 27 jäsenvaltiolta, ja näitä vastauksia käsittelevä asiakirja julkaistaan seuraavien kuuden kuukauden kuluessa. Kaikkia vastauksia on nyt syytä tarkastella perinpohjaisesti.

Arvoisa puhemies, tässä kaikki, mitä halusin sanoa. Arvoisat parlamentin jäsenet, olen vienyt melkoisesti aikaanne, mutta on totta, että vaikka kyseessä onkin ala, jolla Euroopan unionilla on rajalliset toimivaltuudet, komissio on pyrkinyt kannustamaan totuuden ilmituloa ja edistämään perusoikeuksien kunnioittamista. Voin vain sanoa yhden asian, mutta annan siitä henkilökohtaisen sitoumukseni. Aion tietysti jatkossakin varmistaa ennen kaikkea, että koko totuus saadaan selville, jotta voimme olla varmoja siitä, etteivät tällaiset valitettavat toimet toistu.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, odotin kahta erillistä kysymystä: yhtäältä Guantánamoa ja toisaalta salaisia vankiloita ja luovutuksia. Kuten me kaikki tiedämme, ensimmäisinä päivinään virassa presidentti Obama teki kolme päätöstä. Ensimmäisestä eli Guantánamoa koskevasta päätöksestä kerroinkin jo teille, mutta hän teki myös kaksi muuta tärkeää päätöstä.

Ensinnäkin hän lopetti CIA:n salaisia vankiloita koskevan ohjelman. Hän määräsi, että tulevaisuudessa kaikista Yhdysvaltojen hallussa olevista vangeista on ilmoitettava Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle. Tässä päätöksessä hän käsiteli kysymystä, joka on huolestuttanut sekä neuvostoa että Euroopan parlamenttia. Tästä syystä neuvosto myös piti päätöstä erittäin myönteisenä. Olen varma, että parlamentti ottaa sen vastaan yhtä lämpimästi.

Presidentti Obama myös lopetti CIA:n ”tehostettujen” kuulustelumenetelmien käytön. Yhdysvaltalaiset kuulustelijat eivät voi enää turvautua syyskuun 11. päivän jälkeen annettuihin kidutusta ja muita

kuulustelumenetelmiä koskeviin oikeudellisiin lausuntoihin. Tämä päätös on tärkeä. Euroopan unioni on sitoutunut kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen ja halventavan kohtelun ehdottomaan kieltämiseen.

Mitä tulee kolmanteen päätökseen, presidentti Obama on määrännyt siirto- tai luovutuskäytäntöjen uudelleentarkastelusta sen varmistamiseksi, että ne ovat yhdenmukaisia kansainvälisen lain mukaisten Yhdysvaltojen velvoitteiden kanssa. Tulevaisuudessa nämä käytännöt eivät saa – siteeraan määräystä – ”johtaa yksilöiden siirtämiseen toisiin valtioihin kiduttamista tai muuta sellaista toimintaa varten, jonka tarkoituksena tai seurauksena on vankina ja valvonnassa olevien yksilöiden inhimillisen kohtelun varmistamista koskevien Yhdysvaltojen sitoumusten tai velvoitteiden heikentäminen tai kiertäminen”.

Katsomme, että nämä päätökset sekä jo mainitsemani päätös sulkea Guantánamo lujittavat edelleen yhteistyötä, jota teemme Yhdysvaltojen kanssa terrorismin torjunnassa. Ne voivat nähdäkseni myös parantaa transatlanttisia suhteita ja vastata tuntemuksiin, joita ilmaistiin hyvin voimakkaasti täällä parlamentissa ja joihin yleinen mielipide Euroopassa laajalti yhtyy.

Me kaikki voimme uskoakseni olla samaa mieltä yhdestä asiasta, nimittäin siitä, että tämänpäiväisen keskustelun taustalla oleva tilanne on muuttunut tavattoman paljon. Olen myös tietoinen, että Euroopan maiden alueen epäilty käyttö CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen on herättänyt syvää huolta monissa Euroopan parlamentin jäsenissä. Olette seuranneet näitä kysymyksiä hyvin tiiviisti etenkin väliaikaisen valiokunnan työn kautta.

Euroopan parlamentti ilmaisi kantansa selvästi helmikuussa 2007 antamassaan päätöslauselmassa. Haluan tähdentää, että neuvosto on aina toistanut sitoumuksensa torjua terrorismia tehokkaasti kaikin käytettävissä olevin laillisin keinoin, koska terrorismi sinänsä on uhka oikeusvaltioon perustuvalla arvojärjestelmälle.

Neuvosto on myös todennut useaan otteeseen, että salaiset vankilat, joissa vangittuja henkilöitä säilytetään oikeudellisessa tyhjiössä, eivät ole kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön ja ihmisoikeuslainsäädännön mukaisia. Olemme edelleenkin tätä mieltä ja olemme sitoutuneet siihen, mutta toimintaympäristön muuttuminen ja tämänhetkiset tapahtumat Yhdysvalloissa merkitsevät sitä, että haluaisin myös keskittyä ensisijaisesti tulevaisuuteen. Katsokaamme mieluummin eteen- kuin taaksepäin. Neuvosto pitää erittäin myönteisenä Yhdysvaltojen presidentin äskettäistä tätä koskevaa päätöstä.

Transatlanttinen yhteisö on perustunut yhteisiin arvoihin, ja sen on säilyttävä sellaisena, jos meidän on tarkoitus pystyä puolustamaan etujamme globalisoituneessa maailmassa. On täysin selvää, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja oikeusvaltion tukeminen terrorismin torjunnassa kuuluvat tähän yhteiseen perintöön.

Hartmut Nassauer, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, pitäisikö Euroopan unionin ottaa vastaan vankeja Guantánamosta? Tätä meidän on kysyttävä itseltämme tänään. Vastaus riippuu siitä, mihin näkökohtiin perustamme käsityksemme.

Jotkut väittävät, että vankeja on kidutettu. Tämä on yksi peruste heidän vastaanottamiselleen, koska se on ihmisyyden sanelemaa. On kiistatta totta, että kidutus on kaikkein epäinhimillisin ja halventavin käytäntö. Jos näitä ihmisiä on kidutettu, heillä on oikeus saada meiltä myötätuntoa riippumatta siitä, mistä heitä syytetään. Onko tämä kuitenkin ainoa näkökohta, joka meidän on otettava huomioon?

Esimerkiksi monet Guantánamossa vangittuina olevista tai olleista menivät terroristien koulutusleireille Afganistaniin syyskuun 11. päivän jälkeen. He eivät olleet matkailijoita, jotka halusivat kokea maan kauneuden, vaan mahdollisia terroristeja. Meillä on velvollisuus suojella EU:n kansalaisia mahdollisilta terroristeilta.

Kidutusta esiintyy valitettavasti kaikkialla maailmassa, ja tuomitsemme sen johdonmukaisesti. Emme ole vielä menneet niin pitkälle, että sanoisimme jokaisella kidutetulla olevan oikeus tulla otetuksi vastaan Euroopan unioniin. Emme ole vielä tehneet näin hyvistä syistä. Sen sijaan olemme punninneet tätä näkökohtaa ja turvallisuuden tarvetta Euroopan unionissa. Meidän on tehtävä näin myös tässä tapauksessa. Meidän on varmistettava, etteivät mahdolliset terroristit hyökkää Euroopan unionia vastaan. Arvioidessamme tätä ongelmaa haluaisinkin, että turvallisuuden tarpeelle annetaan ehdoton etusija kaikkiin muihin näkökohtiin nähden.

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kollegani Claudio Fava puhuu myöhemmin ryhmämme puolesta CIA:n lentoihin liittyvistä kysymyksistä ja keskustelun siitä osasta. Minä keskityn Guantánamon leirin sulkemiseen liittyviin kysymyksiin ja aloitan vastaamalla Hartmut Nassauerille.

On totta, että Euroopan unionin kansalaisten turvallisuuden tarve on se mittapuu, jonka perusteella meidän on arvioitava toimiamme. Aloitan kuitenkin kysymällä: Kumpi aiheuttaa enemmän vahinkoa turvallisuudellemme? Pelko Guantánamon vankien vastaanottamisesta, koska heitä pidetään turvallisuusriskinä vapautumisensa jälkeen? Vai pikemminkin se, että tämän leirin olemassaolo, joka rikkoo kansainvälistä lakia ja loukkaa ihmisoikeuksia, on perussyy miljoonien ihmisten kaikkialla maailmassa tuntemaan erittäin voimakkaaseen vihaan? Tämä johtuu siitä, että niin sanottu länsimaailma, jolle syyskuun 11. päivän tapahtumat olivat eittämättä ennennäkemätön haaste, oli tietystä määrin kyvytön vaikuttamaan siihen, mitä tapahtui. Länsimaailman oli siten hyväksyttävä se, että Amerikan yhdysvaltojen presidentti katsoi tarkoituksenmukaiseksi vastata tähän haasteeseen tavalla, jossa ei piitattu perusihmisoikeuksista.

Tämä on mielestäni lisännyt turvattomuutta maailmassa enemmän kuin se, jos toteaisimme nyt, kun uusi presidentti haluaa palauttaa maansa entisen suuruuden tekemällä Amerikan yhdysvalloista symbolin perusoikeuksien suojelemiselle koko maailmassa, jos me eurooppalaiset sanoisimme nyt, ettemme halua olla missään tekemisissä asian kanssa ja että teidän on itse selvitettävä, mitä aiotte sen suhteen tehdä.

Toimimalla näin viestittäisimme, että Euroopan unionin kaltainen valtioyhteisö, joka uskoo olevansa ja myös on oikeusyhteisö, haluaa vältellä vastuutaan käyttämällä tätä argumenttia nyt, kun lainvastaista tilannetta ollaan juuri oikaisemassa. Emme voi odottaa kansalaistemme hyväksyvän sitä, että tämä on turvallisuusriski. Se on väärä sanoma. Se olisi tuhoisaa, koska menettelisimme vastuuttomammin kuin Barack Obama ja hänen tukijansa. He sanovat, että huolimatta kaikista riskeistä, joita he itse ottavat, huolimatta armeijan ja amerikkalaisten vastustuksesta – koska myös Yhdysvaltojen kansalaiset sanovat, ”jättäkää heidät Guantánamoon, alkää tuoko heitä tänne, täällä he ovat suurempi riski” – huolimatta kaikesta tästä vastustuksesta on olemassa symbolinen voima, joka on seurausta siitä, että uusi presidentti on palauttamassa ihmis- ja perusoikeuksien kunnioituksen, myös niiden ihmisten osalta, jotka eivät ole itse osoittaneet minkäänlaista kunnioitusta ihmis- ja perusoikeuksia kohtaan. Avun epäminen häneltä tässä tilanteessa olisi väärin ja vastoin ainakin minun ryhmäni käsitystä Euroopan unionin tehtävästä, joka on varmistaa, että oikeusyhteisö, jonka olemme Euroopassa luoneet, on osa kansainvälistä politiikkaa.

Voimme tehdä näin vain, kun edistämme uskottavasti rajojemme sisällä sen varmistamista, että jokaisen yksilön perusoikeudet ovat etusijalla, on häpeällinen paikka. Siellä kidutetaan ihmisiä. Tästä syystä Guantánamo on myös symboli sille, että läntinen valtioyhteisö ei voi väittää toimivansa sen mukaisesti, mitä se saarnaa ennen kaikkea siitä, että ihmisarvo on loukkaamaton. Tämä sisältyy myös perusoikeuskirjamme ensimmäiseen artiklaan. Perusoikeuskirjassa ei todeta, että ihmisarvon loukkaamattomuutta voidaan lieventää. Ylemmydentunteemme terroristien elämäncatsumukseen nähden liittyy jotenkin siihen, että sanomme takaavamme perusoikeudet myös niille ihmisille, jotka haluavat toimillaan evätä ne muilta.

Tästä syystä katson, että voimme edistää maailman turvallisuutta paremmin sulkemalla Guantánamon, tukemalla Barack Obamaa ja toimimalla aktiivisesti, jos Yhdysvaltojen hallinto pyytää sitä meiltä ja jos voimme tehdä yhteistyötä maan hallituksen kanssa käynnistääksemme prosessin näiden ihmisten vastaanottamiseksi, kuin saarnaamalla väärää turvallisuuskäsitystä. Hyvä jäsen Nassauer, tällainen turvallisuus voitaisiin taata vain, jos poliisi ja salainen palvelu tekisivät työnsä. Asiahan ei ole niin, että vapauduttuaan Guantánamosta nämä ihmiset voivat liikkua täysin vapaasti ja vailla valvontaa. Turvallisuusnäkökohta on tärkeä, mutta perusoikeuksille on tässä yhteydessä annettava etusija siihen nähden.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kun senaattori Obamasta tuli presidentti Obama, me kaikki huokaisimme helpotuksesta. Pahan akseli, hallinnonvaihdos, terrorismin vastainen sota: EU:n kansalaiset toivovat hartaasti, että nämä kiertoilmaukset kuuluvat menneisyyteen yhdessä ne keksineiden ihmisten kanssa.

Menneisyydestä irtautuminen ja oikeusvaltioksi palaaminen vaatii kuitenkin rohkeutta ja päättäväisyyttä, joten onnittelen uutta presidenttiä. Hän teki oikein tuomitessaan hukkumista jäljittelevän kuulustelumenetelmän (vesikidutuksen) kidutukseksi, keskeyttäessään puutteelliset sotilasoikeudenkäynnit Guantánamo Bayssa ja viestittäessään päättäväisyyttään sulkea leiri kokonaan vuoden kuluessa. Pidän myönteisenä neuvoston puheenjohtajavaltion tämänpäiväistä vakuutusta siitä, että Yhdysvallat on nyt hylännyt kaikki alhaiset käytännöt, jotka ovat tahranneet sen hallinnon mainetta viime vuosina, kolmansissa

maissa harjoitettu kidutus ja poikkeukselliset luovutukset mukaan luettuina, tehdäkseen lopun laittomuuden akselista.

EU ei kuitenkaan voi pysytellä taka-alalla, kohauttaa olkapäitään ja sanoa, että nämä asiat amerikkalaisten on itse selvítettävä. Meiltä puuttuvat avoin keskustelu ja kollektiivinen tahdonmuutos, jotka amerikkalainen demokratia mahdollistaa. EU:n jäsenvaltiot olivat silti liian usein Bushin hallinnon rikoskumppaneita. Yhdysvaltojen 43. presidentti opetti meille ainakin sen, että kansainvälisen oikeuden käytössä ”sooloilu”-mentaliteetti johtaa epäonnistumisen umpikujaan.

Guantánamon aiheuttama haaste, toisin sanoen ongelma, jonka oikeusjärjestelmän ulkopuolelle jääneet 245 epäiltyä aiheuttavat, ei siten ole pelkästään Amerikan asia. Se on ongelma, joka meidän on ratkaistava yhdessä. Yhdysvaltojen on oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti asetettava epäilty syytteeseen, jos heitä vastaan on vankkaa näyttöä. Yhdysvaltojen on vapautettava ne epäillyt, joita vastaan ei ole riittävää näyttöä, ja puolustettava heitä, jos heitä odottaa kotimaassa todennäköisesti kidutus.

Entä ne vangit, jotka vapautetaan eivätkä muodosta uhkaa mutta jotka eivät halua jäädä maahan, joka vangitsi heidät väärin perustein? Eikö EU:n pitäisi pyydetessä tarjota näille muutamille kansalaisille oikeudet ja vapaudet, joita yksikään muu maa ei tarjoa? Emme voi harkita loputtomiin neuvoston vakuutusta, jonka mukaan siitä päättäminen on yksittäisten jäsenvaltioiden asia, ja neuvoston toivetta EU:n yhteen sovitetusta kannasta. EU:n on puhuttava yhdellä äänellä ja tehtävä osansa tämän oikeuden häpäisemisen lopettamisessa. Monet meistä ovat arvostelleet Amerikkaa aiemmin siitä, ettei se tee yhteistyötä muiden kanssa. Arvostelu oli perusteltua, mutta Amerikka saattaa nyt pyytää apuamme, ja tekisimme väärin evätessämme sen.

Konrad Szymański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, kansainvälisen lain tavanomainen varovainen tulkinta edellyttää Guantánamon sulkemista viipymättä ja ehdoitta. Syyskuun 11. päivän jälkeen mikään ei tosin ole enää tavanomaista. Tästä syystä jopa presidentti Obamalla, joka palaa halusta tehdä muutoksia, on vakava ongelma sen suhteen, mitä tehdä Guantánamossa vangittuina oleville. He eivät ole tavallisia vankeja. Joka yhdeksäs Guantánamosta vapautettu on jatkanut välittömästi terroristitoimintaa. Kehotan näin ollen varovaisuuteen, kun tarjotaan neuvoja Yhdysvalloille ja Euroopan unionin jäsenvaltioille.

Tähän kysymykseen liittyy kolme ehdottoman varmaa asiaa. Meillä on velvollisuus siirtää kansalaisemme ja EU:ssa laillisesti oleskelevat leiristä. Meidän on myös tehokkaasti eristettävä yksilöt, jotka muodostavat vakavan uhan. Lisäksi meidän olisi tarkasteltava Geneven sopimusta uudelleen tarkoituksena löytää soveltuva ratkaisu valtiottomien terroristiarmeijoiden ongelmaan. Valitettavasti yhtäkään näistä kysymyksistä ei ole käsitelty asianmukaisesti päätöslauselmaesityksessä.

Kathalijne Maria Buitenweg, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, ryhmäni pitää myönteisinä ministeri Vondran Guantánamo Baysta esittämiä huomioita. Vaikuttaa siltä, että Euroopan unioni periaatteessa pyrkii löytämään yhteisen vastauksen, ja puheenjohtajavaltio Tšekki auttaa meitä siinä. Se, mihin vangit tarkasti ottaen siirretään, on edelleen kansallisesti sovittava asia, mutta kerrotaan, että EU aikoo periaatteessa vastata myöntävästi Yhdysvaltojen pyyntöön. Tämä ilahduttaa parlamenttia, koska pyysimme jo vuonna 2006 EU:n jäsenvaltioita vaatimaan aktiivisesti entisten vankien uudelleensijoittamista, myös Euroopan unionin alueelle.

Kysymykseni neuvostolle kuuluu seuraavasti: onko neuvosto valmis toimimaan asiassa aktiivisesti? Toivoisin, että tiedustelette nyt Yhdysvalloilta, keitä vangit ovat. Aiotteko kysyä heidän taustastaan ja siitä, mitä heille tapahtuu, jotta voimme tehdä tarvittavat järjestelyt? Olen kuitenkin tyytyväinen tähän myönteiseen asenteeseen, joka toivottavasti johtaa asianomaisten henkilöiden ihmisoikeuksien loukkaamisen päättymiseen.

Arvoisa puhemies, vaikka tämä onkin erinomainen asia Guantánamo Baylle, jolla on symbolista arvoa, meidän ei pitäisi unohtaa, että on myös muita vankiloita, joihin meidän olisi otettava kantaa. Mieleen tulee esimerkiksi Kabulin lähellä sijaitseva Bagram, jossa säilytetään noin 600–700 vankia. Pyydän neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että nämä vankilat suljetaan myös.

Vaikka olinkin tyytyväinen neuvoston Guantánamo Baysta esittämiin huomioihin, olen jossain määrin tyrmistynyt neuvoston CIA:ta koskevista toteamuksista. Arvostan sitä, että neuvosto haluaa ennen kaikkea katsoa eteen- eikä taaksepäin. Ymmärrän sen erittäin hyvin, koska katsoessanne taaksepäin näette valtavan sotkun. Olisi liian yksinkertaista sanoa, että koska Yhdysvalloilla on nyt uusi presidentti, voimme soveltaa samoja vaatimuksia jälleen meihin kaikkiin, ja unohtaa tutkia omaa sydäntämme ja jättää huomiotta apu, jota olemme antaneet hallinnolle, jonka sanotte nyt toimineen väärin.

Gabriele Zimmer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, ryhmäni eli Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto on vaatinut alusta lähtien Guantánamossa sijaitsevan Yhdysvaltojen vankileirin sulkemista. Kaikkien asian kannalta merkityksellisten oikeudellisten perusperiaatteiden ja kansainvälisten sopimusten vastaisesti ihmisiä on pidetty vankeina ja kidutettu vuosia, ja heiltä on evätty oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Heidän perusoikeuksiaan on halveksittu. Juuri se valta, joka pyrkii puolustamaan ihmisoikeuksia, demokratiaa ja vapautta kaikkialla maailmassa, on kyseisessä tapauksessa loukannut perusoikeuksia ja luonut terrorismin vastaista sotaansa varten oman alueen, jolla ei tunneta lakeja. Emme voi hyväksyä tätä!

Oli tärkeää, että Euroopan parlamentti on toistuvasti vaatinut Guantánamon sulkemista jo pitkään. Nyt, kun Yhdysvaltojen uusi hallinto on ilmoittanut muuttavansa politiikkaansa, me EU:ssa alamme kuitenkin epäillä omia vaatimuksiamme. Epäroimme ja alamme tehdä häpeällisiä lehmänkauppoja. Pidän tätä kyynisenä lähestymistapana.

Mitä on tapahtunut vaatimuksellemme ihmisoikeuksien yleismaailmallisuudesta ja jakamattomuudesta? Emmehän voi sanoa, että tehkää näin, ja tehdä itse jotain aivan muuta. Ei voi olla totta, että haluamme jollakin tapaa oikeuttaa ja hyväksyä tämän häpeällisen leirin. Emme voi pitää ihmisoikeuksien puolustamista tärkeänä periaatteena vain silloin, kun vaadimme sitä muilta, samalla kun emme itse tee mitään asian hyväksi.

Kehotan jäsenvaltioita ilmaisemaan kantansa selkeästi. Totean kuitenkin ryhmäni puolesta myös, että Guantánamon vankileirin sulkeminen on vasta ensimmäinen askel. Guantánamossa sijaitseva Yhdysvaltain sotilastukikohta on myös siirrettävä.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Olemme kaikki todennäköisesti hyvin helpottuneita siitä, mitä Yhdysvalloissa on tapahtunut. Se muistuttaa 1950-luvun alun tilannetta, kun amerikkalaiset ja amerikkalainen järjestelmä osoittivat pystyvänsä irtautumaan McCarthy aloittamasta kommunistivainosta. Yhdysvallat osoittaa nyt samaa kyvykkyyttä valitsemalla uuden presidentin, joka ilmoitti ensimmäisenä päivänään virassa, että Guantánamo on suljettava. Luoja kiitos siitä.

Väärää tässä oli tietysti terrorismista tai muista rikoksista epäiltyjen pitäminen vangittuina. Vangeille olisi järjestettävä oikeudenkäynti, jossa heidät joko vapautetaan syytteistä tai tuomitaan, minkä jälkeen heidät vapautetaan tai heitä rangaistaan. Niitä, joita ei tuomita, olisi kohdeltava syyttöminä. Jos epäilemme heitä edelleen, on turvallisuuspalvelujen tehtävä jatkaa siitä. Minun on vaikea ymmärtää, miksi ne, joita ei ole voitu tuomita, eivät voi jäädä Yhdysvaltoihin, vaan eurooppalaisten maiden pitää tietenkin olla valmiita ottamaan vastaan niitä, jotka eivät ole... Kiitos puheenvuorosta.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Jokainen, joka manipuloi oikeusvaltioperiaatteita, käyttää niiden menetelmiä, joita vastaan oikeusvaltio väittää taistelevansa. Guantánamo Bayn vankilassa ei ole taattu puolustautumisoikeuksia, sellaisina kuin me länsimaailmassa ne tunnemme, joten sen sulkeminen on hyvä asia. Tätä seikkaa ei ole tarpeen käsitellä yksityiskohtaisesti, koska monet minua ennen puhuneista ovat jo korostaneet sitä. Se tosiseikka, että entinen presidentti Bush on kovalla politiikallaan onnistunut suojelemaan amerikkalaisia syysskuun 11. päivän tapahtumien toistumiselta, ei juurikaan muuta asiaa.

Demokraattisen valtion pitäisi kunnioittaa oikeusvaltioperiaatetta kaikkina aikoina ja kaikkialla maailmassa, mutta demokraattisen valtion pitäisi myös harkita määrätietoisia keinoja suojautua uskonnollisten ääriliikkeiden edustajilta, jotka haluavat tuhota avoimen yhteiskuntamme. Tätä painotusta en löydä käsiteltävienämme olevista päätöslauselmaesityksistä.

Totean lopuksi, ettei meidän pitäisi takertua pelkästään Guantánamoon. Kuuba, jossa amerikkalainen Guantánamon erillisalue sijaitsee, on itsessään yksi suuri vankila, jossa tuhansilta viattomilta poliittisilta vangeilta on riistetty mahdollisuus oikeudenmukaiseen tai nopeaan oikeudenkäyntiin. Sama pätee merkittävään kauppakumppaniimme Kiinaan, jota käsittelemme kerta toisensa jälkeen silkkihansikkain ihmisoikeuksien ollessa kyseessä.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, halusin vain kysyä, miksi jäsen Schulzin annettiin ylittää puheaikansa reippaasti – toisin kuin meidän muiden? Miksi?

Puhemies. – (EN) Jäsen Schulzin puheenvuoron aikana puhetta johti Euroopan parlamentin puhemies Hans-Gert Pöttering, joten tämä kysymys kuuluu hänelle. Se ei nähdäkseni liity mitenkään siihen, että johdan nyt puhetta parlamentissa. Teidän pitäisi ottaa asia uudelleen esille, kun puhemies Pöttering johtaa puhetta.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, mitä meidän on määrä tehdä Guantánamo Bayn entisille vangeille? Miten löydämme oikean tasapainon EU:n kansalaisten turvallisuuden varmistamisen ja entisten vankien uudelleensijoittamisen välillä?

Ensinnäkin haluan tehdä selväksi, että minä en puhu nyt vangeista, joita pidetään vaarallisina mutta joille ei voida järjestää oikeudenkäyntiä Yhdysvalloissa. Pyydän teitä muistamaan, että tällainen isohko ryhmä on edelleen olemassa. Nekin vangit, jotka on vapautettu syytteistä ja joita ei pidetä minkäänlaisena uhkana, ovat kuitenkin minusta uhka.

Pelkomme on perusteltua, koska Pentagonin mukaan 61 entistä vankia, jotka vapautettiin kaikista syytteistä ja siten päästettiin vapaiksi, on nykyisin mukana terroristitoiminnassa. Yksi heistä on al-Qaidan kakkosmies Jemenissä, ja yksi on räjäyttänyt itsensä.

Presidentti Obama totesi eilen televisiossa, ettei hän voi olla varma siitä, etteivät syytteistä ja vankilasta vapautetut vangit muodostaisi turvallisuushkaa. Voidaanko meitä EU:ssa pyytää ottamaan tämä riski? Mielestäni sitä voidaan pyytää meiltä, mutta meillä on oltava oikeus päättää, voimmeko hyväksyä tämän riskin vai emme.

Kaikki jäsenvaltiot eivät ole yhtä halukkaita ottamaan vastaan entisiä vankeja. Korostan, että jäsenvaltion on tehtävä päätös vankien vastaanottamisesta itsenäisesti. EU ei voi pakottaa jäsenvaltiota siihen, mutta päätöstä ei voida tehdä myöskään ottamatta huomioon muita jäsenvaltioita. Kun otetaan huomioon EU:ssa taattu oikeus vapaaseen liikkuvuuteen ja erityisesti sisärajaton Schengen-alue, jäsenvaltioiden päätökset antaa Guantánamo Bayn vankien asettua alueelleen vaikuttavat paitsi kyseisen jäsenvaltion myös sen naapurimaiden turvallisuuteen. Näin ollen vaadin ja me vaadimme, että tällaisista päätöksistä neuvotellaan muiden EU:n jäsenvaltioiden kanssa.

Claudio Fava (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Guantánamon sulkeminen antaa meille mahdollisuuden hyvittää rikkomuksen, joka on ollut häpeä kansainväliselle laille ja joka ei ennen kaikkea ole edistänyt millään tavalla terrorismin vastaista sotaa.

Myönteinen suhtautuminen presidentti Obaman päätökseen ei kuitenkaan riitä. Nyt on aika ottaa vastuuta, ja tämä vastuu koskee myös EU:ta ja sen jäsenvaltioita. Guantánamo on osittain seurausta EU:n vaikenemisesta ja yhteistyöstä, jota monien jäsenvaltioidemme hallitukset tekivät luovutusjärjestelmässä. Hallituksemme ovat viime vuosina yhtäältä vaatineet Guantánamon sulkemista ja toisaalta lähettäneet poliisiviranomaisiaan sinne kuulustelemaan pidätettyjä. Puhumme vastuusta, joka kiellettiin Euroopan parlamentin tutkiessa asiaa mutta joka on tunnustettu ja näytetty toteen viimeisten kahden vuoden aikana.

Helmikuu 2008: Lontoo esittää anteeksipyyntöä CIA:n lennoista. Jotkin lentokoneet ovat käyttäneet brittiläisiä tukikohtia, totesi ulkoministeri Miliband, toisin kuin Tony Blair kolme vuotta aiemmin väittäessään, ettei Ison-Britannian maaperällä ollut tapahtunut mitään laitonta. Joulukuu 2008: Aznarin johtama Espanjan hallitus tiesi, että monilla CIA:n lennoilla oli käytetty Espanjan ilmatilaa ja lentokenttiä. Tämä kävi ilmi *El País*-lehden julkaisemasta salaisesta asiakirjasta, joka osoittautui oikeaksi. Silloinen ulkoasiainministeri Josep Piqué, joka myönsi espanjalaisten lentokenttien käytön, sanoi, ettei tiennyt, mitä Guantánamossa sen jälkeen tapahtui. Ehkäpä hän luuli sitä huvipuistoksi. Lokakuussa 2008 saimme kuulla Portugalin ulkoasiainministerin Amadon myöntäneen, että Barroson johtama keskustaoikeistohallitus antoi tietoisesti portugalilaisia lentokenttiä ja maan ilmatilan laittomien CIA:n lentojen käyttöön. Ministeri Amado totesi, ”vaikenin asiasta, jotta en häiritsisi eurooppalaisten toimielinten työrauhaa”. Me kysymme: Entä kansalaisten oikeus tietää? Vai pitäisikö meidän kuvitella, ettei edes Barroso tiennyt, millainen siviilioikeudellinen ja juridinen häpeäpilkku Guantánamo oli tuolloin ja on edelleen?

Tästä on kyse, arvoisa puhemies, ja aion päättää puheenvuoroni pian. Olemme viime vuosina osoittaneet suurta hyväntahtoisuutta ja suurta tekopyhyyttä etenkin sen suhteen, mitä neuvosto on jättänyt sanomatta näinä vuosina. Kaksi vuotta sitten parlamentti esitti neuvostolle 46 suositusta. Olisimme odottaneet, että ainakin joitakin näistä suosituksista olisi tutkittu ja huomioitu asianmukaisesti ja että ainakin joihinkin suosituksista olisi myös vastattu. Tästä syystä katsomme, että auttamalla Guantánamon sulkemisessa ja kantamalla kollektiivisen vastuun 27 jäsenvaltion EU:na hyvittäisimme – ainakin jossain määrin – kollektiivista vaikenemistamme.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, päävastuu Guantánamo Bayn sulkemisesta ja vankien uudelleensijoittamisesta on kiistatta Yhdysvaltojen hallituksella. EU:n on kuitenkin tunnustettava se poliittinen tosiasia, ettei Yhdysvallat selviä siitä yksin. Olemme osoittaneet suurta myötämielisyyttä presidentti Obamaa

kohtaan ja sitoutuneet voimakkaasti transatlanttisiin suhteisiin. Meidän on siis tarjottava Yhdysvalloille käytännön apua.

EU:n jäsenvaltioilla on myös muita syitä tehdä yhteistyötä vankilan sulkemisessa. Ensinnäkin humanitaariset syyt, joita minun tuskin tarvitsee käsitellä yksityiskohtaisesti, eli näiden miesten pelastaminen loukosta, jossa jotkut heistä ovat kärsineet seitsemän vuotta. Toiseksi EU:n uskottavuus: olemme vaatineet Yhdysvaltoja sulkemaan Guantánamon, ja nyt meidän on autettava sen toteuttamisessa. Kolmanneksi on omien etujemme mukaista lakkauttaa voimakkaaksi symboliksi muodostunut vankila, jota terroristit käyttävät tekosyynä rekrytoinnilleen ja radikalisoitumiselleen. Viimeisenä on moraalinen vastuu, josta Claudio Fava puhui.

Käsitlemme luovutuksia ja jäsenvaltioiden hallitusten salaisia sopimuksia nähdäkseni toisessa päätöslauselmaesityksessä kahden viikon kuluttua. Pidänkin erittäin myönteisenä yhteistä päätöslauselmaa, josta olemme sopineet poliittisten ryhmien ja koko poliittisen kentän kesken, ja toivon todella, että se saa vankan tuen huomisessa äänestyksessä. Jos ALDE-ryhmä noudattaa neuvoani, emme esitä emmekä tue tarkistuksia tähän päätöslauselmaan.

Haluan vielä käsitellä paria asiaa. Ensinnäkin syytöksiä, joiden mukaan 61 vapautettua vankia on osallistunut terroristitoimintaan. Asiasta tietävät lakimiehet ovat kertoneet, että tämä väite on suurelta osin perusteeton. Tiedämme kahden entisen vangin osallistuneen terroristitoimintaan. Entisiin vankeihin kuuluvat kuitenkin myös esimerkiksi ne kahdeksan albanialaista, jotka antoivat haastatteluja tiedotusvälineille, ja niin sanottu Tiptonin kolmikko eli kolme Ison-Britannian kansalaista, jotka tekivät Guantánamoa arvostelewan elokuvan. Tämä ei ole ”paluuta terrorismiin”.

Lopuksi pari sanaa turvallisuuskysymyksistä. Meidän on keskusteltava turvallisuuskysymyksistä, mutta uskottavia ratkaisuja kehitetään parhaillaan, ja voimme ottaa lakimiehet mukaan tähän työhön.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Barack Obaman tultua valituksi Amerikan yhdysvaltojen presidentiksi ja hänen allekirjoitettuaan asiakirjan Guantánamon pidätyskeskuksen tulevasta sulkemisesta Euroopan parlamentin valtasi innostus, joka oli jo epävertvettä. Nyt jo lakkautetun CIA:n toimia tutkineen väliaikaisen valiokunnan jäsenet käyttivät puheenvuoroja. Muistutan parlamenttia siitä, ettei edellä mainittu valiokunta onnistunut saamaan mitään aikaan, vaikka se oli hyvin innokas ilmaisemaan paheksuntansa ja tuomitsemaan niin sanotut poikkeukselliset luovutukset.

Tiedämme nyt jo, että uusi presidentti ymmärtää ongelman vakavuuden. Hän on tarkistanut vaalikampanjan aikaista kantaansa ja antoi pian virkavalan vannomisen jälkeen asetuksen, jolla pidennetään ajanjaksoa, jolloin tähän saakka terroristien kohdalla käytettyjä menetelmiä voidaan soveltaa.

Ymmärrämme sen, että monien Euroopan unionin jäsenvaltioiden, Puola mukaan luettuna, on mahdollonta ottaa vastaan pidätettyjä terroristeja. Sen sijaan, että EU:n jäsenvaltiot ja Euroopan parlamentti arvostelevat ja heikentävät terrorismin vastaista rintamaa, niiden pitäisi tehdä yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa ja kantaa osa vastuusta tämän ilmiön torjumisessa. Minun on muistutettava parlamenttia vielä kerran siitä, että terrorismi on maailmanlaajuinen uhka, joka vaikuttaa myös EU:n kansalaisiin.

Cem Özdemir (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Guantánamon vankileiristä on tullut ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion halveksinnan symboli. Yhdysvaltojen uusi presidentti Barack Obama on lähettänyt yhtä voimakkaan kuin tärkeänkin viestin määräämällä Guantánamon sotilastuomioistuimet lopetettaviksi ja lupaamalla sulkea leirin vuoden kuluessa.

Amerikan yhdysvallat ei kuitenkaan ole ainoa, joka on menettänyt uskottavuuttaan halveksittuaan ihmisoikeuksia terrorismin vastaisessa sodassa. Eurooppalaiset hallitukset eivät voi sanoutua irti vastuusta, kuten Euroopan maiden alueen epäiltyä käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen käsitellyt Euroopan parlamentin väliaikainen valiokunta totesi mietinnössään helmikuussa 2007. Näin paljastuu monien Euroopan unionin jäsenvaltioiden kaksinaismoraali, kun ne vaativat oikeutetusti, että ehdokasvaltioiden on puolustettava ihmisoikeuksia, mutta ovat itse polkeneet ihmisoikeuksia Euroopan unionissa.

Euroopan unionilla on myös velvollisuus toimia aktiivisesti prosessissa, jossa pyritään löytämään yhteinen ratkaisu kaikille vangeille, joita ei enää epäillä ja jotka eivät voi palata kotimaihinsa. Tämä pätee erityisesti Saksaan, joka voi ja jonka pitää auttaa tekemään pakolaisten vastaanottaminen mahdolliseksi. Emme saa tehdä samaa virhettä kuin Bremenistä kotoisin olevan saksanturkkilaisen Murat Kurnazin kohdalla, joka istui syyttömänä neljä vuotta Guantánamo Bayssa.

Uusi alku Washingtonissa tarjoaa meille tilaisuuden lähettää selkeä signaali, ettei ihmisoikeuksia saa heikentää terrorismin vastaisessa sodassa.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Arvoisa puhemies, toivon, että presidentti Obaman ilmoitus Guantánamon pidätysskeskuksen sulkemisesta on merkki muutoksesta Yhdysvaltojen ulkopolitiikassa.

Toivon sen merkitsevän, että Yhdysvallat hylkää politiikan, jossa terroriin vastattiin terrorilla ja rikokseen rikoksella ja jossa viime kädessä käveltiin häikäilemättömästi kansainvälisen lain yli.

Toivon hartaasti, että näin tapahtuu. Ongelmana Euroopan unionissa on se, että monet jäsenvaltiot ovat olleet sitoutuneita aiempaan Bushin politiikkaan, jossa rikokseen vastattiin rikoksella ja kidutukseen kidutuksella. Ne ovat olleet rikoskumppaneita tässä politiikassa. CIA:n lentoja tutkinut valiokunta ei voinut saattaa työtään päätökseen, koska osa eurooppalaisista hallituksista salasi häpeälliset toimensa, Bushin ulkopolitiikan häpeälliset toimet. Tästä syystä meidän on vaadittava, että asianomaiset hallitukset asetetaan vastuuseen. Amerikkalaiset ovat tehneet sen äänestämällä.

Toivon myös, että presidentti Obama osoittaa rohkeutta ja saattaa oikeuden eteen ne, jotka ovat kiduttaneet ja pidättäneet ihmisiä laittomasti, koska, hyvät kollegat, Guantánamon vangeille on vain yksi ratkaisu, ainakin lain näkökulmasta. Jos heitä vastaan on todisteita, heidät pitäisi asettaa syytteeseen. Jos todisteita ei ole, heidät on vapautettava. Yhdysvaltojen hallinnon on otettava vastuu näistä ihmisistä, joita on pidetty laittomasti vangittuina.

Näin tapahtuu kotimaassani ja näin tapahtuu missä tahansa demokratiassa, joka perustuu pohjimmiltaan demokraattisiin oikeuksiin. Suuret kiitokset.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, tehtävämme ei mielestäni ole toimia kanavana mielivaltaiselle politiikalle, jota Amerikan yhdysvallat on valitettavasti tietoisesti harjoittanut kyseisellä alueella. Kyseinen politiikka on ristiriidassa yhteisten länsimaisten periaatteidemme kanssa, ja sitä harjoitetaan kyynisesti valitulla alueella, joka on jäänne siirtomaa-ajoilta. Siellä ei tunneta lakia: ei Kuuban lainsäädäntöä, joka, kuten jäsen Dillen aivan oikein totesi, ei tarjoa suojaa yksilölle, Yhdysvaltojen lainsäädäntöä eikä kansainvälisen lain yhteistä perintöämme.

Oikeudelliselta kannalta asia on nähdäkseni selvä. Jos joitakin vankeja vastaan nostetaan common law -oikeuden nojalla rikossyytteitä, niitä pitäisi arvioida asianmukaisessa oikeusprosessissa. Jos heitä epäillään esimerkiksi syyskuun 11. päivän iskujen järjestämisestä, heille olisi pitänyt kertoa seitsemän vuotta sitten heihin kohdistuvista syyteistä, heillä olisi pitänyt olla mahdollisuus hankkia asianajaja ja heidän asiaansa olisi pitänyt käsitellä amerikkalaisissa tuomioistuimissa. Niistä ei ole pulaa Amerikan yhdysvalloissa.

Jos joitakin vankeja pidetään liittoutuneiden Afganistanin operaatioissa otettuina sotavankeina, heitä olisi säilytettävä sodankäyntiä koskevassa lainsäädännössä määritellyissä oloissa, kunnes vihollisuudet päättyvät virallisesti.

Jos Guantánamossa on sellaisia vankeja, jotka eivät kuulu kumpaankaan näistä kahdesta ryhmästä, heidät olisi vapautettava ja lähetettävä kotimaihinsa.

Olen kuullut, että jotkut vangeista saattavat olla vaarallisia. Jos minua pidettäisiin seitsemän vuoden ajan täysin eristyksissä, ja vaikka en olisikaan alun alkaen ollut vaarallinen, minusta olisi varmuudella tullut sellainen näiden vuosien aikana. Tämä pätee uskoakseni useimpiin läsnäolijoihin.

Jos osa vangeista ei halua palata kotimaahansa, he voivat pyytää vangitsijoiltaan poliittista turvapaikkaa. Tässä kaikki, mitä haluan sanoa, ja sivumennen sanoen haluan kiittää varapuheenjohtaja Barrot'ta hänen työstään asian tutkimisessa. Se osoittautuu ajan myötä parhaaksi analyysiksi näistä laittomista vankikuljetuksista.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa varapuheenjohtaja Barrot, hyvät kollegat, Euroopan parlamentti on useaan otteeseen vaatinut Guantánamo Bayssa sijaitsevan vankilan sulkemista. Vaatimuksiimme yhtyivät kaksi muuta toimielintä: komissio ja neuvosto. Nyt kun päätös asiasta on tehty, ei pitäisi olla mitään epäselvyyttä siitä, mikä meidän kantamme on. Onnittelemme presidentti Obamaa sydämellisesti tästä päätöksestä, jota hän perusteli tarpeella palauttaa Yhdysvalloille se moraalinen arvovalta, joka sillä aiemmin oli kansainvälisesti.

Meille kaikille pitäisi olla selvää, että Bushin hallinnon päätös avata vankila Guantánamo Bayssa samoin kuin "poikkeuksellisten luovutusten" ohjelma olivat isku tälle moraalille arvovalle. Tarkoitus ei pyhitä keinoja.

Ei ole hyväksyttävää rikkoa kansainvälistä lakia, harjoittaa kidutusta, avata salaisia vankiloita tai saada vankeja katoamaan. Oikeusvaltion periaatteita noudattavissa valtioissa vangit tuodaan oikeuden eteen ja heillä on oikeus puolustautua. Bushin hallinto teki väärin syyllistyessään näihin väärinkäytöksiin, aivan kuten väärässä olivat myös sen rikoskumppanit osoittaessaan niille salaa suosiotaan tai vaikenemalla häpeissään.

Jos Yhdysvallat pyytää Euroopan unionin apua, sitä ei saa evätä – aivan kuten varapuheenjohtaja Barrot sanoikin – edellyttäen että emme vaarana siten kansalaistemme turvallisuutta. Emme kuitenkaan saa käyttää sitä tekosyynä yhteistyöstä kieltäytymiselle. Tarvitsemme myös yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa selvittääksemme väärinkäytöksiä, joihin Euroopan unionissa syyllistytettiin, tutkiaksemme sitä, kuka oli niistä vastuussa, ja varmistaaksemme, etteivät samat rikokset toistu tulevaisuudessa. Meidän on myös kysyttävä jäsenvaltioilta ja EU:n toimielimiltä, mitä ne ovat tehneet toteuttaakseen suositukset, jotka Euroopan parlamentti hyväksyi helmikuussa 2007, ja minkä selityksen ne antavat, mikäli eivät ole toteuttaneet suosituksiamme.

Koska jäsen Fava viittasi puheenjohtaja Barrosoon, haluan todeta, että olemme hänelle kiitoksen velkaa. Toisin kuin neuvosto, joka vastusteli, valehteli ja salasi tietoa Euroopan parlamentilta, Euroopan komissio nimittäin osoitti lojaaliutta ja teki täysipainoista yhteistyötä tutkimuksissamme.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Presidentti Obama on pitänyt sanansa. Yksi hänen ensimmäisistä poliittisista toimistaan oli Guantánamon vankilan sulkeminen, mistä olemme luonnollisesti iloisia. Tai pikemminkin hän ilmoitti Guantánamon sulkemisesta, koska uudella Yhdysvaltojen hallituksella on edessään vaikea tehtävä löytää ratkaisu edelleen Guantánamossa oleville vangeille.

Ensinnäkin heidän asemansa on määriteltävä ja on selvitettävä, voidaanko heidät kaikki vapauttaa turvallisesti. Bushin hallinto on pitänyt heitä laittomasti vangittuina, mikä rikkoo selvästi kansainvälistä lakia. Kyseessä onkin ensisijaisesti amerikkalaisten ongelma, joka Washingtonin on ratkaistava. Se, pyytääkö Yhdysvallat apua eurooppalaisilta mailta ja Euroopan unionilta, ei ole vielä selvillä, eikä meidän pitäisi mennä liiaksi asioiden edelle.

Rohkenen myös olla eri mieltä niiden kollegojen kanssa, joiden mielestä meidän pitäisi jo antaa lupauksia sen oletuksen perusteella, että Euroopan unionilla on moraalinen velvollisuus tehdä niin, koska jotkin jäsenvaltiot ovat saattaneet olla osallisina vankien kuljettamisessa Guantánamoon. Tämä perustuu puhtaasti oletuksiin. Emme ole koskaan pystyneet todistamaan, että tässä väitteessä on perää, emmekä myöskään tiedä, mitkä maat olisivat olleet osallisina näissä kuljetuksissa, joten tämä on mielestäni jokseenkin heikko perustelu vankien vastaanottamiselle. Olenkin tyytyväinen, ettei päätöslauselmassa ole tehty näin.

Meidän ei pitäisi tietenkään sulkea pois sitä mahdollisuutta, että Yhdysvallat vielä esittää tällaisen pyynnön, ja yhden ryhmäni puheenjohtajan näkemykseen tältä osin. Jos tällainen pyyntö esitetään, meidän on vastattava siihen myöntävästi paitsi kansainvälisen lain näkökohtien myös sen vuoksi, että Euroopan unionin on reagoitava humanitaarisesti tämänkaltaisessa tilanteessa.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, Guantánamo on ongelma, jota Euroopan unioni ei ole aiheuttanut. Se on ongelma, jota ei varmasti olisi, jos Euroopan unioni – tuomittuaan sen toistuvasti – olisi todella torjunut sen eikä tehnyt passiivisesti, ja toisinaan aktiivisestikin, yhteistyötä tämän kansainvälisen lain mustan aukon luomisessa. On kuitenkin selvää, ettemme ole itse aiheuttaneet tätä ongelmaa. Meillä on kuitenkin ehdottomasti velvollisuus tehdä yhteistyötä tilanteen ratkaisemiseksi. Se on selkeä tehtävämme.

On täysin selvää, että jokaista tapausta on käsiteltävä yksilöllisesti. Guantánamon vankeja ei voida käsitellä aivan kuin he muodostaisivat yhden yhtenäisen lauman. He ovat ihmisiä, joilla on oikeuksia mutta myös henkilökohtaiset tarinansa. Jotkut heistä ovat rikollisia, jotka on tuomittava sellaisina. Toiset taas ovat syyttömiä, ja jotkut eittämättä saattavat olla vaarallisia.

Arvojensa ja periaatteidensa samoin kuin jaloutensa mukaisesti Euroopan unioni voi osallistua muotoilemalla yhteisen vastauksen, joka auttaa ratkaisemaan tämän ongelman, samalla kun kunnioitetaan omia sääntöjämme.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, CIA:lta ja kansalaisjärjestöiltä saatujen tietojen mukaan 728 vankia kuljetettiin Guantánamoon Portugalin alueen kautta vuosina 2002–2006. Millaisia nämä luvut ovat Espanjan, Italian tai minkä tahansa muun jäsenvaltion osalta?

Epäonnistuttuaan näyttämään esimerkkiä vastustamalla kansainvälisen lain noudattamatta jättämistä terrorismin torjunnassa unioni yrittää nyt toimia Obaman antamien sitoumusten mukaisesti.

Tämä selittää sen, miksi parlamentin jäsenet edelleen hyvin varovasti kannustavat jäsenvaltioita ottamaan vastaan näitä syyttömiä vankeja, jotka eivät voi palata kotimaihinsa kidutuksen pelossa. Tätä ei tehdä solidaarisuudesta, lähimmäisenrakkaudesta eikä edes jaloudesta, vaan puhtaasti noudattaaksemme kansainvälisiä sitoumuksiamme.

Nyt kun presidentti Obama on lähettänyt viestinsä, pystyykö Euroopan unioni vastaamaan siihen? Pystyykö unioni paitsi tutkimaan asiaa ja kantamaan vastuunsa myös lopettamaan laittoman osallisuutensa poikkeuksellisiin luovutuksiin? Pystyykö EU uudistamaan omien salaisten palvelujensa valvontaa? Pystyykö unioni palauttamaan uhrien maineen oikeusprosessien ja korvausten avulla?

Pidän myönteisenä varapuheenjohtaja Barrot'n tätä koskevaa aiejulistusta. Minun on kuitenkin sanottava, että samalla kun saamme selville yhä enemmän siitä, mitä Portugalin entinen pääministeri salasi vuosina 2002–2004, olemme edelleen täysin tietämättömiä niiden aloitteiden tuloksista, joita hän teki Euroopan komission puheenjohtajana unionin saamiseksi pois tältä laittomuuden harmaalta alueelta.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jas Gawronski (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen tyytyväinen, että Guantánamon vankien vastaanottaminen EU:n jäsenvaltioiden alueelle on nyt tunnustettu tarkoituksenmukaiseksi. Outoa kyllä, tämä ajatus puuttui ryhmäni esittämästä alkuperäisestä päätöslauselmasta. Olen täysin samaa mieltä jäsen Schulzin ja jäsen Watsonin kanssa.

Päätöslauselman ensimmäisessä kohdassa mainitaan tärkeä muutos Yhdysvaltojen suhtautumisessa humanitaarisen lainsäädännön noudattamiseen. Näen joitakin muutoksia, ainakin sävyeroja, mutta myös huomattavaa jatkuvuutta ”syrjäytetyn” Bushin politiikassa ottaen huomioon, ettei presidentti Obama ole luopunut poikkeuksellisten luovutusten ohjelmasta eikä CIA:n vankiloista ulkomailla. Tämä tiedoksi puheenjohtajavaltio Tšekille, jolla näyttää olevan asiasta erilainen käsitys. En haluaisi, että Obaman innokkaat kannattajat joutuvat pettymään jo varhaisessa vaiheessa.

Yhdysvaltojen vastainen propaganda, jota harjoitettiin aktiivisesti jo CIA:ta tutkineessa valiokunnassa kaksi vuotta sitten, on palannut CIA:n lentoja koskevan suullisen kysymyksen muodossa. Annan vain yhden esimerkin: päätöslauselman yhdessä johdanto-osan kappaleessa paljastetaan salaisen CIA:n organisaation olemassaolo Puolassa. Sen, että Puolan kaltaisessa maassa toimii CIA:n organisaatio, ei pitäisi tulla yllätyksenä – olisi outoa, jos näin ei olisi – mutta kysymyksen allekirjoittaneita ärsyttää uskoakseni se, että kyseinen organisaatio on salainen. He haluavat aina, että salaiset palvelut toimivat vailla salailua, avoimesti, ja että CIA:n lentokoneissa lukisi ”CIA”, aivan kuin kyseessä olisi *British Airways* tai *Air France*. Jälleen kerran pelkään, että he joutuvat pettymään: edes Obama ei menisi niin pitkälle.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, Guantánamon epäinhimillistä vankilaa ei olisi koskaan pitänyt avata. Nyt ainakin vaikuttaa siltä, että vankilaa ollaan sulkemassa. Presidentti Obamalle esitettävää onnitteluja on tietysti hillittävä, jos amerikkalaisissa lehdissä julkaistut kertomukset kolmansissa maissa edelleen jatkuvista salaisista sieppauksista, kuulusteluista ja vangitsemisista, joita emme voi hyväksyä, ovat totta. Mitä tähän tulee, Euroopan unioni on valitettavasti osavastuussa terrorismin torjunnan osalta. Yksi hyvin vakava huolenaihe on se, että ainoa kansallinen parlamentti, joka on kutsunut Euroopan parlamentin esittelemään CIA:ta tutkineen valiokuntansa päätelmiä ja suosituksia, on Yhdysvaltojen kongressi. Yksikään eurooppalainen hallitus eikä yksikään kansallinen parlamentti ei ole esittänyt meille tätä kutsua. Niiden pitäisi esittää se nyt, jotta tämäntyyppinen laitton menettely ei koskaan toistu.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Yhdysvallat loi Guantánamon ongelman, ja Yhdysvaltojen presidentti valmistautuu parhaillaan ratkaisemaan sen. Meidän on tiedettävä, onko Euroopan unionilla valtuudet ja valmiudet olla mukana siinä.

Euroopan unionin on tehtävä yhteistyötä. Jäsenvaltioidemme on otettava vastaan vankeja, kuten uiguureja, antamatta periksi Kiinan painostukselle. Ellemme tee näin, saatamme menettää mahdollisuutemme vaikuttaa Guantánamon sulkemisprosessiin.

Tämä voisi olla alku uudelle työlle, jossa pyritään selvittämään totuus, kansallisten hallitustemme – esimerkiksi puheenjohtaja Barrosón johtaman Portugalin hallituksen – vastuu ja meidän vastuamme siinä, että ehdotuksesta Saddam Husseinin karkottamiseksi luovuttiin. Tämä ehdotus oli ainoa vaihtoehto sodalle, ja hallituksemme, Yhdysvallat mukaan luettuna, hylkäsivät sen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa puhemies, Guantánamon olemassaolon ovat mahdollistaneet muun muassa monien eurooppalaisten maiden, myös Espanjan, salaiset sopimukset ja

osallisuus näihin väärinkäytöksiin. Ei ole oikeudenmukaista sanoa nyt, ettei tämä ole meidän ongelmamme. Vieläkin epäoikeudenmukaisempaa on sanoa, että Guantánamon sulkeminen ja sen seuraukset ovat yksinomaan Yhdysvaltojen hallituksen ongelma.

Pidätettyjä kuljettavat Yhdysvaltojen salaisen palvelun koneet ovat lentäneet vuosien ajan Euroopassa seuraamuksetta meidän ummistaessamme siltä silmämme. Meidän on näin ollen kannettava vastuumme ja paitsi vaadittava Guantánamon välitöntä sulkemista myös otettava vastaan sellaisia vankeja, jotka eivät voi palata kotimaihinsa tai myöskään jäädä Yhdysvaltoihin ja jotka vaativat muita maita, eurooppalaiset mukaan luettuina, ottamaan heidät vastaan.

Portugali on jo luvannut tehdä näin, mikä johtuu uskoakseni osittain tietystä velvollisuuden- ja syyllisyydentunteesta. Espanja on vähintäänkin yhtä syyllinen, ja käytänkin tätä tilaisuutta kehottaakseni Espanjan hallitusta antamaan sitoumuksen vankien vastaanottamisesta, kuten Portugali on tehnyt ja kuten monet järjestöt ovat pyytäneet. Korostan, että se on paitsi moraalinen myös poliittinen velvollisuutemme.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Terrorismin torjuminen on nyky-yhteiskunnan tärkein tavoite. Sen nimissä on kuitenkin tehty virheitä ja kiistanalaisia päätöksiä. Guantánamon pidätyskeskus on ollut tahra sivistyneen maailman imagossa viimeisen vuosikymmenen aikana, ja sen sulkeminen on ensiarvoisen tärkeä ja oikeudenmukainen päätös. Seuraava looginen askel olisi se, että Yhdysvallat ratkaisee pidätettyinä olevien henkilöiden tilanteen. Euroopan unioni ja Yhdysvallat ovat taistelleet ja taistelevat edelleen ihmisoikeuksien ja ihmisarvon kunnioittamisen puolesta, ja niiden onkin yhdessä pyrittävä korjaamaan tehdyt virheet.

Ennen kuin käsitellään kysymystä vankien vastaanottamisesta EU:n alueelle, on nähdäkseni ehdottoman välttämätöntä antaa käyttöön kaikki tiedot, jotka liittyvät vankien mahdolliseen osallistumiseen terroristitoimintaan tai terroristiryhmän jäsenyyteen. Nämä tiedot on tarkistettava yksityiskohtaisesti, minkä lisäksi on arvioitava objektiivisesti niitä mahdollisia seurauksia, joita vankien palaamisella asuinmaihinsa saattaisi olla. Yhdysvaltojen esittämä virallinen pyyntö on ehdottoman välttämätön, ja katson, että jäsenvaltioiden on tehtävä päätös vankien vastaanottamisesta. Niiden, jotka päättävät ottaa vankeja vastaan, on myös pidettävä mielessä, että ne kantavat tämän vastuun Euroopan unionin puolesta.

Mitä tulee komission jäsenen Barrot'n viittaukseen Romaniaan, siihen on kohdistettu aiemmin täysin perusteettomia syytöksiä. Romania on tästä huolimatta vastannut kaikkiin EU:n toimielinten tiedusteluihin, ottanut vastaan CIA:ta tutkineen valiokunnan ja toimittanut kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot. Romanian parlamentti on tutkinut asiaa ja toimittanut sen tulokset asianosaisille. Pidän sen menettelyä täysin riittävänä. Romania on myös nähdäkseni antanut riittävät vastaukset sitä vastaan esitettyihin täysin perusteettomiin syytöksiin.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, vastuu Guantánamosta lankeaa kiistatta Yhdysvalloille. Osoitamme kuitenkin solidaarisuutemme auttamalla ja tukemalla Barack Obamaa noudattamaan jälleen kansainvälistä lakia, mikäli hän pyytää meitä tekemään niin. Ajattelen esimerkiksi uiguureja, jotka eivät voi palata Kiinaan. Meidän on myös ajateltava niitä ihmisiä, jotka ovat viettäneet Guantánamossa viisi tai seitsemänkin vuotta. Sitä, haluavatko he jäädä asumaan Yhdysvaltoihin, emme päättä me, vaan se on heidän oma valintansa. Esimerkiksi Münchenin kaupunki ja siellä asuvat uiguurit olisivat valmiita ottamaan vastaan Guantánamossa vankeina olevat uiguurit, antamaan heille tukea ja huolehtimaan heistä, jotta he voivat työstää traumaattisia kokemuksiaan.

Yksi asia on kuitenkin tehtävä selväksi. En voi hyväksyä sitä, että Baijerin sisäministeri Joachim Hermann on todennut seuraavaa: ”kaikkien Guantánamossa vankina olevien on täytynyt syyllistyä rikokseen.” Oikeutta syyttömyysolettamaan on sovellettava myös tässä tapauksessa. Sisäministerin pitäisi poliisijohtajan tavoin pakata laukkunsa ja lähteä. Koulutamme poliiseja muissa maissa, jotta nämä ottavat työssään huomioon juuri tämän syyttömyysolettaman eivätkä anna ennenaikaisesti käskyä ampua. Meidän olisi pohdittava tätä näkökohtaa huolellisesti.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, Guantánamoa ei olisi pitänyt koskaan perustaa, eikä myöskään salaisia vankiloita. Ensisijainen vastuu vankilan sulkemisesta ja vankien kohtelusta sen jälkeen on Yhdysvalloilla, mutta vastaanottoa EU:n jäsenvaltioissa puoltavat humanitaariset ja ihmisoikeussyyt. Kukin jäsenvaltio päättää itse oman lainsäädäntönsä perusteella, ottaako heitä vastaan vai eikö ota.

Samalla haluaisin muistuttaa tätäkin salia miljoonista pakolaisista ympäri maailmaa, pakolaisleireistä, joissa ihmiset ovat asuneet vuosia. Me katsomme muualle, käännämme selkämme. EU:n aktiivinen ihmisoikeusajattelu on valitettavan valikoivaa.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kävin toukokuussa 2006 Guantánamossa jäsenten Mann ja Elles kanssa. Teimme silloin hyvin selväksi, että Guantánamo rikkoo kansainvälistä lakia ja loukkaa ihmisoikeuksia.

Tuolloin vasta valittu Saksan liittokansleri Merkel sanoi myös samaa presidentti Bushille ensimmäisellä Washingtonin vierailullaan ja vaati lisäksi Kurnazin vapauttamista. Katson, että presidentti Obaman päätös on hyvä ja että se auttaa palauttamaan Amerikan yhdysvaltojen ja koko länsimailman uskottavuuden. Tästä syystä meidän on tehtävä selväksi, että uskottavuuskysymys on poliittisesti erittäin tärkeä.

Samanaikaisesti on todettava, ettei Guantánamon vankeja tulisi pitää rauhanomaisina ihmisoikeustaistelijoina ja että heitä on arvioitava sen perusteella. Tämän keskustelun kuluessa olen toisinaan saanut aivan toisenlaisen vaikutelman. Meidän on varmistettava, että Amerikan yhdysvallat kantaa päävastuun tässä tapauksessa ja että se selittää, miksi se ei voi ottaa vastaan monia näistä vangeista. Vankien kotimaiden on myös perusteltava, miksi ne eivät halua ottaa heitä vastaan, tai vankien on osoitettava, etteivät he voi palata kotimaihinsa siellä uhkaavan vakavan vainon vuoksi.

Kaiken tämän jälkeen voimme alkaa pohtia, pitäisikö Euroopan unionin ottaa vastaan osa vangeista. Se on kuitenkin mahdollista vasta, kun olemme tutkineet jokaisessa yksittäistapauksessa asianomaisen henkilön mahdollista vaarallisuutta. Tätä on tutkittava paitsi kansallisesti myös koko yhteisön osalta, koska avoimet rajat Euroopan yhteisön sisällä merkitsevät sitä, että meidän on arvioitava näihin henkilöihin mahdollisesti liittyviä turvallisuusriskejä koko Euroopan unionin kannalta.

Joku puhujista mainitsi pakolaiset. Nämä henkilöt eivät ole pakolaisia. He ovat vankeja, ja meidän on osoitettava, etteivät he ole vaarallisia, mikäli emme halua ottaa vastuuttomia riskejä. Meidän olisi nähdäkseni varmistettava, että ne vangit, joilla on yhteys jäsenvaltioihimme, pääsevät palaamaan niihin, kuten Murat Kurnaz Saksaan tai ne muistaakseni yhdeksän entistä vankia Isoon-Britanniaan. Euroopan unioni on käsittäkseni jo ottanut vastaan yhteensä 60 henkilöä, mitä meidän ei pitäisi unohtaa.

Ana Maria Gomes (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Portugali on kehottanut EU:ta pääsemään yhteisymmärrykseen Guantánamon vankien uudelleensijoittamisesta. Tämä on tärkeää transatlanttiselle solidaarisuudelle ja humanitaarinen ele niitä ihmisiä kohtaan, joita ei enää epäillä ja jotka ovat kestäneet vankeuden, kidutuksen ja oikeuden riiston. Se on kuitenkin myös niiden 14 EU:n jäsenvaltion velvollisuus, jotka tekivät salaisia sopimuksia Bushin hallinnon kanssa Guantánamossa harjoitetusta kidutuksesta ja salaisista vankiloista, kuten Euroopan parlamentti on todennut. Euroopan vastuuta oikeusvaltion periaatteiden ja ihmisoikeuksien loukkauksista ei voida pyyhkiä pois.

Puheenjohtaja Barroso on kieltänyt tienneensä yhteistyöstä, jota hänen hallituksensa teki Guantánamon vankikuljetusten ja salaisten vankiloiden yhteydessä. Kukaan ei kuitenkaan usko, että maan armeija, poliisivoimat, tiedustelupalvelu ja hallinto olisivat niin epäpäteviä, että ne antaisivat Yhdysvaltojen käyttää Portugalin ilmatilaa sekä meri- ja maa-alueita järjestelmällisesti väärin.

Aikooko puheenjohtaja Barroso selventää asiaa julkistamalla muistiot hänen diplomaattisten neuvonantajiansa ja Condoleezza Ricen kokouksista, jotka pidettiin hänen toimiessaan pääministerinä? Aikooko Barroso julkistaa oikeudellisen lausunnon, jota hän pyysi tuolloin oikeudelliselta neuvonantajaltaan Carlos Blanco de Moraisilta määrätäkseen erityiset meriliikennesäännöt aluksille, jotka lähestyvät Portugalin vesillä vankeja kuljettavia Yhdysvaltojen sotilasaluksia?

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin kanta Guantánamoon määriteltiin vuonna 2006 annetussa päätöslauselmassa. Guantánamoa ei olisi koskaan pitänyt perustaa, ja se olisi pitänyt sulkea. Euroopan parlamentin kanta terrorismiin on yhtä selvä. Haluamme torjua terrorismia kaikin laillisin keinoin. Emme halua torjua terrorismia loukkaamalla ihmisoikeuksia ja rikkomalla kansainvälistä lakia. Tosiasia on, että Yhdysvallat on kantanut suurimman osan taakasta terrorismin torjunnassa. Se on kuitenkin myös tehnyt valtavia virheitä. Oli valtava virhe perustaa Guantánamo. Oli valtava virhe kohdella pidätettyjä niin kuin he tekivät. Oli valtava virhe kuljettaa pidätettyjä niin kuin he tekivät. Tämä on jo todettu täällä parlamentissa. Tärkeää on nyt se, että presidentti Obama on tehnyt oikean päätöksen sulkea tämä häpeällinen vankila, ja hänen päätöksensä on sekä kunniaksi Amerikalle että uskollinen Amerikan ja koko kansainvälisen yhteisön historialle.

Millainen on Euroopan unionin rooli? Euroopan unioni osallistuu tukemalla ja auttamalla presidentti Obaman oikean päätöksen toteuttamisessa. Euroopan unionin pitäisi kuitenkin tehdä se yhdellä ehdolla: se ei saa vaarantaa kansalaistensa turvallisuutta. Tämä on perusedellytys, ja päättävätpä jäsenvaltiot mitä tahansa, päätös on tehtävä tämän perusteella.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Hyvä jäsen Romeva, älkää olko huolissanne: Espanjan hallitus tekee jatkossakin yhteistyötä, kuten se on aina tehnyt. Saanen muistuttaa teitä siitä, että Espanjan ulkoasiainministeri Miguel Ángel Moratinos oli ensimmäinen, joka saapui tutkintavaliokunnan kuultavaksi, ja juuri se, joka vastasi kaikkiin kysymyksiin, myös teidän kysymyksiinne.

Me Euroopan parlamentissa olemme tuominneet kidutuksen ja epäinhimillisen, halventavan kohtelun, joita Guantánamon sotilastukikohdassa käytetään kansainvälisen terrorismin torjumisen nimissä. Pidämmekin myönteisenä presidentti Obaman päätöstä keskeyttää oikeudenkäynnit neljäksi kuukaudeksi ja hänen aikomustaan sulkea vankila pysyvästi vuoden kuluessa.

Vaikka vastuu onkin Yhdysvaltojen hallituksella, Euroopan unioni ei voi katsoa toiseen suuntaan, vaan sen pitäisi tarjota apuaan sen varmistamiseksi, että pidätyskeskus suljetaan.

Meidän olisi myös arvioitava mahdollisuutta ottaa vastaan vankeja, joiden kotimaissa ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ei ole varmuutta, jos Yhdysvallat pyytää sitä meiltä.

Siinä tapauksessa meidän on annettava EU:n yhteinen vastaus, jossa Espanjan hallitus on mukana. Tässä yhteydessä on kunnioitettava kansainvälistä oikeudellista kehystä ja arvioitava tapauskohtaisesti jokaisen kansalaisen, jokaisen vangin oikeudellista tilannetta – hänen alkuperäänsä, vangitsemistaan ja tilannettaan.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, terroristit ovat julistaneet julman, verisen ja ehdottoman sodan kulttuuriamme vastaan. He haluavat tuhota maailmamme, joka perustuu ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja vapaudelle omistautumiseen. Syyskuun 11. päivän iskut osoittivat, että terroristit ovat valmiita käyttämään kaikkia keinoja. Yhdysvallat sitoutui puolustamaan vapaata maailmaa meidän kaikkien puolesta. EU:n ja Yhdysvaltojen tiivis yhteistyö on ainoa toivomme onnistumisesta ja terroristiverkoston tuhoamisesta. Euroopan unionin on tunnettava olevansa vastuussa maailmanlaajuisia terrorismia vastaan käytävästä sodasta.

Ihmisoikeuksien puolustajat ovat oikeutetusti kiinnittäneet huomiota näiden oikeuksien loukkaamiseen ja halventavien kuulustelumenetelmien käyttöön Guantánamossa. Siellä käytetyt menetelmät vastasivat useissa tapauksissa kidutusta. On myös oikein, että huomiota kiinnitettiin henkilöiden vangitsemiseen ilman oikeudenkäyntiä ja vailla oikeutta puolustusasianajajaan. Keinoja, joita ei voida hyväksyä allekirjoitettujen kansainvälisten yleissopimusten nojalla, ei saa käyttää.

Yhdysvaltojen vasta valittu presidentti on jo antanut asetuksen, jolla kielletään kidutuksen käyttö terrorismista epäiltyjen kuulusteluissa. Tämä voidaan oikeutetusti tulkita voitoksi kaikille niille, jotka varoittivat asiasta. Samaisen asetuksen nojalla on kuitenkin edelleen mahdollista kidnapata terroristeja ja säilyttää heitä lyhyitä aikoja kauttakulkumaissa. Pähkinänkuoressa vankien ihmisarvon kunnioitus on lisääntynyt, mutta samanaikaisesti on säilytettävä mahdollisuus lamauttaa tehokkaasti terroristitoiminta, sillä muutoin on vaarana, että meistä tulee avuttomia.

Haluan myös kiinnittää parlamentin huomion siihen, että samalla saarella, jolla Guantánamon pidätyskeskus sijaitsee, poliittisia vankeja säilytetään vankilaloissa, jotka rikkovat kaikkia mahdollisia normeja. Nämä ihmiset on tuomittu pitkiin vankeusrangaistuksiin, koska he uskalsivat vastustaa itsevaltaisen Fidel Castron kommunistipropagandaa.

Tšetšeenien kansanmurha tapahtui aivan silmiemme edessä. Euroopan parlamentti ei tietääkseni perustanut erityistä valiokuntaa käsittelemään sitä. Yhdysvallat on myöntänyt, ettei kidutuksen käyttö ole hyväksyttävää, kuten eivät salaiset vankilatkaan. Tämän pitäisi panna pääte piste keskustelulle salaisista vankiloista ja kauttalennoista.

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, terrorismin torjunnan on oltava yhteistoimintaa, johon kaikkien demokraattisten valtioiden on osallistuttava. Tämä tarkoittaa paitsi Euroopan unionia myös Yhdysvaltoja sekä muita maita.

Guantánamo ei kuulu perustuslailliseen valtioon, koska perustuslaillisessa valtiossa epäillyllä, jopa terroristilla, on yhteisten arvojemme perusteella oikeus suojeluun ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin.

Arvostan presidentti Obaman päätöstä sulkea Guantánamo Bay, mutta asia ei voi eikä saisi olla niin, että tämä ongelma sysätään ensisijaisesti Euroopan unionille. Guantánamo Bayssa olevat henkilöthän ovat

vankeja, joiden kanssa ei ole leikkimistä. Voimme olla avuksi, jos mitään muuta keinoa ei ole, mutta se edellyttää EU:n yhteistä päätöstä ja normeja, joista meidän on sovittava yhdessä. Meidän olisi oivallettava, että kyseessä on edelleenkin amerikkalaisten ongelma, jossa voimme olla avuksi vaikka vain sen vuoksi, että ihmisoikeudet ovat meille ensiarvoisen tärkeitä.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, Yhdysvaltojen uuden presidentin päätös sulkea Guantánamon vankila oli yksi hänen ensimmäisistä tärkeistä ja myönteisistä toimistaan, ja olen siihen erittäin tyytyväinen. Presidentti Obama ei kuitenkaan ole peruuttanut CIA:n oikeutta pidättää terrorismista epäiltyjä vieraalla maaperällä ja kuljettaa heitä väliaikaisiin pidätyskeskuksiin. Tämä on erityisen huolestuttavaa, mikä on tuotava esille yhteisessä päätöslauselmassa. Euroopan parlamentin kahden suurimman poliittisen ryhmän yhteisessä päätöslauselmassa ei kuitenkaan mainita tätä sanallakaan, minkä vuoksi joudun äänestämään sitä vastaan.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, olen vakuuttunut, että erittäin humanitaarinen päätöslauselmamme auttaa vähentämään EU:n ja islamilaisen maailman välistä vihamielisyyttä. Vaadin päätöslauselman hyväksymistä, pitäen myös mielessä terrorin vastaisen sodan, tämän ”*silmä silmästä, hammas hampaasta*” -sodan uhriksi joutuneen maanmiehen tilanteen. Viitataan 42-vuotiaaseen Puolan kansalaiseen, joka kidnapattiin. Hänet siepattiin Afganistanin ja Pakistanin välisellä raja-alueella, jolla hän työskenteli geologina. Häntä on pidetty vankina alueella siitä lähtien. Hänen perheensä on todennut tietävänsä, ettei Piotr ole tärkeä hahmo huipputason politiikan maailmassa, mutta he luottavat siihen, että hänen vapauttamisensa varmistamiseksi tehdään kaikki voitava.

Vetoankin sen puolesta, että parantuneita suhteita islamilaiseen maailmaan käytetään myös hyväksi kansalaistemme suojelemiseksi ja puolustamiseksi. Osoitakaamme kaikki solidaarisuutta ja toimikaamme niiden Euroopan unionin kansalaisten puolesta, joita kohdellaan huonosti, pidetään vangittuina, kidnapataan tai säilytetään leireillä.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, me kaikki olemme ponnistelleet Guantánamon sulkemisen puolesta ja me kaikki pidämme myönteisenä presidentti Obaman päätöstä sulkea tämä häpeällinen vankila.

Yhdysvaltojen ei pitäisi joutua kysymään meiltä, otammeko vastaan Guantánamon vankeja. Eurooppalaisina, uskollisina ihmisoikeuksien puolustamisen arvoille, meidän on kannettava vastuumme ja velvollisuutemme ottaa vastaan näitä entisiä vankeja.

Lehdissä on julkaistu kirjoituksia, ja osoitan nyt sanani neuvostolle, joiden mukaan jotkin jäsenvaltiot eivät ole kovinkaan innostuneita ottamaan heitä vastaan. Vetoankin neuvostoon ja erityisesti asiassa vaitonaisina pysytteleviin jäsenvaltioihin, että ne hyväksyisivät vankien saapumisen alueelleen.

Hyvät kollegat, haluan myös sanoa teille, että pahinta, mitä voimme tehdä, on antaa Guantánamon sulkemisen aikaansaaman nosteen mennä hukkaan sen vuoksi, että EU ei ollut valmis olemaan käytettävissä ja osoittamaan olevansa luottamuksen arvoinen.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, monet EU:n jäsenvaltiot olivat osallisina poikkeuksellisten luovutusten prosessissa, joten jäsenvaltioilla, Irlanti mukaan luettuna, on nähdäkseni kollektiivinen vastuu ottaa vastaan ja sijoittaa uudelleen tietty määrä sellaisia Yhdysvaltojen Guantánamossa säilyttämiä vankeja, joihin liittyy vähäinen riski.

Irlannin oikeusministeri Dermot Ahern on asettanut vankien vastaanottamisen ehdoksi EU:n hyväksynnän saamisen, mutta Irlannin ei ole välttämätöntä odottaa EU:n direktiiviä Guantánamon vankien uudelleensijoittamiseksi. Voimme itse päättää allekirjoittaa kahdenvälisen sopimuksen Yhdysvaltojen kanssa, kuten Portugali on tehnyt.

Irlannin oikeusministeri ja ulkoasiainministeri eivät ole olleet samoilla linjoilla tässä asiassa, sillä oikeusministeri Ahern ei ole ilmeisestikään valmis menemään vankien uudelleensijoittamisessa yhtä pitkälle kuin ulkoasiainministeri Martin. Irlannin hallitukselta edellytetään nyt yhtenäistä johtajuutta tältä osin. Transatlanttisen yhteistyön hengessä ja osallistukseen kansainvälisen terrorismin torjuntaan Irlannin on tehtävä osansa auttaakseen Yhdysvaltojen uutta hallintoa Guantánamon sulkemisessa.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, EU on pitkään vaatinut Guantánamon sulkemista. Nyt Yhdysvaltojen uusi hallinto on tehnyt päätöksen siitä, ja EU:n jäsenvaltioiden odotetaan osoittavan solidaarisuutta ottamalla vastaan kyseisiä vankeja. Joidenkin mielestä tällaista solidaarisuutta pitäisi kuitenkin

osoittaa ensisijaisesti niissä maissa, joiden on aiemmin kerrottu lehdistössä isännöivän salaisia CIA:n pidätyskeskuksia.

Haluan korostaa vielä kerran, ettei tällaisten väitteiden tueksi ole esitetty näyttöä tuolloin eikä myöhemminkään. Tämä pätee myös Dragutin Mateen, joka ei pystynyt esittämään täällä parlamentissa näyttöä väitteidensä tueksi. Jäsenvaltioiden sisäiset tutkimuksetkaan eivät ole tukeneet näitä väitteitä. Käyttämällä hyväksi sitä, etteivät ihmiset ehkä muista, että näiden väitteiden tueksi ei esitetty tuolloin näyttöä, ei osoiteta niitä tosiksi nytkään. Se on enintään yksinkertaisesti kyynistä manipulointia, jonka tarkoitusperät ovat hämärän peitossa.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, koko maailma suhtautuu myönteisesti Barack Obaman suunnitelmaan sulkea Guantánamo, koska se on ihmisten säälimättömän kohtelun symboli – vaikka he olisivatkin häikäilemättömiä terroristeja tai epäiltyinä äärimmäisen vakavista rikoksista. Osaa heistä ei ole edes asetettu asianmukaisesti syytteeseen, eikä heidän asiaansa ole käsitelty tuomioistuimissa. Obaman ele on saanut laajaa kannatusta, ja hän tekee nyt päätöstä siitä, mitä näille ihmisille tehdään. Hänen pitäisi ennen kaikkea taivutella kongressi muuttamaan lainsäädäntöä siten, että vangit voidaan siirtää Yhdysvaltoihin ja että osalle heistä voidaan antaa uusi identiteetti. Kyseessä on erittäin kuuma peruna: vapautumisensa jälkeen 60 entistä Guantánamon vankia on jatkanut terroristitoimintaa, ja siten jokaista tapausta on tutkittava yksilöllisesti. Neuvottelut, joita puheenjohtajavaltio Tšekki käy Guantánamon ongelman ratkaisemisesta, tarjoavat tilaisuuden tähdentää, että Yhdysvaltojen, EU:n ja Kuuban vuoropuhelu muutoksista totalitaarisella ”vapauden saarella” alkaa ihmisoikeuksista, eikä vain amerikkalaisten tukikohdassa olevien vankien ihmisoikeuksista. Tässä vuoropuhelussa olisi ennen kaikkea käsiteltävä Kuuban poliittisten vankien vapauttamista sekä sanan- ja liikkumisvapauden takaamista viattomille Kuuban kansalaisille.

Armando França (PSE). – (PT) Pidämme itsestään selvänä, että meidän olisi annettava presidentti Obamalle kiitosta päätöksestä sulkea Guantánamo Bayssa sijaitseva vankila, kieltää kidutus ja laittomat kuulustelut sekä keskeyttää sotilasoikeudenkäynnit.

Voin kuitenkin vakuuttaa kollegalleni, joka ei ole enää paikalla, etteivät Portugalin ja sen sosialistihallitus tunne syyllisyyttä. Portugalin sosialistihallitus ei tehnyt yhteistyötä Bushin hallinnon kanssa, aivan päinvastoin. Portugalin hallinto – Portugalin hallitus – on ministeri Amadon aloitteesta ottanut nyt esille Euroopan unionin ja muiden demokraattisten maiden mahdollisuuden ja velvollisuuden ottaa vastaan niitä Guantánamo Bayn vankeja, joita vastaan ei ole nostettu syytteitä. Tämä on todella tärkeää, ja nimenomaan tätä on korostettava esimerkkinä, jota muiden EU:n jäsenvaltioiden olisi noudatettava. Samoin on tärkeää, että kaikki Euroopan parlamentin poliittiset ryhmät hyväksyvät päätöslauselman huomenna, jotta parlamentin yksimielisyys antaa päätökselle lisäpainoa.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Guantánamo Bayssa sijaitsevan vankilan perustaminen oli aikanaan välttämätöntä Yhdysvalloille. Sen sulkeminen on nyt Yhdysvaltojen asia. Näiden vankien, jotka eivät ole EU:n jäsenvaltioiden kansalaisia ja joita on aiemmin nimitetty viholistaistelijoina, vastaanottamisesta koituu jäsenvaltioille väistämättä oikeudellisia hankaluuksia ja niiden turvallisuuspalveluihin kohdistuvia rasitteita, mitä vastustan.

En ole pahoillani niiden kaikkein vaarallisimpien terroristien vangitsemisesta, joiden aikomuksena on tuhota elämäntapamme, kun heitä vastaan on esitetty riittävät todisteet. Yksi Guantánamon merkittävimmistä varjopuolista oli kuitenkin se, ettei siellä vankina oleville järjestetty asianmukaista rikosoikeudenkäyntiä. Tällaiset rikosoikeudenkäynnit ovat viime kädessä ainoa tapa ratkaista niiden Guantánamon vankien asema, jotka eivät ole EU:n jäsenvaltioiden kansalaisia.

Yhdysvallat on vanginnut Guantánamossa säilytettävät henkilöt, joten on amerikkalaisten velvollisuus asettaa heidät syytteeseen omissa tuomioistuimissaan tai palauttaa vangit heidän kotimaihinsa, jos he ovat syyttömiä. Jos presidentti Obama on vakavissaan myönteisenä pitämäni Guantánamon sulkemisen ja Amerikan ja sen liittolaisten suojelun suhteen, hänen pitäisi toimia juuri näin.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Ensinnäkin CIA:n vankiloista käytävien keskustelujen sisällöstä ja tuloksesta riippumatta pidän myönteisenä sitä, että Euroopan parlamentin jäsenet ja EU:n kansalaiset ovat ilmaisseet huolensa ihmisoikeuksien tinkimättömästä noudattamisesta kaikissa tilanteissa.

Kidutusta ei voida hyväksyä, eivätkä mitkään poikkeukselliset olosuhteet voi muuttaa tätä totuutta. Pidän kuitenkin tarpeellisenä esittää joitakin huomautuksia niin kauan kuin Romaniaan viitataan tässä yhteydessä. Haluan muistuttaa teitä siitä, että meihin on toistaiseksi kohdistettu syytöksiä, joiden tueksi ei ole esitetty

näyttöä. Martinin mietintö on paras esimerkki tästä lähestymistavasta. Siihen sisältyy Romaniaan kohdistuvia syytöksiä, jotka ovat sekä kiistanalaisia että perusteettomia.

Haluan kiinnittää huomiota tähän ennakkotapaukseen tavasta, jolla syytöksiä on esitetty Romaniaa vastaan, koska se saattaa tahrata myös muiden eurooppalaisten valtioiden imagoa. Toistan, ettei ole hyväksyttävää puhua Romanian kaltaisista jäsenvaltioista avoimesti ja alituisesti tässä yhteydessä.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, yhdyn kaikkiin niihin puhujiin, jotka haluavat varmistaa, että EU tekee humanitaarisen velvollisuutensa tukemalla erityisesti niitä ihmisiä, jotka on tuomittu siitä huolimatta, ettei heitä vastaan ole löydetty todisteita. Nämä ovat klassisia turvapaikkatapauksia.

Pyydän kuitenkin jäsenvaltioita välttämään sooloilua, mitä haluan erityisesti tähdentää. EU:n on opittava puhumaan yhdellä äänellä ja toimimaan yhdessä. Tämä antaisi meille mahdollisuuden vastata Yhdysvaltojen uuden hallinnon huolenaiheisiin ja toimia sen kuvan mukaisesti, joka meillä on itsestämme, toisin sanoen Euroopan unionina, jonka yhteiset arvot velvoittavat meidät toimimaan yhdessä.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, meillä on yhteinen tahto, että me lopetamme Guántanamon vankileirin, ja nyt meillä on siihen erinomainen mahdollisuus, kun Yhdysvaltojen uusi presidentti on osoittanut tätä samaa tahtoa.

Päävastuun tietysti kantaa Yhdysvallat itse, mutta toivon, että EU voisi toimia tässä todella yhtenäisenä ja että jäsenvaltiot osoittaisivat solidaarisuutta ja olisivat sen verran joustavia, että omien mahdollisuuksiensa ja omien edellytystensä mukaan ottavat näitä vankeja omiin vankiloihinsa.

Me olemme lähteneet mukaan terrorisminvastaiseen taisteluun puolustaaksemme ihmisoikeuksia. Nyt on syytä olla mukana auttamassa Yhdysvaltoja puolustaaksemme ihmisoikeuksia.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Hyvät kollegat, tässä asiassa on kaksi puolta. Yhtäällä on oikeudellinen näkökulma. Katson, että vankien pitäisi antaa palata kotimaihinsa. Jonkinlainen humanitaarinen ohjelma voitaisiin kenties perustaa niitä tapauksia varten, joissa vankien paluulle on esteitä, kuten poliittinen vaino. Haluan myös todeta hyvin selvästi, että vaikka Portugali tai jokin toinen jäsenvaltio suostuisikin ottamaan vastaan 20 tällaista vankia, tämä ei tarkoita, että kyseiset henkilöt haluavat jäädä Portugaliin tai johonkin toiseen jäsenvaltioon. Euroopan unioni on nyt yksi kokonaisuus, ja tätä ongelmaa on pohdittava sen mukaisesti. Lopuksi totean, että olisi käytettävä asianmukaisia menettelyjä, jotta kyseisiä henkilöitä ei enää leimata epäilyiksi tai vaarallisiksi. Ellei heitä vapauteta tällaisesta leimasta, kukaan ei halua ottaa heitä vastaan. Tämä on vakava ongelma, jota on syytä pohtia. Päätän puheenvuoroni toteamalla, että tämä ongelma koskee lähinnä Amerikan yhdysvaltoja.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää teitä tästä keskustelusta. Se on ollut mielestäni erittäin hyödyllinen. Jos olisitte kuunnelleet neuvoston viimeisimmässä kokouksessa lounaalla käytyä keskustelua, olisitte havainneet, että myös neuvosto haluaa löytää ratkaisun tähän ongelmaan mutta ymmärtää lisäksi keskusteltavanamme olevan ongelman monitahoisuuden. Siinä on moraalinen ja poliittinen ulottuvuus, mutta myös turvallisuutta koskeva ja oikeudellinen ulottuvuus.

Me kaikki olemme yhtä mieltä siitä, että presidentti Obaman päätös sulkea Guantánamo oli tärkeä ja hyvä päätös, jota me kaikki arvostamme ja jota käytännöllisesti katsoen kaikki parlamentin jäsenet kiittävät. Nyt kun keskustelemme Guantánamon sulkemisen seurauksista ja siitä, mitä voimme tehdä osoittaaksemme solidaarisuutta – ja intressinämme on toimia siten, että transatlanttinen sopusointu säilyy – huomaamme tietenkin, että tämä ongelma on monitahoinen. Martin Schulz totesi, ettemme voi torjua terrorismia tavalla, joka on ristiriidassa perusoikeuksien kanssa. Hän on täysin oikeassa. Hartmut Nassauer puolestaan sanoi, että tässä asiassa on kaksi ulottuvuutta: ensinnäkin moraalinen ulottuvuus ja toiseksi turvallisuusulottuvuus. Hän on myös oikeassa, ja juuri tästä syystä oikeus- ja sisäministerien on myös keskusteltava asiasta. Poliittiselta kannalta kyse ei ole vain moraalisesta voimasta, eikä meidän pitäisi lähestyä tätä ongelmaa pelkästään syyllisyyden näkökulmasta. Se on paljon monitahoisempi.

Graham Watson puhui yhtenäisen lähestymistavan tarpeellisuudesta. Hänkin on varmasti oikeassa, mutta samanaikaisesti – koska kyse on myös oikeudellisesta ongelmasta ja toimivaltakysymyksestä – emme voi pakottaa jäsenvaltioita esittämään kutsua Guantánamon vangeille vaadittaessa. Jos teidän pitäisi ratkaista tämä ongelma päättämällä kutsua näitä vankeja kotiin – kuvitelkaa kantavanne sisäministerien vastuuta – miettisitte varmasti kaksi kertaa, miten tätä ongelmaa pitäisi käsitellä. En todellakaan ole sitä mieltä, että neuvoston ja jäsenvaltioiden pitäisi lähestyä ongelmaa lehmänkaupan näkökulmasta – kaikkea muuta. Emme voi vaikuttaa asiaan antamatta siihen omaa panostamme. Ongelman ytimessä on yksinkertaisesti se tosiasia,

että päätös sulkea Guantánamo on tietysti ensisijaisesti Yhdysvaltojen vastuulla, maan, joka rakensi tämän laitoksen. Meillä kuitenkin on – ja on oltava – hyvää tahtoa ilmaista solidaarisuutta ja tehdä yhteistyötä ongelman ratkaisemisessa.

Tässä yhteydessä on keskusteltu myös taktikasta. Pitäisikö meidän tarjota apuamme nyt vai pitäisikö meidän odottaa sitä koskevan pyynnön esittämistä? Jos tällainen pyyntö meille esitetään, meidän on oltava valmiita vastaamaan siihen. Neuvosto aloittikin vakavat keskustelut asiasta kahden päivän kuluessa presidentti Obaman päätöksestä. En usko, että voimme aliarvioida turvallisuuskysymystä, kuten olette huomauttaneetkin. On nimittäin yksinkertainen tosiasia, että jotkut vapautetuista vangeista ovat jatkaneet terroristitoimintaa ja että yksi heistä, Said al-Shihri, on nyt al-Qaidan kakkosmies Jemenissä. Yhdysvaltojen on siis aloitettava totinen työ sen selvittämiseksi, keitä nämä ihmiset ovat, ja meidän on tehtävä pesäero heihin.

Oikeudelliselta kannalta meidän on nähdäkseni tiedostettava, että päätös kolmansien maiden kansalaisten pääsystä EU:n jäsenvaltioihin kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tämä on yksi taso. Toisen tason osalta on kuitenkin yhteisymmärrys siitä, että meidän pitäisi nyt pyrkiä luomaan EU:n laajuinen kehys, johon kansallinen päätös sovitetaan. Sekä Schengenin että Dublinin sopimuksessa edellytetään eurooppalaista lähestymistapaa, koska yksittäisten jäsenvaltioiden päätös vaikuttaa jollakin tavalla kaikkiin Schengen-valtioihin. Yhteen sovitettu lähestymistapa on siis välttämätön sisäisistä syistä.

Lisäksi EU tarkastelee parhaillaan mahdollisuutta auttaa Yhdysvaltoja entisten vankien uudelleensijoittamisessa ja kuntouttamisessa kolmansissa maissa.

Osa teistä otti esille kysymyksen nopeudesta: onko meidän mahdollista toimia nopeammin kuin nyt toimimme? Meidän olisi mielestäni tiedostettava, että keskustelut ovat vasta alkaneet. Aikaa on kulunut vasta viikko. Kysymykset, joita on käsiteltävä, ovat todella monitahoisia ja vaativat aikaa, vaikka presidentti Obama onkin pyytänyt vankien tietojen uudelleentarkastelua ja asettanut vuoden määräajan Guantánamon sulkemiselle. Neuvostolta ei pitäisi odottaa sitä, että se on valmis ratkaisemaan kaikki nämä monitahoiset ongelmat muutamassa päivässä.

Lisäksi on muistettava, että päävastuu Guantánamosta on Yhdysvalloilla. Vaikka jäsenvaltiot ilmoittavatkin olevansa valmiita tekemään työtä yhteen sovitettun lähestymistavan parissa, tällä kysymyksellä on sekä kahdenvälinen että monenvälinen ulottuvuus. Jäsenvaltioiden selkeä kanta vankien uudelleensijoittamiseen ei ole vielä tiedossa. Oikeus- ja sisäministerien tapaaminen myöhemmin tässä kuussa on erittäin hyödyllinen sen suhteen. Tällä välin EU:n terrorismin torjunnan koordinaattori Gilles de Kerchove myös tarkastelee eri vaihtoehtoja käsitteleviä asiakirjoja.

Tässä oli yhteenvetoni Guantánamosta, joka vei suurimman osan ajasta. Toisesta kysymyksestä eli laittomasta säilyttämisestä, joka on jäsen Favan lempiaihe, toistan vain sen, minkä edeltäjäni ovat todenneet useaan otteeseen: väite koski kansallisten tiedustelupalvelujen osallisuutta. Näiden tiedustelupalvelujen valvonta on yksittäisten jäsenvaltioiden vastuulla, eikä neuvostolla ole toimivaltaa ryhtyä tähänastisia laajempiin toimiin.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, komissio yhtyy pitkälti puheenjohtaja Vondran esittämiin näkemyksiin.

Haluan kuitenkin todeta, että tämän pitkän keskustelun jälkeen olemme tärkeässä käännekohtassa. Kyseessä on merkittävä käännekohta terrorismin torjunnassa. Meidän on pyrittävä vastedes torjumaan terrorismia palauttamalla koko länsimaiselle yhteisölle sen moraalinen arvovalta, toisin sanoen torjumaan terrorismia kunnioittaen samanaikaisesti perusarvoja ja -oikeuksia.

Euroopan unionin on tehtävä työtä sen hyväksi, että koko kansainvälinen yhteisö haluaa torjua terrorismia niiden samojen perusarvojen hengessä, joiden vuoksi siihen alun perin ryhdyttiinkin. Tämä on tärkeä käännekohta, ja parlamentin ilmoitus on siinä suhteessa äärimmäisen hyödyllinen, koska siinä oletetaan, että kaikki jäsenvaltiot haluavat osallistua tähän merkittävään muutokseen.

On kuitenkin totta, että ensisijainen vastuu on Yhdysvalloilla. Sen on varmistettava jokaisen vangin asema ennen kuin se esittää virallisen pyynnön vangin siirtämisestä EU:n jäsenvaltioon. Tämä todellakin on ehdoton edellytys. Yhdysvaltojen on lähetettävä meille jokaisessa yksittäistapauksessa selkeä ja perusteltu pyyntö. Tämä on ehdottoman välttämätöntä.

Viime kädessä on tietenkin kunkin jäsenvaltion asia päättää, onko se valmis ottamaan vastaan entisen vangin Guantánamosta, mutta keskustelu on osoittanut, että EU:n tasolla tehtävä yhteistyö on selvästi erittäin toivottavaa.

Yhteensovittamisesta on hyötyä entisten vankien oikeudellisen aseman määrittämisessä, ja se on myös tarpeen jäsenvaltioiden suojaamiseksi siinä tapauksessa, että vankien kotimaat esittävät diplomaattisia tai muita pyyntöjä. Yhteensovittamista tarvitaan erityisesti jäsenvaltioiden rauhoittamiseksi, ja ajattelen sitä, mitä jäsen Nassauer sanoi jäsenvaltioista, jotka ovat huolissaan yleisestä järjestyksestä ja turvallisuudesta.

EU:n yhteen sovitettu lähestymistapa voisi lopuksi antaa meille enemmän vaikutusvaltaa Yhdysvaltojen kanssa asiakirjojen saatavuudesta ja siirtoprosesseista käytävissä neuvotteluissa. Voisimme mahdollisesti lisätä taloudellista apua helpottaaksemme vankien vastaanottamista joissakin jäsenvaltioissa.

Haluan sanoa puheenjohtaja Vondran läsnä ollessa, että teemme luonnollisesti tiivistä yhteistyötä puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa. Olemme myös parhaillaan laatimassa koordinaattori de Kerchoven kanssa asiakirjaa, jonka pohjalta asiasta keskustellaan oikeus- ja sisäasioiden neuvostossa 26. helmikuuta.

Totean myös, että vieraillessamme Washingtonissa yhdessä oikeus- ja sisäasioiden neuvoston puheenjohtajan Langerin kanssa aiomme ehdottomasti ottaa yhdysvaltalaisen kollegojemme kanssa esille kaikki kysymykset, jotka liittyvät Guantánamon sulkemiseen ja ovat seurausta siitä.

Meidän on nyt käsiteltävä tätä kysymystä hyvin vakavasti ja tehtävä oikeudellisia valmisteluja voidaksemme vastata tapauskohtaisesti Yhdysvaltojen pyyntöön. Meidän on suhtauduttava asiaan erittäin vakavasti ottaen huomioon, että haluamme tietysti kehittää myönteistä yhteistyötä tässä uudessa terrorismin torjunnassa, johon kuuluu niiden perusarvojen noudattaminen, jotka yhdistävät meitä ja joiden on yhdistettävä maailmanyhteisöä.

Kiitän teitä kaikkia.

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut kolme työjärjestyksen 103 artiklan 3 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾ Guantánamosta. Päätöslauselmaesityksestä Euroopan maiden alueen epäilyllä käytöstä CIA:n vankikoljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen ilmoitetaan myöhemmin.

Keskustelu on päättynyt.

Guantánamoa koskeva äänestys toimitetaan keskiviikkona 4. helmikuuta 2009, kun taas Euroopan maiden alueen epäilyllä käytöstä CIA:n vankikoljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen äänestetään seuraavan istunnon aikana.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Yhdysvaltojen presidentin Barack Obaman päätös sulkea Guantánamon pidätyksenkeskus on symbolisesti merkittävä koko demokraattiselle maailmalle. Tämä ele tähdentää sitä, ettei terrorismin vastaisessa sodassa, jota parhaillaan käydään lännen demokraattisten arvojen puolustamiseksi, saa jättää huomiotta juuri näitä arvoja.

Terrorismia on torjuttava ponnekkaisesti, mutta ihmisoikeuksia on silti kunnioitettava. Myös niillä, joiden epäillään syyllistyneen vakaviin rikoksiin, on oikeus tulla tuomituksi asianmukaisessa menettelyssä, puolueettomassa tuomioistuimessa ja selkeän oikeusperustan mukaisesti ja oikeus saada rangaistus, joka on oikeasuhteinen heidän rikoksiinsa nähden.

Spekulointi, jossa Romania mainitaan CIA:n salaisten vankiloiden yhteydessä, on täysin perusteetonta. Kukaan ei ole pystynyt osoittamaan, että Romaniassa on tällaisia vankiloita. Romania on Yhdysvaltojen uskollinen liittolainen Natossa ja osallistuu terrorismin torjuntaan lähinnä Afganistanissa. Sekä Romanian viranomaiset että yleinen mielipide Romaniassa tukevat voimakkaasti ihmisoikeuksien kunnioittamista. Kärsittyään Neuvostoliiton miehityksen ja kommunistidiktatuurin väärinkäytöksistä Romanian kansalaiset tuomitsevat kaikki ihmisoikeusloukkaukset.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Yhdysvaltojen hallituksen viimeaikaiset päätökset ovat yksinkertaisesti vahvistaneet – ikään kuin se olisi ollut tarpeen – sen, mitä on arvosteltu voimakkaasti jo pitkään: Yhdysvaltojen ylläpitämän kidnappausta, kidutusta ja laitonta vankien säilyttämistä harjoittavan verkoston olemassaolon.

Nämä päätökset eivät saa antaa kaunisteltua kuvaa Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten vastuusta kansainvälisen lain ja kaikkein perustavimpien ihmisoikeuksien järjestelmällisistä loukkauksista.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Kuten tähänkin saakka, meidän on vaadittava tällaisten halpamaisten käytäntöjen lopettamista kokonaan ja totuuden selvittämistä. Viimeksi mainittu koskee myös EU:n jäsenvaltioiden hallitusten syyllisyyttä siitä, että niiden ilmatilaa ja aluetta on käytetty vankien laittomaan säilyttämiseen ja laittomiin vankikuljetuksiin esimerkiksi Guantánamo Bayssa sijaitsevaan Yhdysvaltojen sotilastukikohtaan. Tämä on sitäkin välttämättömämpää, kun otetaan huomioon kertomukset, joiden mukaan Yhdysvaltojen uusi hallinto ei ole kyseenalaistanut maan salaisia operaatioita, joita nimitetään ”poikkeukselliseksi luovutuksiksi” – toisin sanoen kansalaisten laitonta säilyttämistä ja kuljettamista.

Vastustammekin mahdollista jäsenvaltioiden tai Yhdysvaltojen ja EU:n välistä sopimusta, joka koskee Guantánamossa säilytettävien ”vankien siirtämistä”. Tämä ei tarkoita sitä, ettei yksittäisten henkilöiden vapaasti tekemiä päätöksiä ja pyyntöjä, erityisesti turvapaikasta Portugalissa, voida tarkastella ottaen huomioon kansallisen suvereniteetin kunnioittaminen, Portugalin perustuslaki ja kansainvälinen laki, oikeus turvapaikkaan mukaan luettuna.

Esko Seppänen (GUE/NGL), kirjallinen. – (FI) Euroopan unioni on ollut käsittämättömän löperö yhteisö oltuaan ryhtymättä järeisiin diplomaattisiin toimiin USA:n laittoman toiminnan tuomitsemiseksi kansainvälisissä järjestöissä ihmisoikeusrikkomusten perusteella

Uuden presidentin toiminta osoittaa, että toimintaa pidetään laittomana ja eettis-moraalisin perustein sietämättömänä. Kyseessä on ollut EU:n sitoutuminen laittomuuksiin USA:n vanhan presidentin peesissä, ja se merkitsee vapaiden EU-kansalaisten näkökulmasta EU:n arvovallan alentamista ja kunnioituksen hävittämistä. EU hävetkään toimimattomuuttaan.

12. Huolestuttava tilanne maahanmuuttajien vastaanottokeskuksissa erityisesti Mayotten ja Lampedusan saarilla (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat huolestuttavasta tilanteesta maahanmuuttajien vastaanottokeskuksissa erityisesti Mayotten ja Lampedusan saarilla.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän mahdollisuudesta puhua teille Euroopan unionissa sijaitsevien maahanmuuttajien vastaanottokeskusten tilanteesta. Olette nostaneet niistä esiin erityisesti kaksi, eli Mayotten ja Lampedusan vastaanottokeskukset. Tiedän hyvin, että olette kiinnittäneet näihin vastaanottokeskuksiin paljon huomiota, että jotkut teistä ovat vierailleet niissä ja että olette todenneet olevanne huolissanne joidenkin keskusten olosuhteista.

Aluksi haluan korostaa kahta pääperiaatetta, joilla on keskeinen merkitys tämpäpäiväisessä keskustelussa. Ensinnäkin kun on kysymys kansainvälistä suojelua tarvitsevista kolmansien maiden kansalaisista, on tärkeää täyttää täysimääräisesti monien kansainvälisten asiakirjojen mukaisesti antamamme sitoumukset. Toiseksi meidän on kunnioitettava täysimääräisesti maahanmuuttajien ja heidän perheidensä ihmisoikeuksia ja ihmisarvoa.

Tiedämme hyvin, millaisia paineita Euroopan unioniin tulevat maahanmuuttajat ja turvapaikan hakijat luovat. Unionin etelä- ja itärajoilla tämä paine on erityisen kova.

Olemme vastanneet tähän kehittämällä viimeisten 10 vuoden aikana tehokkaan yhteisön turvapaikka- ja muuttoliikepolitiikan. Koska unioniin saapuvien määrä on kuitenkin kasvanut huomattavasti, korostuu myös tarve vahvistaa ja kehittää tätä politiikkaa.

Meidän on tehtävä se unionin sisällä voidaksemme laatia omat vaatimukset ja säännöt turvapaikka- ja maahanmuuttoasioiden alalla. Voidaksemme hallita muuttoliikettä tehokkaammin meidän on kuitenkin toimittava myös unionin ulkopuolella, lähtö- ja kauttakulkumaiden kumppaneina.

Kaikilla osapuolilla on mahdollisuus hyötyä tällaisesta toimintavasta. EU:n turvapaikka- ja muuttoliikepolitiikan kehittäminen ja muotoutuminen on kiinni myös teidän panoksestanne. Kiitän parlamenttia sen myönteisestä panoksesta ja olen varma, että voimme työskennellä rakentavasti tämän tärkeän politiikan alan kehittämiseksi.

Olette ottaneet esiin erityisesti Mayotten ja Lampedusan saarilla vallitsevan tilanteen. On varmistettava, että näissä kahdessa tapauksessa tehdään ero kahden erilaisen muuttovirran välillä. Lampedusan ja Mayotten saarille suuntautuvien muuttovirtojen voidaan katsoa koostuvan eri ryhmistä: osa näistä kolmansien maiden kansalaisista on pyytänyt kansainvälistä suojelua, toisten voidaan todellakin katsoa tulevan maahan taloudellisista syistä.

Ensimmäisen ryhmän – kansainvälistä suojelua pyytävän ryhmän – osalta kiinnittäisin huomiotanne vuonna 2003 hyväksytyssä direktiivissä 2003/9/EY annettuihin turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskeviin vähimmäisvaatimuksiin. Direktiivi on jo sisällytetty jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön, ja komission tehtävänä on varmistaa, että direktiivin säännöksiä sovelletaan asianmukaisesti ja täysimääräisesti.

Joulukuussa 2008 komissio esitti Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi ja ajantasaistamiseksi. Koska tässä asiassa sovelletaan yhteispäätösmenettelyä, Euroopan parlamentti osallistuu täysipainoisesti uutta ehdotusta koskeviin neuvotteluihin. Neuvosto aloittaa pian uuden ehdotuksen tarkastelun ja odottaa, että pääsee tekemään kanssanne tiivistä yhteistyötä.

Hyvät parlamentin jäsenet, olette varmaan tietoisia siitä, että Ranskan merentakaisen alueen Mayotten tapauksessa ei sovelleta yhteisön lainsäädäntöä.

Toisen ryhmän osalta – muut kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat tulleet laittomasti jäsenvaltion alueelle – jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus ottaa säilöön tähän ryhmään kuuluvat ennen palauttamispäätöksen tekemistä tai pannakseen tämän päätöksen täytäntöön. Säilöönotto voi osoittautua ainoaksi vaihtoehdoksi tapauksissa, joissa on välttämätöntä selvittää ilman matkustusasiakirjoja matkustavien kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyys.

Toistaiseksi säilöönottoa koskevissa lainsäädännöissä ja käytännöissä on ollut suuria eroja jäsenvaltioiden välillä. Äskettäin hyväksytyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi esitetään erityisiä säilöönottoa koskevia periaatteita ja sääntöjä. Näin se tietyllä tavalla myös luo yhteistä sääntelykehystä tällä alalla.

Direktiivissä todetaan selkeästi, että säilöönottoa maastapoistamista varten olisi sovellettava ainoastaan, jos lievempien keinojen käyttäminen ei olisi mahdollista tietyssä tapauksessa, ja vain tietyin hyvin rajoitetuin perustein. Lisäksi direktiivissä säädetään, että säilöönoton on oltava mahdollisimman lyhytaikainen, että säilöönottomääräys on annettava kirjallisena ja siinä on mainittava ratkaisun tosiseikkoihin liittyvät ja oikeudelliset perusteet ja että säilöönottomääräystä on säännöllisesti tarkasteltava uudelleen oikeusviranomaisen valvonnassa. On korostettava myös sitä, että direktiivissä säädetään säilöönottoajalle selkeä enimmäisaika ja perusteet – rajoitetuissa erityistapauksissa – joiden nojalla säilöönottoaikaa voidaan jatkaa, mutta vain rajoitetuksi ajaksi.

Säilöönoton edellytysten osalta direktiivissä tehdään selväksi, että säilöönotto tapahtuu yleensä erityisissä säilöönottolaitoksissa – tai joka tapauksessa muualla kuin tavallisissa vankiloissa – ja että säilöönotettujen – varsinkin haavoittuvassa asemassa olevien, kuten lasten ja perheiden – oikeuksia valvotaan.

Laittomien maahanmuuttajien palauttamisen osalta totean, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi on jo voimassa. Nyt jäsenvaltioiden on sisällytettävä sen säännökset kansalliseen lainsäädäntöönsä kahden vuoden kuluessa.

Tämä yleinen sääntelykehys korostaa sitä, että olemme vahvasti sitoutuneet varmistamaan, että maastapoistamista varten säilöönotettuja kolmansien maiden kansalaisia käsitellään inhimillisesti ja arvokkaasti ja että heidän perusoikeuksiaan kunnioitetaan täysimääräisesti. Lisäksi siinä esitetään uusimman lainsäädännön avulla palauttamispolitiikkaa koskevat yhteisesti sovitut vaatimukset.

Sen lisäksi että tämä sääntelykehys on niiden periaatteiden mukainen, jotka esitin julkilausumani alussa, se myös antaa niille oikeudellisen arvon. Turvapaikka- ja muuttoliikepolitiikkamme perustuu näin ollen lainsäädäntöön. Se varmistaa ihmisoikeuksien ja ihmisarvon kunnioittamisen.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, kuten neuvoston puheenjohtaja Vondra juuri totesi, meillä on nyt sääntelykehys, jota aletaan toteuttaa. Sen olemassaolo koettiin ensimmäisen kerran konkreettisesti palauttamista koskevassa direktiivissä, joka on ensimmäinen laaja-alainen asiakirja, jolla yhdenmukaistetaan jäsenvaltioiden palauttamista koskevia vaatimuksia. Direktiivi tuo asiassa sovellettavat Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen määräykset yhteisön lainsäädäntöön, ja sen täytäntöönpanossa voidaan soveltaa yhteisön valvontamekanismeja, jotta voidaan tarkistaa, noudatetaanko yhteisön säännöstöä.

Tiedän kuitenkin hyvin, että jotkut teistä pitävät tätä direktiiviä riittämättömänä. Minun mielestäni se on kuitenkin yhteisön valvontakeino, jonka avulla voidaan tarkistaa, noudatetaanko yhteisön säännöstöä. Tietenkin valvomalla direktiivin täytäntöönpanoa – ja tässä yhteydessä haluan muistuttaa, että määräaika

direktiivin sisällyttämiselle kansalliseen lainsäädäntöön on 24. joulukuuta 2010 – komissio varmistaa, että maahanmuuttajien oikeuksien kunnioittamista koskevia tärkeitä periaatteita noudatetaan tarkasti, ja arvioi erityisesti säilöönottoa koskevien säännösten vaikutuksia.

Olen itse todennut, että valvon direktiivin sisällyttämistä kansalliseen lainsäädäntöön tarkasti varmistaakseni, ettei yksikään jäsenvaltio käytä sitä verukkeena tällä hetkellä noudattamiensa säilöönottoaikojen pidentämiselle. Niiden jäsenvaltioiden, joissa säilöönottoaika ei ole rajoitettu, odotetaan noudattavan direktiivissä säädettyjä aikarajoja.

Toinen asiakirja, johon toimintamme pohjautuu, on komission jäsenten 3. joulukuuta 2008 hyväksymä turvapaikanhakijoiden majoitusoloja käsittelevä asiakirja. Jäsen Deprez, toivon, että kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta tutustuu tekstiin lähitulevaisuudessa, jotta pääsemme eteenpäin tässä uudessa turvapaikkapolitiikassa.

Huomautan, että tekstissä on selkeitä säilöönottoa koskevia sääntöjä, jotka ovat täysin perusoikeuksien mukaisia ja joissa säilöönoton käyttö rajoitetaan vain poikkeustapauksiin. Puhumme nyt tietenkin turvapaikanhakijoista. Toiseksi ehdotuksessa otetaan tarkemmin huomioon haavoittuvassa asemassa olevat turvapaikanhakijat, ja heidän pääsyään työmarkkinoille helpotetaan. Nyt meillä siis on sääntelykehys, ja se on tietenkin otettava käyttöön.

Käsittelen nyt niitä kysymyksiä, jotka parlamentti halusi ottaa esiin tässä keskustelussa. Komissio on tietoinen Italian viranomaisten vaikeasta tilanteesta, kun laittomia maahanmuuttajia ja turvapaikanhakijoita vyöryy maan etelärannikolle ja erityisesti Lampedusaan. Tähän asti Italia on pystynyt päästämään heidät maahan ja pelastamaan monien maahanmuuttajien hengen ja soveltamaan menettelyä, jolla turvapaikkahakemuksia voidaan käsitellä asianmukaisissa olosuhteissa. Komissio myös huomauttaa, että Italia on havainnut, että noin puolet kaikista yksittäisistä tulijoista tarvitsee kansainvälistä suojelua. Tämä osoittaa, että nämä muuttovirrat koostuvat sekä turvapaikanhakijoista että laittomista maahanmuuttajista.

Komissio on monen vuoden ajan etsinyt rahoitusta tiettyjen jäsenvaltioiden, myös Italian, tukemiseksi. Tämä koskee Presidium-hanketta ja Euroopan pakolaisrahaston hätätoimenpiteitä. Lisäksi muutama viikko sitten komissio teki päätöksen 7 miljoonan euron hätäavusta.

Mikäli Italia katsoo siihen olevan tarvetta, komissio on valmis tarkastelemaan uutta hätäapupyynnöä vuoden 2009 talousarviosta, jotta vastaanottojärjestelmiä voidaan parantaa Lampedusassa, Sisiliassa ja mantereella. Näin lisätään Italian viranomaisten valmiuksia käsitellä yksittäisten maahanmuuttajien tapauksia asianmukaisissa olosuhteissa. Matkustan lähiaikoina Lampedusaan ja Maltaan tutustuakseni tilanteeseen paikan päällä.

Olen tietoinen myös siitä, että yksi keino ratkaista tilanne on luoda luja yhteistyökehys Libyan kanssa. Libya on Itä-Afrikasta tulevien muuttoreittien tärkein kauttakulkumaa. Luotan siihen, että Ferrero-Waldner pyrkii pääsemään meneillään olevissa neuvotteluissa nopeasti tulokseen. Tämä on todellakin yksi ratkaisu, ja ellei neuvotteluja saada päätökseen, kohtaamiamme ongelmia on hyvin vaikea ratkaista.

Seuraavaksi käsittelen Mayotten tilannetta. Vaikka palauttamista koskevassa direktiivissä annetaan erityisiä säilöönottoa koskevia sääntöjä, joissa painotetaan erityisesti alaikäisten ja perheiden tilannetta, näitä yhteisön sääntöjä ei sovelleta tällä hetkellä Mayotten alueella. Euroopan unioni tunnustaa Mayotten alueen kuuluvan Ranskalle, mutta sillä on merentakaisen maan tai alueen asema. Se ei ole syrjäisin alue. Sen vuoksi siellä ei voida soveltaa siviilioikeutta, vaikka onkin totta, että Ranskan on otettava huomioon Eurooppa-neuvoston huomautukset ja vaatimukset, ja olen sitä mieltä, että Ranskan viranomaiset tutkivat parhaillaan toisenlaisia vastaanotto-olosuhteita Mayottella. Näin ollen on totta, ettei unionin lainsäädäntöä voida soveltaa asianmukaisesti, sillä unionin lainsäädäntöä ei voida soveltaa suoraan alueella, joka ei ole syrjäisin alue.

Nämä huomautukset halusin teille esittää. Haluan sanoa vielä kerran parlamentille, että seuraan tarkasti laittomien maahanmuuttajien ja erityisesti turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteita, ja ne ovat minulle todella ensisijaisia kysymyksiä. Tämän vuoksi matkustan paikan päälle katsomaan, miten asiat sujuvat käytännössä.

Haluan joka tapauksessa kiittää parlamenttia siitä, että se avasi tämän keskustelun.

Margie Sudre, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, neuvoston puheenjohtaja Vondra, hyvät kollegat, parlamentti on ylpeä siitä, että se puolustaa jatkuvasti ihmisarvon kunnioittamista kaikissa olosuhteissa, ja tämä koskee tietenkin myös niitä olosuhteita, joissa laittomia maahanmuuttajia pidetään.

Keskityn Mayotten hallinnollisen säilöönottokeskuksen tapaukseen, sillä tunnen sen ongelmat hyvin. Intian valtameren saaristoon kuuluvilla saarilla elintaso sekä taloudellinen ja sosiaalinen kehitys vaihtelevat suuresti, ja tämä houkuttelee monia komorilaisia kulkemaan sen 70 kilometrin matkan, joka erottaa heidät Mayottesta, joka on Ranskalle kuuluva alue, kuten totesitte, komission varapuheenjohtaja Barrot. Koska Mayotte luokitellaan merentakaiseksi maaksi tai alueeksi (MMA), se ei kuulu Euroopan unioniin.

Laittomasti Mayotten saarella oleskelevien osuus on 30 prosenttia väestöstä. Kuulitte aivan oikein, 30 prosenttia väestöstä. Luojan kiitos tällaisia lukuja ei nähdä Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Tällä on selvästi vaikutuksia Mayotten yhteiskuntaan, ja se aiheuttaa vakavia ongelmia julkisille infrastruktuureille ja palveluille sekä aiheuttaa rikollisuutta ja laitonta työntekeä.

Ranskan viranomaiset ovat hyvin tietoisia näistä vaikeuksista. Nykyisen säilöönottokeskuksen uudistustyöt on juuri saatu päätökseen, ja säilöönotettujen olosuhteita on parannettu huomattavasti. Näiden tilapäisten toimenpiteiden lisäksi Ranskan hallitus on myös päättänyt rakentaa uuden säilöönottokeskuksen, joka on sopivampi kapasiteetiltaan ja joka täyttää kansalliset vaatimukset. Keskus on määrä avata vuonna 2011.

Euroopan unioni on juuri hyväksynyt yhteiset säännöt, joten se voi ottaa vastaan oman osuutensa maailman laillisista muuttovirroista. Emme saa kuitenkaan kieltää sitä tosiasiaa, että tietyillä alueilla olosuhteet ovat äärimmäiset. Mayotten säilöönottokeskuksen leimaaminen ei auta löytämään nopeampaa eikä tehokkaampaa ratkaisua, sillä muuttoliikkeen aiheuttamat paineet aiheuttavat saarella melkoisia jännitteitä.

Nyt kun Mayotte on tekemässä tulevaisuuttaan koskevia historiallisia päätöksiä, jotta siitä voisi tulla Ranskan merentakainen departementti ja jotta se voisi liittyä sen jälkeen yhteisön alueeseen saavuttamalla syrjäisimmän alueen aseman, Mayotten väestö tarvitsee mielestäni enemmän meidän apuamme kuin kritiikkiämme.

Claudio Fava, PSE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, "jos halutaan estää laitton maahanmuutto, on oltava tyljiä. Maahanmuuttajat tulevat, koska tänne on helppo päästä eikä kukaan lähetä heitä takaisin, mutta juuri tästä syystä olemme päättäneet, että ääni kellossa muuttuu". Näin puhui Italian sisäministeri Maroni. Tämä vaikuttaa pilanteolta, ja silti tämä on Italian hallituksen noudattama menettelytapa. Mielestäni on selvää, että tällaisella menettelytavalla halveksitaan perusteellisesti sitä, mistä täällä keskustelemme, sekä Euroopan unionin meille antamia sääntöjä.

Tänään olemme keskustelleet Guantánamon sulkemisesta. Mielestäni meidän on puhuttava kiireellisesti myös Lampedusan sulkemisesta: Lampedusassa sijaitsevan tilapäisen oleskelu- ja auttamiskeskuksen sulkemisesta, sillä sitä on kuvattu viime päivinä taivasalla olevaksi vankilaksi. Neuvoston puheenjohtaja muistutti oikeutetusti asiaa koskevasta sääntelykehystä, johon myös varapuheenjohtaja Barrot viittasi – pakkokeinojen käyttämisestä ainoastaan poikkeustapauksissa, säilöönotosta ainoastaan ehdottoman selkein perustein ja mahdollisimman lyhytaikaisesti. Tätä sääntelykehystä rikotaan Lampedusassa joka päivä sekä aineellisesti että muodollisesti.

Suurin osa Lampedusassa olijoista on turvapaikanhakijoita. Neuvosto muistutti vähimmäisvaatimuksista, jotka sisältyvät vuonna 2003 hyväksyttyyn turvapaikanhakijoita koskevaan direktiiviin. Näitä sääntöjä rikotaan aineellisesti ja muodollisesti. Pidätsaika on usein 180 päivää, myös niillä, jotka pakenevat poliittista vainoa tai sota. Kaikki tämä on tietenkin laillista barbaarista toimintaa, jota kuitenkin mitataan sanomalehtien meille tarjoamilla luvuilla. Vuonna 2008 kuoli 1 200 ihmistä Välimeren ylittäessään. Monet niistä, jotka onnistuivat pysymään hengissä, joutuivat kokemaan Lampedusan piinan.

Arvoisa varapuheenjohtaja, tämän vuoksi pyydän teitä vierailemaan Lampedusassa, koska olette itse luvannut mennä sinne pian, ja (jos saan tehdä ehdotuksen) ilmoittamaan vasta viime hetkellä, milloin sinne menette. Muuten he siistivät keskuksen todelliseksi tanssisaliksi teidän tuloanne varten ja saavat teidät luulemaan, että se on se keskus, josta puhumme tänä iltana.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Tiedot ulkorajoillamme paljastuvista murhenäytelmistä ovat päivänselviä. Hätä on suuri, ja on ollut jo kauan. Myös neuvosto on todennut tämän yhä uudelleen – mutta vain paperilla. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitämme teitä tietenkin panoksestanne, mutta kaikella kunnioituksella, olemme olleet tässä tilanteessa ennenkin. Kysymys on vain tyhjästä sanoista, eikä mitään ole tehty. On melkein ironista, että äänestämme tällä viikolla myös Rouren mietinnöstä. Mietintö sisältää havaintoja, joita teimme käytyämme kaikissa ongelmapaikoissa, myös Lampedusassa. Euroopan unionin toimet eivät riitä, eivät alkuunsaakaan.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluamme nyt tietää, oletteko lainkaan vaivautunut lukemaan välikertomuksiamme? Tampere, Haagin ohjelma, Ranskassa tehty maahanmuutto- ja turvapaikkasopimus

sekä pian voimaan tuleva Tukholman ohjelma: kaikki nämä kauniit sanat ovat räikeässä ristiriidassa todellisuuden kanssa. Tämä todellisuus kuitenkin loppujen lopuksi osoittaa, että Euroopan unioni ei ole vielä lähimainkaan täyttänyt velvoitteitaan. Solidaarisuuden puute on tyrmistyttävä. Kukaan, yksikään henkilö tässä parlamentissa, ei väitä, että tehtävä olisi helppo. Totta kai on vaikeaa vastata maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden valtavaan vyöryyn, mutta se ei ole mikään uusi asia.

Voimassa olevien asiakirjojen tarkistaminen on nyt käynnissä, mutta suhtaudun jo nyt epäilevästi siihen, että se johtaisi toivottuihin tuloksiin. Kokemus on opettanut meille sen, että neuvostolla on tapana luovuttaa ratkaisevalla hetkellä. Tosiasia on, että kun teoriassa jäsenvaltiot pyrkivät laaja-alaiseen yhdenmukaistamiseen, käytännössä ne tekevät päätöksiä, joilla on täysin vastakkaisia vaikutuksia. Suurin yhteinen nimittäjä näyttääkin yhtäkkiä olevan pienin, tai tämä on ainakin ollut kokemukseni viimeisten viiden vuoden aikana. Täytäntöönpano on vielä asia erikseen.

Kuten jo aiemmin totesin toisessa keskustelussa, on tehtävä selväksi, ettei Euroopan komissio sen enempää kuin Euroopan parlamenttikan pysty tekemään ihmeitä, sillä loppujen lopuksi juuri neuvoston ja jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tällä alalla toimenpiteisiin.

Cristiana Muscardini, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, pahoittelen sitä, että vaaleihin liittyvistä syistä jäsen Favan oli pakko sanoa asioita, jotka eivät pidä paikkaansa. Kun vaalikampanja on ohi, kerron niistä hänelle. Asia kuitenkin kiinnostaa häntä niin paljon, että hän on jo poistunut salista – tästä parlamentista, jonka pitäisi kiittää Lampedusan asukkaita siitä avokäisyydestä, jolla se on ottanut maahanmuuttajia vastaan viime vuosina.

Sen sijaan meidän on korostettava, että Euroopan unioni on vitkastellut monien laittomaan maahanmuuttoon liittyvien ongelmien ratkaisemisessa ja tuen antamisessa unionin ulkorajoilla sijaitseville riskialttiille maille. Tietyt maat eivät ole Italian tavoin ottaneet vastaan niitä tuhansia epätoivoisia ihmisiä, jotka ovat olleet vaarassa hukkaa mereen ihmiskauppiaiden vuoksi ja sen vuoksi, että monet yhteisön ulkopuoliset maat ovat vitkastelleet laittoman maahanmuuton valvontaa koskevien asiakirjojen noudattamisessa ja allekirjoittamisessa. Kehotamme antamaan erityistä taloudellista apua suoraan niille ihmisille, jotka asuvat rajavyöhykkeillä ja jotka ovat maantieteellisesti enemmän alttiita laittomien maahanmuuttajien saapumiselle. Apua voitaisiin antaa myös luomalla vapaita vyöhykkeitä, mistä aiheutuvia investointeja ja verohelpotuksia ei otettaisi huomioon vakaussopimusta koskevissa sopimuksissa.

Monica Frassoni, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa komission jäsen, puheistanne käy selvästi ilmi, että kansainvälistä ja yhteisön oikeutta rikotaan Lampedusassa päivittäin. Kaikki lausuntonne ovat kuitenkin muodollisia ja jäävät toiveajatteluksi, joka ei johda toimenpiteisiin. Neuvoston puheenjohtaja Vondra, mielestäni tämä koskee erityisesti teidän julkilausumaanne.

Ihmettelen, onko Euroopan unionilla mitään keinoja tehdä tästä tilanteesta loppu: ihmisiä otetaan säilöön laittomasti, on selvää, että vastaanotto-olosuhteet ovat poikkeukselliset ja on myös olemassa vaara, että oikeus turvapaikkaan evätään. Euroopan unioni on ainoa organisaatio – ja komission varapuheenjohtaja Barrot tietää tämän varsin hyvin – joka voi tarjota Italialle ja muille maille poispääsyn tästä tilanteesta.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, tämän vuoksi olen todella huolissani ilmoituksesta, että Italialle annetaan lisää rahaa ilman ehtoja. Miten nämä rahat käytetään? Onko komission varapuheenjohtaja tietoinen siitä, että paljon kritisoitu viime vuonna toteutettu romanien seuranta – toisin sanoen luettelointi – sai taloudellista tukea Euroopan unionilta? Tämä todetaan teidän lehdistötiedotteissanne. Miten voimme näin ollen luottaa tällaiseen toimintaan?

Giusto Catania, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, eilen ministeri Maroni ilmoitti, että laittomia maahanmuuttajia kohtaan on oltava tylyjä, mutta ministeri Maroni on ollut tyly jo useiden päivien ja kuukausien ajan laittomassa asemassa olevia siirtolaisia kohtaan.

Sanon tämän, koska Lampedusan hätätilaa, niin sanottua Lampedusan hätätilaa, joka on nyt jatkunut 10 vuotta – sen vuoksi minusta on hieman liioiteltua kutsua sitä hätätilaksi – on toivonut ja sen on luonut Italian hallitus. Itse asiassa valitessaan Maronin ministeriksi Italian hallitus päätti, ettei se anna enää yhdenkään maahanmuuttajan lähteä Lampedusasta. Tilapäiseen oleskeluun tarkoitettussa keskuksessa on ollut suljettuna ainakin 1 800 ihmistä ilman että hallitus on järjestänyt heistä yhdellekään siirtoa muualle. Heitä pidetään niin epäinhimillisissä ja alentavissa olosuhteissa, että keskuksessa on puhjennut todellinen demokraattinen hätätila.

Nyt olen sitä mieltä, että tämä on Lampedusan todellinen hätätila, eli tarve perustaa jonkinlainen oikeudellinen vapaa alue, paikka, jonne maahanmuuttajat voisivat saapua ja josta heidät voitaisiin karkottaa ilman että jokainen tapaus tutkitaan. YK:n pakolaisjärjestö toteaa, että ainakin 75 prosenttia niistä, jotka saapuvat Italiaan meritse ja saavat oikeuden turvapaikkaan, myös pyytävät sitä. Näin ollen, jos Maronin ehdottamat käytännöt toteutettaisiin, maahanmuuttajat eivät todennäköisesti saisi oikeutta turvapaikkaan, koska heidät karkotettaisiin suoraan Lampedusasta Italian hallituksen toiveiden mukaisesti.

Lampedusassa siis on todellinen hätätila, ja sen syy on Italian hallituksen toteuttama politiikka. Lampedusan asukkaat ovat tiedostaneet tämän, jäsen Muscardini. He ovat itse asiassa ryhtyneet yleislakkoon vastustaakseen hallitusta, vastustaakseen maahanmuuttopolitiikkaa, jotta keskusta, josta ihmiset karkotetaan välittömästi – tunnistus- ja karkotuskeskusta – ei avattaisi. He ovat myös pyytäneet Italian hallitusta muuttamaan tilapäiseen oleskeluun tarkoitettua keskusta koskevaa kantaansa.

On hyvä, että komission varapuheenjohtaja Barrot matkustaa Lampedusaan lähipäivinä. Arvostan tätä. Olen laatinut asiakirjoja ja lähettänyt ne Barrot'lle. Lähipäivinä myös ryhmäni kokoaa valtuuskunnan, joka matkustaa Lampedusaan.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Nyt on kulunut pari kolme vuotta siitä, kun kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan valtuuskunta vieraili vuosina 2005 ja 2006 useissa pakolaisten vastaanottokeskuksissa. Lampedusan jälkeen valtuuskunta vieraili myös muissa paikoissa, muun muassa Kanariansaarilla, Alankomaissa ja Puolassa. Näitä vierailuja koskevat raportit johtivat kiihkeisiin keskusteluihin, ja parlamentti kehotti neuvostoa ja komissiota ryhtymään toimiin.

Tänä aamuna keskustelimme laittoman työnteon torjuntaa koskevasta ehdotuksesta neuvoston poissa ollessa. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä nämä direktiivit kansalliseen lainsäädäntöönsä kahden vuoden kuluessa. Maahanmuuttokysymys on kuitenkin kiireellinen, ja kaksi vuotta on liian pitkä aika. Olemme keskustelleet Lampedusan tilanteesta nyt kolme vuotta, ja joka kerta keskustelemme toimenpiteistä, joilla voitaisiin vähentää laitonta maahanmuuttoa. Jokaisen toimenpiteen jälkeen käy kuitenkin ilmi, että lyhytaikaisen laskun jälkeen maahanmuuttajien määrä alkaa taas kasvaa. On järkyttävää, että Lampedusan vastaanottotilanteesta on taas keskusteltava tällä tavalla. Vastaanottotilannetta koskevat parlamentin mietinnöt vaikuttavat täysin tehottomilta. Siksi kehotan neuvoston puheenjohtajaa asettamaan tämän kysymyksen etusijalle.

Käsittääkseni vuonna 2007 Lampedusaan saapui yli 12 000 maahanmuuttajaa, ja vuonna 2008 tämä luku nousi yli 30 000:een. Säilöönnotokeskusta ei ollut rakennettu tällaisia ihmismääriä varten. Olemme tienneet tämän kolmen vuoden ajan. Vanhaa Naton tukikohtaa rakennetaan uudelleen, jotta sinne voitaisiin sijoittaa lisää maahanmuuttajia, mutta se ei ole riittävä ratkaisu. Haluaisin kuulla neuvostolta, mitä aiotte tehdä tukeaksenne Italian aloitteita vastaanottotilojen parantamiseksi. Voisiko esimerkiksi Frontex osallistua tähän ja ovatko muut jäsenvaltiot valmiita tukemaan Italiaa taloudellisesti ja aineellisesti?

Eilen illalla klo 20:n uutisissa koko Alankomaat sai nähdä, millainen tilanne Lampedusassa on, mutta nyt ovet on taas suljettu sekä toimittajilta että kansalaisjärjestöiltä. Kehottaisin Italiaa tiedottamaan avoimesti maahanmuuttajien kohtelusta Lampedusassa.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Kaikki ovat olleet jo vuosien ajan tietoisia Lampedusan ongelmista. Euroopan rannikoilla on nähty viime vuosina usein kaatuneita laivoja, joissa matkusti epäonnisia turvapaikanhakijoita. Eurooppaan pyrkii kymmeniätuhansia ihmisiä, joita houkuttelevat häikäilemättömät ihmiskauppiat, jotka ovat valtavia rahasummia vastaan valmiita tuomaan Eurooppaan taloudellisen onnen etsijöitä.

Totean kuitenkin kaunistelematta, että Lampedusan ahdinko on ennen kaikkea tulosta Euroopan unionin maahanmuuttopolitiikan epäonnistumisesta ja ettei sitä voi panna Italian paikallisviranomaisten eikä Lampedusan asukkaiden syyksi. Euroopan unionin pitäisi uskaltaa antaa selkeitä viestejä, sillä epätoivoisina aikoina tarvitaan epätoivoisia toimenpiteitä. Meidän olisi rangaistava ihmiskauppiaita ankarasti, eivätkä rangaistukset voi olla riittävän kovia. Tämän lisäksi on toteuttava tiukkaa turvapaikkapolitiikkaa, jolla osoitetaan muulle maailmalle, että Euroopan unioni suhtautuu vakavasti rajojensa suojeluun.

Euroopan unionin olisi noudatettava Sveitsin esimerkkiä. Maa päätti kaksi vuotta sitten kiristää maahanmuuttoa ja turvapaikkoja koskevia oikeudellisia ehtoja. Tämä on ainoa keino lähettää ihmiskauppiaille ja taloudellisen onnen etsijöille selkeä viesti, että Euroopan unioni on valmis suojelemaan rajojaan välttääkseen sosiaalisen katastrofin. Vasta sen jälkeen meidän ei tarvitse enää tulevaisuudessa käydä samanlaisia keskusteluja kuin tänään.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mikään täällä parlamentissa ei enää yllätä minua. Kuitenkin eräällä henkilöllä, joka viime vuoden heinäkuussa totesi samasta aiheesta, että häntä hävetti olla Italian kansalainen, ei ole nyt muuta vaihtoehtoa kuin toistaa jäsen Favan äskeiset väitteet. Pahoittelen sitä, ettei hän ole enää täällä salissa. Olisi kiinnostavaa tietää, kuinka monta ääntä hän saa kaupungissaan ja kuinka montaa valitsijaa hän edustaa.

Arvoisa puhemies, täällä on nyt sanottu joitakin tyhmiä asioita. Toivon ja uskon, että komission varapuheenjohtaja Barrot todellakin vierailee pian muun muassa Maltassa ja Lampedusassa ja huomaa, miten väärin on se, ettei Euroopan yhteisöllä ole yhteistä politiikkaa tällä alalla. Varapuheenjohtaja Barrot ja neuvoston puheenjohtaja Vondra, totuus on nimittäin juuri tämä: yhteisön politiikkaa ei ole. Mitkä ovat tämän seuraukset? Tämän seurauksena jotkut tyhmit ihmiset voivat hyökätä sellaisia asioita vastaan, jotka ovat itse asiassa kansalaisten, yksilöiden ja ennen kaikkea kansallisten hallitusten surullista todellisuutta.

Mielestäni on tärkeää esittää teille muutamia lukuja. Vuonna 2007 Lampedusaan saapui 11 000 maahanmuuttajaa. Vuonna 2008 sinne saapui kolminkertainen määrä, noin 31 000 ihmistä. Turvapaikanhakijoita ei ollut yhtä paljon, vaan heidän osuutensa oli noin kymmenesosa kaikista tulijoista. Kaksi tuhatta maahanmuuttajaa saapui vain kolmen päivän aikana 26.–28. joulukuuta, eli tapaninpäivänä ja heti joulun jälkeen. Kolmen päivän aikana käsiteltiin 76 pyyntöä. Näistä 76 turvapaikkapyyntöä 36:een vastattiin myöntävästi, kolmen ratkaisua lykättiin ja loput... Lopetan aivan kohta, arvoisa puhemies. Kuulemiemme väitteiden jälkeen, olkaa kärsivällinen. Sen jälkeen jäsen Frassoni vastaa teille, kun haluatte, kun se tuntuu teistä oikealle ja kaikissa olosuhteissa, se onnistuu kyllä.

Nyt on merkitystä oikeilla tosiasioilla: Lampedusalla, Maltalla ja muilla paikoilla on valtava taakka kannettavanaan. Kansalaiset eivät ole suutuksissaan Italian hallitukselle. He ovat suutuksissaan, koska he eivät itse enää kestä tilannetta. Sen vuoksi parlamentin ei pitäisi syyttää toimivaltaisia viranomaisia, jotka tekevät kaiken voitavansa, vaan sen pitäisi yrittää saada Euroopan unioni täyttämään velvoitteensa.

Martine Roure (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, vuodesta 2005 alkaen meitä on syvästi liikuttanut Lampedusan saarella pidettävien maahanmuuttajien katastrofaalinen tilanne. Maahanmuuttajien määrä ylittää selvästi saaren todellisen majoituskapasiteetin.

Tilanne on tälle pienelle saarelle vaikea, sillä se joutui ainoastaan vuoden 2008 aikana selviytymään lähes 31 700 maahanmuuttajan saapumisesta. Massiiviset muuttovirrat on saatu viime vuosina hallintaan, sillä maahanmuuttajia on lähetetty toisiin vastaanottokeskuksiin Italian mantereelle.

Nämä siirrot keskeytettiin sisäministerin päätöksellä, ja nyt näemme, miten tilanne pahenee vakavalla tavalla. Kuitenkin sisäministeriön, YK:n pakolaisjärjestön ja Italian Punaisen ristin yhdessä hallinnoimasta ja EU:n osittain rahoittamasta Presidium-hankkeesta on tullut esimerkki hyvin hallinnoidusta maahanmuuttajien vastaanotosta. Päätös, jolla siirrot Italian mantereelle lopetetaan, tekee pääsyn turvapaikkamenettelyihin todella vaikeaksi.

Vuodesta 2007 alkaen olemme tienneet, että Mayottessa sijaitsevan Pamandzin keskuksen nimelliskapasiteetti on ylitetty. Saimme tietää, että keskuksen oli majoitettu 204 ihmistä, joista suurin osa oli alaikäisiä lapsia, vaikka keskuksen enimmäiskapasiteetti on 60 henkilöä.

Nykyiset olosuhteet ovat katastrofaaliset: miehet nukkuvat lattialla, vuodevaatteita tai toilettitarvikkeita ei jaeta lainkaan, ja miesten, naisten ja lasten on käytettävä samoja vessoja. Säilöönotto-olosuhteet ovat alentavat ja ne loukkaavat ihmisarvoa.

Maahanmuuton aiheuttamat paineet ovat todellakin voimakkaimmat näillä alueilla, mutta on varmistettava, että jokaisen henkilön ihmisarvoa kunnioitetaan, ja jokainen tapaus on tutkittava lainmukaisesti. On jo todettu, että tarvitsemme välttämättä todellista Euroopan unionin politiikkaa turvapaikka- ja maahanmuuttoasioissa sekä solidaarisuutta unionin tasolla.

Olemme vaatineet tätä Euroopan parlamentilta jo monen vuoden ajan, ja esitämme vaatimuksen nyt uudelleen neuvostolle.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa komission varapuheenjohtaja, olette täydellisen järkevä henkilö, ja sen vuoksi pyydän muiden parlamentin jäsenten tavoin teitä vierailemaan Lampedusassa. Pyydän teitä menemään sinne ilman ennakkovaroitusta, jotta näette itse, kuinka vaikeaa tällaisen hätätilanteen hoitaminen on.

Tämä on tilanne vain muutaman neliökilometrin kokoisella saarella, jonne tuhannet ja taas tuhannet ihmiset ovat jatkuvasti rantautuneet monen vuoden ajan – ja tänä aikana vasemmisto- ja oikeistohallitukset ovat tulleet ja menneet. Osa näistä ihmisistä kuolee matkan aikana, koska häikäilemättömät ihmiskauppiat altistavat heidät epäinhimillisille olosuhteille. Mitä siis pitäisi tehdä: pitäisikö olla välittämättä säännöistä? Jotta nämä ihmiset voitaisiin palauttaa tai jotta voidaan tarkistaa, onko heillä poliittisen pakolaisen asema tai onko heille syytä myöntää poliittinen turvapaikka, heidät on tunnistettava, ja se vie tietenkin aikaa. Kansankiihotus saa siis riittää! Italia maksaa korkean hinnan, koska sillä on erittäin painava vastuu, joka ei ole suhteessa siihen taloudelliseen ja oikeudelliseen tukeen, jota se saa Euroopan unionilta.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Valitettavasti mikään maa tässä maailmassa ei voi ottaa vastaan maahanmuuttajia rajattomasti. Maiden väliset erot ovat liian suuria, ja siksi meillä on näitä ongelmia, joista nyt puhumme. Tulijat ilmoittavat yleensä olevansa turvapaikanhakijoita. Silloin meidän on vaalittava oikeusvaltioperiaatetta. Meidän on kohdeltava näitä ihmisiä vapaina kansalaisina ja kunnioittavasti. Meidän on suojeltava heidän ihmisoikeuksiaan sillä aikaa, kun tutkitaan, ovatko he turvapaikanhakijoita vai eivät. Se, mistä me nyt puhumme, tuntuu erittäin kummalliselta.

Miksi Lampedusan saarelle saapuvat pitäisi pakottaa pysymään siellä ikuisesti? Kuten edellinen puhuja totesi, jos ihmisiä vyöryisi esimerkiksi pieneen Etelä-Ruotsin kaupunkiin, emme odottaisi heidän pysyvän siellä. Heidät luonnollisestikin sijoitetaan ympäri maata siksi aikaa, kun oikeusviranomaiset käsittelevät heidän tapaustaan. Samoin on tehtävä Italiassa.

Maddalena Calia (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kun otetaan huomioon laittoman maahanmuuton laajuus ja seuraukset, sen torjuminen on ongelma, joka on ratkaistava yhteisön tasolla, sillä vain Euroopan unionilla on riittävästi poliittista vaikutusvaltaa, jotta se voi löytää tehokkaat keinot ilmiön valvomiseen. Mikään valtio ei voi päästä yksin haluttuihin tuloksiin.

Samalla kun odotamme Euroopan unionin panevan strategiansa täytäntöön, Italian hallitus työskentelee kiireellisesti Eurooppa-neuvoston lokakuussa 2008 hyväksymän Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen sekä joulukuussa 2008 hyväksytyn palauttamisdirektiivin parissa. Tämä työ on tärkeää sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla.

Sisäministeri Maronin ehdottama Lampedusan tunnistamis- ja karkotuskeskus, jonka avulla tietyissä tapauksissa sovellettaisiin suoran palauttamisen politiikkaa, on saanut osakseen mielestäni epäilevää kritiikkiä. Tämä vaihtoehto ei vaaranna laittomien maahanmuuttajien, pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden perusoikeuksia, vaikka monet ovat niin todenneet. Todistaakseni tämän mainitsen uudelleen muutaman Lampedusaa koskevan luvun: tammikuussa 2009 tutkittiin 76 pyyntöä, joista 36 hyväksyttiin, kolmen ratkaisua lykättiin ja 37 hylättiin. Kaikki turvapaikanhakijat sen sijaan siirrettiin saarelta Trapanin, Barin ja Crotonen vastaanottokeskuksiin. Toisin sanoen, ne, jotka täyttävät vaatimukset, hyväksytään.

Kansainvälisten toimien alalla Italia aikoo tänään ratifioida Libyan kanssa sopimuksen, jonka 19 artiklassa mainitaan erityisesti, että Libyan rajavalvontajärjestelmää olisi tehostettava laittoman maahanmuuton estämiseksi. Lisäksi ministerit Maroni ja Frattini tapasivat viime viikolla Tunisian viranomaiset ja pyrkivät tekemään maan kanssa sopimuksen takaisinotosta, joka on kestävä palauttamisen ehdoton edellytys. Kuten myös komission varapuheenjohtaja Barrot totesi, parlamentissa on hyväksyttävä se ajatus, että meidän on suhtauduttava erittäin tiukasti laittomaan maahanmuuttoon mutta samanaikaisesti oltava ystävällisiä ja annettava tukea niille, jotka kotoutetaan yhteiskuntaamme ja jotka tukevat maidemme sosiaalista ja taloudellista kehitystä.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, komission varapuheenjohtaja Barrot, olen tyytyväinen siihen, että haluatte vierailla Lampedusassa, mutta suosittelen teitä menemään sinne pian ja ilman ennakkovaroitusta. Muuten teille esitellään vain teeskenneltyä tilannetta. Kun me kävimme siellä, leiri oli tyhjennetty ja säilöönnotetut korvattu nukeilla. Teidän on myös mentävä pian ennen kuin Berlusconi ja Maroni muuttavat Lampedusan uudeksi Euroopan Alcatraziksi ja jatkavat ihmisten pitämistä vankeudessa.

Meidän Euroopan unionin kansalaisten on tietenkin osoitettava solidaarisuutta. Meidän on määrättävä pakolaisia varten kiintiöt, jotka jaetaan jäsenvaltioiden kesken, ja näihin kiintiöihin sisältyvät myös ”vihreän rajan” yli tulevat pakolaiset. Heidän osuutensa on melko merkittävä.

Mitä nyt tapahtuu – ja olemme käyneet useilla leireillä – on kammottavaa ja epäinhimillistä. Ministeri Berlusconi sanoo, että he kaikki voivat käydä oluella milloin haluavat. Tämä osoittaa hänen älykkyytensä tason, toisin sanoen se on nolla. Haluan tehdä tämän erittäin selväksi.

Ministeri Maronin kaltaiset ihmiset sanovat, että meidän on pysyttävä tiukkana ja käytettävä kaikkia lain sallimia keinoja, ja sitten he polvistuvat sunnuntaina Vatikaanin portaille ja väittävät olevansa kunnan katolilaisia. Tätä kaksinaamaisuutta ei voida enää hyväksyä. Meidän on tuettava muita jäsenvaltioita, kuten Maltaa, Kreikkaa ja Italiaa, mutta ei näitä tekopyhiä ihmisiä. Heitä meidän ei pidä auttaa.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan unionin on tehtävä päätös: haluammeko maahanmuuton sääntelyä vai laittomien maahanmuuttajien vyöryä ja rikollista hyväksikäyttöä? Italian hallitus on tehnyt oikean päätöksen: se on ottanut maahanmuuttajat säilöön Lampedusassa ja neuvottelee samalla palauttamissopimuksista heidän lähtömaidensa kanssa.

Tähän tarvitaan kuitenkin riittäviä keinoja, ja Euroopan unionin on tehtävä muutakin kuin vain keskusteltava, kritisoitava ja katseltava ongelmaa kiikareiden läpi. Euroopan unionin edustajien on todella tultava Lampedusaan ja autettava maamme ja niitä muita, jotka noudattavat Maronin linjaa tässä ongelmassa. Tänä Lampedusasta lähtee takaisin Tunisiaan 210 laitonta maahanmuuttajaa. Aiemmat hallitukset eivät ole tehneet mitään tällaista, mutta maahanmuuttajat oli palautettava – näin viedään toimintakyky ihmisiä riistäviltä mafiarikollisilta, jotka saavat ihmiset lähtemään näille matkoille ja jotka sitten käyttävät heitä rikolliseen ihmiskauppaan.

Jäsen Favan kaltaisen ammattimaisen mafian vastustajan pitäisi ymmärtää tämä. Se ei ole vaikeaa, myös hänen pitäisi tämä ymmärtää. Malta, Kreikka ja Kypros hyväksyvät Maronin linjan, samoin ne, jotka asuvat maamme etelärajalla. Kaikki turvapaikanhakijat ja alaikäiset lapset on jo siirretty asianmukaisiin vastaanottokeskuksiin. Täällä sanottu ei pidä paikkaansa. Jos jäsen Roure haluaa mennä Lampedusaan huomisaamuna, hän ei löydä sieltä yhtään alaikäistä, ja jos hän lukee italialaisia sanomalehtiä, hän huomaa, että juuri ministeri Maroni paljasti elinkaupan: kun maassamme oli vasemmistohallitus, lapsia katosi Lampedusasta. Maroni paljasti tämän. Viesti on selvä: ihmisten on päästävä Euroopan unioniin laillisesti, ei mafiaveneiden eikä rikollisten ihmiskauppiaiden avulla.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, meidän on asetettava pakolaisten huolellinen kohtelu etusijalle. Euroopassa oppivelvollisuus on meille kaikille tuttu käsite. Aivan ensimmäiseksi meidän olisi annettava rannoillemme ajautuneille ihmisille mahdollisuus kunnolliseen koulutukseen. Kielenopetusta ja ammatillista koulutusta tarvitaan kipeästi samoin kuin mahdollisuutta oppia tuntemaan eurooppalaista kulttuuria. Näin säilöönottokeskuksissa käytetty aika ei menisi hukkaan vaan sen sijaan auttaisimme ihmisiä auttamaan itseään. Tämän pitäisi olla tärkein tavoitteemme.

Ehkä voisimme sisällyttää talousarvioon valmistelevan toimenpiteen, jotta voisimme tarjota näille ihmisille koulutusmahdollisuuksia. He ovat tulleet Eurooppaan epätoivoina, ja meidän pitäisi voida antaa heille perusedellytykset, jotta he voisivat menestyä kotimaassaan ja edistää aktiivisesti demokratiaa ja vapautta.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Olin tyytyväinen kuullessani, että komission varapuheenjohtaja Barrot jopa suunnittelee käyvänsä Maltassa. Vakuutan, ettei hänellä ole mitään ongelmia löytää maahanmuuttajia Maltan vastaanottokeskuksista yksinkertaisesti siitä syystä, ettei Malta pysty ottamaan vastaan näitä maahanmuuttajia eikä myöskään siirtämään heitä muualle. Muun muassa tämän vuoksi maani tilanne on niin hankala. Arvoisa puhemies, viime sunnuntaina rannikollemme saapui vene, jossa oli 260 maahanmuuttajaa. Jotta komission varapuheenjohtaja saisi asiasta paremman käsityksen, tämä vastaa sitä, että Ranskaan tai Italiaan saapuisi 39 000 maahanmuuttajaa yhdessä päivässä. Selventääkseni tätä neuvoston puheenjohtajalle Vondralle, tämä vastaa sitä, että 7 000 maahanmuuttajaa saapuisi Tšekin tasavaltaan yhtenä päivänä. Sitä, että 2 000 ihmistä saapui Lampedusaan jouluna, ei voi edes verrata tähän! Tällaisessa arkaluonteisessa tilanteessa ei siis tarvita maan viranomaisten kritisointia vaan solidaarisuutta, jotta tämä muuttovirta voidaan katkaista ja jotta sen aiheuttamaa taakkaa voidaan keventää. Kiitos.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan muistuttaa teitä siitä, mitä Lampedusan asukkaat haluavat. Tällä hetkellä Lampedusan asukkaat protestoivat, ja tässä eräänä päivänä lähes kaikki heistä marssivat saaren kaduilla, sillä he eivät halua tilapäiseen oleskeluun tarkoitettua keskusta eivätkä myöskään tunnistus- ja karkotuskeskusta, joka on uusi idea. Se aiotaan rakentaa saarelle, joka on – muistutettakoon siitä vielä kerran – 11 kilometriä pitkä ja 3 kilometriä leveä: se on naurettavan pieni alue, kun ajatellaan, että tulevana kuukausina saarelle saapuu tuhansia maahanmuuttajia.

Jokin aika sitten, kun tilapäiseen oleskeluun tarkoitettua keskuksesta karkasi yhtäkkiä odottamatta 1000 maahanmuuttajaa, olin saarella ja huomasin, miten tyrmistyneitä ja peloissaan saaren asukkaat olivat. He eivät halua enää mitään tällaista tapahtuvan. Saari on elänyt kalastuksesta ja matkailusta, ja sen talous on nyt uhattuna sokean maahanmuuttopolitiikan vuoksi.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut tätä keskustelua hyvin tarkasti ja pysynyt täältä alusta lähtien, toisin kuin monet puolueryhmien tiedottajat.

Panin merkille yhden asian: yli puolet keskustelusta omistettiin Italian sisäpolitiikalle. Siitä on syytä ollakin huolissaan, mutta ehdotan, että se keskustelu käytäisiin etupäässä Roomassa eikä täällä Euroopan parlamentissa. Keskustelemme täällä Euroopan unioniin liittyvästä kysymyksestä ja meidän olisi lisättävä keskusteluun vielä yksi asia. Tuskin missään puheenvuorossa viitattiin siihen, ettei kysymys ole ainoastaan pakolaisista, turvapaikanhakijoista ja taloudellisista syistä Euroopan unioniin tulevista, vaan kysymys on myös hyvin pitkälti siitä, että järjestäytyneestä rikollisuudesta on tehtävä loppu.

Yksikään Lampedusaan tai Maltaan saapuvista ei ole itse järjestänyt venematkaansa. He tulevat, koska järjestäytyneet rikollisjärjestöt ovat houkutelleet heidät lähtemään ja koska he ovat maksaneet ison summan rahaa.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä hyvin rakentavasta ja hyödyllisestä keskustelusta. On asioita, joita neuvosto voi tehdä. On myös asioita, joita neuvostolla ei ole velvollisuutta tehdä tai jotka eivät kuulu sen toimivaltaan.

Aloitan niistä asioista, joita neuvosto ei voi tehdä – rajoituksista. Kuten on jo todettu, neuvoston tehtävä ei ole valvoa, noudattavako jäsenvaltiot yhteisön lainsäädäntöä. Se on komission tehtävä, ja kollegani komission varapuheenjohtaja Barrot puhui tästä, ja me teemme todellakin tiivistä yhteistyötä komission kanssa monessa asiassa.

Neuvoston tehtävä ei ole myöskään panna jäsenvaltioiden kansallisia säännöksiä täytäntöön. Tässä keskustelussa on sanottu monia asioita niistä maista, joita tämä asia eniten koskee, eli Italiasta ja Ranskasta. Toisaalta meillä todellakin on tahtoa ja keinoja toimia, ja tulevaisuudessa neuvosto haluaa toimia. Lienemme kaikki samaa mieltä siitä – kuuntelin teitä tarkasti, sillä puhuitte tarpeesta parantaa edelleen EU:n toimintaa maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan alalla – että viime vuonna saatiin paljon aikaan, ja olemme kiitollisia puheenjohtajavaltio Ranskalle sen aloitteesta edistää Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimusta, jossa mainitaan erityisesti tiettyjä solidaarisuuden välineitä. Nyt on tullut aika toteuttaa sitä vaihe vaiheelta. Parlamentilla, neuvostolla ja komissiolla on varmasti mahdollisuus tehdä tässä yhteistyötä. Voin vain luvata teille, että me, samoin kuin tuleva puheenjohtajavaltio – tätä kysymystä ei nimittäin ratkaista vielä tulevien viikkojen aikana – teemme kovasti töitä asian parissa.

Tähän asiaan liittyy ratkaisevia kysymyksiä. Siihen liittyy myös kysymyksiä, joihin on vastattava välittömästi, kuten humanitaarisen riskin ja negatiivisten vaikutusten vähentäminen. Edustan Tšekin tasavaltaa, joka ei ole nyt julkisuuden valokeilassa, mutta myös meillä on omia kokemuksia: kun Tšekkoslovakia jakautui vuonna 1992, Slovakiasta virtasi Tšekin alueelle valtava määrä – satojatuhansia – romaneja. Tilanne ei ehkä ollut samanlainen kuin Maltassa, jossa tilanne on käsittääkseni erityisen hankala. Luulen, että kaikilla EU:ssa on kuitenkin jonkin verran kokemusta tästä, ja epäilemättä meidän on tehtävä yhteistyötä.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, kuten neuvoston puheenjohtaja, varapääministeri Vondra, totesi, komission on varmistettava, että sääntöjä sovelletaan. Neuvoston puheenjohtaja Vondra, kuitenkin myös jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä, ja uskon, että maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen sekä puheenjohtajakautenne dynaamisuuden avulla pystymme tekemään yhdessä hyvää työtä.

Huomasin jäsenten kärsimättömyyden tämän keskustelun aikana, mutta on todettava, että sopimuksen täytäntöönpano on vielä alkuvaiheessa, ja kuten juuri totesin, sääntelykehys on vähitellen muotoutumassa ja sitä voidaan myös käyttää tukena. Nyt meidän on tietenkin käytettävä sitä, jotta voimme luoda yhteisön turvapaikkapolitiikan ja yhteisön maahanmuuttopolitiikan.

Euroopan unionin on osoitettava voimakkaampaa solidaarisuutta. Kuuntelin juuri jäsen Busuttilia, ja on totta, että Maltaan kaltaiset jäsenvaltiot joutuvat äärimmäisen hankalaan tilanteeseen, kun maahanmuuttajia ja turvapaikanhakijoita tulvii maahan. Euroopan unionin on päätettävä, millaista solidaarisuutta tarvitaan. Se on ehdottoman tärkeää.

Toteaisin myös, että pyrimme antamaan mahdollisimman paljon apua Euroopan pakolaisrahaston kautta. Jäsen Frassonille sanoisin kuitenkin, että kysymyksessä on ilmeisesti virhe, sillä Euroopan palauttamisrahastoa ei joka tapauksessa voida käyttää romanien rekisteröintiin. Se ei ole mahdollista. Se ei ole rahaston käyttötarkoitus. Joka tapauksessa, kun menen Lampedusaan ja Maltaan, näen, miten jäsenvaltioille antamaamme taloudellista tukea käytetään.

Sen vuoksi sanon teille, että aiomme nyt kiinnittää asiaan tarkasti huomiota. Lopultakin meillä on luja sääntelykehys, jonka avulla voimme tehdä vastaanotto-olosuhteille paljon aiempaa enemmän. Toivon myös, että yhtenäisemmän Euroopan unionin ansiosta näiden maahanmuuttajien ja erityisesti täyden huomiomme ansaitsevien turvapaikanhakijoiden tilannetta voidaan parantaa.

Haluaisin vastata jäsen Sudrelle, sillä hän antoi erittäin hyvän selityksen Mayotten erittäin huolestuttavalle tilanteelle. Mitä hän sanoi pitää paikkansa: Ranskan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että uusi 140-paikkainen keskus avataan vuonna 2010. Ennen kaikkea samat viranomaiset neuvottelevat parhaillaan Komorien viranomaisten kanssa liikkumista ja muuttoliikettä koskevasta sopimuksesta, sillä saareen kohdistuvia maahanmuuttopaineita on vähennettävä pysyvästi.

Yleisesti on todettava, että meidän on toteutettava lähtömaiden kanssa kumppanuuteen perustuvaa politiikkaa. Neuvoston puheenjohtaja Vondra, tämä vaatimus meidän on täytettävä, mikäli haluamme vähentää jossakin määrin tiettyihin maihin kohdistuvia erittäin suuria maahanmuuttopaineita, jotka aiheuttavat joillekin maille myös ongelmia. Olen kuitenkin sitä mieltä, että jos Euroopan unioni pystyy toimimaan erittäin yhtenäisesti, voimme myös hallita muuttovirtoja tehokkaammin yhdessä. Tästä on selvästi hyötyä niille miehille ja naisille, joita emme saa koskaan unohtaa ja jotka ovat hyvin raskaassa tilanteessa.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Puhetta johti
varapuhemies **Diana WALLIS**

13. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0006/2009).

Käsitlemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

Armando França laatima kysymys numero 33 (H-1067/08)

Aihe: Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyt puolustuksen ja turvallisuuden alalla

Euroopan puolustustarvikemarkkinoille on tyypillistä pirstoutuneisuus. Tästä on aiheutunut kielteisiä vaikutuksia 90-luvulta lähtien. Viimeksi kuluneiden 20 vuoden aikana puolustusmenot ovat supistuneet puoleen Euroopassa, mikä on vähentänyt myyntiä ja työpaikkoja sekä pienentänyt tutkimukseen ja teknologiaan tehtäviä investointeja. Kuitenkin jopa suurilla jäsenvaltioilla on vaikeuksia kantaa taloudellista taakkaa, joka muodostuu uusien puolustusjärjestelmien kehittämiskustannuksista. Kylmän sodan päättymisen jälkeen syntyneet uudet puolustusvoimarakenteet ovat johtaneet siihen, että perinteisiä tarvikkeita on määrältään vähemmän, mutta laadulle asetetaan uusia vaatimuksia.

Eikö komissio katso, että pääasiallisesti ostajina toimiville maille kuten Portugalille ehdotus olla vahvistamatta korvausjärjestelmää, jonka mukaisesti jäsenvaltiot saavat joko siviili- tai sotilaallisuonteisia teollisia hyvityksiä puolustustarvikkeita ostaessaan, muodostaa haittatekijän? Onko komissio valmis hyväksymään korvausjärjestelmän?

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Kuukausi sitten parlamentti hyväksyi päätöslauselman ehdotuksesta direktiiviksi puolustuksen ja turvallisuuden alalla tehtävistä tavarahankinnoista. Tämä tarkoittaa, että ehdotus saatiin onnistuneesti valmiiksi ensimmäisessä käsittelyssä ja että neuvosto hyväksyy sen lähiaikoina.

Uusi direktiivi on tärkeä edistysaskel yhteisten eurooppalaisten puolustustarvikemarkkinoiden perustamisessa. Siinä otetaan käyttöön oikeudenmukaiset ja avoimet hankintaa koskevat säännöt, joita voidaan soveltaa kaikkialla unionissa. Tämä parantaa puolustustarvikemarkkinoiden avoimuutta jäsenvaltioiden välillä, mikä on kaikkien etu. Euroopan unionin teollisuus saa paljon laajemmat kotimarkkinat ja lisää kilpailukykyään, asevoimamme saavat enemmän vastinetta rahoilleen, ja se taas auttaa parantamaan Euroopan unionin puolustusvoimavaroja. Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana veronmaksajat hyötyvät julkisten menojen parantuneesta kustannustehokkuudesta.

Yksi kiistanalaisista kysymyksistä direktiiviä koskevassa keskustelussa liittyi "hyvityksiin" – eli ulkomaisilta tavarantoimittajilta ostettavista puolustustarvikkeista maksettaviin taloudellisiin hyvityksiin. Tietyn jäsenvaltiot ehdottivat, että direktiiviin sisällytettäisiin korvausjärjestelmä, jolla ne voivat varmistaa, että saavat teollisen vastikkeen puolustukseen tekemistään investoinneista.

Hyvitysten tarkoituksena on suojata niiden jäsenvaltioiden teollisuutta, jotka ostavat puolustustarvikkeita ulkomailta. Näin ollen hyvitykset voivat vääristää sisämarkkinoita ja syrjiä muiden jäsenvaltioiden yrityksiä tavarantoimittajan kansallisuudesta riippuen. EY:n perustamissopimuksessa kielletään kansallisuuteen perustuva syrjintä, ja koska direktiivi on johdettua oikeutta, sen on oltava perustamissopimuksen mukainen.

Neuvoston oikeudellinen yksikkö vahvisti 28. lokakuuta 2008 antamassaan lausunnossa, että rajoitetut hankintatoimenpiteet, joiden tarkoituksena on edistää kotimaan teollisuutta, eivät ole EY:n perustamissopimuksen mukaisia. Näin ollen puolustusalan hankinnoista maksettavat korvaukset voidaan hyväksyä vain siinä tapauksessa, että niitä tarvitaan keskeisten turvallisuusetujen suojelemiseen tai että niiden perusteena on yleistä etua koskeva pakottava syy. Taloudelliset edut sen sijaan eivät ole riittäviä perusteita. Jäsenvaltioiden ja parlamentin laaja enemmistö oli tästä samaa mieltä.

Näin ollen siis paitsi oikeudelliset velvoitteet myös poliittinen yksimielisyys estivät hyväksymästä direktiiviin jäsenvaltioiden teollisuutta suojelevia korvauksia. Vastaavasti komissio ei sisällyttänyt alkuperäiseen ehdotukseensa, eivätkä myöskään muut lainsäätäjät, nimittäin neuvosto ja parlamentti, sisällyttäneet puolustusalan hankintoja koskevaan direktiiviin erityisiä korvauksia koskevia sääntöjä.

Direktiivissä kuitenkin tarjotaan vaihtoehtoja näille korvauksille. Ne jäsenvaltiot, jotka ovat pääasiassa puolustustarvikkeiden ostajia, pyrkivät yleensä perustelemaan haluaan saada korvauksia joko toimitusvarmuuteen liittyvillä tarpeillaan tai tarpeella avata puolustusalan markkinat omille pienille ja keskisuurille yrityksilleen. Puolustusalan hankintoja koskeva direktiivi vastaa näihin huolenaiheisiin. Toisaalta se antaa hankintaviranomaisille mahdollisuuden pyytää tarjoajilta erityistä sitoutumista siihen, että ne täyttävät nämä toimitusvarmuutta koskevat vaatimukset. Toisaalta direktiivissä on alihankintaa koskevia säännöksiä, joiden avulla tarjoajia voidaan vaatia avaamaan toimitusketjunsä EU:n laajuiselle kilpailulle ja helpottaa näin pienten ja keskisuurten yritysten pääsyä markkinoille. Tämä auttaa sovittamaan yhteen ostajina toimivien jäsenvaltioiden oikeudet turvallisuuteen liittyvät ja taloudelliset etunäkökohdat ja välttämään tarvetta turvautua korvauksiin tai hyvityksiin.

Armando França (PSE). – (PT) Kiitän komission jäsentä hänen juuri antamastaan täydellisestä vastauksesta. Haluan kuitenkin korostaa huolenaiheeni, joka liittyy sekä tämänhetkiseen kaikille tuttuun kriisitilanteeseen sekä siihen, että nyt on vaalivuosi, mikä voi jossakin määrin vähentää kiinnostusta ja innostusta tällä alalla.

Arvoisa komission jäsen, minun on kuitenkin pakko sanoa teille, ettemme saa kadottaa näkyvistä meille tärkeintä kysymystä. Meille tärkein kysymys on se, että muun muassa Portugalin kaltaisia ostajamaita on estettävä joutumasta mahdollisesti epäedulliseen asemaan.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Pystyn todellakin näkemään poliittiset seuraukset ja tunnistin myös maininnan, että nyt on vaalivuosi. Hyvä parlamentin jäsen, kerron teille kuitenkin, että tässä direktiivissä, joka on jo mennyt järjestelmän läpi, nämä asiat otettiin huomioon, ja jäsenvaltioiden ja parlamentin yhteinen mielipide oli se, että tämän asian osalta emme mene pidemmälle.

Asiasta keskusteltiin kiivaasti eri työryhmissä, mutta virallisessa vastauksessani mainitsemistani syistä yhteinen mielipide oli, ettei parlamentin jäsenen ehdottamaa asiaa sisällytetä direktiiviin. Aiemmin mainitsemistani syistä suhtaudun erittäin myönteisesti siihen, mitä olemme saavuttaneet näillä kompromisseilla, ja ne ovat kaikkien Euroopan unionin kansantalouksien parhaan edun mukaisia.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Käytän tilaisuutta hyväkseni ja jatkan kysymyksen ensimmäisestä osasta. Otan esiin yleensä julkiset hankinnat ja rajoitettuja tarjouskilpailuja koskevan kysymyksen. Monet katsovat niiden merkitsevän huonoa hintalaatusuhdetta tai johtavan siihen. Ehkä komissio voisi joskus – ei välttämättä nyt – keskittyä tähän asiaan erityisesti näissä taloudellisesti haasteisissa oloissa, joissa monet jäsenvaltiot tällä hetkellä ovat, ja tarkastella hankintoja ja tarjouskilpailuja ja erityisesti rajoitettuja tarjouskilpailuja.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Jäsen McGuinness varmaankin tietää, että viime joulukuussa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa Euroopan valtioiden päämiehet sopivat, että tarjouksien vastaanottamisessa voitaisiin soveltaa lyhyempää aikaa vuosina 2009–2010. Tämä itse asiassa noudattaa sitä joutavuutta, jota tarjotaan voimassa olevissa direktiiveissä, sillä näissä kaikkia jäsenvaltioita vaivaavissa

taloudellisesti vaikeissa oloissa valtioiden päämiehet ajattelivat, että tämä olisi oikea menettelytapa, ja voimassa olevat direktiivit sallivat sen.

Tunnen ne rajoitettuihin tarjouskilpailuihin liittyvät ongelmat, jotka parlamentin jäsen otti esiin, mutta tarkastelemme uudelleen julkisia hankintoja koskevia direktiivejämme säännöllisesti, ja varmistan, että jäsen McGuinnessin huomioidaan näissä menettelyissä huomioon.

Puhemies. – (EN) **David Martinin** laatima kysymys nro 34 (H-0013/09)

Aihe: EU:n ja Israelin kauppasuhteet

Sotilaalliset toimet ovat meneillään Gazassa. Israel käyttää liiallista ja suhteetonta voimaa, ja tuhansia siviilihenkilöitä on loukkaantunut ja viattomia palestiinalaisia tapettu. Miten komissio aikoo harkita uudelleen kauppasuhteitaan Israelin kanssa?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Komissio on tuominut voimakkaasti Gazan väkivaltaisuuksia. Tämä kriisi osoittaa jälleen sen, ettei Israelin ja Palestiinan välistä konfliktia voida ratkaista sotilaallisilla keinoin. Ainoastaan neuvottelut, joihin kumpikin osapuoli sitoutuu täysimääräisesti, voivat tuoda kestävä ratkaisun.

Komissio on tyytyväinen siihen, että Gazan väkivaltaisuuksia on äskettäin keskeytetty. On erittäin tärkeää, että kaikki osapuolet tekevät tämänhetkisestä tulitauosta pysyvän panemalla YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1860 täysimääräisesti täytäntöön. Tiedetyt asiat on hoidettava viipymättä, etenkin kaikki Gazan alueelle ja sieltä pois vievät rajanylityspaikat on jälleen avattava, raketti-iskut Israeliin on lopetettava kokonaan ja on toteutettava tehokkaita keinoja aseiden salakuljetuksen estämiseksi Gazan alueelle.

Nyt kun väkivaltaisuuksia näyttävät loppuneen, on tärkeää jatkaa neuvotteluja kattavan rauhan aikaansaamiseksi mahdollisimman pian. EU on pyytänyt kumppaneitaan auttamaan rauhanprosessin eteenpäin viemisessä. Komission ensisijainen tavoite on lievittää Gazan väestön humanitaarista kärsimystä. EU:n ja Israelin kauppasuhteita jatketaan. Eristäminen, sanktiot ja kaikki muut boikotit muodot vahingoittaisivat neuvotteluja, joiden tavoitteena on löytää konfliktiin kestävä ratkaisu. Sen lisäksi että nämä toimenpiteet kohdistuisivat Israelin etunäkökohtiin, ne olisivat haitallisia myös miehitetille palestiinalaisalueelle, joka on Israelista taloudellisesti riippuvainen, sillä Israel on palestiinalaisalueen viennin tärkein kohdema ja sen työvoiman tärkein työllistäjä.

David Martin (PSE). – (EN) Haluan kiittää komission jäsentä hänen vastauksestaan ja olen tyytyväinen siihen, että hän toisti komission tuomitsevan Israelin toimet. Arvoisa komission jäsen, kaikissa kauppasopimuksissamme on kuitenkin ihmisoikeuslauseke. Monien äänestäjieni tavoite on ymmärtää, miten on mahdollista, että kun maa myöntää käyttävänsä suhteettoman voimakkaita sotilastoimia siviiliväestöä kohtaan – se iskee tarkoituksella kouluun, se iskee tarkoituksella rauhanomaisten ja puolueettomien kansainvälisten järjestöjen rakennuksiin – emme vielä usko sen rikkoneen ihmisoikeuslausekkeita. Milloin ihmisoikeuksia loukataan ellei sitten tällaisissa olosuhteissa?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) On todettava, että lähestymistapamme koko tämänhetkiseen konfliktiin Israelin ja Palestiinan välillä on, että komissio keskittyy nyt humanitaarisen avun antamiseen ja Gazan alueen ihmisten auttamiseen, ja kaikkia muita kysymyksiä tarkastellaan myöhemmin. Kauppapolitiikkaamme ei muuteta, ja jatkossa toimimme olosuhteiden mukaan.

Tiedän, että teille voidaan tietenkin antaa tarkkoja tietoja käynnistetyistä tutkimuksista, joilla selvitetään, onko tämän konfliktin aikana mahdollisesti rikottu ihmisoikeuksia ja tehty rikoksia. Komissio seuraa tarkasti näitä tutkimuksia, ja kun ne on saatu päätökseen, komissio tekee päätöksen, seuraa tapahtumia ja tekee seuraavat päätökset.

Puhemies. – (EN) Monet ovat pyytäneet saada esittää tähän kysymykseen liittyvän lisäkysymyksen. Työjärjestyksemme mukaisesti voin ottaa käsiteltäväksi vain kaksi, ja sen vuoksi pidän mielessä, kuka on esittänyt pyynnön ja milloin, ja huolehdin, että poliittinen tasapaino säilyy. Näin ollen otan käsiteltäväksi jäsen Allisterin ja jäsen Rackin lisäkysymykset.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa komission jäsen, olen tyytyväinen, että vakuutitte kauppasuhteiden jatkuvan. Lisäksi kehoitan, että Israelin vastaisesta propagandaryöpystä huolimatta pyydätte rohkeasti komissiota muistamaan, että Israel on yksi erittäin harvoista demokratioista kyseisellä alueella, ja sen vuoksi on tärkeää, ettei sitä hyljeksitä eikä vieraannuteta, koska tämä ei edistäisi rauhaa millään tavalla. Tällainen toiminta pistäisi silmään senkin vuoksi, että EU on osoittanut suvaitsevaisuutta monille hyvin itsevaltaisille hallinnoille ympäri maailmaa.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Suhtaudun myönteisesti siihen, että Euroopan unioni on sitoutunut auttamaan humanitaarisesti niitä, jotka kärsivät parhaillaan Gazan alueella. Suhtaudun myönteisesti myös siihen, että olemme tuominneet sen, mitä voidaan ehkä pitää Israelin suhteettomana reagointina, ja osoittaneet aivan oikein, ettei tällä tavoin voida turvata rauhaa vaan että tällainen päinvastoin vaarantaa rauhan. Meidän olisi kuitenkin myös rauhassa selitettävä Euroopan unionin puolesta, että Gazan alueella asuvat ihmiset ovat syylistyneet väkivaltaisuuksiin, joilla on suoria ja kohtalokkaita vaikutuksia Israelin asukkaisiin. Olisin tyytyväinen, jos Euroopan unioni voisi antaa tältä osin tasapuolisen vastauksen.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Vakuutan teille, että komissio pyrkii aina olemaan tasapuolinen. Kun otetaan huomioon, että kollegani komission jäsenet Michel ja Ferrero-Waldner ovat tuominneet myös Israeliin kohdistuneet hyökkäykset, he ovat tuominneet kummankin osapuolen väkivaltaisten välineiden käyttämisestä ja väkivaltaisuuksista. Meidän on pyrittävä olemaan tasapuolisia ja tarkasteltava tämän hyvin monimutkaisen konfliktin kaikkia näkökohtia.

Puhemies. – (EN) **Bogusław Sonikin** laatima kysymys nro 35 (H-0029/09)

Aihe: Internetin käyttöturvallisuutta koskeva ohjelma

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1351/2008/EY⁽²⁾, joka tehtiin 16 päivänä joulukuuta 2008, perustettiin internetiä ja muuta viestintäteknologiaa käyttävien lasten suojelua koskeva monivuotinen yhteisön ohjelma. Tämän päätöksen pohjalta Euroopan komission on laadittava erilaisia työohjelmia ”Safer Internet” -ohjelman puitteissa. Ohjelman tavoitteena on edistää internetin ja uuden viestintäteknologian käyttöturvallisuuden parantamista. Kun otetaan huomioon kaikkien teknologioiden ja informaation rajoittamattomaan saatavuuteen liittyvät vaarat, lapsista ja nuorista on kannettava erityistä huolta. Ohjelman toteuttamiseen varatut rahoituspuitteet ajanjaksoksi 1. tammikuuta 2009–31. joulukuuta 2013 ovat 55 miljoonaa euroa.

Miltä toimintasuunnitelma tarkasti ottaen näyttää, ja mitkä tulevat olemaan Safer Internet -ohjelmaan liittyvät kustannukset ohjelman tulevina toteuttamisvuosina? Ketkä voivat hakea ohjelmaan osallistumista? Millä tavoin ja mihin toimiin Safer Internet -ohjelman rahoitusta voidaan hakea?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Nyt käynnistettävän ohjelman edeltäjää Safer Internet -ohjelmaa pidettiin todellisena menestyksenä. Komissio on vakuuttunut siitä, että myös tuleva ohjelma on menestys.

Safer Internet -ohjelma on ainutlaatuinen Euroopan laajuinen aloite, jonka avulla EU auttaa torjumaan laitonta verkkosisältöä ja haitallista verkkokäyttäytymistä sekä lisäämään unionin kansalaisten tietoisuutta lasten turvallisuudesta verkossa. Ohjelmalla tuetaan kansallisia toimia ja aloitteita koordinoitusti.

Kuten parlamentin jäsen totesi, vuosina 2009–2013 viiden vuoden ajan toteutettavan uuden Safer Internet -ohjelman kokonaisbudjetti on 55 miljoonaa euroa, ja se toteutetaan vuosittaisten työohjelmien kautta. Vuoden 2009 työohjelmaa käsitellään parhaillaan komission yksiköiden välisissä neuvotteluissa. Sen jälkeen komissio pyrkii saamaan ohjelman hallintokomitealta myönteisen lausunnon. Sen jälkeen asiakirja ladataan komiteamenettelyrekisteriin, jotta Euroopan parlamentti voi toteuttaa tarkastusoikeuttaan 30 päivän ajan. Tämän pitäisi tapahtua maaliskuun lopun ja huhtikuun alun välisenä aikana. Työohjelmassa määritellään vuonna 2009 julkaistavan ehdotuspyynnön sisältöä koskevat arviointiperusteet ja viitteellinen talousarvio.

Ehdotuspyyntöön voivat osallistua kaikki jäsenvaltioihin sijoittautuneet oikeussubjektit. Siihen voivat osallistua myös ETA-sopimuksen sopimuspuoliin kuuluviin EFTA-valtioihin – Norja, Islanti ja Liechtenstein – sijoittautuneet oikeussubjektit. Lisäksi ehdotuspyyntöön voivat osallistua muihin maihin sijoittautuneet oikeussubjektit edellyttäen, että maat ovat allekirjoittaneet kahdenvälisen sopimuksen.

Vuoden 2009 työohjelma on ensimmäinen viidestä, ja näin ollen se on peruskivi niille toimille, joita toteutetaan koko ohjelman keston ajan. Tämänhetkisen luonnoksen mukaan työohjelman ensisijaisena tavoitteena on antaa lapsille päätösvaltaa ja suojella heitä seuraavin keinoin: otetaan käyttöön uusia toimia ja jatketaan toimia, jotka aloitettiin edellisen Safer Internet Plus -ohjelman aikana, varmistetaan tiedotustoimien, auttavien puhelinten ja vihjelinjojen kattavuus kaikissa jäsenvaltioissa, vahvistetaan toimien koordinoitua yhteisössä sekä varmistetaan toimien hintalaatusuhde pyrkimällä saamaan mahdollisimman paljon tuloksia aikaan käytettävissä olevin varoin eli 11 miljoonalla eurolla vuodessa.

⁽²⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 118.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen erittäin tyytyväinen tähän tärkeään aloitteeseen. Haluan esittää vain yhden kysymyksen. Ohjelmassa todetaan, että jokaiseen maahan perustetaan erityisiä yhteyspisteitä ohjelman koordinoitua varten. Onko komission jäsenellä tästä tietoja, ja mitä tarkalleen ottaen on suunniteltu?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Valitettavasti minulla ei ole tarkkoja tietoja yhteyspisteistä, mutta tiedän yleisesti, että niistä päätetään jäsenvaltioissa ja että päätökset riippuvat pitkälti hallinnon rakenteista.

Tiedän, missä tämä yhteyspiste on kotimaassani, mutta tällä hetkellä minulla ei valitettavasti ole yleisiä tietoja siitä, missä ne sijaitsevat muissa maissa.

Voimme tietenkin toimittaa teille tarvittavat tiedot, jos haluatte.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Internetin vaarat muuttuvat jatkuvasti, ja olemme nähneet, miten Internet on niin sanotusti siirtynyt versiosta 1.0 versioon 2.0. Pohjimmiltaan tämä tarkoittaa sitä, että kaikki on nykyisin vuorovaikutteisempaa. Joissakin tapauksissa tällaiset verkkofoorumit ja verkkoyhteisöt ovat ajaneet nuoria tekemään itsemurhan.

Nyt kysymys kuuluukin: onko tällainen kehitys teistä kaiken kaikkiaan hyvä vai huono asia? Muuttuuko tilanne vaarallisemmaksi vai turvallisemmaksi? Jos se muuttuu vaarallisemmaksi, mitä suunnitelmia komissiolla on tämän Internetin muuttumisen osalta?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Kysymys on siitä, että 55 miljoonaa euroa käytetään asianmukaisesti. Voisitko ajatella, että pienille ja keskisuurille yrityksille annettaisiin pieniä summia sitä varten, että ne voivat tehdä parempia ohjelmia, että luodaan ohjelmille luokituksia, jotta nuoret voivat päättää, ovatko he kiinnostuneita ohjelmasta vai eivät, ja samoin kuin elokuvien kanssa, julkaistaan ikärajoja, jotka osoittavat, onko sisältö toivottu ja että elokuva on tarkoitettu tietyn ikäiselle yleisölle? Voisitko ajatella, että rahoitusta jaettaisiin samalla tavoin kuin Eurostars-ohjelmassa?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Internetin vaarat ja Internetin kehittyminen muodostavat valtavan ongelman. Me kaikki tiedämme, miten uusi asia Internet on meidän maailmassamme, ja miten se on kehittynyt viime vuosina eksponentiaalisesti. Näin ollen sen myönteiset ja vaaralliset puolet ovat vielä hyvin uusia yhteiskunnalle ja hallintorakenteille.

Hallintorakenteiden, myös Euroopan unionin, on arvioitava asianmukaisesti kaikki mahdolliset vaarat, ja olen varma, että ne myös tekevät niin. Safer Internet -ohjelma on yksi vastaus jo tunnistettuihin uhkiin. Toisen uhan muodostavat jo tunnistetut tietoverkkohyökkäykset ja erilaiset hyökkäys- ja saartoyritykset Internetin kautta. Myös rikolliset käyttävät Internetiä, ja lainvalvontaviranomaiset työskentelevät aktiivisesti näiden mahdollisten uhkien torjumiseksi.

Mielestäni yksi hallitusten – sekä Euroopan unionin toimielinten – ensisijaisimmista tavoitteista on reagoida asianmukaisella tavalla, ja tässä yhteydessä ”asianmukaisella tavalla” tarkoitetaan sitä, että emme saisi rajoittaa niitä valtavia mahdollisuuksia, joita Internet tarjoaa kaikille käyttäjille.

Vaikka kaikkien kehityksen mukanaan tuomiin uhkiin ja mahdollisuuksiin – sekä niitä koskeviin asianmukaisiin toimiin – liittyvien näkökohtien arvioiminen onkin ehdottomasti pikemminkin alan asiantuntijoiden tehtävä, se on kuitenkin myös kaikkien Internetin käyttäjien etu. Vakuutan teille, että komissio ja sen asiaa käsittelevät yksiköt seuraavat tilannetta tarkasti.

Ohjelmaan osallistumisen osalta komissio katsoo, että hyvin monenlaiset hakijat voivat toimittaa hakemuksia, myös pienet ja keskisuuret yritykset, ja että nämä yritykset ovat enimmäkseen tällaisten palvelujen tarjoajia. Tämän vuoksi katson, että tästä on hyötyä myös näille yrityksille.

Mikäli ymmärsin oikein, kysytte nuorempien sukupolvien mahdollisuudesta osallistua tähän ohjelmaan. En voi antaa teille täsmällistä vastausta tällä hetkellä, mutta komissio on erittäin halukas ottamaan mukaan mahdollisimman monta osallistujaa tähän ohjelmaan. En voi kuitenkaan antaa tänään täsmällistä vastausta nuorten osallistumisesta.

Toinen osa

Puhemies. – (EN) Ingeborg Gräßlen laatima kysymys numero 36 (H-1043/08)

Aihe: Erityisneuvonantaja Richard Boomer ja Heysel-Areal

Belgialainen kiinteistöyrittäjä Richard Boomer on toiminut 1. huhtikuuta 2006 alkaen komissaari Kallasin erityisneuvonantajana kiinteistökysymyksissä. Hänen sopimustaan on jatkettu.

Mikä sai komissaarin jatkamaan tätä sopimusta? Mihin komissaarin tekemiin päätöksiin Boomer on osallistunut? Mihin komission sisäisiin kokouksiin Boomer on sopimuksen jatkamisen jälkeen osallistunut?

Eräs toinen belgialainen kiinteistöyrittäjä harjoittaa painostusta, jotta joitakin komission toimitiloja siirrettäisiin Brysselissä sijaitsevalle Heyselin alueelle. Mikä on komission kanta tähän sijaintipaikkaan? Millä aikataululla päätökset tehdään? Milloin julkaistaan Rue de la Loin arkkitehtikilpailun tulokset?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Tämä kysymys on minulle hyvin tuttu, ja sitä on jo käsitelty moneen kertaan. Minun on todettava, että ensinnäkään Richard Boomer ei ole rakennuttaja, kuten kysymyksessä esitettiin. Kaikki häntä koskevat tiedot ovat saatavilla verkkosivustolla. Hän on ollut erityisneuvonantajani 1. huhtikuuta 2006 lähtien, ja hänen sopimustaan jatkettiin vuonna 2008 huhtikuun 2008 ja maaliskuun 2009 väliselle ajanjaksolle.

Hänen tehtäviinsä erityisneuvonantajana sisältyy seuraavaa: neuvoa hallinnosta, tilintarkastuksesta ja petostentorjunnasta vastaavaa varapuheenjohtajaa kiinteistöpolitiikkaan liittyvissä asioissa, parantaa suhteita toimivaltaisten viranomaisten kanssa Brysselissä ja Luxemburgissa, optimoida komission tekemien investointien tehokkuutta.

Minun on todettava, että hän on todellakin tarjonnut meille arvokasta asiantuntemusta, koska hän tietää, mitä kiinteistöalalla tapahtuu pääosin Brysselissä tai Belgiassa, mutta ei niinkään paljon Luxemburgissa. Hänen neuvonsa ovat olleet arvokkaita, ja haluan sanoa, että myös kiinteistöpolitiikkaa koskevat toimintaohjeet ovat hyvin selkeät komissiossa. Kiinteistöpolitiikan määrittely kuuluu henkilöstön ja hallinnon pääosaston toimivaltaan hallinnosta vastaavan varapuheenjohtajan alaisuudessa. Tämän alan politiikkaa panee täytäntöön infrastruktuuri- ja logistiikkatoimisto Bryssel (Brysselin osalta) ja infrastruktuuri- ja logistiikkatoimisto Luxemburg (Luxemburgin osalta). Erityisneuvonantajan ominaisuudessaan Richard Boomer neuvoo kaikkien komission erityisneuvonantajien tavoin pitkällä aikavälillä toimialaansa sisältyvissä asioissa politiikan ja näkökulmien laadintaa varten. Hänellä ei ole roolia päätöksenteossa tai hallintamenettelyjen laadinnassa, kuten esimerkiksi rakennusten hankkimiseen tai pitkäaikaisten vuokrasopimusten keskeyttämiseen liittyvissä asioissa.

Kolmannesta kysymyksestä, joka liittyy nimeltä mainitsemattomaan belgialaiseen kiinteistöyrittäjään, totean, että komissiolla ei ole minkäänlaista tietoa parlamentin jäsenen esittämästä painostuksesta.

Viimeisestä ja todella tärkeästä kysymyksestä totean, että olen hyvin iloinen voidessani ilmoittaa parlamentin jäsenelle, että Euroopan komissio ilmoitti julkisesti kiinteistöpolitiikasta 5. syyskuuta antamassaan tiedonannossa halustaan säilyttää vahva symbolinen edustus Euroopan hallintoalueen ytimessä ja rakennuttaa samanaikaisesti jopa kolme aluetta kyseisen alueen ulkopuolelle. Tämän menettelytavan ansiosta voidaan varmistaa paras mahdollinen lisäarvo julkisten varojen käytölle ja vähentää korkeiden hintojen aiheuttamia paineita Euroopan alueella. Tämän menettelytavan mukaisesti komissio julkaisi kesäkuussa 2008 tälle markkina-alalle osoitetun tietopyynnön saadakseen parempaa tietoa mahdollisuuksista rakennuttaa alue Euroopan hallintoalueen ulkopuolelle vuodesta 2014 lähtien. Kyseinen pyyntö esitettiin täysin avoimesti ja julkaistiin virallisessa lehdessä. Komissio vastaanotti yhdeksän tarjousta ja tekee parhaillaan niitä koskevaa teknistä tutkimusta.

Komissio haluaa vakuuttaa komission jäseniä siitä, että alueen vuonna 2009 tehtävä valinta perustuu kunkin tarjouksen huolelliseen tarkasteluun selkeiden menettelyjen pohjalta sekä Euroopan komission ja veronmaksajien rahojen parhaan edun mukaisesti. Niin kauan kuin päätöstä ei ole tehty, komissio ei ilmaise näkemyksiään yhdestäkään tarjouksesta, joita on tarkasteltu.

Kysymyksestä milloin Rue de la Loi'ta koskevan arkkitehtikilpailun tulokset julkaistaan, komissio voi ainoastaan todeta, että kysymys ei kuulu Euroopan komission toimivaltaan, vaan tehtävä kuuluu Brysselin pääkaupunkiseudulle (Brussels Capital Region), joka käynnisti tämän kaupunkisuunnittelukilpailun. Euroopan komission saamien tietojen mukaan lopullinen tulos on määrä julkaista keväällä 2009.

Pahoittelen, että vastaus oli pitkä, mutta yksityiskohdat olivat myös oleellisen tärkeitä.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, on aina suuri ilo kuunnella, mitä sanotte, ja keskustella asioista kanssanne. Olen laatinut graafisen esityksen, jossa kuvataan erityisneuvonantajanne uraa. Haluaisin kysyä teiltä, miten varmistatte sen, että minkäänlaisia eturistiriitoja ei ilmene? Yksi henkilö, jolla on tehtävät komission uusien tarjousten parissa, näkyy tässä graafisessa esityksessä. Tällä henkilöllä on ollut pitkään liiketoimintasuhde erityisneuvonantajanne kanssa. Miten siis voitte varmistaa sen, että eturistiriitoja ei ilmene?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Kuten jo totesin, hän varmasti tuntee monia ihmisiä. Olen aivan varma siitä, että tässä asiassa ei ole eturistiriitoja. Hän ei ole esittänyt minkäänlaisia ehdotuksia, jotka koskevat tulevia poliittisia päätöksiämme.

Olen täysin varma siitä, että saatte tietää, milloin kyseinen päätös tehdään. Yhdeksää aluetta on ehdotettu, mutta en tiedä, missä ne sijaitsevat. Olen lukenut sanomalehdistä eräistä esitetyistä ehdotuksista. Voitte tarkistaa asian jälkikäteen, ja sitten saatte täydellisen kuvan siitä, miksi päädyttiin tietynlaiseen päätökseen jonkun toisen sijasta. Mikään ei ole vielä selvää, joten olen hyvin kiinnostunut näkemään kaikki esitetyt ehdotukset.

Neuvonantajani on tutkinut tämän asian tarkoin kaikista näkökulmista, ja olen aivan varma siitä, että mitään eturistiriitoja ei ole ja erityisesti siitä, että hänellä ei ole minkäänlaista roolia tällaisessa päätöksenteossa.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Haluaisin jälleen kysyä jotakin. Ymmärrämme, että kiinteistöä etsitään parhaillaan Euroopan hallintoalueen ulkopuolelta. Katson kuitenkin, että tähän käytetään eurooppalaisten verorahoja ja että Euroopan parlamentin pitäisi olla osallinen avoimessa prosessissa.

Esitän seuraavaksi kysymykseni. Arvoisa komission jäsen, kuten olette itse todennut, yhdeksän osapuolta on ilmaissut kiinnostuksensa tässä tietopyynnössä, ja tarjouksia tutkitaan parhaillaan. Kuitenkin yhdellä alueella, Heysel-Arealilla, on esitetty erityisiä käyttötarkoitukseen liittyviä muutoksia. Miten juuri meille antamanne tiedot täsmäävät sen tiedon kanssa, että kyseisellä alueella ilmiselvästi tehdään valmisteluja? Haluaisimme tarkempaa tietoa erityisesti siitä, milloin meille kerrotaan kokonaistilanteesta ja tästä menettelystä.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Saatte selkeät tiedot koko menettelystä, ja sitä on mahdollisuus käydä läpi. Päätös on hyvin selkeä ja avoin. Syy ajatukseen niin sanotuista muista alueista Eurooppa-korttelin ulkopuolella on tarkalleen ottaen se, että haluamme käyttää rahoja entistä tehokkaammin.

Jos keskitämme kaikki palvelumme Eurooppa-kortteliin, kiinteistörakentajille tarjoutuu valtavia tilaisuuksia pyytää korkeita hintoja, minkä olemme jo monessa tapauksessa huomanneet. Näin ollen myös muiden alueiden valinta on välttämättömyys, joka erityisesti pitää kulut kohtuullisina. Tämä on tärkein ajatus.

Joitakin rakennuksia ja alueita sijaitsee jo Eurooppa-korttelin ulkopuolella. Rakennuksiamme on Beaulieuissa, niitä on Rue de Genèveä ja myös muualla. Olemme kiinnostuneita etsimään kohteita. Olemme pyytäneet ehdotusta 70 000 m²:n suuruisesta alueesta, ja käymme kaikki vaihtoehdot läpi.

Te mainitsitte Heysel-Arealin. Luin siitä sanomalehdestä. En tiedä mitään Heyselistä. Kyllä, koska luin siitä, monet belgialaiset poliitikot ovat kääntyneet puoleeni ja puhuneet sekä alueen puolesta että sitä vastaan, mutta sitä ei ole koskaan pidetty jonkinlaisena parempana vaihtoehtona. Mitään ei ole päätetty. Prosessi on käynnissä.

Tämä kohteiden sijainti kiinnostaa suuresti Belgian ja Brysselin poliitikoita, ja Brysselin alue on myös kiinnostunut toimitilojemme sijoittamisesta Eurooppa-korttelin ulkopuolelle, joten teemme tänäsuuntaisen päätöksen. Meillä on arviointikomitea, joka tutkii ehdotuksia parhaillaan, ja sitten ehdotukset esitetään infrastruktuuri- ja logistiikkatoimiston hallitukselle ja myöhemmin komissiolle. Prosessi on avoin. Ehdotan kuitenkin, että jätämme keskustelujemme ulkopuolelle Belgian sisäiset keskustelut ja intressit.

Puhemies. – (EN) **Liam Aylwardin** laatima kysymys numero 37 (H-1052/08)

Aihe: Eurosetelien ja -kolikkojen väärentäminen

Voiko komissio kertoa, mikä on tämänhetkinen tilanne väärennetyjen eurosetelien ja -kolikkojen suhteen ja mitä Euroopan unioni tekee väärennösten torjumiseksi?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Euroopan yhteisö on kehittänyt lukuisia toimia suojataakseen euroa väärennöksiltä, mutta vastaus kysymykseenne, joka koskee väärennösten torjumisen tämänhetkistä tilannetta, on seuraavanlainen.

Vuonna 2008 Euroopan keskuspankin julkaisemien tietojen mukaan yhteensä 666 000 liikkeelle laskettua väärennettyä euroseteliä vedettiin pois. Siis hieman yli 600 000 seteliä verrattuna 20 miljardiin aitoon euroseteliin tämä luku ei ole liian hälyttävä. Perinteisesti 50 euron seteli on ollut eniten väärennetty seteli, mutta vuoden 2008 toisen puoliskon aikana ensimmäistä kertaa 20 euron seteliä väärennettiin eniten.

Liikkeelle laskettuja väärennettyjä eurokolikoita vedettiin pois 100 095 vuonna 2008, mikä oli seitsemän prosenttia vähemmän kuin vuonna 2007, ja kahden euron kolikko on aina ollut kaikkein eniten väärennetty eurokolikko.

Tilannetta seurataan siis tarkoin. Tehtävät on jaettu. Euroopan keskuspankki on vastuussa eurosetelien väärennösten torjunnan koordinoinnista. Komissio ja erityisesti OLAF-virasto käsittelevät kolikkojen väärennysasia.

Lain todellinen täytäntöönpano tapahtuu jäsenvaltioissa, mutta koordinoinnista vastaa Euroopan keskuspankki. Meillä on teknis-tieteellinen keskus, jonka tehtävänä on uusien leimattujen väärennettyjen kolikkojen analysointi ja luokittelu.

On tärkeää mainita, että Europolilla on keskeinen rooli väärennösten torjunnassa. Tämä on siis eurosetelien ja -kolikkojen väärennöksiä koskeva tämänhetkinen tilanne.

Liam Aylward (UEN). – (EN) Arvoisa komission jäsen, vaikka esitätte vastauksessanne, että kyse on hyvin pienestä ongelmasta kokonaistilanteeseen nähden, itse olen kuitenkin saanut melkoisen määrän valituksia pieniltä yrityksiltä, jotka kertovat, että asiasta on tullut niille yhä vaikeampi ja että ne joutuvat kohtaamaan yhä enemmän ongelmia.

Voidaksemme selvittää tätä väärennösasiaa on mielestäni ratkaisevan tärkeää tehdä mahdollisimman tiivistä yhteistyötä poliisin, Euroopan keskuspankin, johon jo viittasitte, sekä Euroopan komission välillä.

Voisitko esittää minulle pääpiirteittäin, mikä on tämänäköisen yhteistyön tilanne, ja oletteko erityisen vakuuttunut siitä, että tämänäköinen yhteistyö on riittävän hyvää ja vahvaa?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Olen suoraan vastuussa OLAFista, ja kuten mainitsin, OLAF käsittelee väärennettyjä kolikkoja koskevaa asiaa. Niissä paikoissa, joissa olen käynyt ja seurannut, miten väärennettyjen setelien ja kolikkojen paljastamistekniikka toimii, en ole saanut minkäänlaista osoitusta siitä, että jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin toimielinten ja Europolin välinen yhteistyö olisi huonoa.

Sen vuoksi katson, että tilanne on enemmän tai vähemmän tyydyttävä verrattuna lukuisiin muihin aloihin, joilla yhteistyö ei ole niin kovin hyvää. Väärennösten alalla komissiolla ei kuitenkaan ole minkäänlaista osoitusta siitä, että Europolin ja kansallisten lainvalvontavirastojen välisessä yhteistyössä olisi ilmennyt ongelmia. Päinvastoin Europolilla on asiantuntijoita kansallisista lainvalvontavirastoista, ja ne tekevät tiivistä yhteistyötä väärennösten torjumiseksi.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kun nyt on juhlistettu euron 10. vuosipäivää tänä maailmanlaajuisen talouskriisin aikana, haluaisin kysyä komissiolta, aikooko se pyytää Euroopan keskuspankkia hyväksymään yhden ja kahden euron seteliä koskevan asian, koska ne ovat kaksi kolikkoa, joita on väärennetty eniten. Viimeisin tapahtuma koski Turkin puntaa, joka muistuttaa hyvin paljon kahden euron kolikkoa, kuten tiedätte, ja sen vuoksi sitä väärennetään jatkuvasti.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Haluaisin kiittää komission jäsentä hänen vastauksistaan ja kysyä häneltä seuraavaa: mikäli olisi olemassa kolme väärentäjää, "A", joka toimisi Saksassa, "B", joka toimisi Irlannissa ja "C", joka toimisi Slovakiassa, saisivatko ne kaikki saman tuomion, jos ne jäisivät kiinni väärentämisestä?

Esitän asian toisin: onko väärentäjästä kannattavampaa harjoittaa toimintaansa yhdessä valtiossa pikemmin kuin toisessa, koska ensimmäisessä tuomiot ovat lievempiä kuin toisessa? Yhdysvalloissa rahan väärentäminen on vakava rikos. Suhtaudummeko asiaan samoin Euroopan unionissa?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Ensinnäkin tunnen Turkin liiran varsin hyvin. Tämä asia ei koske Euroopan keskuspankkia, mutta olen itse Turkin vierailuni aikana ottanut asian esiin Turkin hallituksen kanssa, ja se on luvannut, että Turkki poistaa kyseisen kolikon vaihteittain käytöstä ja vaihtaa sen niin, että

se ei muistuta liikaa eurooppalaisia kolikoita. Näin on ainakin luvattu tehdä. Tästä on aikaa jo parisen vuotta, eikä asiasta ole enää keskusteltu, joten todennäköisesti prosessi on käynnissä.

Yhteistyöasiasta totean, että aivan vuoden 2009 alkupuolella oli käynnissä iso väärentäjien vastainen operaatio yhdessä Italian viranomaisten kanssa, joten yhteistyö kyllä toimii.

Tuomioistuimien antamista tuomioista totean, että tämän asia kuuluu tietenkin kansallisten oikeuslaitosten tehtäviin, ja kysymys olisi parempi esittää kollegalleni komission varapuheenjohtaja Barrot'lle, mutta en ole koskaan kuullut, että Euroopan komissio olisi tehnyt aloitteita tällaisten tuomioiden yhdenmukaistamiseksi. Tiedän kuitenkin sanoa maasta, jonka tunnen parhaiten, ja muista maista, että väärentäminen on vakava rikos kaikkialla.

Kuten jo totesin, yhteistyötä tehdään paljon lainvalvontavirastojen välillä tällaisessa toiminnassa mukana olevia ihmisiä vastaan, mutta tietääkseni mitään aloitteita tämänkaltaisen lainsäädännön yhdenmukaistamisesta koko Euroopan laajuisesti ei ole tehty.

Puhemies. – (EN) **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 38 (H-1071/08)

Aihe: EU:n talousarvion tehokas käyttö

Miten komissio aikoo EU:n vuoden 2009 talousarvion voimaantulon jälkeen edelleen varmistaa, että EU:n veronmaksajien rahoja käytetään mahdollisimman tehokkaasti ja että niitä haaskataan mahdollisimman vähän?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Voisin tietenkin puhua vähintään tunnin näistä aiheista. Toimemme tällä alalla näkyvät meneillään olevassa vastuuvapauden myöntämisprosessissa ja monissa komission julkaisemissa tiedonannoissa, monissa vastuuvapauden myöntämistä koskevissa päätöslauselmissa sekä monissa talousarvion valvontavaliokunnassa pidetyissä puheissa. Voin siis ensinnäkin vakuuttaa teille, että käsittelemme hyvin vakavasti näitä aiheita, ja tilanne paranee koko ajan.

Järjestelmä toimii seuraavasti. Budjettivallan käyttäjä, jolla tarkoitetaan parlamenttia, valtuuttaa komission käyttämään rahaa ja ilmoittaa, mitä rahaa voidaan käyttää yhteisön politiikkojen täytäntöönpanoon. On olemassa erityinen rahankäyttöohjelma, jolla on oma oikeudellinen perustansa. Parlamentti myös suunnittelee oikeudellisen perustan, joten talousarviota koskevista säännöistä päättää budjettivallan käyttäjä.

Seuraava asia on täytäntöönpano, josta vastataan eri tasoilla. Yksi näistä on tietenkin komissio, joka on tärkein talousarvion täytäntöönpanosta vastuussa oleva taho. Toimemme varainhallinnan parantamiseksi käyvät ilmi vuosittain julkaistavista toimintakertomuksista, ja tilintarkastustuomioistuin on arvioinut, että kertomukset paranevat koko ajan ja kuvastavat entistä asianmukaisemmin nykyistä tilannetta.

Tämä on yksi sisäasioista. Toinen ovat valvonta- ja tarkastusjärjestelmät, joita on myös vahvistettu viime vuosina, esimerkkinä tutkimusryhmää koskevat sisäpolitiikat, joiden osalta olemme lisänneet valvonta- ja tarkastushenkilöstöä. Tässä asiassa on myös erityisen tärkeää se, että siinä sovelletaan yhteistä hallintoa. Paljon riippuu myös jäsenvaltioiden panoksesta ja toimista vähentää niiden tekemiä virheitä ja välttää rahan väärinkäyttöä. Tällä alalla on myös tapahtunut parannusta. On otettu käyttöön täysin uusi väline, niin kutsuttu kaikista maksavista virastoista tehtyjen kaikkien kertomusten vuosittainen yhteenveto. Niitä analysoitiin hyvin tarkoin ensimmäistä kertaa viime vuonna, ja näin tehdään nyt uudelleen.

Tilanne siis paranee koko ajan. Tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa, jota on myös muutettu hyvin paljon toimikautemme alusta lähtien, määritellään muutokset. Myös muutosten määrittäminen osoittaa, että asioissa on tapahtunut parannusta. Euroopan rahoja hallinnoidaan siis melko tiukasti, jopa liian tiukasti joillakin aloilla. Voimme osoittaa, mitä asioita on tehty. Voimme kuitenkin myös epäilemättä todeta, että tämä tilanne on vielä kaikkea muuta kuin täydellinen. Tämä on valtava koneisto, jonka on toimittava kitkattomasti. Tilintarkastustuomioistuimen arvioiden mukaan valtaosalla aloista 98 prosenttia kaikista toimista on toteutettu virheettömästi. Rakennerahastojen kohdalla luku on miltei 90 prosenttia, joten valtaosaan toimista ei sisälly virheitä, ja mitkä tahansa virheet voidaan korjata. Rakennerahastoihin liittyvien korjauspäätösten määrä on lisääntynyt valtavasti tänä aikana. Voin tietenkin esittää teille monia lukuja, mikäli on tarpeen. Nämä ovat joitakin osoituksia, mutta on tietenkin selvää, että tämä ei kata koko vastausta yksinkertaiseen kysymykseen: ”Miten hallinnoitte Euroopan unionin talousarviota?”

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Onko komissio tietoinen siitä, että tilintarkastustuomioistuin on ilmoittanut, että kaikilla 140 miljardin euron suuruiseen budjettiin sisältyvistä seitsemästä toiminta-alasta kahta lukuun ottamatta on ilmennyt rahankäyttövirheitä, joita ei voida hyväksyä? Parannuksia on toki tapahtunut.

Tilintarkastajat arvioivat, että vähintään 12:ta prosenttia koheesiorahaston maksuista ei olisi pitänyt maksaa viime vuonna, ja luku oli tänä vuonna 11 prosenttia – tämä on parannusta. Kuitenkin 11 prosenttia oli yhtä kuin 462 miljoonaa euroa. Katsooko komission jäsen, että tämä on hyväksyttävää?

Muilla politiikan aloilla – maatalous, ympäristö, ulkoinen apu, kehitys ja laajentuminen, tutkimus, energia ja kuljetus, koulutus ja kansalaisuus – virheprosentti (käytän sanaa "virhe") oli kahden ja kolmen prosentin välillä, ja tilintarkastajat huomauttivat, että maatalouden kehittämispolitiikan kohdalla ilmeni "suhteettoman" (tämä on heidän käyttämänsä sana) suuri virheprosentti. Kyseisen alan osuus on 20 prosenttia viljelyyn käytetyistä varoista, ja osuus kasvaa koko ajan.

Arvoisa puhemies, tilanne on täysin kaaottinen. Voimmeko olettaa, että tilanne paranee tästä?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Totta kai tilannetta on parannettava, mutta teidän on myös ymmärrettävä, että puhumme virheistä. Esimerkiksi viime vuoden 12 prosentin luku perustuu tilintarkastustuomioistuimen ottamiin otoksiin, jotka on saatu täysin oikealla menetelmällä. Nämä otokset tarkoittavat 63 miljoonaa euroa. Kaikkia näitä otoksia on korjattu, varoja on peritty takaisin, ja tarvittavat asiakirjat on esitetty nähtäväksi. Niinpä vuotta 2006 koskeva 12 prosentin asia on ratkaistu.

Virheet eivät tarkoita rahojen tuhlausta: virheet ovat virheitä, jotka korjataan. Talousarvion valvontavaliokunnalta saa kaikki tiedot siitä, mitä väärin maksettujen rahojen takaisin saamiseksi tehdään.

Esimerkiksi tänä vuonna aluekehitysrahasto teki päätöksiä miltei 2,3 miljardin euron palauttamiseksi jäsenvaltioilta, mikäli muita korjauksia ei tehdä, mutta tämä on prosessi, jossa toimimme viime vuonna paljon aikaisempaa tiukemmin. Teidän on silti ymmärrettävä, että puhumme nyt virheistä.

Samaan aikaan tilintarkastustuomioistuin on esittänyt tämän vastuuvapauden myöntämisen, tämän kertomuksen. Tämän kertomuksen pohjalta se on jättänyt kaksi tapausta OLAFille lisätutkimuksia varten. Yksi tapauksista on jo saatettu päätökseen, ja toista vielä tutkitaan. On mahdollista, että petostapauksia ilmenee. Minun on todettava, että tilanne ei ole niin vakava, vaikka meidän on toki varmistettava, että rahaa käytetään kaikkialla asianmukaisesti.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, rahoituskriisin seurauksena osoituksena yhteenkuuluvuudesta ministerien, parlamentin jäsenten ja myös Euroopan parlamentin jäsenten sekä muiden virkamiesten palkkoja on leikattu 10, 15 tai 20 prosenttia joissakin Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Voisitteko tukea tällaista ajatusta? Tiedän, että tämä on monimutkainen asia toteutettavaksi, mutta voitaisiinko tällainen ajatus toteuttaa ainakin teoriassa Euroopan komissiossa?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Kun ottaa huomioon, että energiatehokkuus on yksi Euroopan unionin talouden elvytykseen ja ilmastomuutoksen torjumiseen liittyvistä painopistealoista, mielestäni on tarpeen perustaa energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa koskeva eurooppalainen rahasto julkisten ja yksityisten varojen lisäämiseksi erityishankkeiden toteuttamista varten Euroopan unionissa. Tämä toimisi tehokkuuden mallina Euroopan julkisten varojen käytöstä. Haluaisin kysyä komissiolta, mikä on sen näkemys tästä asiasta.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) En tiedä, mikä on parlamentin kanta palkkoja koskevassa asiassa. Tässä on kyse henkilöstösääntöjen soveltamisesta, mikä on hyvin monimutkainen asia. Komissio päätti alussa olla soveltamatta henkilöstösääntöjä ja sen sijaan varmistaa, että tämä koneisto toimii kitkattomasti. Kun ottaa huomioon, miten monimutkaista henkilöstösääntöjen soveltaminen on, kukaan ei ole ehdottanut niiden soveltamista uudelleen.

Jos toteutamme tällaisen ehdotuksen, meidän on tietenkin neuvoteltava työmarkkinaosapuolten ja ammattiliittojen kanssa. Voimme neuvotella tästä asiasta tai ehdottomasti esittää heille nämä kysymykset, mutta on olemassa hyvin pieni mahdollisuus, että henkilöstösääntöjä voitaisiin soveltaa ennen parlamentin ja komission toimikauden päättymistä.

Rahastoasiasta totean, että en ymmärtänyt kysymystä. Ehdotitteko, että kaikki rahastot olisi yhdistettävä? Voisitteko toistaa kysymyksen?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (EN) Ehdotan, että perustetaan energiatehokkuuteen keskittyvä rahasto, mutta sellaisia hankkeita varten, jotka pannaan täytäntöön Euroopan unionissa. Mielestäni sellainen olisi hyvin hyödyllinen Euroopan unionin kestävä talouden kehityksen kannalta.

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Tämä on iso kysymys. Voin ainoastaan esittää tämän kysymyksen edelleen kollegoilleni.

Komissio kysyy yhdessä parlamentin kanssa jäsenvaltioilta, voidaanko tällaisia rahoja – siis tätä viittä miljardia euroa – varata pelkästään energiatehokkuutta varten. Tähän mennessä asian tiimoilta on käyty hyvin kiivasta keskustelua neuvostossa.

On olemassa joitakin mahdollisuuksia tukea energiatehokkuutta koheesiorahastojen kautta. Jonkinlaisen uuden rahaston perustaminen saa kuitenkin todennäköisesti aikaan monia hyvin pitkiä keskusteluja. En tiedä, miten hyvä ajatus tämä on, koska energia-asiat eivät edelleenkään kuulu yhteisön toimivaltaan, vaan ne ovat tiukasti kansallinen asia.

Kun nähdään, mitä tälle viidelle miljardille eurolle tapahtuu, en ole kovin innoissani jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä erilaisten rahoitusvälineiden perustamisessa. Voin tietenkin ainoastaan tukea ajatusta.

Puhemies. – (EN) **Manuel Medina Ortega** laatima kysymys numero 39 (H-1036/08)

Aihe: Andien yhteisön maiden kanssa tehtävät sopimukset

Ottaen huomioon Andien yhteisön tämänhetkisten vaikeuksien institutionaalisen luonteen pitääkö komissio yhä mahdollisena Andien yhteisön kanssa tehtävää yhteistä sopimusta vai onko sen mielestä käytännöllisempää tehdä erillissopimukset yhteisön yhden tai useamman jäsenen kanssa?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Kiitän teitä tästä tilaisuudesta käsitellä hyvin kiinnostavaa aihetta, joka liittyy ulkopoliittikaamme Andien yhteisön kanssa.

Andien yhteisön kanssa käydyissä alueiden välisissä neuvotteluissa ajaututtiin viime kesänä umpikujaan, mikä johtui siitä, että Andien yhteisö ei voinut hyväksyä yhteisiä neuvottelukantoja tietyillä kaupankäynnin aloilla. Nämä erot kuvastavat jossakin määrin alueen eri maiden erilaisia talous- ja kauppapolitiikan lähestymistapoja.

Huolimatta eräiden Andien yhteisöön kuuluvien maiden toimista tämän umpikujan poistamiseksi komissio saattoi ainoastaan todeta, että enää ei löytynyt yhteisymmärrystä asioiden eteenpäin viemiseksi neuvotteluteitse. Koska tilanne on tämä ja ilman, että hylkäämme keskipitkän aikavälin tavoitetta luoda Andien yhteisön ja Euroopan unionin välinen liitto, komissio ehdotti neuvostolle uutta kaksisuuntaista neuvottelumuotoa, jonka neuvosto hyväksyi 19. tammikuuta.

Ensinnäkin komissio ehdottaa, että poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä vuonna 2003 allekirjoitettua sopimusta parannetaan ja päivitetään, koska tavoitteena on säilyttää ja lujittaa Euroopan unionin ja Andien yhteisön välisiä suhteita.

Toiseksi komissio ehdottaa, että käynnistetään neuvottelut Andien yhteisön puitteiden ulkopuolisen monenvälisen kauppasopimuksen tekemisestä niiden maiden kanssa, jotka ovat valmiita ja kykeneviä sitoutumaan kunnianhimoisiin, kokonaisvaltaisiin ja WTO:n mukaisiin kauppaneuvotteluihin. Kaikki maat ovat tietenkin tervetulleita.

Kun ottaa huomioon Andien yhteisön välisten maiden ristiriidat assosiaatiosopimusten kaupankäyntiosasta, komissio katsoo, että ehdotettu lähestymistapa on sopivin mahdollinen, jotta kykenemme etenemään käytännöllisesti ja rakentavasti ja samalla tukemaan edelleen Andien yhteisöä ja Andien yhdyntymistä.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä huomautuksestanne, että tämä on kaikkein sopivin etenemistapa. Olen ollut viime päivinä Bolivian tasavallassa ja seurannut tapahtumia päivittäin.

Haluan esittää teille erityisen kysymyksen, joka on seuraavanlainen: ollessani paikan päällä ihmiset esittivät vastalauseita siitä, että nämä sopimukset saattavat olla Cartagenan sopimuksen vastaisia – sopimus, johon Andien yhteisö perustuu – ja että kyseistä sopimusta olisi ehkä tarpeen tarkistaa.

Voiko komissio nyt kertoa minulle, voidaanko sopimuksia tehdä ilman Andien yhteisön perustekstiin tehtäviä tarkistuksia?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Mielestäni tämä erityiskysymys on melko hankala. Sen perusteella, mitä olen lukenut selonteosta, olen sitä mieltä, että tässä asiassa on mahdollista edetä Andien

yhteisön sopimuksen pohjalta, mutta antaisin hyvin mielelläni asiasta yksityiskohtaisempia tietoja yksiköittemme kautta.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Euroopan parlamentti on siirtynyt suhteissaan Latinalaisen Amerikan kanssa uudelle tasolle, koska nyt meillä on keskinäiset suhteet Euroopan parlamentin ja miltei kaikkien Latinalaisen Amerikan maiden parlamenttien kanssa EuroLatin kautta, Andien parlamentti mukaan luettuna. Onko tämä pakollinen ja pragmaattinen paluu kahdenvälisiin sopimuksiin oikea lähestymistapa, vai pitäisikö meidän pyrkiä intensiivisempään vuoropuheluun Latinalaisen Amerikan kanssa kokonaisuutena ja ottaa erityisvaatimukset huomioon ainoastaan erityissopimusten puitteissa?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Kyllä, voin todellakin vahvistaa, että tämä on komission lähestymistapa. Olemme aina suosineet sopimuksia monenvälisten organisaatioiden kanssa, ja olemme aina nähneet kahdenvälisten neuvottelujen vaarat, koska tällaiset neuvottelut voivat helposti päättyä sekasortoon.

Olen hyvin iloinen siitä, että minua pyydettiin matkustamaan Barbadoselle allekirjoittamaan vapaakauppasopimus Euroopan unionin ja 14 Karibian alueen maan kanssa. Se oli todella suuri saavutus. Sopimus on edistänyt ja vahvistanut näiden maiden välistä kaupankäyntiä suunnattomasti, ja se on otettu vastaan hyvin myönteisesti. Niinpä me tietenkin pyrimme pitämään yllä tätä monenvälistä lähestymistapaa.

Puhemies. – (EN) **Avril Doyle**n laatima kysymys numero 40 (H-1045/08)

Aihe: People's Mojahedin -järjestön (PMOI) poistaminen EU:n laatimasta terroristijärjestöjen luettelosta

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi 4. joulukuuta 2008 neuvoston 15. heinäkuuta 2008 tekemän päätöksen säilyttää People's Mojahedin -järjestö (PMOI) EU:n terroristijärjestöjen luettelossa.

Tuomiossa korostettiin, että neuvosto oli rikkonut People's Mojahedin -järjestön oikeutta puolustukseen ja todelliseen oikeudelliseen suojeluun, ja lisäksi neuvosto ei onnistunut todistamaan, että PMOI-järjestö oli sekaantunut terrorismiin. Tuomiossa todettiin myös, että Ranskan hallituksen toimittamat asiakirjat eivät perustuneet "vakaviin ja luotettaviin todisteisiin", vaan kyse oli yksilöistä, joiden epäiltiin olevan People's Mojahedin -järjestön jäseniä, eikä itse People's Mojahedin -järjestöstä.

Tämä tuomio on viimeisin Ison-Britannian korkeimman oikeuden ja hovioikeuden sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kuudesta tuomiosta, joissa puolletaan People's Mojahedin -järjestöä ja joissa korostetaan, ettei People's Mojahedin -järjestö ole sekaantunut terrorismiin eikä suunnittele ryhtyvänsä terroristitekoihin.

Mitä mieltä komissio on asiasta, sillä sen tehtävä on suojella oikeusvaltioperiaatetta tässä yhteydessä?

Mikä rooli komissiolla on sen varmistamisessa, että kaikki tällaisessa tilanteessa olevat järjestöt voivat asianmukaisesti turvautua prosessi- ja luonnonoikeuteen?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Kuten kaikki tiedätte, Euroopan unioni tuomitsee terrorismin kaikissa sen muodoissa ja uskoo vakaasti, että terrorismin torjumisessa on kunnioitettava ihmisoikeuksia, jotta torjuntatoimet olisivat tehokkaita ja uskottavia.

Terroristeihin sovelletaan sanktioita yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa, ja komissio yhtyy päätöksiin, joita jäsenvaltiot ovat yksimielisesti tehneet neuvostossa. Niinpä komissio on pannut tarkoin merkille, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi 4. joulukuuta 2008 antamassaan tuomiossa neuvoston 15. heinäkuuta 2008 tekemän päätöksen, jolla Iranin People's Mojahedin Organisation (PMOI) säilytettiin terroristijärjestöjen luettelossa.

Tuomioistuin väitti, että PMOI:n oikeutta puolustukseen ja todelliseen oikeudelliseen suojeluun ei ollut kunnioitettu. Erityisesti se totesi, että luettelossa säilyttämisen syitä ei ollut ilmoitettu ennen päätöksentekoa. Järjestö ei näin ollen ollut sellaisessa asemassa, että se olisi voinut ilmaista näkemyksensä ennen päätöksen tekemistä. Kyseisen tuomion mukaisesti neuvosto esitti 26. tammikuuta 2009 uuden luettelon ihmisistä ja tahoista, joita terroristijärjestöihin sovellettavat rajoitustoimet koskevat, ja Iranin People's Mojahedin Organisation ei sisälly kyseiseen listaan.

Tässä yhteydessä on tärkeää panna merkille myös se, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin vahvisti 23. lokakuuta 2008 laatimassaan liitteessä, että nykyisessä menettelyssä terroristijärjestöjen luetteloimiseksi kunnioitetaan ihmisiä ja järjestöjä koskevia ihmisoikeuksia, siten kuin neuvosto soveltaa sitä sellaisten seuraamusten kohdalla, jotka eivät perustu Yhdistyneen Kansakunnan seuraamuksiin. Tämä koskee myös

menettelyä, jossa molempia osapuolia kuullaan, listalle sisällyttämisen syyt kerrotaan etukäteen ja asianomainen henkilö tai taho voi esittää näkemyksensä.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Haluan kiittää arvoisaa komission jäsentä. Kun jätin tämän kysymyksen käsiteltäväksi 17. joulukuuta 2008 en todellakaan tiennyt, että saisimme hyviä uutisia ulkoministerien 26. joulukuuta pidetystä kokouksesta.

Haluan tehdä selväksi, että tuomitsen terrorismin kaikissa sen muodoissa. Samaan aikaan minun on kuitenkin kysyttävä teiltä, onko hyväksyttävää, että Euroopan unionin neuvosto voi johdonmukaisesti kieltäytyä soveltamasta laillisuusperiaatetta ja olla huomioimatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioita?

Lopuksi haluan kysyä, onko komissio saanut minkäänlaista virallista tai epävirallista vastausta Iranin nykyiseltä hallitukselta sen jälkeen, kun Euroopan ulkoministerit tekivät päätöksensä 26. tammikuuta 2009?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Kuten jo totesin, neuvosto teki mainitun päätöksen, ja nyt Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on osoittanut, minkälaisia puutteita päätös sisälsi. Oletan, että neuvosto ja muut Euroopan unionin toimielimet noudattavat tuomioistuimen päätöksiä.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin totesi, että päätös ei vastannut oleellisia ja muodollisia edellytyksiä, ja neuvosto noudatti kyseistä päätöstä. Asiasta keskusteltiin yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvostossa (GAERC), ja neuvosto päätti, ettei se enää säilyttäisi kyseistä järjestöä uudessa terroristien luettelossa, joka hyväksyttiin 26. tammikuuta 2009.

Tietooni ei kuitenkaan ole tullut, että olisimme saaneet vastausta Iranin hallitukselta. Kollegat ovat päinvastoin kertoneet, että Iranin hallitus ei ole reagoinut asiaan millään tavalla.

Mielestäni nämä menettelyt auttavat myös kaikkien sellaisten erityispiirteiden käsittelyssä, jotka liittyvät järjestöjen tai ihmisten luettelointiin terroristijärjestöinä, ja luovat mahdollisuuden luoda vasta-argumentteja. Tämä on minusta hyvä suuntaus.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Terroristijärjestöjen luettelo on tietenkin laadittu sellaisten tietojen pohjalta, jotka eivät aina ole luotettavia. Sen jälkeen, kun Iranin People's Mujahedin -järjestö poistettiin terroristien luettelosta, onko tehty suunnitelmia EU:n terroristijärjestöjen luettelon yleistä tarkastelua ja päivitystä varten?

Siim Kallas, komission jäsen. – (EN) Kyseistä luetteloa tarkistetaan tietenkin jatkuvasti. Jos jokin jäsenvaltioista ehdottaa toisenlaista menettelyä ja jonkin tahon poistamista luettelosta tai lisäämistä siihen, tällöin on ilman muuta hyvä syy tarkistaa luetteloa. Kyseinen prosessi on siis hyvin aktiivinen. Se ei ole ikuisesti muuttumaton. On oltava syitä uudenlaiseen lähestymistapaan, mutta luetteloa voidaan tarkistaa, jos joitakin uusia perusteita ilmaantuu.

Puhemies. – (EN) **Seán Ó Neachtain**in laatima kysymys numero 41 (H-1049/08)

Aihe: EU:n ja Islannin tulevat suhteet

Islanti on Eftan jäsen, useimmat EU:n ja Islannin taloudellisista suhteista kuuluvat ETA:n piiriin, Islanti on Schengenin sopimuksen liitännäisjäsen ja sillä on lukuisia muita kaupallisia, taloudellisia ja yhteiskunnallisia siteitä EU:hun. Talouskriisin vaikutukset antoivat Islannissa sysäyksen puheille euroalueeseen liittymisestä samalla kun maa pysytteli EU:n ulkopuolella. Mikä vaikutus tällaisella toimella olisi EU:n ja Islannin suhteisiin – etenkin ympäristöalan ja merenkulku- tai kalastusalan yhteistyön alalla – ja onko Euroopan komissiolla säännöksiä tällaisen kehityksen käsittelemiseksi? Onko mahdollista, että tällaista tointa – jos se toteutuu – seuraisi samanlaisia sopimuksia muiden EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Tästä aiheesta on todellakin syntynyt hyvin intensiivisiä keskusteluja, jollaisia ei olisi voitu kuvitella vuosi sitten. Emme olisi voineet kuvitella keskustelevamme Euroopan unionin ja Islannin välisten suhteiden mahdollisista radikaaleista muutoksista. Kysymys kuuluu, minkälaisia vaikutuksia sillä saattaisi olla, että Islanti liittyisi euroalueeseen ilman, että se liittyisi Euroopan unioniin.

Haluan aluksi korostaa, että juuri tällä hetkellä Islannissa käydään tiivistä keskustelua sen suhteista Euroopan unionin kanssa sekä sen liittymisestä Euroopan unioniin. Komissio seuraa tiiviisti tätä keskustelua.

Islannin mahdollinen EU:n jäsenyyden hakeminen on kokonaan Islannin kansaa koskeva kysymys, ja mikäli Islanti esittää hakemuksensa, komissio ja jäsenvaltiot toimivat perustamissopimuksessa määrättyjen

vahvistettujen menettelytapojen mukaisesti. Voin vakuuttaa teille, että käsittelemme hakemusta mahdollisimman tarkoituksenmukaisesti.

Erityiskysymykseen, joka koskee Islannin liittymistä euroalueeseen liittymättä Euroopan unioniin, vastaan, että totta kai Islanti voi yksipuolisesti tehdä tällaisen päätöksen. On kuitenkin tehtävä selväksi, että sekä komission että Euroopan keskuspankin vahva kanta on, että tällainen yksipuolinen "euroistuminen" ei ole Islannin kannalta toivottava poliittinen vaihtoehto. Tällaisella toimella ei olisi myönteisiä vaikutuksia Euroopan unionin ja Islannin välisiin suhteisiin.

Islanti on potentiaalinen EU:n jäsenyyden hakijavaltio, niinpä Islannin olisi tavoiteltava pitkän aikavälin rahapoliittista yhdentymistä euroalueen kanssa ainoastaan Euroopan unionin jäsenyyden yhteydessä. Tämä tarkoittaa, että Islannin olisi otettava euro käyttöön ainoastaan sen jälkeen, kun se on liittynyt Euroopan unioniin täytettyään perustamissopimuksessa määrätyt ehdot.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa komission jäsen, esititte kannanottonne Islannin mahdollisesta Euroopan unionin jäsenyyden hakemisesta. Haluan kysyä, mikäli tällainen hakemus tehtäisiin ja kun ottaa huomioon nykyisen taloustilanteen ratkaisemisen kiireellisyys, voisiko Euroopan unioni soveltaa jonkinlaista nopeaa käsittelyjärjestelmää tai nopeaa käsittelymenettelyä tällaisen hakemuksen täytäntöönpanemiseksi? Miten unioni kykenisi käsittelemään tällaista hakemusta nopeasti, mikäli tämä olisi toteutettavissa?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) En usko, että Islannin kohdalla voidaan soveltaa minkäänlaista erityiskohtelua. Olemme aikaisemmin järjestäneet neuvotteluja sellaisten maiden kanssa, jotka ovat nyt Euroopan unionin jäseniä, ja nyt käymme neuvotteluja sellaisten maiden kanssa, jotka haluaisivat liittyä Euroopan unioniin. Menettelytapojen on oltava tasavertaiset ja täysin samanlaiset jokaisen kohdalla. Neuvotteluja käydään samalla tavalla kaikkien ehdokasvaltioiden kanssa. En näe minkäänlaista mahdollisuutta soveltaa jonkinlaista nopeaa käsittelymenettelyä näissä neuvotteluissa.

Se, että Islanti on kaiketi hyvin valmistautunut jäsenyyteen, on asia erikseen. En tiedä, missä määrin se on jo ottanut käyttöön samankaltaisen lainsäädännön kuin Euroopan unionin lainsäädäntö. Tämä on tärkeä kysymys.

Joka tapauksessa olen varma siitä, että jäsenvaltiot katsovat, että kaikkia mahdollisia ehdokasvaltioita koskevan kannan on oltava täysin oikeudenmukainen ja tasavertainen. Tämä on oma mielipiteeni. Komissiossa ei ole koskaan käyty minkäänlaisia keskusteluja minkäänlaisesta erityiskohtelusta tai nopeasta käsittelystä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Mikäli Islanti liittyy Euroopan unioniin tai euroalueeseen, miten komissio aikoo estää sen, että nujerrettu Islannin talous ja rahoitusjärjestelmä vaarantavat euron vakauden tai jopa horjuttavat sen perustoja?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa komission jäsen, voisinko kalatalousvaliokunnan varapuheenjohtajana pyytää teitä täsmentämään ajatuksianne siitä, miten Euroopan unionin jäsenyys vaikuttaisi Islannin ja Euroopan unionin väliseen kalastusalan yhteistyötä koskevaan sopimukseen?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Nämä ovat molemmat melko erityislaatuisia kysymyksiä. Minun on jälleen kerran korostettava sitä perusasiaa, että näiden neuvottelujen on oltava samanlaiset, kuten muidenkin jäsenvaltioiden kohdalla.

Toki Islannin väestömäärä on alle 300 000, joten se on niin pieni, ettei se olisi suuri taakka Euroopan taloudelle. Mielestäni perusajatus on se, että se tarjoaisi unionille oman panoksensa, joten sen talousjärjestelmä kykenee selviämään nykyisistä vaikeuksista.

Olen sitä mieltä, että jäsenvaltiot seuraa tarkoin sen toimintaa ja edellyttää, että se järjestää maansa asiat. Tämä on ensimmäinen vaatimus, minkä jälkeen pohditaan, mitä Islanti voi tarjota Euroopan unionin taloudelle.

Kalastusalan sopimuksesta totean, että kysymys on hyvin erityislaatuinen. Muistaakseni tämä kysymys on kuitenkin jo tuotu esiin useita kertoja aikaisempien laajentumisneuvottelujen aikana.

Kalastusalan kysymys on mielestäni kaikkein vaikein aihe neuvotteluissa Islannin kanssa, koska sillä on melko suuret edut, joita eräät jäsenvaltiot varmasti pitävät kiistanalaisina. Katson, että tämä on avainseikka tulevaisuuden neuvotteluissa.

En tiedä, missä määrin nykyistä sopimusta voidaan soveltaa tai miten se soveltuu Islannin ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisiin tuleviin suhteisiin. Koska olette mukana alan valiokunnassa, te kuitenkin

varmasti tiedätte, että tämä on hyvin hankala aihe Norjan ja eräiden jäsenvaltioiden välisissä neuvotteluissa. Olen kuitenkin sitä mieltä, että ainakaan tänään kukaan ei voi sanoa tarkalleen ottaen, minkälaisia lupauksia tai huolenaiheita tällä alalla saattaa ilmaantua.

Puhemies. – (EN) Arvoisa komission jäsen, kiitos tästä ja kiitos siitä, että autoitte meitä tänä iltana niin monien kysymysten parissa.

(EN) **Marian Harkin** laatima kysymys numero 50 (H-1073/08)

Aihe: Väestörakennetta koskeva kertomus

Euroopan komissio julkaisi marraskuussa 2008 väestörakennetta koskevan kertomuksensa, jossa esitettiin haasteet, joita Euroopalla on edessään tulevana vuosikymmeninä ikääntyvän väestönsä vuoksi. Kertomuksessa tunnustettiin, että nämä haasteet edellyttävät erilaisia toimintalinjoja, mukaan lukien solidaarisuuden vahvistaminen sukupolvien välillä pitkäaikaishoidon yhteydessä, ammatillisten urien laajempi tunnustaminen ja tärkeimpänä suurempi tuki hoitajina toimiville perheenjäsenille.

Komissio julkaisi joulukuussa 2008 kertomuksensa rakenneuudistuksesta Euroopassa, jossa myös todettiin nämä demografiset haasteet ja se, että Euroopan potentiaalinen kasvuaste voisi laskea hetkellä, jolloin tarvitaan huomattavia lisäresursseja vanhuksien lisääntyvästä määrästä johtuvien tarpeiden täyttämiseksi, sillä vanhuksille on varmistettava riittävät eläkkeet, terveydenhuolto ja pitkäaikaishoito.

Hoitajina toimivat perheenjäsenet ovat nyt ja tulevaisuudessakin erottamaton ja korvaamaton osa sosiaali- ja terveydenhuoltojärjestelmäämme. Voiko komissio kertoa, mitä konkreettisia toimia se on toteuttanut kehittääkseen toimintalinjoja, joilla vastataan näihin haasteisiin ja erityisesti hoitajina toimiville perheenjäsenille annettavaa suurempaa tukea koskevaa haasteeseen?

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, uudistetussa sosiaalisessa toimintaohjelmassa, joka hyväksyttiin heinäkuussa 2008, komissio sitoutui huolehtimaan ikääntyvän väestön tarpeista. Kysymys eurooppalaisen yhteiskunnan ikääntymisestä edellyttää eräitä strategisia toimia, joista ensimmäinen on terveydenhoito- ja eläkejärjestelmään tarvittavien uudistusten arviointi, jotta voidaan täyttää ikääntyvän väestön tarpeet. Lisäksi on pohdittava sellaisten julkisten varojen jatkuvuutta, joilla tuetaan tutkimusta niin, että tietotekniikan avulla voidaan edistää vanhusten terveydentilan ja elinolojen parantamista.

Komissio täydentää parhaillaan sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevaa luonnosta yhteiskertomuksesta vuodeksi 2009, jonka kautta annetaan selkeä signaali tarpeesta varmistaa tulojen pitkäaikainen riittävyys ja kestävyys, tehostetaan entisestään terveydenhoitopalvelujen tarjoamista sekä vähennetään terveydenhoitoalalla ilmenevää epätasa-arvoa. Kertomuksessa paneudutaan myös niihin haasteisiin, joita jäsenvaltioiden on käsiteltävä eläkkeiden, terveydenhuollon ja pitkäaikaissairanhoidon alalla. Näitä asioita kuvataan yksittäisiä maita koskevissa mukaan liitetyissä selvityksissä.

Päätöksenteko kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan asioissa, jotka liittyvät perheenjäsenien hoidosta epävirallisesti vastuussa olevien ihmisten tukemiseen. Komissio voi kuitenkin toimia muutosten käynnistäjänä ja tukea jäsenvaltioiden toimia. Komissio pyrkii sosiaaliseen suojeluun ja sosiaaliseen osallisuuteen liittyvän avoimen koordinoitimenetelmän puitteissa kannustamaan jäsenvaltioita luomaan toimintamalleja perheenjäsenien tukemiseksi.

Yhteiskertomuksessa vuodeksi 2008 komissio ja jäsenvaltiot korostavat epävirallisia hoitajia koskevien toimintalinjojen tärkeyttä ja esittävät joukon toimia, kuten mahdollisuudet saada valmennusta ja neuvontaa, hengähdystaukoja hoidosta, hoitoon liittyvä loma sekä asianmukainen sosiaalinen suoja, jota tarjotaan epävirallisille hoitajille. Lisäksi komissio tukee näiden toimintalinjojen luomista kussakin jäsenvaltiossa tarjoamalla oman panoksensa asiaa koskevien tutkimusten ja konferenssien muodossa.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Paljon kiitoksia vastauksestanne, arvoisa komission jäsen. Puhutte ikääntyvän väestön tarpeista. Epäilemättä hoidon tarjoaminen on yksi niistä. Mainitsitte eläkejärjestelmien uudistukset, ja olen tyytyväinen tähän, koska ihmiset, jotka jättävät työnsä hoitaakseen lapsia tai vanhuksia, eivät maksa riittäviä sosiaaliturvamaksuja, ja usein juuri hoitajat eivät saa riittävän suuruista eläkettä.

Mainitsitte, että hoitajina toimivien perheenjäsenten asiat kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja tästä olen samaa mieltä. Mainitsitte myös minulle antamassanne vastauksessa, että Euroopan sosiaalirahastoa voitaisiin käyttää koulutukseen. Toivoisin teidän käsittelevän asiaa hieman tarkemmin.

Lopuksi haluan todeta, että hoitajat tekevät työtä: he ovat työntekijöitä, joille ei makseta palkkaa. Olen kiinnostunut kuulemaan, miten suhtaudutte hoitajiin tältä osin oman pääosastonne työllisyyden ja sosiaaliasioiden näkökulmasta.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Jokaisessa tapauksessa ja kaikkien komission asiakirjojen yhteydessä teemme työtä ottamalla huomioon, että ikääntyvän väestön myötä yhä useampi ihminen ryhtyy hoitamaan ihmistä, joka on toisesta ihmisestä riippuvainen. Samaten säilytetään ehdottoman selkeä sukupuolten tasa-arvoa koskeva toimintalinja, koska yksi suunnittelemattoman kehityksen riskeistä on se, että juuri naiset kantavat paljon suuremman vastuun sairaista perheenjäsenistä, jotka ovat useissa tapauksissa hyvin iäkkäitä ihmisiä. Näiden ihmisten työn rahoittamista koskevaan kysymykseen vastaan, että asia kuuluu jäsenvaltioille. Jäsenvaltiot voivat kehittää mitä erilaisimpia suunnitelmia muista riippuvaisista olevien ihmisten hoitajien tukemiseksi, ja useimmilla jäsenvaltioilla on tällainen suunnitelma.

Mainitsitte Euroopan sosiaalirahaston, joten haluan todeta, että ymmärrettävästi Euroopan sosiaalirahasto ei voi ottaa tehtäväkseen huollettavien hoidon rahoittamista, mutta se voi kehittää monenlaisia ohjelmia hoitajille sekä auttaa sellaisten kehittämisessä. Koulutuksessa, jonka mainitsitte, keskitytään erityisesti siihen, että mikäli haluamme hoitaa jotakuta meille kaiketi läheistä ihmistä, jonka kanssa meillä on emotionaalinen side, siinä tapauksessa kaikista yrityksistämme ja hyvästä tahdostamme huolimatta toisesta ihmisestä huolehtiminen onkin tietyllä tapaa aivan oma alansa. Sen vuoksi näiden ihmisten kannalta on erinomainen asia hankkia jonkinlaista perustietoa ja peruskokemusta, koska tuloksista on hyötyä myös heille itselleen. Tällöin hoidon taso paranee huomattavasti, ja lisäksi heidän työstään tulee huomattavasti helpompaa. Tämä on yksi niistä syistä, miksi pyrimme toimimaan tämän suuntaisesti.

Lisäksi haluaisin korostaa asiaa, josta ei ole vielä puhuttu mutta josta me myös huolehdimme: vanhusten hyväksikäyttö tai huono kohtelu. Valtaosassa tapauksista on selvää, että huono kohtelu ei johdu jostakin hoidosta vastuussa olevan ihmisen yleisestä luonteenviasta, vaan usein tämä johtuu tilanteeseen liittyvistä puutteista. Tehtävä on yksinkertaisesti liian vaikea, eivätkä hoitajat jaksa hoitaa tehtäväänsä. Haluamme ryhtyä toimiin myös tämän asian käsittelemiseksi Euroopan sosiaalirahaston kautta.

Puhemies. – (EN) Koska kysymyksen esittäjä ei ole paikalla, kysymys numero 51 raukeaa.

Siirrymme seuraavaan kysymykseen, jonka laati jäsen Crowley, mutta jäsen Ryan toimii hänen sijaisenaan.

(EN) **Brian Crowley**n laatima kysymys numero 52 (H-1056/08)

Aihe: Köyhyys Euroopan unionissa

Solidaarisuus on Euroopan unionin tunnusmerkki ja unionin yhteisiin arvoihin kuuluvat ihmisiin investoiminen, yhtäläisten mahdollisuuksien edistäminen ja köyhyyden torjuminen. Voiko komissio esittää, millä tavoin se aikoo varmistaa, että EU:n köyhyyden vastaiset suunnitelmat ovat yhdistettävissä kansallisiin toimiin?

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ottamalla käyttöön Lissabonin strategian Euroopan unioni asetti itselleen kunnianhimoisen tavoitteen, joka on köyhyyden merkittävä vähentäminen vuoteen 2010 mennessä. Siitä asti Euroopan unioni on luonut välineitä tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Avoin koordinoitimenetelmä sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden alalla on auttanut lujittamaan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vastaisia toimia sekä tukenut jäsenvaltioiden työtä.

Hyvällä jäsenvaltioiden välisellä yhteistyöllä on saavutettu hyvin myönteisiä tuloksia. Mainitsen kolme esimerkkiä: nyt 22 jäsenvaltiota on asettanut itselleen tavoitearvon lasten köyhyyden vähentämiseksi. Kansalaiset ja yritykset osallistuvat nyt hyvin tiiviisti kansallisiin köyhyyden vastaisiin strategioihin, ja sosiaalisen osallisuuden strategiat on sisällytetty moniin politiikan aloihin, joita ovat työllisyys, koulutus ja ammattikoulutus, terveys ja asuminen. Kaikkia asiaankuuluvia politiikan aloja on näin ollen sovellettu sosiaalisen syrjäytymisen vastaisiin toimiin.

Uudistetussa sosiaalisessa toimintaohjelmassa, jonka komissio hyväksyi 2. heinäkuuta 2008, esitetään seitsemän toiminnan painopistealaa, joihin sisältyvät köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuminen. Lisäksi uudistetussa sosiaalisessa toimintaohjelmassa ehdotetaan avoimen koordinoitimenetelmän lujittamista. Euroopan unionin kasvun ja työllisyyden kannustamiseksi laatimassa suunnitelmassa, joka esitettiin valtioiden ja hallitusten päämiehille Euroopan huippukokouksessa joulukuussa 2008, tavoitteeksi asetetaan rahoitus- ja talouskriisin vaikutusten käsittely sekä sellaisten uudistusten vahvistaminen, jotka on jo käynnistetty kasvuun ja työllisyyteen tähtäävän Lissabonin strategian puitteissa.

Lisäksi komissio on ryhtynyt seuraamaan säännöllisesti rahoitus- ja talouskriisin sosiaalisia vaikutuksia jäsenvaltioissa sekä niissä aloitettuja toimia. Tällä kriisin sosiaalista vaikutusta seuraavalla välineellä saadut tulokset on määrä julkistaa neljännesvuosittain, ja ymmärrettävästi tässä keskitytään pääosin kaikkein haavoittuvimpiin väestöryhmiin.

Komissio aikoo myös jatkaa yhteistyötään jäsenvaltioiden kanssa varmistaakseen, että jäsenvaltiot panevat tehokkaasti täytäntöön sen lokakuussa 2008 antamat suositukset, jotka koskevat työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämistä. Erityisesti tämän suosituksen tavoitteena on lisätä minimipalkkaohjelmien tehokkuutta, koska näitä ohjelmia ei ole edelleenkään kehitetty jäsenvaltioissa riittävässä määrin. Toisin sanoen on olennaisen tärkeää antaa jokaiselle kansalaiselle mahdollisuus saavuttaa kohtuullinen elintaso, erityisesti nykyisen kriisin aikana.

Haluaisin myös muistuttaa teitä siitä, että vuosi 2010 on Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen teemavuosi. Siinä keskitytään seuraaviin asioihin: tuetaan sosiaalisesti syrjäytyneiden ihmisten oikeuksien noudattamista ja mahdollisuuksien edistämistä niin, että heidät sopeutetaan aktiivisesti uudelleen yhteiskuntaan; korostetaan jokaisen yhteiskunnan jäsenen vastuuta köyhyyden torjumisessa; laajennetaan kokeiltujen ja testattujen menetelmien soveltamista sosiaalisen osallisuuden alalla; lujitetaan tärkeimpien poliittisten toimijoiden velvoitteita.

Mielestäni mainitsemani menetelmät osoittavat sen, että Eurooppa pyrkii jatkuvasti ja konkreettisesti käsittelemään kaikkein haavoittuvimpien väestöryhmien tarpeita, erityisesti nykyisen taloustilanteen aikana. Toivon, että jäsenvaltiot vastaavat myönteisesti komission pyyntöön ratkaista kriisin sosiaaliset seuraukset. Tätä tarkoitusta varten ne voivat hyödyntää niille tarjolla olevia yhteisön välineitä, erityisesti Euroopan sosiaalirahastoa ja Euroopan globalisaattorahastoa.

Eoin Ryan, laatija. – (EN) Kiitän komission jäsentä hänen kattavasta vastauksestaan. Haavoittuvista väestöryhmistä haluan todeta, että kun otetaan huomioon taloudellinen tilanne, jonka keskellä elämme, ja yhä kasvavat työttömyysluvut, tietenkin yksi haavoittuvista väestöryhmistä ovat nuoret.

Usein taloudellisesti vaikeina aikoina nuoret valitettavasti ajautuvat käyttämään huumeita. Olisiko mahdollista käyttää Euroopan sosiaalirahastoa täsmätoimiiin nuorten auttamiseksi, kun otetaan huomioon, että he aiheuttavat näin ongelmia paitsi itselleen myös perheelleen sekä yhteisölleen ja se, miten vakavia vaikutuksia huumeidenkäytöllä on yhteiskuntaan, koska se lisää köyhyyttä ja vaikeuksia?

Pohdin, olisiko mahdollista kohdistaa toimia tähän haavoittuvaan väestöryhmään kyseisen rahaston avulla.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Komission strategiana on jopa tässä vaikeassa tilanteessa käsitellä kaikenlaisia syrjintään ja tasavertaisten mahdollisuuksien periaatteen rikkomiseen liittyviä asioita. Olette totta kai hyvin tietoisia siitä, että Euroopan lainsäädäntö mahdollistaa myönteisen toiminnan, jolla tarkoitetaan sellaista toimintaa, joka kohdistetaan hyvin vaikeassa tilanteessa eläviin ryhmiin. Yleisesti ottaen komissio mahdollistaa, tai mikäli ehdotukset hyväksytään, haluaa mahdollistaa parlamentille annettavien ehdotusten kautta Euroopan sosiaalirahaston ja globalisaattorahaston käytön. Periaatteessa voin todeta, että säännösten ja rakenteiden kannalta ei ole olemassa esteitä suunnata merkittävää osaa näistä varoista nuorille. Tämä riippuu yksittäisten hankkeiden sponsoreiden, paikallisten yhteisöjen tekemistä päätöksistä sekä jäsenvaltioissa tehdyistä päätöksistä. Tämä on edelleen avoin kysymys, mutta periaatteessa esteitä varojen tehokkaalle käytölle nuorten tai muiden erityisen vaikeassa tilanteessa olevien ryhmien hyväksi ei ole.

Puhemies. – (EN) Kyselytunti on päättynyt.

(EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

(Istunto keskeytettiin klo 19.30, ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

14. Perinteisten kansallisten ja etnisten vähemmistöjen sekä maahanmuuttajavähemmistöjen suojeleminen Euroopassa (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Csaba Sándor Tabajdin, Hannes Swobodan, Jan Marinus Wiersman, Véronique De Keyserin, Katrin Saksin ja Claude Moraesin Euroopan parlamentin

sozialistiryhmän puolesta komissiolle esittämästä perinteisten kansallisten ja etnisten vähemmistöjen sekä maahanmuuttajavähemmistöjen suojelemisesta Euroopassa (O-0002/2009 - B6-0005/2009).

Csaba Sándor Tabajdi, laatiija. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan mantereella elää yli 300 erilaista kansallista ja etnistä vähemmistöä ja kieliyhteisöä. Euroopan unionin 27 jäsenvaltion kansalaisista noin 15 prosenttia on perinteisen kansallisen vähemmistön tai maahanmuuttajayhteisön jäseniä. Vaikka Euroopan unionin tavoitteena on kulttuurisen monimuotoisuuden säilyttäminen, vähemmistökieliin ja -ryhmiin kohdistuu katoamisen tai muihin ryhmiin sulautumisen uhka. Tasaisesti kasvavat maahanmuuttajayhteisöt elävät keskellä integraatiokriisiä. Ajatellaan vaikkapa Ranskassa sattuneita Pariisin laitakaupunkien lähiöiden mellakoita, Lontoon terroristi-iskuja tai Alankomaiden etnisiä jännitteitä.

Onko Euroopan unioni uskottava, kun se tuomitsee kolmansissa maissa tapahtuvat ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien rikkomiset? Pureutuvatko Euroopan unionin päätöksentekijät riittävästi kansallisten ja etnisten vähemmistöjen ongelmiin Länsi-Balkanin potentiaalisissa ehdokasvaltioissa, kun jotkut jäsenvaltioista eivät kykene toimimaan siten omassa maassaan ja kun niiden käytännöt ovat täysin tämän politiikan vastaisia? Ne, jotka eivät kykene eivätkä tahdo kohdata näitä kysymyksiä ja piilottavat päänsä pensaaseen, vaarantavat Euroopan tulevaisuuden.

Tämänpäiväistä keskustelua ovat edeltäneet huolestuneet äänet, ja jotkut ihmiset ovat väittäneet, että tämä on liian arkaluonteinen kysymys. Kyllä, tämä kysymys on äärimmäisen arkaluonteinen. Mitä Euroopan unionista tulisi, jos keskustelisimme ainoastaan sellaisista asioista, jotka eivät loukkaa kenenkään etuja? Emme voi lakaista näitä ongelmia maton alle. Euroopan kansalaiset olettavat meidän antavan rehellisiä vastauksia. Euroopan unionin on taattava alkuperäisten ja perinteisten vähemmistöjen, romanien ja sellaisten lukuisien miljoonien ihmisten oikeudet paikallisesti, alueellisesti sekä jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin laajuisesti, jotka kuuluvat vähemmistöihin ja joilla ei ole omaa itsenäistä valtiota, kuten katalaanit, baskit, skotit, bretnagelaiset, elsassilaiset, korsikalaiset, walesilaiset, unkarilaisvähemmistöt Romaniassa, Slovakiassa ja Serbiassa sekä muut kansalliset yhteisöt.

Toissijaisuus ja itsehallinto, vallanjako ja yhteinen päätöksenteko ovat Euroopan unionin perusarvoja. On hyvin tärkeää, että yhteisen päätöksenteon, itsehallinnon ja autonomian muotoja voidaan luoda enemmistö- ja vähemmistöryhmien välisen sopimusten pohjalta, ja samalla kunnioitetaan täydellisesti jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeutta ja alueellista eheyttä. Maahanmuuttajavähemmistöihin kuuluvista ihmisistä totean, että meidän on autettava heitä integroitumaan mahdollisimman hyvin yhteiskuntaan, ja maahanmuuttajavähemmistöjen on puolestaan osoitettava mahdollisimman suurta kunnioitusta sen valtion kieltä ja tapoja kohtaan, johon he ovat muuttaneet. Mikäli Euroopan parlamentti todella tahtoo toimia vallan keskuksena, sen on kyettävä käsittelemään näitä arkaluonteisia kysymyksiä.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, hyvä jäsen Tabajdi, vähemmistöjen kunnioittaminen on keskeinen periaate niiden ehtojen joukossa, jotka uuden valtion on täytettävä voidakseen liittyä Euroopan unioniin. Kööpenhaminan kriteerit on suunnattu erityisesti unionin jäsenyyttä hakeville valtioille.

Vähemmistöihin kuuluvien yksilöiden oikeuksien kunnioittaminen syrjimättömyysperiaatteen kunnioittaminen ovat yksi unionin perusperiaatteista. Unionilla ei kuitenkaan ole yleistä valtaa vähemmistöjen oikeuksien suojelun alalla. Kansallisten viranomaisten tehtävänä on varmistaa tällainen suojelu maansa perustuslain ja kansainvälisten sitoumustensa mukaisesti.

Lisäksi vähemmistöjen institutionaalisiin järjestelyihin ja autonomiaan liittyvät asiat kuuluvat jäsenvaltioiden toimialaan. Samalla tavalla kunkin jäsenvaltion on päätettävä itse allekirjoittaako tai ratifioiko se kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen ja alueellisia tai vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan, jotka ovat kaksi Euroopan unionin neuvoston esittelemää tärkeää asiakirjaa.

Unionilla ei näin ollen ole minkäänlaista valtaa laatia, kuten kysymyksessä ehdotetaan, yleistä lainsäädäntöä, jossa säädetään vähemmistöjen suojelua ja tarkastelumekanismeja koskevista vaatimuksista. Unioni voi kuitenkin ottaa käyttöön toimia joissakin sellaisissa sen toimivaltaan kuuluvissa asioissa, joilla on myönteinen vaikutus vähemmistöihin kuuluvien yksilöiden tilanteeseen.

Komissio esimerkiksi harjoittaa politiikkaa rotuun, etniseen alkuperään tai uskontoon perustuvan syrjinnän torjumiseksi. Näin varmistetaan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano tällä alalla sekä tätä lainsäädäntöä täydentävän direktiivin täytäntöönpano.

Rasismien ja muukalaisvihan vastaisen puitepäättöksen hyväksyminen 28. marraskuuta on tästä yksi lisäesimerkki. Puitepäättöksellä unioni parantaa osaltaan vähemmistöjen tilannetta, kun ne ovat tietynlaisen toiminnan uhreja. Lisäksi unioni on toiminut romanivähemmistöjen tilanteen hyväksi.

Maahanmuuttajien kotouttaminen on entistä tärkeämpi asia Euroopan unionin jäsenvaltioille. Vuonna 2005 komissio esitti kotouttamista koskevan yhteisen toimintasuunnitelman, joka muodostaa puitedirektiivin kotouttamista koskevalle yhteiselle lähestymistavalle Euroopan unionissa. Lisäksi unioni on varannut 825 miljoonan euron suuruiset määrärahat vuosiksi 2007–2013 Euroopan kotouttamisrahaston täytäntöönpanemiseksi.

Komission tekemät kolme aloitetta esitellään vuoden 2009 aikana. Näitä ovat kotouttamiskäsikirjan kolmas painos, Euroopan kotouttamisfoorumi, johon osallistumalla kansalaisyhteiskunta edistää entisestään työtämme, sekä kotouttamisen verkkosivusto, joka toimii yksittäisenä portaalina, ja se sisältää tietoa kotouttamisesta ja edistää kotouttamista koskevien parhaiden käytäntöjen vaihtamista sidosryhmien välillä.

Euroopan unionin monikielisyyteen liittyvän roolin tarkoitus ei ole korvata jäsenvaltioiden toimia, vaan pikemmin tukea ja täydentää niitä. Euroopan komission monikielisyyspolitiikkaan sisältyvät alueelliset kielet ja vähemmistöjen puhumat kielet.

Kielten ja kulttuurien monimuotoisuus on yksi Euroopan unionin kulmakivistä. Kielten ja kulttuurien monimuotoisuuden kunnioittaminen on nyt osa Euroopan perusoikeuskirjaa, jonka 22 artiklassa todetaan seuraavaa: ”Unioni kunnioittaa kulttuurista, uskonnollista ja kielellistä monimuotoisuutta”.

Komission viimeisimmässä, syyskuussa 2008 antamassa tiedonannossa todetaan myös, että jokainen monista kielistä, onpa kysymys sitten maan virallisesta, alueellisesta tai vähemmistöjen tai maahanmuuttajien puhumista kielistä, tuovat eräänlaista lisäarvoa yhteiseen kulttuuriimme. Unionin tärkeimmät toimintavälineet tällä alalla ovat rahoitusohjelmat, erityisesti elinikäisen oppimisen ohjelma 2007–2013.

Lisäksi Euroopan yhteisön perusoikeusvirasto on hyvin arvokas väline, jota käytämme sellaisen tiedon keruuseen, josta on hyötyä kaikkien välineiden sekä näiden yhteisön toimintamallien kehittämisessä ja täytäntöönpanossa. Euroopan parlamentin perusoikeusvirastolle – joka sijaitsee Wienissä, haluan muistuttaa – esittämän pyynnön johdosta viraston vuoden 2009 työohjelma sisältää vertailevan raportin etniseen ja rotuun perustuvan syrjinnän tilanteesta Euroopan unionin alueella. Tämän ansiosta kykenemme päivittämään rasismia koskevaa raporttia, jossa käsiteltiin vuoden 2007 tilannetta.

Tämän voin teille kertoa. Toisin sanoen meillä ei ole oikeudellista perustaa vähemmistöjen suojelun toimeenpanemiseksi. Asia kuuluu tosiaankin jäsenvaltioiden toimivaltaan, vaikka unionin on epäilemättä vältettävä kaikenlaista syrjintää vähemmistöön kuuluvaa kansalaista kohtaan.

Rihards Pīks, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Jäsen Tabajdi on ottanut tehtäväkseen valtavan työn, jolla hän pyrkii muotoilemaan ja luokittelemaan sellaisten kansojen yhteisöt, jotka ovat historian kuluessa muodostuneet eri tavoin ja jotka elävät isommissa tai pienemmissä ryhmissä sellaisissa valtioissa, jotka pitävät erilaista etnistä tai kielellistä alkuperää tärkeänä asiana. Kuten tiedämme, vuosisatojen ajan rajat ja maiden nimet ovat usein muuttuneet Euroopassa, ja tämä on tapahtunut sekä sodan seurauksena että sen, kun valtiot ovat liittyneet toisiinsa tai jakautuneet toisistaan. Näin on tapahtunut, kun on muodostettu imperiumeja tai ne ovat romahtaneet, ja hyvin usein ihmiset eivät ole muuttaneet asuinpaikkaansa, jolloin heistä on tullut eri kuninkaan määräysvallan alaisia tai eri maan asukkaita. Samoin muuttoliike on koskenut sekä yksittäisiä ihmisiä että kokonaisia etnisiä yhteisöjä. Olemme perineet kaiken tämän seuraukset. Epäilemättä nykyään jokainen Euroopan unionin asukas ansaitsee ihmisarvoisen elämän ja yhtäläiset mahdollisuudet. Kysymys onkin, mitä me oikeastaan voimme kutsua vähemmistöksi tämän päivän merkityksessä, ja kykenevätkö valtiot sopimaan yhtenäisistä kriteereistä ja laatimaan sellaiset? Tämä on tärkeää, sillä nyt on muotoutumassa uudenlainen muuttoliike. On sekä Euroopan unionin sisäistä muuttoliikettä että muista kuin EU-maista lähtöisin olevaa muuttoliikettä. Minusta vaikuttaa siltä, että ensin kaikkien asiantuntijoiden, tutkijoiden, historioitsijoiden, etnografisen tutkimuksen tekijöiden ja kielitieteilijöiden olisi tehtävä työtä tämän eteen, minkä jälkeen poliitikot voivat kaiketi lausua viimeisen sanan. Jos poliitikot aloittavat näiden asioiden työstämisen, silloin asioita käsitellään välittömästi huomattavan poliittisen subjektiivisuuden ja itsekkyyden pohjalta, erityisesti nyt, kun vaalit lähestyvät. Kiitos.

Katalin Lévai, PSE-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, yli 45 miljoonaa ihmistä kuuluu 57:een eri vähemmistöön, jotka elävät Euroopan unionin alueella ja muissa Euroopan maissa. Nykyään, kun rasismien haamu vainooa ihmisiä Euroopassa, kun valtioiden valtaväestön sovinismi kasvaa selvästi pelottaviin mittasuhteisiin kautta Keski- ja Itä-Euroopan, emme voi

enää lakaista vähemmistöjä koskevaa politiikkaa maton alle. Kuten olemme kuulleet, myös komission jäseneltä, Euroopan unionilla ei ole vielä sellaista vähemmistöjen identiteettiä suojelevaa säännöskokonaisuutta, jota sovellettaisiin kaikissa jäsenvaltioissa. Vähemmistöjä koskeva kysymys kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja sen vuoksi näiden yhteisöjen pitää pääosin olla tyytyväisiä kaikesta siitä, mistä ne onnistuvat neuvottelemaan omien hallitustensa kanssa. Keski- ja Itä-Euroopan jäsenvaltioissa asuvien erilaisiin kansallisiin vähemmistöyhteisöihin kuuluvien kansalaisten kokonaismäärä on merkittävästi suurempi kuin Länsi-Euroopassa, ja heidän ongelmiansakin ovat monimutkaisempia kuin muualla. Jotta kansalliset vähemmistöt ja myös kaikki ne ihmiset, jotka kuuluvat varsinaisesti EU:n vähemmistökansoihin, voivat todella tuntea olevansa kotonaan Euroopassa, Euroopan lainsäädännöllä on luotava oikeudelliset puitteet, joka sisältää kokonaisvaltaisia oikeudellisia sääntöjä vähemmistöjen suojelemiseksi.

Meidän on luotava sellaiset poliittiset rakenteet, joilla ei suljeta ketään pois, vaan toimivallan alat jaetaan. Kun tällainen malli konkretisoituu koko Euroopan unionin alueella, kansalliset vähemmistöt saavat oman asemansa ja uusia mahdollisuuksia kielensä ja kulttuurinsa suojelemiseen. Tässä mielessä Lissabonin sopimuksen ratifioinnilla on keskeinen merkitys, koska kaksi sen artikloista – kiitos Unkarin hallituksen – sisältää vähemmistöihin kuuluvien ihmisten oikeudet. Sopimuksen hyväksyminen olisi suuri edistysaskel Euroopan unionin historiassa. Nykyinen talouskriisi ei ole hyväksi vähemmistöille, koska se saa aikaan konflikteja ja luo perustan kansankiihkolle, joka on kaikkea muuta kuin oikeudenmukainen. Euroopalla ei ole etenäkään tässä tilanteessa varaa jättää kuuntelematta vähemmistöjen ääntä. Se ei voi hylätä vähemmistöjä kriisin aikana.

Henrik Lax, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Euroopan laajuisesti käytävä keskustelu eri vähemmistöryhmien tilanteesta on hyvin tervetullut. Kansallisia, etnisiä tai kielellisiä vähemmistöjä, maahanmuuttajia ja valtiottomia ihmisiä koskeva yhteinen näkemys olisi monella tapaa hyödyksi näille ryhmille ja koko unionille. Miltei kymmenesosa Euroopan unionin kansalaisista kuuluu nykyään kansalliseen, kielelliseen tai etniseen vähemmistöön. Joitakin ihmisiä, kuten itseänikin ruotsinkielisenä suomalaisena, kohdellaan hyvin. Toisia syrjitään tai heidät kielletään. Historian aikana muodostuneille kansallisille vähemmistöille on tärkeää, että he voivat nähdä itsensä täysivaltaisina unionin jäseninä. Euroopan unioni tarvitsee vähemmistöjensä tukea, eikä sen pidä jättää antamasta niille tilaisuutta osallistua aktiivisesti päätöksentekoon ja työhön turvallisen ja sopusointuisen yhteisen tulevaisuuden varmistamiseksi.

On selvää, että samat säännöt eivät voi koskea kansallisia vähemmistöjä ja esimerkiksi maahanmuuttajavähemmistöjä. Maahanmuuttajat tarvitsevat erityistukea, jolla heitä autetaan sopeutumaan uuteen kotimaahansa. Valtiottomat ihmiset ovat asia erikseen, ja heitä olisi käytettävissä olevin keinoin kannustettava anomaan kansalaisuutta isäntämaastaan.

Euroopan unionin on myös muodostettava yhteinen näkemys vähemmistöasioista voidakseen puolustaa itseään ja jäsenvaltioitaan ulkopuolisilta paineilta ja provokaatioilta silloin, kun vähemmistöjen oikeuksia käytetään aseina erimielisyyksien kylvämiseen ja sekasorron aikaansaamiseen. Venäjän sotkeutuminen Viron ja Latvian asioihin ja sen harjoittama propaganda on varoittava esimerkki. Meidän ei pidä laskea aseita niiden käsiin, jotka haluavat vahingoittaa meitä.

Eurooppa tarvitsee vähemmistöjen foorumeissa edustajan, joka toimii neuvoa-antavana elimenä Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston käsittelemissä asioissa. Olisi myös tärkeää, että tälle parlamentaarille valiokunnalle annettaisiin selkeä vastuu vähemmistöjä koskevissa asioissa. Nykyisen parlamentin olisi hyväksyttävä vähemmistöjen oikeuksia koskeva julkilausuma.

Puheenvuoroni päätteeksi haluaisin esittää erityiskysymyksen. Onko komissio valmis ottamaan vastuun vähemmistöjä koskevan Euroopan laajuisen keskustelun aloittamisesta, ja onko se valmis edistämään aktiivisesti unionin vähemmistöjen oikeudenmukaista kohtelua eikä pelkästään kielellistä monimuotoisuutta, jota käytetään usein keinona jättää huomioimatta vähemmistöryhmät? (*Suosionosoituksia*)

Jan Tadeusz Masiel, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, eräät vähemmistöryhmät ovat asuneet jäsenvaltioiden alueella jo vuosikatojen ajan, kun taas jotkut ovat saapuneet tänne vasta hiljattain.

Romanit ovat yksi perinteisistä vähemmistöryhmistä, jotka ovat asuneet unionin maissa periaatteessa niin kauan kuin muistetaan. Joudun ikäväkseni toteamaan, että omassa kotimaassani Puolassa romanien integroitumisen laajuus jättää paljon toivomisen varaa, vaikka heitä kohtaan ei kohdistetakaan syrjintää. He ovat asiasta samaa mieltä. Mielestäni romanit tarvitsevat entistä enemmän tukea valtiolta. Erityisesti he tarvitsevat tukea ammatillisessa koulutuksessa ja opetuksessa yleensä.

Jäsenvaltioiden olisi toimittava avainasemassa tämän ja muiden vähemmistöryhmien integroimisessa. Unionin yhteinen lainsäädäntö olisi kuitenkin varsin hyödyllinen meille meidän pyrkimyksissämme. Erityisesti katson, että olisi syytä määrittää islamilaisista valtioista kotoisin olevien uusien tulijoiden oikeudet ja vastuut, koska heillä on vaikeuksia Eurooppaan sopeutumisessa.

Mikel Irujo Amezaga, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista suuret kiitokseni jäsen Tabajdin työstä, jolla hän valmisteli ja esitti tämän suullisen kysymyksen, josta tänään keskustelemme. Kiitän myös hänen tekemästään valtavasta työstä laatiessaan päätöslauselmaa, josta valitettavasti emme nyt keskustele mutta josta epäilemättä voimme keskustella tulevan täysistunnon aikana.

Päätöslauselmaa tarvitaan, koska on selvää, että meidän on saavutettava Euroopan unionissa asuvien vähemmistöryhmien suojelun vähimmäistaso, jotakin, mitä tällä hetkellä ei ole olemassa.

En ole yhtä mieltä komission jäsen Barrot'n näkemyksestä, jonka turvin usein piiloudutaan sen verukkeen taakse, että Euroopan unionilta puuttuu asiaa koskeva toimivalta. On ilmeisen ristiriitaista ottaa esiin Kööpenhaminan kriteerit, toisentyypinen lainsäädäntö ja sitten samaan aikaan – kun asia ei kaikeksi kiinnosta tai ehkä ei olla riittävän rohkeita – piiloudutaan sen tekosyn taakse, että asiaa koskeva toimivalta puuttuu. Näin voidaan olla niin sanotusti edistämättä vähemmistöryhmien suojelua, koska viime kädessä kyseessä on ikuinen dilemma. Tämä ei ole nyt ongelma vaan pikemmin haaste, jonka Euroopan unionin on kohdattava, ja sellaisena tähän asiaan olisi suhtauduttava.

Kathy Sinnott, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, jokaisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa on ihmisryhmiä, jotka nähdään erilaisina heidän tiettyjen ominaisuuksiensa vuoksi, ja näitä ovat etnisyys, kieli, tapa pukeutua, heidän kuuntelemaisensa musiikki ja tapansa palvoa jotakin. Kun kyseisen maan ihmiset ovat sitoutuneet kunnioittamaan jokaisen ihmisen synnynnäistä arvokkuutta, nämä eroavaisuudet nähdään rikkautena, ja ihmisiä arvostetaan. Kun ihmisarvoa pidetään arvossa, emme tosiasiaa näe vähemmistöjä kielteisesti lainkaan. Monissa maissa tämä kunnioitus on kuitenkin heikkoa tai sitä ei ole ollenkaan olemassa. Tämä johtaa sellaiseen syrjintään, jossa vähemmistöjä käytetään hyväksi tai karkotetaan köyhempiin oloihin.

Vaadimme Kööpenhaminan sopimuksessa, että maan, joka haluaa liittyä Euroopan unioniin, on taattava se, että kaikkia sen rajojen sisäpuolella asuvia kohtaan osoitettava kunnioitus on vähintään hyväksyttävän tasoista. Tämä periaate ei toteudu, jos emme piittaa näistä kriteereistä ja myönnä jäsenyyttä sellaisille maille, joissa ihmiset on saatettu väliinputoajien asemaan ja heitä kohdellaan huonosti.

Esimerkiksi Irlannissa monet vammaiset lapset ja aikuiset sijoitettiin laitoshoitoon pahimpiin mahdollisiin oloihin niihin aikoihin, kun liityimme Euroopan unioniin, ja sama jatkui vuosia jäsenyytemme jälkeen.

Nykyään Kööpenhaminan kriteerien käyttöönotosta huolimatta haavoittuvat vähemmistöt elävät samankaltaisissa hirveissä oloissa sellaisissa maissa, jotka ovat hiljattain liittyneet Euroopan unioniin, tai suunnittelevat siihen liittymistä. Kööpenhaminan kriteerit sivuutettiin selkeästi näissä tapauksissa, eikä vähemmistöjen kohtelua pidetty esteenä jäsenyydelle. Tämä romuttaa sopimuksen tarkoituksen. Jos maan on Euroopan unioniin liityäkseen täytettävä Kööpenhaminan kriteerit, jotka koskevat sen kansan kunnioittavaa kohtelua, tällöin pitäisi olla mahdollista päättää jäsenyys, mikäli maa ei noudatakaan näitä kriteerejä.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Hyvä jäsen Tabajdi, käsittelemme nyt etnisiä vähemmistöjä koskevaa ongelmaa, mutta tämä tarkoittaa etupäässä Unkarin etnistä vähemmistöä. Unkari on todellakin maa, josta etniset vähemmistöt on poistettu miltei kokonaan viimeisten vuosikymmenien aikana. Unkarin vähemmistöjen etuja ajavan edellisen oikeusasiamiehen Jenő Kaltenbachan sanat vahvistavat tämän. Unkarissa asuvien slovakien määrä on laskenut yli 300 000:sta 18 000:aan kyseisenä aikana. Harvennetun slovakivähemmistön kohdalla opetuskielenä käytetään yksinomaan unkarinkieltä Unkarin etnistien vähemmistöjen kouluissa. Näissä kouluissa slovakinkieltä opetetaan ehkä neljä tuntia viikossa.

Slovakiassa ei ole käynnissä minkäänlaista verikostoa, ja Slovakiassa asuvan unkarilaisvähemmistön asiat ovat huomattavasti paremmat. Unkarilaisvähemmistöille tarkoitetuissa kouluissa unkarinkieli on ainoa opetuskieli. Slovakinkieltä opetetaan täydentävänä kielenä viisi tuntia joka viikko. Kirkolliset toimitukset hoidetaan ainoastaan unkarinkielellä kaikissa Unkarin slovakkiyhteisöissä, ja ainoastaan unkarilaiset papit hoitavat ne. Toisaalta ainoastaan unkarilaiset papit hoitavat kirkollisia toimituksia Slovakian unkarilaisyhteisöissä.

Paradoksaalista on, Euroopan parlamentti ei kuitenkaan kiinnitä minkäänlaista huomiota Unkarissa asuvien slovakkien, saksalaisten, serbien ja muiden vaikeuksissa olevien vähemmistöjen ongelmiin. Unkarilaisvähemmistön toisarvoisista ongelmista käydään jatkuvaa keskustelua, ja joka tapauksessa Slovakian hallitus pohtii niitä parhaillaan. Osana prosessia vasta nyt hallitus hyväksi muutoksen opetuslakiin, jolla taataan, että maantieteelliset nimet painetaan unkarin tai ukrainan kielellä alakoulujen oppikirjoissa. Juuri unkarilaiset poliitikot ja parlamentin jäsenet käyttävät verukkeenaan etnisten ongelmien ratkaisemista ja tyrkyttävät jatkuvasti ajatuksiaan autonomiaan liittyvistä ratkaisuista, joihin sisältyy myös alueellinen autonomia. Vasta hiljattain Unkarin presidentti toimi näin, kun hänen romanialainen virkaveljensä vieraili Budapestissä, ja hän sai osakseen ankaraa arvostelua. Tällaiset asenteet on paljastettava ja tuomittava ankarasti myös Euroopan parlamentissa.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Vaikka minkä tahansa muun sosiaalisen vähemmistön etuja suojellaan voimakkaasti syrjinnänvastaisilla säännöksillä, Euroopan oikeudellinen suoja puhumattakaan poliittisesta tahdosta on vaatimatonta, kun on kyse kansallisista vähemmistöistä. Näiden vähemmistöjen olemassaolo Euroopan unionissa ei kuitenkaan ole poliittinen kysymys vaan tosiasia. Euroopan unionissa asuu miljoonia vähemmistöön kuuluvia ihmisiä, jotka eivät ole maahanmuuttajia. He asuvat Euroopan unionin jäsenvaltioissa, eivätkä he ole koskaan muuttaneet esi-isiltä perimiltään mailta. Vasta 1900-luvun tapahtumien aikana heidän maidensa rajoja siirrettiin heidän ympäriltään ja jättivät heidät taakseen, mistä lähtien he ovat joutuneet kärsimään ratkaisemattomista dilemmoista. Miten heidän pitäisi onnistua säilyttämään identiteettinsä ja yhteisönsä? Miten he voivat tarjota lapsilleen turvallisen käsityksen 2000-luvun tulevaisuudesta? Meidän on vihdoin myönnettävä, että näiden yhteisöjen ongelmia ei kyetä ratkaisemaan pelkästään yleismaailmallisten ihmisoikeuksien tai syrjinnänvastaista toimintaa koskevien säännösten avulla. Aivan oikeutetusti nämä yhteisöt vaativat kaikkia sellaisia asioita, joita Euroopan unioni pitää valtaväestöön kuuluvien oikeutena, vaikka kyse olisi samankokoisista kansoista. Tämän vuoksi tarvitaan Euroopan unionin sääntelyä, ja tämän vuoksi tarvitaan Euroopan unionin tukea. Tällaiset yhteisöt ovat oikeassa ajatellessaan esimerkiksi, että autonomia, joka on tuonut vaurautta ja kehitystä Etelä-Tirolin vähemmistöille Italiassa, tarjoaisi heillekin toivotun ratkaisun.

Totta kai autonomian eri muodot, joista esimerkkinä mainittakoon vaikkapa alueellinen autonomia, saattaisi tarjota myönteisen ja helposti hallittavan tulevaisuuden tällaisille yhteisöille. Näiden yhteisöjen ympärillä ei pitäisi olla minkäänlaista mystifikaatiota, vaan näistä asioista olisi keskusteltava avoimesti. Jos tällaista vaihtoehtoa voidaan pitää myönteisenä ratkaisuna yhdessä jäsenvaltiossa niin, ettei valtion alueellista eheyttä vahingoiteta, se voisi osoittautua hyväksi ratkaisuksi myös muissa jäsenvaltioissa. Näiden vähemmistöjen oikeutetut vaatimukset, jotka perustuvat perusperiaatteisiin ja nykykäytäntöön Euroopan unionissa, eivät voi muodostua karttaviksi aiheiksi 2000-luvun Euroopan unionissa.

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, on outoa, että jokaisen vaalikauden aikana olemme korostaneet, että meiltä puuttuvat lailliset ja materiaaliset puitteet jonkin jäsenvaltioissa asuvan vähemmistöryhmän suojelemiseksi, tai ainakin nämä puitteet ovat heikot.

Hiljattain itään tapahtuneen laajentumisen myötä tilanne on väistämättä muuttunut entistä monimutkaisemmaksi.

Euroopan unionissa, joka koostuu 27 valtiosta, on yli 100 ryhmää, jos lisäämme etniset ja kielelliset vähemmistöt hiljattain tapahtuneen maahanmuuton seurauksena syntyneisiin ryhmiin. On syytä esittää erityismaininta – ja näin onkin jo tehty – romaneista, tuosta etnisestä ryhmästä, joka on elänyt keskuudessamme vuosisatojen ajan. Sillä on omat erityispiirteensä, ja se joutuu kärsimään kaikkien suurimmista haitoista verrattuna mihin tahansa muuhun vähemmistöryhmään.

Arvoisa komission jäsen, toimien kaksinkertaistaminen näiden ryhmien asteittaisen integroimisen tai jopa sulautumisen saavuttamiseksi ja tämän erilaisuuksien välisen yhtenäisyyden toteuttaminen ovat suuri haaste Euroopalle. Lissabonin sopimuksessa ei turhan takia tehdä ensimmäistä kertaa Euroopan unionin historiassa selkeää viittausta tällaisiin vähemmistöihin kuuluvien ihmisten oikeuksiin ja heidän omiin arvoihinsa.

Jokainen yhteiskuntaryhmä on erilainen. Jäsenvaltioiden kielellis-historialliset vähemmistöt ja niiden tunnustetulla ja kiistattomalla oikeudella ilmaista itseään omalla äidinkielellään on vähän tai ei mitään tekemistä uusien maahanmuuttovirtauksien kanssa, koska näillä ryhmillä on omat tunnusomaiset piirteensä.

Otamme lähtökohdaksi Euroopan vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan ja pyydämme Euroopan sosiaalirahastoa kiinnittämään huomiota vähemmistöryhmiin ja kohdistamaan varoja heitä varten.

Olemme juuri saattaneet vuoden 2008 päätökseen Euroopan kulttuurienvälisenä teemavuotena, ja mielestäni tämä vuoropuhelu on vasta käynnistynyt. Mielestäni meidän on hyödynnettävä tällaista kannustinta ja jatkettava vuoropuhelun laajentamista niin, että onnistumme luomaan Euroopan laajuiset vähemmistöryhmien suojelua koskevat valvontamekanismit.

Päätän puheenvuoroni seuraavaan huomioon: jäsenvaltioidemme velvollisuus on suojella kehittyvän monikulttuurisen Euroopan perinteitä ja arvoja ja säilyttää ne, ja Euroopan parlamentin velvollisuus on laatia integraatiostandardit ja sellaiset eurooppalaiset puitteet, jotka mahdollistavat rauhanomaisen yhteiselon.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Arvoisa puhemies, yksi kymmenestä Euroopan kansalaisesta kuuluu johonkin kansalliseen vähemmistöön. Monet heistä tuntevat olevansa lapsipuolia omassa kotimaassaan. He kääntävät katseensa kohti Euroopan unionia, jonka olisi taattava heidän oikeutensa ja parannettava heidän tilannettaan. Ihmisoikeuksien kannalta Euroopan unionin suurin velka liittyy vähemmistöjen suojeluun. Vaikka vähemmistöjen suojelua koskeva oikeudellinen perusta onkin olemassa, poliittinen tahto sen vahvistamiseksi on usein riittämätön. Lissabonin sopimuksen ratifiointi voisi parantaa tilannetta, mutta itsessään se ei ole mikään ihmeellinen ratkaisu. Nykyisten toimielinten on tärkeää työskennellä tehokkaasti ja erityisesti niin, että perusoikeusviraston laatimaa vähemmistöjen profiilia vahvistetaan. Eri vähemmistöt pitäisivät myönteisenä merkinä sitä, jos uuteen komissioon kuuluisi komission jäsen, jonka vastuulla olisi yksinomaan vähemmistöjen asioiden hoitaminen. Tämä antaisi selkeän viestin siitä, että myös vähemmistöt ovat yhdistyvän Euroopan täysipainoisia kansalaisia. Euroopalla ei voi olla lapsipuolia, koska tavalla tai toisella kuulumme kaikki vähemmistöön.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen siitä, että asialistalle sisällytetään perinteisten kansallisten ja etnisten vähemmistöjen sekä Euroopan maahanmuuttajien suojelu, ja arvostan sitä. Minusta on tuskallista, että poliittisten ryhmien välttämättömän tuen puuttuessa tämänpäiväinen yhteiskeskustelumme päättyy ilman, että on tehty minkäänlaista päätöstä ja että edelleenkaan ei ole mahdollista laatia vähemmistöjen suojelua koskevaa Euroopan unionin puitesopimusta. Entisen kommunistisen leirin maissa puuttumattomuuspolitiikan periaate oli kaikkein ylin. Minusta on mahdotonta hyväksyä sitä, että vastaavasti Euroopan unioni jättää vähemmistöjä koskevan ongelman ratkaisemisen yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaan. Katson, että presidentti Traian Băsescun Budapestissä esittämät julistukset, joissa hän torjui Transylvanian unkarilaisten oikeudet vaatimukset kollektiivisista oikeuksista ja autonomiasta, muistuttavat kansallisen kommunistisen ajan diktatorisia näkökantoja. Euroopan unioni on yhteinen koti myös kansallisille, etnisille ja uskonnollisille vähemmistöille, ja juuri tämän vuoksi Euroopan unioni ei voi enää viivyttää heitä koskevan institutionaalisen ja oikeudellisesti säännellyn suojan tarjoamista.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Arvoisa puhemies, kulttuureihimme kuuluvat oikeusturva ja yksilön oikeudet, joten on oikein ja soveliaista suojella vähemmistöön kuuluvan yksittäisen jäsenen oikeuksia, mutta olisi vaarallista säätää lailla ei-kansallisten vähemmistöjen oikeuksista yhteisönä, jolla on omat oikeudet.

Ei-kansallisten vähemmistöjen kohdalla, mistä nyt puhun pelkästään, yhteisön laajuista lähestymistapaa on vältettävä, koska se tuhoaa väistämättä monien Euroopan kansojen yhtenäisyyden. Kun oikeusvaltioperiaatetta noudatetaan, sen sääntely, miten ihmiset elävät yhdessä, on pysyttävä kansallisen toimivallan piirissä. Mikäli tällaisessa tapauksessa enemmistö olisi vähemmistön vihollinen, demokratian toimivuus olisi vakavasti kyseenalaistettava.

Jotkut ihmiset pakenevat kotimaastaan köyhyyden tai vaaran edessä turvapaikkaa etsimään. Turvapaikkaoikeus on ihmisten keino äänestää jaloillaan. Onneksi siitä on tullut perusoikeus, mutta kuten jokaiseen oikeuteen, siihenkin liittyy velvollisuus. Tässä tapauksessa velvollisuus on hyväksyä vastaanottavan maan säännöt, kielekset ja tavat.

Turvapaikkaoikeus on arvokas oikeus, koska se on ihmiselle olennaisesti kuuluva oikeus. Vähemmistöön kuulumisen ei kuitenkaan oikeuta yhteisön laajuisen oikeuden luomista. Perimmäistä kuuliaisuutta on aina osoitettava sille maalle, johon asettuu asumaan. On harhaluuloa kuvitella, että tilapäisten yhteisöjen ja erilaisten muistojen rinnastaminen tekevät maasta maan. Ajan mittaan näin syntyy joko välinpitämättömyyden kenttä tai taistelukenttä.

Vastaanotettavaa maata on joko rakastettava, tai sieltä on lähdettävä pois. Tämä on vastuu, joka syntyy vapaudesta tulla ja mennä.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Haluaisin ilmaista tukevani vähemmistöjen suojelua sekä heidän kulttuurinsa, kieltensä, perinteidensä ja tapojensa kunnioitusta. Katson, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi

sisällytettävä vähemmistöjen suojeluun liittyvät maininnat kansalliseen lainsäädäntöönsä eri aihepiirien yhteydessä.

Tässä mielessä olen sitä mieltä, että Romanian lainsäädäntö on tällä alalla erityisen hyvin laadittu ja voi tarjota mallin muille jäsenvaltioille. Tämän lausunnon paikkansapitävyyden vahvistaa myös kollegani parlamentin jäsen, jota kunnioitan syvästi ja joka syntyi, varttui ja opiskeli Transylvanian unkarilaisyhteisössä, ja nyt hän edustaa menestyksekkäästi Unkaria Euroopan parlamentissa. Vähemmistöjen suojelun ei kuitenkaan pidä johtaa kohtuuttomuuksiin, kuten kollektiivisiin oikeuksiin, autonomian ja itsemääräämisoikeuden edistämiseen, myös alueellisella tasolla.

En usko, että on hyödyllistä jakaa vähemmistöjä eri kategorioihin, koska tästä saattaa syntyä sellainen vaikutelma, että näitä kategorioita on kohdeltava eri tavoin. Kaikkia kansalaisia on kohdeltava samanarvoisesti, ja heitä on koskettava samat oikeudet ja velvoitteet niissä yhteisöissä, joiden keskellä he asuvat. Hajauttaminen ja paikallinen autonomia kansallisten lakien alaisuudessa kuvastaa hyvin pitkälti kaikkia niitä toiveita, joita kansalaisilla on, riippumatta heidän kansalaisuudestaan tai etnisestä taustastaan. Ei ole normaalia nostaa keskustelun aiheeksi käsitteitä, jotka eivät vielä kuulu nykyisen kansainvälisen oikeuden piiriin ja joita ei ole hyväksytty jäsenvaltioissa. Meidän ei tarvitse myöskään hyväksyä Euroopan unionin neuvoston antamia määräyksiä.

Romanivähemmistöistä on syytä esittää erityismaininta. Olen vahvasti sitä mieltä, että Euroopan unionin yhteiset ohjelmat erityisesti koulutuksen alalla nopeuttaisivat huomattavasti romanien sopeutumista.

Lopuksi haluan muistuttaa teitä siitä, että mikä tahansa kansa on koostaan riippumatta vähemmistö verrattuna Euroopan 500 miljoonaan kansalaiseen.

Monika Beňová (PSE). – (SK) Vähemmistöjen suojelu on kiistämättä yksi tärkeimmistä periaatteista, ja omassa kotimaassani Slovakian tasavallassa vähemmistöille taataan todella poikkeuksellisen korkea suojelun taso. Jos puhutaan etnisistä vähemmistöistä, voidaan todeta, että tämä taso taataan myös kulttuuriin ja koulutukseen liittyvän autonomian muodossa, koska maassamme on suurimmalle etniselle vähemmistöllemme tarkoitettu yliopisto.

Pohjimmiltaan kuitenkin vastustan alueellista autonomiaa koskevan keskustelun aloittamista, koska se on mielestäni hyvin tärkeä poliittinen ja oikeudellinen asia, ja myös sen vuoksi, että katson sen olevan humanistisessa mielessä melko sydäntäsärkevä aihe. Se saattaisi aiheuttaa ihmisille suunnatonta epäonnea. Keskustelujen aloittaminen alueellisesta autonomiasta uhkaisi oleellisesti myös Euroopan unionin yhtenäisyyttä ja menestyksestä kehitystä.

Arvoisa komission jäsen, lopuksi haluan todeta, että te puhuitte kunnioituksesta, ja on täysin sopivaa, että yhteiskunnan enemmistö kunnioittaa mitä suurimmassa määrin yhteiskuntansa vähemmistöjä, mutta mielestäni terveesti toimivassa yhteiskunnassa vähemmistöjen on yhtä lailla kunnioitettava kyseistä yhteiskuntaa.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Tabajdia hänen erinomaisesta työstään. On valitettavaa, että emme voi päättää keskusteluja päätöslauselmaan.

Olen täysin vakuuttunut siitä, että vähemmistöjen oikeuksista on tultava osa yhteisön säännöstöä. Valitettavasti komissio on hyvin haluton ehdottamaan minkäänlaisia toimia tällä alalla. Meidän olisi muistettava, että vähemmistöjen oikeudet ovat olennainen osa ihmisoikeuksia, ja sen vuoksi vaatimustasomme on oltava mahdollisimman korkea. Meidän ei pidä unohtaa, että vähemmistöjen kunnioittaminen ja suojelu ovat yksi Kööpenhaminan kriteereistä. Komissio ei edes sovelle näitä kriteerejä asianmukaisesti liittymisprosessin aikana.

Olemme valmiit myönnytyksiin, koska toivomme tilanteen paranevan myöhemmin, mutta liittymisen alkamisesta lähtien tämän käsittelyyn ei edelleenkään ole välineitä, kuten komission jäsen Barrot korosti viime kuussa. Olemme laatineet yhteiset vähemmistöjen oikeuksia koskevat Euroopan unionin standardit, ja niistä on ehdottomasti pidettävä kiinni.

Edit Bauer (PPE-DE). – (HU) Kiitos paljon, arvoisa puhemies. Euroopan unionissa on harvoja poliittisia alueita, joilla esiintyy kaksinaismoraalia. Vähemmistöjen oikeuksia koskevat Kööpenhaminan kriteerit koskevat liittymisneuvotteluja käyviä maita, kuten olemme jo tänään kuulleet, mutta nämä samat oikeudet eivät sisälly yhteisön oikeuteen. Jos Euroopan rikkaus löytyy sen erilaisista kulttuureista, eikä kukaan halua pienten kansojen kulttuurin ja kielen häviävän, tällöin etnisillä vähemmistöillä on yhä suurempi tarve tulla suojelluiksi ja saada myös oikeudellista suojaa. Uusissa jäsenvaltioissa sosialistisen internationalismin tarjoama

näennäinen suoja on kadonnut, ja kansallismieliset tunteet ovat vahvistuneet. Lisäksi uusissa jäsenvaltioissa ilmenee usein epäoikeudenmukaista nationalismia erityisesti siksi, että edes Kööpenhaminan kriteerit eivät ole enää sitovia. Joudumme usein todistamaan assimiloivia pyrkimyksiä, jotka ovat oletettavasti vähemmistön oman edun mukaisia. Valitettavasti tämä on poliittinen väline, jota käytetään usein populististen puolueiden keskuudessa käännyttämään enemmistö vähemmistöä vastaan.

Euroopan sisäisten oikeudellisten standardien laatiminen vähemmistöjen oikeudellisen aseman suojelemiseksi on välttämätöntä. Näiden standardien on noudatettava Euroopan parhaita käytäntöjä, ja niiden on pohjaututtava erilaisiin itsehallinnon muotoihin, joita ei pidä riisua jonkinlaiseksi poliittiseksi rikokseksi, eikä torjua. Pikemmin toissijaisuuden periaatetta olisi laajennettava niin, että vähemmistöt voisivat tehdä omia asioitaan koskevia päätöksiä. Ehkä avoimen yhteistyön menetelmästä saataisi tässä mielessä olla apua siihen asti, kunnes oikeudellinen perusta on luotu. Esitän komission jäsenelle seuraavan kysymyksen. Eikö olisi mahdollista soveltaa tätä vaihtoehtoa ja tätä menetelmää ratkaisun tarjoamiseksi vähemmistöjen oikeudellista asemaa koskevassa asiassa? Lopuksi haluan kiittää jäsen Tabajdia hänen erinomaisesta työstään tällä alalla.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Meillä on joukko Euroopan laajuisia johdonmukaisia säännöksiä, kriteerejä ja suosituksia, joilla taataan kansallisiin vähemmistöihin kuuluvien kansalaisten suojeleminen, ja esimerkit niiden rikkomisesta ovat hyvin harvassa Euroopan unionissa. Romania on antanut vähemmistöilleen mahdollisuuden nauttia kansallisista oikeuksista, jotka ulottuvat paljon laajemmalle kuin asiaankuuluvat eurooppalaiset standardit. Romanianlaisten parlamentin jäsenten, jotka ovat etniseltä taustaltaan unkarilaisia, läsnäolo tässä parlamentissa on tästä elävä todiste.

Etnisten ryhmien välisen tasapainon kannalta Euroopassa on ratkaisevan tärkeää, että ihmisoikeuksia kunnioitetaan, mutta kaikenlaiset separatistiset urotyöt, joita etnisten oikeuksien heikkeneminen saa aikaan, on pysäytettävä. Eurooppa-hankkeessa on kyse integraatiosta eikä etnisiin kriteereihin perustuvien saarekkeiden luomisesta.

Lisäksi katson, että meidän olisi keskitettävä enemmän huomiota kansallisten vähemmistöjen tilanteeseen Euroopan unionin naapurimaissa, varsinkin silloin, kun asia koskee joidenkin jäsenvaltioiden samaan kansallisuuteen kuuluvia kansalaisia. Yksi esimerkki tästä ovat Ukrainassa, Serbiassa ja Moldovan tasavallassa asuvat romanialaiset, joilta on riistetty perusoikeudet ja jotka ovat intensiivisen denationalisaatioprosessin kohteena.

José Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan unionissa on useita esimerkkejä historiallisten eurooppalaisten ryhmien puhumista kielistä, joita ei voi käyttää Euroopan parlamentin keskusteluissa, koska niitä ei ole tunnustettu valtion virallisina kielinä. Tämä on menetys edustukselliselle demokratialle.

Yksi näistä esimerkeistä on baskin kieli euskera, joka ei ole vähemmistökieli vaan virallinen kieli, ainakin Baskimaan eteläisellä alueella, joka on hallinnollisesti luokiteltu kuuluvan osaksi Espanjan valtiota. Sama ei kuitenkaan päde – arvoisa komission jäsen, pyydän, että te ette ota tätä henkilökohtaisesti – Baskimaan pohjoisosaan, joka on liitetty Ranskan valtioon, jonka presidentti totesi Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksessa, että kieltämällä kansallisten identiteettien ja kielten kunnioituksen kylvetään nöyryytyksen siemenet ja että ilman tällaista kunnioitusta maailmassa ei saada aikaan rauhaa. Kaikessa tässä euskeralle, korsikan kielelle, bretonin kielelle eikä oksitaanille ei anneta vähäisintäkään virallista huomiota, eikä niitä tueta niin, että niiden käyttöä kunnioitettaisiin ja käyttöön rohkaistaisiin.

Tämän vuoksi pyydän perusoikeusvirastoa seuraamaan tilannetta ja tekemään työtä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioissa ei rikota Euroopan kansojen oikeutta käyttää omaa äidinkieltään, eikä kansalaisia syrjitä ja että kaikkien ihmisten äidinkieliä pidetään virallisina niillä alueilla, joilla niitä puhutaan.

(Puhuja jatkoi baskin kielellä.)

Eskerrik asko jaun-andreok zuen laguntzagatik Europako hizkuntza guztien alde.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän tätä keskustelua tervetulleena varsinkin siksi, että Euroopan historia on osoittanut etnisten jännitteiden voivan kriisiaikoina tulehduttaa muutoin vakaita tilanteita. Haluan uskoa, että tämän keskustelun käynnistäjien tavoitteena on korostaa Euroopan yhtentymishankkeen sallivia ydinarvoja ja tosiasioita, sillä Euroopan unionin todellisuus muodostaa maailman parhaat normit vähemmistöjen kohtelulle. Tästä syystä meidän olisi sanottava ääneen, että Euroopan parlamentti ei hyväksy mitään hajottavia toimia tai mainitsemiä normien heikentämistä.

Kuten komission jäsen Jacques Barrot painotti, jokaisessa yksittäisessä unionin jäsenvaltiossa on selkeä ja useimmiten virallinen oikeudellinen kehys, jolla taataan kulttuurisen monimuotoisuutemme suojelu. Mutta onko monietnisen yhteiskuntamme kestävyttä silmälläpitäen muuta vaihtoehtoa kuin korkea-asteen koulutus? Esimerkit todellisesta elämästä osoittavat, että koulutukseen liittyvien kysymysten ratkaiseminen vahvistaa yhteisön kehitystä. Koulutus on luonnostaan pikemmin yhdistävää kuin hajottavaa. Se opettaa meille, että me kaikki olemme jonkun muun vähemmistöjä. Transilvaniassa Clujin kaupungissa toimiva romanialainen Babeş-Bolyain yliopisto on monikulttuurinen yliopisto, jonka Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö on useaan otteeseen maininnut myönteisenä esimerkkinä monikulttuurisesta ja monietnisestä huippuosaamisesta.

Vähemmistökielillä annettava korkea-asteen koulutus voi tarvittaessa olla osa kansallista koulutusjärjestelmää. Esimerkkinä tästä voidaan mainita romanialainen Sapientia-yliopisto.

Otteemme ei kuitenkaan saa herpaantua näiden myönteisten esimerkkien vuoksi, ja meidän on oltava tietoisia siitä, että ehkä haastavin tehtävämme on vielä edessä: romaniyhteisön vaikean tilanteen ratkaiseminen koko Euroopassa. Uskon, että tehokkain keino tämän erittäin vaikean eurooppalaisen ongelman ratkaisemiseksi pitkällä aikavälillä on koulutus. Haluaisin, että käydään hyvin perusteellinen keskustelu siitä, miten Eurooppa aikoo hyödyntää ainutlaatuista koulutusjärjestelmäämme, jotta voimme pysyä moninaisuudessamme yhtenäisinä.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Euroopan neuvosto on ihmisoikeuksien kunnioittamista käsittelevä toimielin. Vähemmistöjen oikeudet ja suojelu kuuluvat toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan. Perinteisten ja etnisten vähemmistöjen, maahanmuuttajavähemmistöjen ja maahanmuuttajien on noudatettava asuinjäsenvaltionsa kansallista lainsäädäntöä.

Katson, että uusien maahanmuuttajavähemmistöjen kotouttamisen ei tulisi olla osa yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, jota EU parhaillaan laatii. Tämä politiikka voidaan määritellä vasta, kun Euroopan unioniin vuonna 2004 liittyneistä jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden vapaan liikkuvuuden nykyiset esteet poistetaan.

Maahanmuuttajavähemmistöjen suojelu on yksi sosiaalisen Euroopan ajamista periaatteista. Oikeudenmukaisten työolojen luominen kaikille unionin kansalaisille heidän lähtöjäsenvaltioonsa katsomatta takaa heille kunnolliset elinolot. Eurooppalaisena sosialistina kannatan laillista maahanmuuttoa koskevien eurooppalaisten puitteiden kehittämistä, mutta ensisijaisesti ajan aktiivisesti Euroopan unionin perusperiaatteiden noudattamista kaikkien unionin kansalaisten osalta.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Valitettavasti tämä päätösluonnos esitellään tänään parlamentille vain kysymyksen muodossa. Perinteisten kansallisten vähemmistöjen ja yhteisöjen edustajat ovat yrittäneet vakuuttaa enemmistön rauhanomaisilla parlamentaarisilla keinoilla siitä, että se, mikä oli hyväksi Euroopan unionin 14 jäsenvaltiolle, on hyväksi koko EU:n alueelle. Perinteiset kansalliset vähemmistöt huomasivat joutuneensa ilman omaa syytään uuteen valtioon ilman, että ne olisivat muuttaneet pois vuosisataisilta kotiseuduiltaan. Kukaan ei kysynyt, halusivatko ne vaihtaa kansallisuutta tai omaksua uuden virallisen kielen. Nämä perinteiset kansalliset vähemmistöt ovat valtioidensa lojaaleimpia kansalaisia. Sodista, talouskriiseistä, sisäisistä poliittisista kiistoista ja valtaväestöön sulauttamisesta huolimatta ne eivät ole jättäneet esi-isiltään perittyä vuosisataista ja silti uutta kotimaataan. Heidän uskollisuutensa on vankkumaton. Juuri tästä syystä on käsittämätöntä, että suurien maiden monikymmenmiljoonaiset valtaväestöt pelkäävät muutaman sadan tuhannen tai enintään puolen miljoonan ihmisen vähemmistöjä.

Euroopan unionissa esiintyvät erilaiset itsehallinnon muodot, kuten alueellinen ja kulttuurinen itsehallinto, ovat valtaväestön ja vähemmistön harjoittaman konsensuspolitiikan tulosta, eivätkä ne ole heikentäneet kyseisten valtioiden tai Euroopan unionin taloudellista, poliittista tai sosiaalista valtaa. Kotimaani Romania on ollut olemassa nykymuodossaan vuodesta 1920. Vuonna 1930 sen alueen väestöstä 28 prosenttia oli muita kuin romanialaisia; nyt tämä osuus on pudonnut 10 prosenttiin. Romanian ohella useilla muilla jäsenvaltioilla on samanlaisia huolia. Lakeja ja oikeuksia on, mutta niiden täytäntöönpanoa ei voida taata, vaikka kielellinen, etninen ja alueellinen monimuotoisuus on eurooppalainen arvo. Tämän vuoksi on tärkeää laatia onnistuneisiin EU:n esimerkkeihin perustuvia ohjeluonnoksia, jotka ovat kaikkien kannalta hyväksyttäviä ja jotka eivät loukkaa valtioiden alueellista koskemattomuutta.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Kiitos paljon, arvoisa puhemies. Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensinnäkin ilmaista tyytyväisyyteni Csaba Sándor Tabadjin aloitteeseen, jolla pyritään parantamaan Euroopan unionissa asuvien vähemmistöjen asemaa. Vaikka monet Etelä-Tirolin tai Ahvenanmaan kaltaiset huomattavat esimerkit osoittavat, että kansallisia vähemmistöjä pidetään Euroopan

unionissa arvona ja mahdollisuutena, Itä-Euroopassa törmätään valitettavasti myös vastakkaiseen asenteeseen, joskus myös valtiomiesten lausumissa. Nimenomaan tästä syystä meidän on ehdottomasti vastustettava julistuksia, joilla tehtäisiin lopullisesti loppu kansallisten vähemmistöjen itsehallintovaatimuksista, viittaamalla Euroopan unionin asettamiin vaatimuksiin. Meidän on todettava päättäväisesti, että kansallisilla vähemmistöillä on oikeus itsehallintoon vähemmistöjen oikeuksien yhteisön tason toteutumismuotona ja että meidän on taattava myös nämä perusoikeudet Euroopan unionin oikeusjärjestelmän avulla. Kannatan näin ollen vilpittömästi kattavan sääntelyn laatimista vähemmistöjen oikeuksien suojelemiseksi unionin tasolla. Paljon kiitoksia.

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänään on ilon päivä, ja ansio siitä kuuluu erityisesti laajennetun työryhmän puheenjohtajalle ja vähemmistöjen puolustajalle Csaba Sándor Tabadjille.

Puhun tänään italiaa, joka on Italian valtion virallinen kieli mutta ei äidinkieleni. Kielivalintaani on erityinen syy: Italiassa asuu monia etnisiä vähemmistöjä, jotka ovat peräisin useista valtioista ja edustavat useita etnisiä ryhmiä. Tällä mielenilmauksella – joka osoittaa myös, että etninen vähemmistö ei ole etninen vähemmistö vain itsessään, vaan sen on saatava solidaarisuutta – haluan antaa näille vähemmistöille äänen tässä parlamentissa. Haluan myös kertoa ulkomailla asuville italialaisvähemmistöille, että muutoin niillä ei olisi tätä mahdollisuutta.

Jacques Barrot puhui tänään syrjimättömyydestä. Mielestäni syrjimättömyys ei riitä, sillä meidän on saatava aikaan yhtäläiset oikeudet, ja tähän päästään vain auttamalla vähemmistöjä saavuttamaan saman tason kuin valtaväestöllä on. Tästä syystä tietyissä tilanteissa tarvitaan positiivista syrjintää. Tämä on uskoakseni uusi ajatus, jota on kehitettävä edelleen.

Euroopan unionilla on toimivaltaa. Käyttämällä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 ja 22 artiklaa sekä Lissabonin sopimuksen 2 artiklaa – toivottavasti nämä tulevat voimaan mahdollisimman pian – yhdessä Kööpenhaminan kriteerien kanssa sekä hiukan joustavuutta ja lainsäädännöllistä mielikuvitusta voimme saada paljon aikaan. Haluan korostaa erityisesti Lissabonin sopimuksen yksilön oikeuksien suojelua koskevan 2 artiklan ja esittää tässä yhteydessä erityiset kiitokset Italian entiselle ulkoasiainministerille Franco Frattinille hänen ratkaisevasta panoksestaan sen sisällyttämiseksi sopimukseen.

Päämääränämme on ryhmien oikeuksien suojeleminen. Koska Euroopan unionissa on 168 ja Euroopan mantereella 330 vähemmistöryhmää, 100 miljoonaa tämän mantereen kansalaista on tässä tilanteessa. Etelä-Tirolissa me olemme saavuttaneet tason, jota toki voidaan parantaa, mutta joka silti on erittäin hyvä. Kun valtaväestöjä edustavat parlamentin jäsenet kertovat minulle, että heidän vähemmistöjään kohdellaan hyvin, olen hieman epäluuloinen. Uskoisin paremmin, jos kuulisin näiden vähemmistöjen edustajilta, että heitä kohdellaan hyvin.

Meidän Euroopan unionissa on ymmärrettävä, että vähemmistöt edustavat lisäarvoa, siltaa kulttuurien, kansojen ja maiden välillä. Meidän on pyrittävä yhtenäisyyteen kulttuurisessa monimuotoisuudessa.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Hyvät parlamentin jäsenet, kielellinen ja kulttuurinen monimuotoisuus, jota me arvostamme Euroopan unionin rikkautena, muuttuu usein jäsenvaltioiden tasolla ongelmaksi, etenkin sellaisilla alueilla, joilla rajoja on siirrelty historian oikkujen vuoksi tai joilla vähemmistöstä on tullut enemmistö ja enemmistöstä vähemmistö, kuten on käynyt kotimaassani Virossa. Tällaiset tapaukset ovat todella valtavia haasteita yhdelle maalle.

Euroopan unionin tasolla on kuitenkin hyvin tärkeää välttää kaksinaismoralismia. Edellisten puhujien jo mainitsemista Kööpenhaminan kriteereistä, jotka uusien jäsenvaltioiden oli täytettävä, on jo keskusteltu, mutta olimme samalla hyvin tietoisia siitä, että monet vanhoista jäsenvaltioista eivät täytä näitä samoja vaatimuksia, esimerkiksi koulutuksen suhteen. On ehdottoman tärkeää, että kaikkia valtioita kohdellaan samalla tavoin ja että vähimmäisvaatimukset koskevat kaikkia.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Minä en usko, että Euroopan unioni tarvitsee yhteistä vähemmistöpolitiikkaa. Meidän on taattava yhtäläiset oikeudet kaikille unionin kansalaisille heidän etnisestä taustastaan riippumatta. Toisaalta, jos nyt käsiteltävän kysymyksen esittäjät todella haluavat saada aikaan yhteisön politiikan tällä alalla, voimme vakuuttaa heille, että esimerkiksi Romanian lainsäädäntöä voidaan pitää hyvän käytännön mallina.

Romanialla on ehkä Euroopan sallivin ja ajantasaisin kansallisia vähemmistöjä koskeva lainsäädäntö. Vähemmistöillä on samat laajat poliittiset ja sosiaaliset oikeudet kuin kaikilla muillakin kansalaisilla.

Huomattavan suurilla vähemmistöillä, kuten unkarilaisilla, on oikeus kaiken tasoiseen koulutukseen äidinkielellään. Vähemmistöjen edustajilla on oikeus parlamenttipaikkoihin, vaikka he eivät olisi saaneet vaadittavaa äänimäärää. Unkarilaisvähemmistön puolue, johon on viitattu tämän ja eilisillan keskusteluissa, on itse asiassa kuulunut Romanian hallitukseen kahtentoista niistä yhdeksästätoista vuodesta, joina Romania on toiminut demokraattisena valtiona.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Kaikentyyppisiä vähemmistöjä on autettava paitsi säilyttämään ainutkertainen identiteettinsä sekä arvonsa, perinteensä ja kiелensä myös kehittämään kulttuuriaan. Katson, että Romania, joka on yhtenäinen suvereeni valtio, on vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen mallivaltio.

Olen tyytyväinen kollegojeni saavuttamasta edistyksestä sekä heidän jatkuvasta huolestaan etnisten, perinteisten ja kansallisten vähemmistöjen suojelun puolesta. Tämä on itsestään selvä ja tervetullut lähestymistapa. Annan kuitenkin kaksi neuvoa valtaväestön ja vähemmistön välisistä suhteista: 1) Mielestäni tämäntyyppisiin toimiin ei tulisi osallistua vain vähemmistöön kuuluvien, vaan valtaväestön on myös yhtä lailla käsiteltävä vähemmistöihin liittyviä kysymyksiä juuri sen suojelemiseksi, mitä me kutsumme ”yhtenäisyydeksi moninaisuudessa” ja mikä toteutuu Romaniassa. 2) Katson, että vähemmistöjen tulisi vastaavasti ottaa huomioon valtaväestön asema, sillä nämä kaksi väestön osaa muodostavat – mutta vain yhdessä – yhtenäisen kokonaisuuden, joka edistää yhteiskuntien luonnollista kehitystä.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Haluaisin esittää osana tätä keskustelua sen huomion, että kansalliset vähemmistöt pitävät paljon meteliä, koska niillä ei ole perusteita kaikkien vaatimiensa oikeuksien tueksi. Haluaisin esittää tätä koskevan iskulauseen: ”meteli ei ole hyväksi eikä hyvästä nouse meteliä”.

Euroopan unionin lainsäädännöllä ei ainoastaan voida suojella vähemmistöjä ja asettaa kansallisia yhteisöjä epäedulliseen asemaan, sillä me sallimme positiivisen syrjinnän. Annan teille esimerkin siitä, että todellisuus kumoo esitetyt väitteet. Jotkut ovat väittäneet, että Romaniassa ei kunnioiteta unkarilaisvähemmistön oikeuksia koulutuksen alalla, ja koska minulla on koulutusalan tausta, mainitsen esimerkkinä Romanian yliopistot, jotka noudattavat vähemmistöjen kohtelua koskevia unionin normeja.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Haluan tässä keskustelussa tuoda esiin Timocissa Serbiassa asuvien romanialaisten uskonnollisten oikeuksien heikkenemisen. Kyseessä on yli 100 000 romanialaisen yhteisö.

Ilmaisen tässä yhteydessä huolestuneisuuteni serbialaisen Negotinin kaupungin kaupunginvaltuuston päätöksestä purkaa romaniankielisen ortodoksisen kirkon perustukset, vaikka pappi Boian Alexandru oli hankkinut tarvittavat luvat. Kyseinen kirkko olisi toinen Serbiassa asuvien romanialaisten kirkko. Siitä röyhkeydestä, että isä Alexandru rakensi ensimmäisen kirkon, hän sai kahden kuukauden ehdollisen vankeustuomion. Korostan, että Serbia on sitoutunut vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 5 artiklan nojalla kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja suojelemaan etnisiä ja uskonnollisia vähemmistöjä.

Lopetan puheenvuoroni otteeseen isä Alexandrun kirjeestä, jossa hän toivoo, etteivät Serbian viranomaiset pura tätä kirkkoa, jossa jumalanpalvelukset on tarkoitettu pitämään romanian kielellä. Lainaan hänen kirjettään: ”...auttakaa myös meitä saamaan nämä oikeudet asuinmaassamme Serbiassa, jotta saamme ainakin oman kirkon ja koulun ja voimme puhua romaniaa.”

Adrian Severin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionilla ei ole toimivaltaa jäsenvaltioiden kansallisten vähemmistöjen aseman suhteen. Tämä ei kuitenkaan ole ongelma, sillä kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat myös Euroopan neuvoston jäseniä, ja tällä organisaatiolla on hyvät välineet ja kokemusta tämän kysymyksen käsittelemiseen. Euroopan neuvoston työn kanssa päällekkäinen toiminta häiritäisi vähemmistöjä koskevaa työtämme ja aiheuttaisi vain sekaannusta ja turhautumista.

Olen myös huolissani siitä, että vähemmistöjä koskevassa lähestymistavassamme painotetaan liikaa ratkaisuja, jotka olivat ehkä päteviä vuosikymmeniä ja vuosisatoja sitten. Katson, että tälläkin alalla meidän olisi parempi käyttää mielikuvitustamme kuin muistiamme.

Jo kuljettujen polkujen käymisen sijasta Euroopan unionin olisi viisaampaa kehittää kansainvälinen kulttuuristen oikeuksien suojelun käsite maanosassa, jossa jokainen etnis-kulttuurinen yhteisö muodostaa myös vähemmistön.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Nykyisessä maailmanlaajuisessa globalisaation ja vapaan liikkuvuuden toimintaympäristössä täällä tänään esitetyt ajatukset alueellisesta itsehallinnosta ovat minusta järjettömiä. Espanjassa ja Italiassa elää luullakseni yli miljoona romanialaista, mutta en ymmärrä, miksi he vaatisivat alueellista itsehallintoa näissä maissa.

Katson, että valiokunnan tai alavalikokunnan perustaminen Euroopan parlamenttiin seuraamaan vähemmistöjen oikeuksia olisi erinomainen ajatus, ja sillä pantaisiin tällä tasolla toimeen unionin politiikkaa tai viime kädessä tiettyjä menettelyjä vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamiseksi. En usko, että Romania on koskaan kieltäytynyt minkään Euroopan valtion presidentin vierailusta, mutta silti tämä huhu on jälleen kerran kiertänyt täällä. Katson, että Romania tarjoaa hyvän käytännön mallin varsin monille Euroopan unionin valtioille.

Iuliu Winkler (PPE-DE). - (HU) Kiitoksia, arvoisa puhemies. Euroopan unionin alueella asuvat vähemmistöt rikastuttavat EU:ta. Euroopan parlamentin on otettava johtoasema etnisten vähemmistöjen puolustamisessa käynnistämällä vakava keskustelu vähemmistöjen oikeudellisesta asemasta. Parlamentin on otettava vastuu kaikkia jäsenvaltioita sitovan puiteasetuksen laatimisesta ja hyväksymisestä. Tällainen puiteasetus palvelee aidosti vähemmistöyhteisöjen etuja ainoastaan, jos sen säännöksiin – toissijaisuusperiaatteen mukaisesti – sisältyy se, että valtaväestön ja vähemmistöjen yksimielisyyteen perustuvien erilaisten autonomian muotojen käyttöönotto on oikea tapa antaa vähemmistöyhteisöille asianmukainen asema. Kiitos.

Miloš Koterec (PSE). - (SK) Kyllä, vähemmistöjä on kunnioitettava ja EU:n jäsenvaltioiden on taattava niiden oikeudet lainsäädännön keinoin. Kulttuurinen ja kielellinen monimuotoisuus on säilytettävä, sillä se on terveen ja toimivan Euroopan unionin perusta. Emme kuitenkaan aio sallia vähemmistöasemaan perustuvien poliittisten ryhmien ajaa separatistisia etunäkökohtia, jotka usein ovat vastoin valtioiden alueellisen koskemattomuuden periaatetta ja jotka lisäksi usein juontuvat menneisyydessä tehtyjen päätösten herättämästä vääräyden kärsimisen tunteesta.

Kansalliselta pohjalta lähtevä alueellinen autonomia, joka lisäksi ei perustu homogeenisyyteen vaan jossa usein käytetään väärin tietyn mikroalueen tai yhteisön valtaväestön vähemmistöasemaa, on uhka rauhanomaiselle rinnakkaiselolle Euroopan unionissa.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, minulla on komission jäsenelle kaksi kysymystä.

Tässä keskustelussa monet jäsenet ovat puhuneet kaksinaismoralismista, vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden epäyhtenäisistä velvoitteista. Millaisia toimenpiteitä toteutatte vanhojen jäsenvaltioiden suhteen, toisin sanoen niiden 15 jäsenvaltion suhteen, jotka eivät noudata Kööpenhaminan sopimusta?

Toinen kysymykseni koskee uskonnollisia vähemmistöjä, maanosassamme ja unionissamme asuvia juutalaisia ja muslimeja: mitä toimenpiteitä komissio toteuttaa heidän uskontonsa, lakiansa ja elämäntapansa suojelemiseksi?

Csaba Sándor Tabajdi, laajaja. - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ensimmäinen kysymys, johon on vastattava, on se, kuuluuko kysymys kansallisista vähemmistöistä yksinomaan jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Mielestäni ei, sillä jos ihmisoikeudet eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioiden sisäinen kysymys, eivät kansallisten vähemmistöjen oikeudet myöskään ole sitä. Tämä vaatii luonnollisesti selvittämistä. Jugoslaviaa pommitettiin kosovolaisten oikeuksien loukkaamisen vuoksi, joten miksi emme ilmaise kantaamme tästä selvästi?

Toiseksi, miksi tilanne uusissa jäsenvaltioissa oli parempi ennen niiden liittymistä kuin nyt?

Kolmanneksi, Christopher Beazley toi esiin kysymyksen kaksinaismoralismista. On totta, että ongelmista huolimatta Romanian unkarilaisyhteisön tilanne on kohentunut. Romaniassa on ongelmia, mutta sen tilanne on parempi kuin tilanne Alsacessa tai Bretagnessa. Mistä kaksinaismoralismi johtuu?

Neljänneksi voimme puhua alueellisesta itsehallinnosta. Suomen Ahvenanmaalla ja Italian Etelä-Tirolissa alueellinen itsehallinto on todella vakauttanut maata. Espanjan autonomisten alueiden järjestelmä on erittäin hyvä esimerkki huolimatta muutamista baskiääriliikkeiden edustajista, jotka me tuomitsemme.

Lopuksi, arvoisa puhemies, on sanottava, että syrjimättömyys ja yhtäläinen kohtelu eivät riitä korvaamaan vähemmistöjen epäedullista asemaa. Tyytyväiset vähemmistöt ovat loppujen lopuksi Euroopan maita vakauttava tekijä. Kuten Henrik Lax tapaa sanoa: ”Jos jokin politiikka toteutetaan kunnolla, se antaa aina tuottoa.” Tällainen on todellisuus. Kiitän teitä keskustelusta.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut hyvin tarkkaavaisesti kaikkia puheenvuoroja, ja olen liikuttunut siitä intohimosta, joka eräistä näistä kannanotoista päästää.

Csabo Sándor Tabadji luetteli juuri koko joukon ongelmia. Olen hyvin tietoinen näiden ongelmien olemassaolosta, mutta minun on jälleen kerran – valitettavasti, mutta enempää en voi tehdä – muistutettava teitä siitä, että ryhmien, joita kansalliset vähemmistötkin ovat, suojelu ei kuulu EU:n eikä edes perusoikeusviraston toimivaltaan.

Tästä huolimatta perusoikeusvirasto tarkastelee kehotuksestani etniseen alkuperään ja rotuun perustuvaa syrjintää, kun se päivittää rasismia koskevan kertomuksensa vuodelta 2007, mutta toistan, että perustamissopimuksissa ei anneta tällä alalla toimivaltaa sen paremmin Euroopan unionille, komissiolle kuin perusoikeusvirastolle.

Puheenvuoroissa mainittiin avoin koordinoitimenetelmä, mutta myös se edellyttää, että meillä on toimivaltaa. On varsin selvää, että jos neuvosto muuttaisi kantaansa, tämä avaisi uusia vaihtoehtoja, mutta toistaiseksi me keskitymme erityisesti torjumaan syrjintää, joka voi haitata etenkin vähemmistöihin kuuluvia.

Tässä yhteydessä on todettava selvästi, että meillä on yhteisön tasolla välineet torjua syrjintää. EY:n perustamissopimuksen 13 artikla on toiminut oikeusperustana kahdelle direktiiville: rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetulle direktiiville sekä yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetulle direktiiville.

Tältä kannalta katsottuna tahtoa torjua vähemmistöihin kuuluvien syrjinnän kaikkia muotoja siis todella löytyy. Tämän lisäksi perusoikeusvirasto suorittaa pyynnöstäni hyvin perusteellisen tutkimuksen kaikista näistä syrjinnän muodoista.

Tämän enempää en voi luvata. Tämän enempään meillä ei ole oikeudellisia välineitä. Jäsenvaltiot eivät salli sitä.

Esimerkiksi romaniväestön tilanne Euroopan unionissa on kuitenkin todella kammottava, ja heidän integroitinsa on sekä unionin että komission ensisijainen tavoite, kuten 16. syyskuuta pidetyssä ensimmäisessä romaniväestöä koskevassa huippukokouksessa toistettiin. Osallistuin huippukokoukseen yhdessä José Manuel Barroson ja Vladimír Špidlan kanssa. Huippukokouksen seurauksena komissaari Špidla aikoo perustaa romaniväestöä käsittelevän eurooppalaisen foorumin. Tämä joustava rakenne antaa meille mahdollisuuden vastata haasteisiin EU:n tasolla. Meidän on kuitenkin oltava samalla varovaisia, sillä komission näkemyksen mukaan etninen lähestymistapa olisi epätarkoituksenmukainen.

Lopuksi haluan sanoa, että olen liikuttunut täällä esitetyistä puheenvuoroista. On aivan selvää, että Euroopan unionin todellinen vahvuus piilee valtioiden vähemmistöjen ja valtaväestöjen välisten konfliktien ratkaisemisessa, mutta yhtä totta on, että Euroopan unioni on tällä hetkellä kansallisvaltioiden federaatio, minkä vuoksi meidän on vaikea tehdä enempää.

Mikään ei kuitenkaan estä valtioita vaihtamasta epävirallisesti hyviä tai parhaita käytäntöjä. Viittasitte puheenvuoroissanne unionin eräiden uusien jäsenvaltioiden erittäin hyviin käytäntöihin, ja tällaiset hyvät käytännöt voivat epäilemättä innoittaa muihin vastaaviin esimerkkeihin.

Arvoisa puhemies, tämä oli se, mitä minulla on sanottavanani, ja olen pahoillani, etten voi antaa teille parempaa vastausta, mutta minun on toimittava sen mukaan, mitä Euroopan unioni nykyisellään on. Korostan silti vielä kerran, että voitte olla varmoja, että pysyn lujana vähemmistöihin kuuluvien kohdistuvan syrjinnän suhteen, sillä aion päättäväisesti varmistaa syrjimättömyysperiaatteen noudattamisen ja toivon, että se virallistetaan lujasti perusoikeuskirjassa Lissabonin sopimuksen ratifioinnin jälkeen.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Mikään nykyisen Euroopan maista ei kiistä vähemmistöjen oikeuksia. EU:n iskulauseen ”moninaisuudessaan yhtenäinen” mukaisesti me rakennamme monikulttuurista Eurooppaa, jossa kansalliset vähemmistöt elävät rinnan suurten yhtenäisvaltioiden kanssa ja nauttivat täysiä poliittisia ja kansalaisoikeuksia. Eurooppa vaikuttaa olevan tästä yhtä mieltä. Nykyään kukaan, joka kyseenalaistaa vähemmistöjen oikeudet, ei varmasti menesty politiikassa. Vähemmistöjen oikeudet on kirjattu yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden oikeusjärjestykseen ja vahvistettu myös monilla kansainvälisillä sopimuksilla.

Siksi yllätyin Liettuan korkeimman hallinto-oikeuden tämän vuoden tammikuun 30. päivänä antamasta tuomiosta. Sen mukaan puolankielisten katukilpien asettaminen liettuankielisten katukilpien rinnalle oli

vastoin lakia. Vilnan alueen viranomaiset määrättiin poistamaan puolankieliset katukilvet kuukauden kuluessa. Tapaus on erityisen kummallinen siksi, että etniseltä taustaltaan puolalaiset muodostavat jopa 70 prosenttia Vilnan alueen väestöstä ja puolankielisiä katukilpiä on lähes kaikkialla. Näin kävi siitä huolimatta, että Liettua on sitoutunut noudattamaan Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjaa ja ratifioinut Euroopan neuvoston kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen vuodelta 1995. Puiteyleissopimuksen 11 artiklassa säädetään vähemmistökielien käytöstä myös katukilvissä. On vaikea ymmärtää, miksi Liettua, joka nyt on ollut viiden vuoden ajan EU:n jäsenvaltio, on piittaamatta unionin normeista ja laiminlyö vähemmistöjen oikeuksien takaamisen alueellaan.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Arvoisa puhemies, parlamentin jäsenet, minä tulen Aradin piirikuntaan kuuluvalta Unkarin ja Romanian väliseltä raja-alueelta, jossa vähemmistöjä koskevat ongelmat ratkaistiin jo kauan sitten.

Tällä alueella kollegat ja lapsuudenystävät, jotka kävivät unkarinkielisen peruskoulun ja myöhemmin opiskelivat unkarinkielisessä yliopistossa, käyttävät yhä unkarin kieltä niissä toimielimissä, joissa he työskentelevät.

Olen toiminut Aradin piirikuntaneuvoston sekä Länsi-Romanian aluehallinnon puheenjohtajana. Tällä alueella, joka käsittää romanialaiset Aradin, Timișin ja Bihorin piirikunnat sekä unkarilaiset Csongrádin ja Békésin piirikunnat, romanialaiset ja unkarilaiset ovat yhdessä toteuttaneet kymmeniä yhteishankkeita ja työskentelevät parhaillaan uusien hankkeiden parissa käyttäen yhteistä eurooppalaista kieltä yhteisten eurooppalaisten ongelmien ratkaisemiseksi.

Kehotan kaikkia, jotka haluavat saada ensi käden tietoa Romanian mallista vähemmistöjen ongelmien ratkaisemiseksi, tarkastelemaan todellista tilannetta, ennen kuin he esittävät näkemyksiään erilaisilla eurooppalaisilla foorumeilla.

Andrzej Tomasz Zapłowski (UEN), kirjallinen. – (PL) EU:n jäsenvaltioiden kansallisten vähemmistöjen oikeudet ovat merkittävä ihmisoikeuskysymys. Käytännössä tätä kysymystä kuitenkin usein käytetään hyväksi toimissa, joilla pyritään levittämään revisionismia koko Eurooppaan ja kyseenalaistamaan rajoja.

Oikeus käyttää äidinkieltä sekä oikeus säilyttää perinteinen kulttuuri ja tavat ovat epäilemättä kaksi oikeutta, joita on suojeltava.

Viime aikoina Euroopassa on ollut monia tapauksia, joissa tietyt vähemmistöt ovat ilmaisseet toiveen siitä, että tiettyjä alueita palautettaisiin sille valtiolle, johon vähemmistöillä on kansalliset siteet. Tämä herättää valtaväestössä vastareaktioita. On myös esiintynyt tapauksia, joissa monimiljoonaiset vähemmistöt on unohdettu ja niiltä on eväty vähemmistön asema. Näin tapahtui esimerkiksi puolalaisten osalta Saksassa. Siten Saksa rikkoo vähemmistöjen perusoikeuksia.

Euroopan ulkopuolelta maihimme tulneiden ihmisten osalta asia on täysin erilainen. On selvää, että näillä henkilöillä on oikeus omaan kulttuuriinsa ja kieleensä. He eivät kuitenkaan voi perustaa omia erityisalueitaan ja siirtää niille lähtömaidensa lakeja. Jos he haluavat elää keskuudessamme, heidän on oltava valmiita integroitumaan maihimme ja ryhtymään vastuullisiksi kansalaisiksi niissä maissa, joihin he sijoittautuvat.

15. Muiden kuin Latvian kansalaisten äänioikeus paikallisvaaleissa (keskustelu)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu David Hammersteinin Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän, Alexandra Dobolyin Euroopan parlamentin sosialistiryhmän, Willy Meyer Pleiten Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston sekä Marian Harkinin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä, joka koskee muiden kuin Latvian kansalaisten äänioikeutta paikallisvaaleissa (O-0007/2009 – B6-0007/2009).

David Hammerstein, laatija. – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan unionissa on jäsenvaltio joka käyttää ”kansalaisuutta vailla olevien” käsitettä satojen tuhansien kyseisessä maassa asuvien ihmisten leimaamiseen. Ylivoimainen enemmistö näistä ihmisistä on syntynyt ja työskentelee tässä maassa, mutta silti heidät leimataan ”kansalaisuutta vailla oleviksi”. Tämä on vääryys Euroopan unionissa.

Se on vääryys, koska Euroopan unioni perustuu syrjimättömyyteen ja tasa-arvon periaatteeseen, joka nyt kyseisessä maassa kielletään: se ei tunnusta näiden ihmisten oikeuksia ja kohdistaa ryhmään historiallista syrjintää vain sen etnisen alkuperän perusteella. Se ei ole hyväksyttävää.

Olemme vetoomusvaliokunnassa käsitelleet tähän liittyviä konkreettisia tapauksia. Ensimmäisessä niistä eräs mies kertoi: ”Sain äänestää ensimmäisen kerran ollessani Saksassa opiskelemissa. Sain äänestää Saksan paikallisvaaleissa, mutta omassa maassani en ole pystynyt äänestämään, koska siellä minua ei tunnusteta. Minulla ei ole muuta passia. Minulla ei ole muuta maata. Minulla on vain tämä maa, enkä saa äänestää.” Tämä on väärin.

Käsittelimme vetoomusvaliokunnassa erästä toista tapausta, jossa miehelle, joka oli läpäissyt Latvian kielikokeen ja tunsikin kaikki vaadittavat lait, ei kuitenkaan myönnetty kansalaisuutta, koska valtio katsoi, että – lainaan Latvian suurlähettilään sanoja – ”tämä mies ei ole lojaali valtiota kohtaan”. Miten tämä on mahdollista? Miten voi olla mahdollista, että 20–25 prosenttia Euroopan unionin yhden jäsenvaltion väestöstä on tässä tilanteessa?

Me vaadimme, että ihmisten perusoikeuksia kunnioitetaan ja kaikille tiedotetaan tilanteesta, sillä eräät valtiot ovat liittyneet Euroopan unioniin täyttämättä Kööpenhaminan kriteereitä. Me pyydämme myös, että komissiota painostetaan tämän asian suhteen, sillä toistaiseksi Euroopan komissio on osoittanut vain heikkoutta ja täydellistä kiinnostuksen puutetta.

Alexandra Dobolyi, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, on surullista huomata, että tänään, lähes viisi vuotta laajentumisen jälkeen, Latvian suurinta vähemmistöään kohtaan osoittamasta kunnioituksesta on hyvin vähän näyttöä. Euroopan parlamentin ja monien muiden virallisten organisaatioiden suositukset ovat kaikkuneet täysin kuuroille korville.

Suuri osa Latvian väestöstä on vieraantunut valtiosta ja sen instituutioista. Ei ihme, että kansalaistaminen etenee hitaasti. Tekemällä ihmisistä muukalaisia ja myöntämällä heille muukalaispassit ei herätetä tunnetta yhteenkuuluvuudesta valtion kanssa. Nämä ihmiset eivät osallistu. He eivät tee päätöksiä. He eivät äänestä, eivät edes niissä kaupungeissa, joissa heidän osuutensa asukkaista on jopa 40 prosenttia ja joiden poliittiset päätökset vaikuttavat suorasti heidän elämäänsä.

Onko tämä tilanne hyväksi vai pahaksi Euroopan unionille? Tämä on kysymys, johon komission ja neuvoston on vastattava. Demokratia ei voi kukoistaa ilman kansalaisyhteiskuntaa, eikä kansalaisyhteiskuntaa ole ilman osallistumista. Osallistuminen alkaa paikallisyhteisöjen tasolta.

Nämä ihmiset – ja puhumme nyt yli 15 prosentista Latvian väestöstä, noin 372 000 ihmisestä – ovat syntyneet tai eläneet suurimman osan elämästään Latviassa. EU:n on ryhdyttävä toimiin heidän puolestaan. Miksi komissio ei tee mitään? EU:n muiden jäsenvaltioiden Latviassa asuvat kansalaiset saavat äänestää ja olla ehdolla kunnallisvaaleissa ja Euroopan parlamentin vaaleissa, mutta sadoilla tuhansilla maassa syntyneillä tai siellä suurimman osan elämästään asuneilla ihmisillä ei ole tätä oikeutta.

Kysyn komissiolta ja neuvostolta, mitä ne ovat tehneet selvittääkseen tämän kysymyksen Latvian viranomaisten kanssa, ja pyydän niitä toteuttamaan viipymättä lisätoimia.

Willy Meyer Pleite, laatiija. – (ES) Arvoisa puhemies, ryhmäni, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto, ei epäröinyt esittää tätä suullista kysymystä komissiolle, kun useissa vetoomusvaliokunnan kokouksissa tulimme tietoisiksi tästä monien Latvian kansalaisten tilanteesta.

Arvoisat komission jäsenet, tällainen kansalaisten erottelu Euroopan unionissa 2000-luvulla on tuomittavaa. Se on täysin Euroopan unionin periaatteiden ja arvojen vastaista. Valtiossa, joka on ollut Euroopan unionin jäsen vuodesta 2004 ja jossa on tuskin 2,5 miljoonaa asukasta, on tällä hetkellä voimassa laki, joka yksinkertaisesti estää puolta miljoonaa ihmistä käyttämästä kansalaisoikeuksiaan.

Näitä ihmisiä kutsutaan kansalaisuutta vailla oleviksi. Heillä on mustat passit, ja tästä syystä heitä kutsutaan ”mustiksi” tai ”munakoisoiksi”. Jopa keskushallinto, valtio ja hallitus itse, kutsuu heitä tällä nimityksellä, ja näillä kansalaisilla ei ole laillista oikeutta äänestää tai asettua ehdolle vaaleissa.

Me katsomme näin ollen, että Euroopan komission olisi painostettava voimakkaasti Latvian hallitusta, jotta se alkaisi noudattaa suosituksia, joita sille ovat esittäneet monet elimet, muun muassa Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeustoimikunta, Yhdistyneiden Kansakuntien rotusyrjinnän poistamista valvova komitea, Euroopan neuvoston parlamentaarinen yleiskokous, Euroopan neuvoston alue- ja paikallishallintoasiain kongressi sekä Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutettu, sekä parlamentin Latvian liittymisestä käydyssä keskustelussa antamaa suositusta, 11. maaliskuuta annettua päätöslauselmaa, jossa todettiin selvästi, että kansalaisten erottelun ongelmaan, joka koskee kansalaisia, joiden on todistettava,

ovatko he syntyneet ennen vuotta 1940, on löydettävä todellinen ratkaisu. Nykyinen tilanne ei yksinkertaisesti voi jatkua.

Mielestäni tällaista ei pitäisi suvaita. Emme voi elää rinnakkain Euroopan unionissa tämän tilanteen jatkuessa, ja siksi pidämme hyvin tärkeänä, että komissio, Euroopan unionin viranomaiset ja me kaikki teemme samansuuntaisia ehdotuksia, jotta tämä epäkohta saadaan poistettua.

Ryhmämme edellyttää, että komissio tekee tätä silmälläpitäen konkreettisia ehdotuksia tässä keskustelussa esiin tuoduista kysymyksistä. Olemme huolissamme myös siitä, että uusien sääntöjen mukaan – ja tämä nostatti viime vuonna opiskelijamellakoita – 60 prosenttia opetuksesta on annettava latvian kielellä, mikä on selvää venäjän kielen syrjintää.

Muistan, että Francon diktatuurin aikana kotimaassani Espanjassa oli kiellettyä puhua baskin, katalaanin tai galegon kieltä. Nuo kielet olivat yksinkertaisesti kiellettyjä. Tänäpäni niillä on puolivirallinen asema. Tämä tilanne tulisi mielestäni saattaa voimaan kaikkialla, niin että lopulta kaikki Euroopan unionin kansalaiset voivat ilmaista itseään äidinkielellään, jolla olisi oltava sama virallinen asema kuin kaikilla muilla kielillä, joita kyseisessä valtiossa voidaan käyttää.

Kehotan näin ollen komissiota toimimaan tarmokkaasti ja päättäväisesti ja lopettamaan tässä Euroopan unionin jäsenvaltiossa tapahtuvan erottelupolitiikan.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, työjärjestyspuheenvuorona totean, että parlamentin jäsenillä voi olla erilaisia näkökantoja keskusteltavasta kysymyksestä, mutta teillä puhemiehenämme on oikeus ja itse asiassa velvollisuus opastaa jäseniä siitä, millä tavoin he voivat ilmaista näkemyksiä, joiden ilmaisemiseen heillä on oikeus.

Katson, että edellinen puheenvuoro sisälsi lausumia, jotka ovat hyvin lähellä Euroopan unionin jäsenvaltion hallituksen halventamista. Paheksun tätä. Luulen, että työjärjestyksen säännöt asianmukaisesta käyttäytymisestä parlamentin keskusteluissa eivät salli jäsenten käyttävän sellaista kieltä, jota juuri jouduimme kuulemaan.

Puhemies. – (PT) Koska en tulkinnut edellisen puhujan puheenvuoroa mainitsemallanne tavalla, en käyttänyt työjärjestyksen minulle antamia valtuuksia.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Arvoisa puhemies, koska minut mainittiin, haluan sanoa, että seison joka ainoan sanani takana.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, Espanja mainittiin äsken esimerkkinä, mutta juuri Espanjan valtio on itse asiassa ratkaissut ongelman.

Komissio on tietoinen venäjänkielisen vähemmistön erityisistä olosuhteista Latviassa. Osana liittymistä edeltävää strategiaa nähtiin suurta vaivaa näiden ihmisten kansalaistamisen ja integroinnin edistämiseksi Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön ja Euroopan neuvoston suositusten mukaisesti.

Komissio on toistuvasti painottanut, että kaikkien osapuolien, myös vähemmistöjen itsensä, on annettava panoksensa tähän monitahoiseen prosessiin ja esitettävä ratkaisuja.

Mitä tulee muiden kuin Latvian kansalaisten osallistumista paikallisvaaleihin koskevaan nimenomaiseen kysymykseen, Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa taataan vaalikelpoisuuden osalta vain EU:n kansalaisten oikeus osallistua Euroopan parlamentin vaaleihin ja kunnallisvaaleihin asuinjäsenvaltiossaan, vaikka he eivät olisi kyseisen valtion kansalaisia.

Sellaisten henkilöiden osallistumista vaaleihin, jotka eivät ole EU:n jäsenvaltioiden eivätkä siten EU:n kansalaisia, ei säädellä yhteisön lainsäädännössä.

Tästä syystä komissio ei voi keskustella Latvian kanssa näiden ihmisten osallistumisesta paikallisvaaleihin. Nämä kysymykset ovat jäsenvaltioiden päätösvallan alaisia asioita.

Ymmärrän kyllä suullisen kysymyksen laatijoiden kuvaaman tilanteen, mutta valitettavasti en voi antaa heille mitään muuta vastausta, joten meidän on annettava Latvian itsensä hoitaa tämä ongelma, jonka ratkaisemiseen unionilla ei ole oikeudellisia mahdollisuuksia.

Rihards Pīks, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Minun on muistutettava teitä siitä, että pienessä kotimaassani Latviassa asuu 2,3 miljoonaa ihmistä, joista noin 1,6 miljoonaa on etniseltä

alkuperältään latvialaisia. Tästä huolimatta Latvian keskus- ja paikallishallinto tarjoavat perusasteen opetusta kahdeksalla vähemmistökielellä, joista eräitä, esimerkiksi romania ja viroa, puhuvat hyvin harvat. Puhuttaessa venäjänkielisistä kansalaisuutta vailla olevista ei voida käyttää käsitettä "perinteinen vähemmistö". Sen mukaan, miten tämä käsite Länsi-Euroopan maissa ymmärretään, heidän voitaisiin sanoa olevan tulokkaita tai maahanmuuttajia, jotka neuvostomiehityksen aikana tulivat Latviaan ja nauttivat monia etuoikeuksia. Ensinnäkin heidän ei tarvinnut oppia uuden asuinmaansa ja sen kansan kieltä, vaan heillä oli etuoikeus voida puhua vain venäjää. Maani on hyväksynyt yhden Euroopan avokätisimmistä kansalaistamislajeista nimenomaan tullakseen näitä ihmisiä vastaan. Niiden kymmenen vuoden aikana, jotka tämä laki on ollut voimassa, noin 50 prosenttia kansalaisuutta vailla olevista on hankkinut kansalaisoikeudet. Äskettäin, vuoden 2008 lopulla, suoritettu kyselytutkimus osoitti kuitenkin, että niistä henkilöistä, jotka eivät ole saaneet Latvian kansalaisuutta, 74 prosenttia ei halunnut saada sitä. Toiseksi, vain kolmasosa kansalaisuutta vailla olevista on käyttänyt oikeuttaan rekisteröidä Latvian itsenäisyyden palauttamisen jälkeen syntyneet lapset Latvian kansalaisiksi – vain kolmasosa. Syytä tähän en tiedä. Tatjana Ždanoka, joka valittiin Euroopan parlamenttiin Latviasta ja edustaa alkuperältään venäläisiä Latvian kansalaisia, ei peittele sitä, että jos kansalaisuutta vailla oleville myönnetään äänioikeus, seuraavana askeleena vaadittaisiin venäjälle toisen virallisen kielen asemaa. Mitä se tarkoittaa? Ensinnäkin se tarkoittaa Venäjältä Latviaan tulleiden henkilöiden etuoikeutetun aseman säilyttämistä, ja toiseksi se olisi [kuoleman]tuomio Latvian kielelle ja kulttuurille, sillä Latvian venäjänkielisten lisäksi heitä on Venäjällä 140 miljoonaa lisää, ja heidän nationalistiset tavoitteensa kasvavat. Latvian kielen ei olisi mahdollista selviytyä, koska olemme pieni maa ja meitä on niin vähän. Me emme liittyneet Euroopan unioniin säilyttääksemme neuvostomiehityksen luoman jakautuneen yhteiskunnan vaan päästäksemme siitä eroon ja säilyttääksemme oman identiteettimme. Kiitos.

Proinsias De Rossa, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, komission jäsen Barrot'n vastaus oli suuri pettymys. Etsin odottanut häneltä myönteisempää vastausta huolimatta niistä oikeudellisista rajoitteista, joiden puitteissa hän joutuu toimimaan. Odotin hänen sanovan, että hän tekisi kaikkensa kannustaakseen Latviaa muutokseen Euroopan unionin monimuotoisuuden periaatteen hengessä.

Olen kotoisin Irlannista; puhun englantia. Englanti on äidinkieleni, mutta en ole englantilainen: olen irlantilainen. Todellisuus on se, että Euroopan unioni koostuu monista valtioista. Lähes kaikissa niissä on vähemmistöjä ja valtaväestöjä, jotka liittyvät niiden historiaan jonkin suurvallan osana, suurvaltana tai siirtomaana. Meidän on vain täytynyt elää tämän kanssa.

Jos muuttaisin Latviaan ja asuisin ja työskentelisin siellä jonkin aikaa, voisin äänestää paikallisvaaleissa. Latviassa on kuitenkin satoja tuhansia ihmisiä, jotka ovat syntyneet siellä mutta eivät saa äänestää paikallisvaaleissa. Tämä on vääryys, mutta totean Rihards Pīksille, että se on myös itsetuhoista, sillä vaikeuksien ja pelkojen voittamiseksi meidän on saatava kaikki valtioidemme asukkaat tuntemaan itsensä tervetulleiksi. Meidän on rohkaistava heitä osallistumaan politiikkaan. Jos ihmisille annetaan mahdollisuus äänestää paikallisvaaleissa, he voivat tuntea olevansa osa yhteisöään ja osallistuvansa omien paikallisyhteisöjensä hallinnointiin, ja tämä auttaisi, kuten sanoin, poistamaan esteitä.

Yksi Irlannin suurimmista maahanmuuttajayhteisöistä ovat britit. He kaikki voivat äänestää Irlannin paikallisvaaleissa. Kaikki heistä eivät voi äänestää valtiollisissa vaaleissa, koska kaikilla heillä ei ole Irlannin kansalaisuutta, mutta he kaikki äänestävät Irlannin paikallisvaaleissa ja antavat hyvin tärkeän panoksen Irlannin poliittiseen elämään. Niinpä pyydän parlamentin latvialaisjäseniä – ja kaikkia sellaisia jäsenvaltioista tulevia jäseniä, joilla on vähemmistöön, tai jopa valtaväestöön, liittyviä ongelmia – muistamaan, että näiden vaikeuksien ja pelon voittamiseksi meidän on saatava ihmiset tuntemaan itsensä tervetulleiksi ja sisällytettävä heidät poliittiseen prosessiin sen sijaan, että pitäisimme heidät sen ulkopuolella.

Georgs Andrejevs, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin on muistettava, että kun englantilaiset, ranskalaiset, belgialaiset ja hollantilaiset vuoden 1945 jälkeen lähtivät siirtomaistaan, venäläiset alkoivat virrata omiinsa. Myös vuonna 1949, kun Geneven yleissopimus kielsi siviiliväestön siirtämisen miehityksille alueille, Latvian venäläistämistä tehostettiin, ja neuvostoviranomaiset järjestivät kahden miljoonan maahanmuuttajan muuttovirran.

Näin ollen voidaan sanoa, että kun Latvian tasavalta sai takaisin itsenäisyytensä vuonna 1991, neuvostovallan aikana tulleet tulokkaat olivat Latviassa laittomasti. Niinpä se, että Latvian hallitus kansalaistamisen kautta myöntää venäläisille kansalaisuuden, on humanitaarinen toimi, ei vähemmistön oikeus.

Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan mukaan kansalaisuuslait kuuluvat yleensä valtioiden sisäisiin asioihin, eivätkä muut valtiot, ei edes YK itse, voi sekaantua niihin. Tästä syystä Latvian viranomaisten kanta

äänioikeuden myöntämiseen kansalaisuutta vailla oleville on vakaa ja muuttumaton: äänioikeus on kiinteä osa kansalaisuutta.

Tämä kanta on myös kansainvälisen oikeuden ja käytännön mukainen. Samalla Latvia on muilta mailta – paitsi Venäjältä – saamansa huomattavan rahoitusavun avulla ponnistellut kovasti helpottaakseen Latvian kansalaisuutta vailla olevien kansalaistamis- ja integrointiprosessia ja onnistunut laskemaan kansalaisuutta vailla olevien osuuden 16 prosenttiin vuoden 2008 lopussa.

Tavoitteenamme on varmistaa, että kaikki Latvian asukkaat voivat hakea kansalaisuutta ja käyttää oikeuksiaan täysimittaisesti ja tehokkaasti. Latvian tavoitteena on, että sillä on kansalaisia, joilla on kaikki oikeudet, ei kansalaisuutta vailla olevia, joilla on monia oikeuksia.

Ymmärrän, että tämä Latvian kanta on vastoin venäläisessä Diplomatic Herald -lehdessä julkaistua Karaganovin ja hänen täällä Euroopan parlamentissa istuvien kannattajiensa politiikkaa, mutta me emme koskaan anna periksi ja lakkaa puolustamasta maatamme näitä valheellisten tietojen levityskampanjoita vastaan.

Ģirts Valdis Kristovskis, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Latvian liberaali lainsäädäntö sallii kenen tahansa osoittaa lojaaliutensa Latvian valtiota ja länsimaisia demokraattisia arvoja kohtaan. Tämän tuloksena kansalaisuutta vailla olevien määrä on vuodesta 1993 vähentynyt 59 prosenttia. Valtaosa Latvian yrityksistä kuuluu venäläisille yrittäjille. Näillä perustein voimme hylätä Latvian valtiota vastaan esitetyt valitukset. Lisäksi on syytä huomauttaa, että Latviassa asuu ihmisiä, jotka Interfront-ryhmän jäsenenä taistelivat Latvian itsenäisyyttä vastaan, vaativat Neuvostoliiton muodostaman pahan valtakunnan säilyttämistä ja jotka yhä kiistävät Latvian miehityksen, yhä puolustelevat neuvostovaltan totalitaristisia rikoksia Baltian maissa ja äänestivät Latvian Euroopan unioniin ja Natoon liittymistä vastaan. On mahdollista, että nämä vakaumukset ovat huomattava Latvian kansalaisuuden hankkimista haittaava este. Antakaamme heidän siis elää omassa menneiden arvojen maailmassaan!

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme Latvian tapauksesta juuri siitä syystä, että se on ainutlaatuinen. Latvian kansalaisuutta vailla olevat eivät ole minkään valtion kansalaisia, eikä heillä ole oikeutta osallistua mihinkään vaaleihin. Kaikki Latvian aikuiset kansalaisuutta vailla olevat olivat 1990-luvun alussa maassa pysyvästi oleskelevia henkilöitä. Heillä oli viimeksi mahdollisuus käyttää äänioikeuttaan 19 vuotta sitten, maaliskuussa 1990, kun Latvian korkein neuvosto valittiin. Puolitoista vuotta myöhemmin sama korkein neuvosto riisti kolmasosalta sen omista äänestäjistä näiden äänioikeuden. Tämä on ainutkertainen tapaus parlamentarismen historiassa.

Komission jäsen puhui vain kansalaisuutta vailla olevien integroimisesta yhteiskuntaan ja heidän kansalaistamisestaan. Tällainen lähestymistapa asettaa kuitenkin asiat väärään järjestykseen: kansalaisuutta vailla olevat ovat jo osa yhteiskuntaa – 32 prosenttia heistä on syntynyt Latviassa – ja monet heistä pitävät heidän oman maansa kansalaisuuden hakumenettelyä nöyryyttävänä ja kieltäytyvät kansalaistamisesta periaatesyistä.

Latvian poliittiselle eliitille tämän vähemmistön merkittävän osan perusoikeuksien pidättäminen on keino pysyä vallassa. Se käyttää vanhaa hajota ja hallitse -keinoa, ja siksi Euroopan unionin on toimittava Latvian kansalaisuutta vailla olevien puolesta.

Minä katson, että etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän torjumisen ja osallistavan demokratian kaltaisten EU:n perusarvojen on mentävä kansallisen toimivallan edelle.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme tämän keskustelun kuluessa kuulleet, kuinka kaksi viime vuosisadan rikollista diktaattoria murskasivat Latvian demokratian, itsenäisyyden ja kaikki ihmisarvoisen yhteiskunnan normit. Latvian miehitti ensin Stalin, sitten Hitler, ja sitten taas Stalin. Latvian kansalaisia suljettiin vankiloihin, karkotettiin maasta ja teloitettiin. Tämän jälkeen Stalin siirsi maahan venäjänkielisten lisäksi myös ukrainankielistä ja valkovenäjänkielistä väestöä.

Me kaikki, myös Tatjana Ždanoka, tuomitsemme tänään Stalinin ja hänen tekonsa, mutta mitä me teemme niiden suhteen, arvoisa komission jäsen? Oletteko valmis vahvistamaan julkisesti paitsi sen, että teillä ei ole juridista oikeutta puuttua asiaan, myös sen, että kaikkien unionin jäsenvaltioiden on kunnioitettava täysimittaisesti vaalilainsäädännön asettamia oikeudellisia vaatimuksia? Tämä on mielestäni tärkeää paitsi Latvialle myös kaikille EU:n valtioille.

Vastaatte epäilemättä, että tämä herättää teissä voimakkaita tunteita ja että niiden monien venäjänkielisten latvialaisten tavoin, jotka ovat hankkineet kansalaisuuden, tekin hankkisitte sen maan kansalaisuuden, josta

olette ylpeä, jossa olette syntynyt ja jossa asutte. Älkää torjuko sitä. Älkää pyytäkö etuoikeuksia, jos ette ole valmis kantamaan omaa osaanne vastuusta. Te voitte hankkia kansalaisuuden.

Eräs palestiinalainen pakolainen hankki Latvian kansalaisuuden. Jos hän pystyi oppimaan kielen, olen varma, että myös venäjänkieliset latvialaiset pystyvät siihen. Meidän on luonnollisesti muistettava, että valtaosa on hankkinut kansalaisuuden. Kuuluminen johonkin maahan tuo mielestäni sekä oikeuksia että velvollisuuksia.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Onnittelen Alexandra Dobolyita ja muita laatijoita. Tämä on yksi tämän päivän Euroopan unionin vakavimmista ihmisoikeuskysymyksistä. Ymmärrän kaikki latvialaisten ystäviemme kärsimät historialliset vääryydet, sillä he joutuivat stalinistisen neuvostovallan aikana hirveän sulauttamispolitiikan kohteeksi. Tunnen tuon käytännön varsin hyvin, mutta mikään ei voi perustella historiallista kosta. Neuvoisin latvialaisia ystäviäni ottamaan esimerkiksi Suomesta, joka oli Ruotsin sorron alla vuosisatoja, mutta ei ole koskaan costanut tätä ruotsinkielisille Suomen kansalaisille. On mahdotonta karkottaa tai sulauttaa useita satoja tuhansia ihmisiä, ja siksi heille on annettava heidän EU:n takaamat oikeutensa. Olen hyvin pahoillani komission jäsen Barrot'n vastauksesta, sillä sen sijaan, että EU antaisi selvän viestin siitä, että tilanne on kestämaton ja vastoin EU:n perusarvoja, komission jäsen Barrot nostaa kätensä ylös ja sanoo, ettei Euroopan unioni voi tehdä mitään. Tämä on hyvin surullista. Latvian valtaväestön ja venäläisvähemmistön välillä on löydettävä historiallinen kompromissi. Tämä on ainoa ratkaisu, muita ei ole. Kiitoksia tarkkaavaisuudestanne.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät parlamentin jäsenet, esitin viime syksynä komission jäsen Benita Ferrero-Waldnerille kirjallisen kysymyksen, jossa ilmaisin huoleni siitä, että viisumihelpotukset, joita Venäjä myöntää Latvian ja Viron kansalaisuutta vailla oleville, ovat vähentäneet näiden halukkuutta hankkia asuinvaltioidensa kansalaisuuden. Komissaari Ferrero-Waldner oli kanssani samaa mieltä, mutta nyt erät jäsenet – kysymysten laatijat – osoittavat täydellistä ymmärtämyksen puutetta Latvian tilannetta kohtaan. Jos kansalaisuutta vailla olevien oikeuksia yhä lisätään ja heille myönnetään äänioikeus paikallisvaaleissa, kansalaisuutta vailla olevien määrä, joka on puolittunut vuodesta 1995, ei mitä todennäköisimmin enää vähene. Latvian kansalaisuuslaki on yksi Euroopan liberaaleimmista. Kaikki kansalaisuutta vailla olevat voivat saada kaikki oikeudet, myös äänioikeuden, hankkimalla kansalaisuuden. Latvian kansalaisuutta vailla olevat ovat suora seuraus yli 50 vuotta kestäneestä neuvostomiehityksestä. Tietyt poliittiset voimat, jotka kannattavat Kremlin niin kutsuttua ulkovenäläisten suojelupoliittikkaa, käyttävät yhä näitä ihmisiä hyväkseen lisätäkseen omaa poliittista vaikutusvaltaansa. Kiitos.

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, se, että yksikään kysymyksen laatijoista ei enää ole istuntosalissa, osoittaa, missä määrin tämä keskustelu heitä kiinnostaa, ja näin ollen he eivät kuulleet, mitä Inese Vaidere juuri sanoi – että Venäjän viisumipoliittikka on ase, jota ei käytetä Latvian kansalaistamisprosessin edistämiseen vaan täysin päinvastaisiin tarkoituksiin. Valitettavasti mielipidekyselyt vahvistavat sen, että suurimmasta osasta näistä ihmisistä ei koskaan tule latvialaisia isänmaanystäviä, mutta valtaosa heistä on jo erään toisen maan patriootteja. Jos he saisivat vallan paikallishallinnossa, seuraava askel olisi luonnollisesti vaatimus itsehallinnosta ja virallisen aseman myöntämisestä heidän kielelleen. Me voimme jo nähdä, mitkä seuraavat vaiheet olisivat, sillä ne näkyvät Abhasian ja Etelä-Ossetian kaltaisten alueiden pitkän aikavälin tilanteen kehityksestä – näillä itsehallintoalueilla jaettaisiin Venäjän passeja. Kiitos.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Normaaleissa olosuhteissa olisi mahdollista ehdottaa, että maassa pysyvästi oleskelevat voisivat osallistua paikallisvaaleihin, mutta me kaikki tiedämme liiankin hyvin, että Latvian kansalaisuutta vailla olevien voidaan tuskin väittää tulleen maahan normaaleissa olosuhteissa. Heidän maahantulonsa oli suora seuraus siitä, että Neuvostoliitto miehitti Latvian. Se on myös tulosta viiden vuosikymmenen ajan toteutetusta venäläistämisprosessista, joka rikkoi kansainvälistä oikeutta. Meillä kaikilla on oikeus valita, hankimmeko kansalaisuuden vai olemmeko lojaaleita omalle valtiollemme, eikö totta? Jokaisella valinnalla on kuitenkin seurauksensa, ja tästä syystä voimme syyttää vain itseämme, emme sitä valtiota, joka tällaisen valinnanvapauden on antanut.

Henrik Lax (ALDE). – (SV) Mitkä ovat viisikymmentä vuotta kestäneen neuvostomiehityksen seuraukset Latvian kansalle? Miksi suuri osa venäjänkielisestä väestöstä ei halua hakea kansalaisuutta? Mikä on Venäjän osa kaikessa tässä? Latvia ei tarvitse meiltä tuomitsemista vaan tukea voidakseen rohkaista kansalaisuutta vailla olevia asukkaitaan hakemaan kansalaisuutta. Csaba Sándor Tabadjilta haluaisin kysyä, miksi Suomi haluaisi kosta Ruotsille ja miten tämä liittyy asiaan.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, on aivan normaalia, että Euroopan kansalaisilla on velvollisuus käydä koulua. Tämä käsittää tutustumisen asuinvaltion tapoihin ja kulttuuriin, jotta siellä on mahdollista asua. Oppivelvollisuus käsittää maan kielen

ja mahdollisesti myös muiden kielten oppimisen. Se muodostaa myös ammattikoulutuksen perustan ja antaa kuvan siitä, miten maan kulttuuri on kehittynyt ja mihin suuntaan se on kehittymässä. Lisäksi opiskelijat saavat historian opetusta. Oppivelvollisuus, sellaisena kuin me sen käsitämme, auttaa ihmisiä elämään yhdessä sopusoinnussa toistensa kanssa. On selvää, että asuinmaansa kieltä on pystyttävä ymmärtämään. Tämä on hyvän oppivelvollisuusjärjestelmän tarkoitus. Tätä taustaa vasten tarkasteltuna totean, että monet Euroopan ongelmista voitaisiin ratkaista tarjoamalla tehokasta oppivelvollisuuteen perustuvaa opetusta kunkin maan kaikille asukkaille.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut tarkasti molempia puolia.

Tässä yhteydessä komission on hyvin vaikeaa ohittaa Latvian valtio ja puuttua tähän ongelmaan. Tässä tilanteessa voin ainoastaan kannustaa sitä käynnistämään sisäisen vuoropuhelun, jota pitäisin hyvin toivottavana. Valitettavasti en voi sanoa tähän enempää.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

16. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

17. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 22.55.)